

***Tutkimme
Raamattua
päivittäin***

2017

Isotekstinen painos

esip17-FI
160902

***Tutkimme
Raamattua
päivittäin***

2017

Isotekstinen painos

Vuositeksti

”Luota Jehovaan ja tee hyvää.”

(Psalmit 37:3)

Nimi

Tätä julkaisua ei ole tarkoitettu myytäväksi. Se on valmistettu edistämään maailmanlaajuista raamatullista opetustyötä, jota tuetaan vapaaehtoisin lahjoituksin.

Ellei toisin mainita, raamatunlainausten lähteenä on *Pyhä Raamattu – Uuden maailman käännös*, viitelaitos.

Tutkimme Raamattua päivittäin – 2017

– isotekstinen painos

Examining the Scriptures Daily—2017—Large Print

Syyskuun 2016 painos

Finnish (*eslp17-FI*)

© 2016

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
OF PENNSYLVANIA

Julkaisija

JEHOVAN TODISTAJAT

© Druck und Verlag:

Wachtturm Bibel- und Traktat-Gesellschaft, Selters/Ts.

Made in Germany, 2016

2017

TAMMIKUU

M	T	K	T	P	L	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

HELMIKUU

M	T	K	T	P	L	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

MAALISKUU

M	T	K	T	P	L	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

HUHTIKUU

M	T	K	T	P	L	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

TOUKOKUU

M	T	K	T	P	L	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

KESÄKUU

M	T	K	T	P	L	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

HEINÄKUU

M	T	K	T	P	L	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ELOKUU

M	T	K	T	P	L	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

SYYSKUU

M	T	K	T	P	L	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

LOKAKUU

M	T	K	T	P	L	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

MARRASKUU

M	T	K	T	P	L	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

JOULUKUU

M	T	K	T	P	L	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

KRISTITYN ELÄMÄ JA PALVELUS RAAMATUNLUKUOHJELMA VUODELLE 2017

Tammikuu

2	Jesaja 24–28	☐
9	Jesaja 29–33	☐
16	Jesaja 34–37	☐
23	Jesaja 38–42	☐
30	Jesaja 43–46	☐

Helmikuu

6	Jesaja 47–51	☐
13	Jesaja 52–57	☐
20	Jesaja 58–62	☐
27	Jesaja 63–66	☐

Maaliskuu

6	Jeremia 1–4	☐
13	Jeremia 5–7	☐
20	Jeremia 8–11	☐
27	Jeremia 12–16	☐

Huhtikuu

3	Jeremia 17–21	☐
10	Jeremia 22–24	☐
17	Jeremia 25–28	☐
24	Jeremia 29–31	☐

Toukokuu

1	Jeremia 32–34	☐
8	Jeremia 35–38	☐
15	Jeremia 39–43	☐
22	Jeremia 44–48	☐
29	Jeremia 49–50	☐

Kesäkuu

5	Jeremia 51–52	☐
12	Valituslaulut 1–5	☐
19	Hesekiel 1–5	☐
26	Hesekiel 6–10	☐

Heinäkuu

- 3 Hesekiel 11–14
- 10 Hesekiel 15–17
- 17 Hesekiel 18–20
- 24 Hesekiel 21–23
- 31 Hesekiel 24–27

Elokuu

- 7 Hesekiel 28–31
- 14 Hesekiel 32–34
- 21 Hesekiel 35–38
- 28 Hesekiel 39–41

Syyskuu

- 4 Hesekiel 42–45
- 11 Hesekiel 46–48
- 18 Daniel 1–3
- 25 Daniel 4–6

Lokakuu

- 2 Daniel 7–9
- 9 Daniel 10–12
- 16 Hoosea 1–7
- 23 Hoosea 8–14
- 30 Joel 1–3

Marraskuu

- 6 Aamos 1–9
- 13 Obadja 1 – Joonas 4
- 20 Miika 1–7
- 27 Nahum 1 – Habakuk 3

Joulukuu

- 4 Sefanja 1 – Haggai 2
- 11 Sakarja 1–8
- 18 Sakarja 9–14
- 25 Malakia 1–4

Sunnuntai, 1. tammikuuta

Usko se, minkä kuulit minulta – –, uskollisille miehille, jotka vuorostaan tulevat olemaan riittävän päteviä opettamaan toisia.
(2. Tim. 2:2)

Kierrosvalvojat eri puolilla maailmaa ovat huomanneet, että monissa seurakunnissa on tarpeen keskittyä enemmän niin nuorten kuin iäkkäämpienkin veljien valmentamiseen, jotta nämä pystyisivät osaltaan huolehtimaan laumasta. Miksi tämä on kuitenkin haastavaa? Jos olet kristitty vanhin, varmasti ymmärrät, että henkilökohdainen valmennus on tärkeää. Tiedät, että lisää veljiä tarvitaan, jotta olemassa olevat seurakunnat pysyisivät hengellisesti vahvoina ja uusia voitaisiin muodostaa (Jes. 60:22). Jumalan sanassa kehoitetaan ”opettamaan toisia”. Tämä voi kuitenkin olla sinulle vaikeaa. Huolehdituasi perheen tarpeista, ansiotyöstä, seurakunnan vastuista ja muista kiireellisistä asioista sinulla ei ehkä yksinkertaisesti näytä olevan aikaa veljien valmentamiseen. Se on silti tarpeen, jotta työtaakkaa voitaisiin jakaa. Kun tämä tavoite saavutetaan, koko seurakunta hyötyy. *w15 15/4 1:2–3*

Maanantai, 2. tammikuuta

Timoteus – – on rakas ja uskollinen lapseni Herrassa, ja hän muistuttaa teitä – – käyttämistäni menetelmistä. (1. Kor. 4:17)

Veljen, joka on äskettäin nimetty johonkin tehtävään, ei tulisi ajatella, että hänen täytyy heti muuttaa kurssia – hoitaa asiat aivan eri tavalla kuin ne on aiemmin hoidettu. Jos muutoksia tehdään, niiden perusteena ei tulisi olla jonkun halu tehdä niitä vaan seurakunnan tarpeet ja Jehovan järjestöltä

tuleva ohjaus. Mikäli sinä olet saanut jonkin nimityksen, auta uskonveljiäsi luottamaan sinuun ja osoita kunnioitusta kokeneita vanhimpia kohtaan käyttämällä edelleen heidän Raamattuun perustuvia menetelmiään. Kun sinulle karttuu kokemusta, saat varmasti olla mukana toteuttamassa muutoksia, joiden ansiosta seurakunta pysyy Jehovan edistyvän järjestön tahdissa. Aikanaan te kaikki saatatte Jehovan voimassa tehdä jopa suurempia tekoja kuin opettajanne (Joh. 14:12). *w15 15/4 2:17*

Tiistai, 3. tammikuuta

Minä annan sinulle ymmärtävyyttä ja opetan sinulle tietä, jota sinun tulee kulkea. Tahdon antaa neuvoja silmäni tarkatessa sinua.
(Ps. 32:8)

Ankarien koettelemusten aikoina sinusta voi tuntua samalta kuin Paavalista – että olet ”leijonan kidassa” tai juuri joutumaisillasi sinne (2. Tim. 4:17). Tällaisina hetkinä luottamus Jehovaan on kovimmalla koetuksella mutta myös kaikkein tärkeintä. Saatat esimerkiksi huolehtia kroonisesti sairaasta lähiomaisesta. Olet ehkä rukoillut viisautta ja voimaa. Kun olet tehnyt kaikkesi, voit tuntea itsesi tyyneksi, koska tiedät Jehovan ”silmän tarkkaavan sinua”. Hän antaa sen, mitä tarvitset kestääksesi ja pysyäksesi uskollisena. Joskus voi näyttää siltä, että et saa apua Jehovalta. Lääkärit saattavat esittää ristiriitaisia mielipiteitä. Sukulaiset, joiden toivoit lohduttavan sinua, voivat pikemminkin hankaloittaa tilannetta. Pyydä yhä uudelleen voimaa Jehovalta ja pyri pääsemään lähemmäksi häntä. (1. Sam. 30:3, 6.) Kun sitten saat huojennusta, suhteestasi häneen tulee entistä vahvempi. *w15 15/4 4:10–11*

Keskiviikko, 4. tammikuuta

Asennoitukaa häntä [Saatanaa] vastaan. (1. Piet. 5:9)

Jehovan palvelijoina me emme ole niiden joukossa, jotka eksytetään ajattelemaan, ettei Saatanaa ole olemassa. *Tiedämme* Saatanan olevan todellinen persoona, sillä juuri hän puhui Eevalle käärmeen välityksellä (1. Moos. 3:1-5). Hän puhui Jehovalle pilkallisesti Jobista (Job 1:9-12). Hän yritti saada Jeesuksen lankeamaan kiusaukseen (Matt. 4:1-10). Sen jälkeen kun Jumalan valtakunta syntyi vuonna 1914, Saatanana "lähti käymään sotaa" voideltujen kristittyjen jäännöistä vastaan (Ilm. 12:17). Tämä sota on edelleen käynnissä, sillä hän pyrkii tuhoamaan 144000:sta jäljellä olevien ja muiden lampaiden uskon. Voittaaksemme taistelun meidän täytyy asennoitua Saatanaa vastaan ja pysyä lujina uskossa. Saatanana on kaikkea muuta kuin nöyrä. Henkiluomuksen, joka rohkenee haastaa Jehovan suvereeniuden ja asettua kilpailevaksi jumalaksi, täytyy olla ylpeyden ja julkeuden perikuva. Näin ollen yksi tapa asennoitua Saatanaa vastaan on se, että varomme ylpeyttä ja kehitämme nöyryyttä (1. Piet. 5:5). *w15 15/5 2:3-4*

Torstai, 5. tammikuuta

Jehova pyyhkii kyyneleet kaikilta kasvoilta. (Jes. 25:8)

Meille kristityille on rohkaisevaa kuvitella, miten toivomme - onpa se taivaallinen tai maallinen - tulee toteutumaan. Voitko nähdä itsesi nauttimassa siitä, mitä Jumala on luvannut? Saat varmasti paljon iloa miettiessäsi, mitä voit tehdä, kun hän täyttää lupauksensa. Ehkä jo "näet" itsesi elämässä ikuisesti ja muuttamassa maapalloa paratiisiksi yhdessä toisten kanssa. Naapurisi rakastavat Jehovaa, kuten sinäkin.

Olet terve ja energinen, ja elämänasenteesi on valoisa. Ne jotka valvoivat ennallistustyötä, tekevät elämäästä nautittavaa, sillä he välittävät sinusta aidosti. Käytät lahjojasi ja kykyjäsi mielihyvin, koska kaikki, mitä teet, hyödyttää toisia ja tuo kunniaa Jumalalle. Saat esimerkiksi opettaa kuolleista herätettyjä tuntemaan Jehovan (Joh. 17:3; Apt. 24:15). Nämä mielikuvat eivät ole pelkkää haaveilua vaan perustuvat tulevaisuutta koskeviin Raamatun totuuksiin (Jes. 11:9; 33:24; 35:5-7; 65:22). *w15 15/5 3:15*

Perjantai, 6. tammikuuta

Pitojen ohjaaja maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi. (Joh. 2:9)

Jeesus valmisti ihmeen avulla hyvää viiniä niin paljon, että sitä riitti suurelle ihmisjoukolle (Joh. 2:6-11). On hyvä huomata, että kun Saatanana houkutteli Jeesusta muuttamaan kivet leiviksi, tämä kieltäytyi käyttämästä yliluonnollista voimaansa omien halujensa tyydyttämiseen (Matt. 4:2-4). Hän kuitenkin käytti sitä tarvittaessa toisten hyväksi. Miten voimme jäljitellä Jeesuksen epäitsestä kiinnostusta toisia kohtaan? Hän kannusti Jumalan palvelijoita "harjoittamaan antamista" (Luuk. 6:38). Voisimmeko ilmaista anteliaisuuden kaunista ominaisuutta kutsumalla toisia kotiimme aterialle ja nauttimaan hengellisiä antimia? Voisimmeko antaa avokätisesti aikaamme kokousten jälkeen ja auttaa jotakuta apua tarvitsevaa - esimerkiksi kuunnella, kun joku veli harjoittelee puhettaan? Mitä voisimme tehdä niiden hyväksi, jotka tarvitsevat apua kenttäpalveluksessa? Kun annamme toisille auliisti aineellisia ja hengellisiä lahjoja siinä määrin kuin se on meille mahdollista, osoitamme, että olemme ottaneet oppia Jeesuksesta. *w15 15/6 1:3-4, 6*

Lauantai, 7. tammikuuta

*Yksikään siellä asuva ei sano:
"Minä olen sairas." (Jes. 33:24)*

Jos säilytämme nuhteettomuutemme Jehovan edessä, voimme hyvinkin todistaa yhtä kaikkien aikojen suurimmista ihmeistä: selviytymistä elossa läpi suuren ahdistuksen. Pian Harmagedonin sodan jälkeen tapahtuu lisää ihmeitä, joiden välityksellä ihmiset saavat takaisin terveytensä (Jes. 35:5, 6; Ilm. 21:4). Kuvittele, miten ihmiset heittävätkin pois silmälasinsa, kuulolaitteensa, kävelykeppinsä, kainalosauvansa ja pyörätuolinsa. Harmagedonista elossa säilyvillä on paljon työtä tehtävänä. Täynnä intoa he voivat ryhtyä muuttamaan planeettaamme, Jumalan antamaa lahjaa, maailmanlaajuisesti paratiisiksi (Ps. 115:16). Jeesuksen menneisyydessä tekemät parannusteot rohkaisivat "suurta joukkoa" nykyään, sillä ne vahvistavat heidän iloista odotettaan parantua kaikista sairauksista (Ilm. 7:9). Nuo ihmeet heijastivat Jumalan Esikoispojan syviä tunteita ja osoittivat, miten paljon hän rakastaa ihmiskuntaa (Joh. 10:11; 15:12, 13). Jeesuksen ilmaisema myötätunto luo koskettavan kuvan siitä, miten kiinnostunut Jehova on jokaisesta palvelijastaan (Joh. 5:19). *w15 15/6 2: 16-17*

Sunnuntai, 8. tammikuuta

*Voi maata ja merta, sillä Panette-
lija on tullut alas teidän luoksenne
suuren suuttumuksen vallassa, koska
hän tietää, että hänen aikansa
on lyhyt. (Ilm. 12:12)*

Vuonna 1914 puhkesi Euroopan kansakuntien välillä sota, joka levisi maailmanlaajuisiin mittoihin. Sen loppuessa vuonna 1918 oli koettu ankaraa nälänhätää, ja parhaillaan riehui influenssaepidemia, joka tappoi enemmän ihmisiä kuin sodassa oli kuollut. Kaikki tämä kuului "tunnus-

merkkiin", jonka Jeesus oli sanonut ilmaisevan, että hänen näkymätön läsnäolonsa maan uutena Kuninkaanä oli alkanut. (Matt. 24:3-8; Luuk. 21:10, 11.) On runsaasti todisteita siitä, että Herralle Jeesukselle Kristukselle "annettiin kruunu" vuonna 1914. "Hän lähti voittoisana ja täydentääkseen voittonsa." (Ilm. 6:2.) Jeesus puhdisti taivaat käymällä sodan Saatanaa ja hänen demonejaan vastaan ja heittämillä heidät alas maan läheisyyteen. Siitä lähtien ihmiskunta on joutunut huomaamaan, miten hyvin pitävät paikkansa päivän tekstinäme olevat henkeytetyt sanat. *w15 15/6 4:13*

Maanantai, 9. tammikuuta

*Siirryn Herran ylliluonnollisiin nä-
kyihin ja ilmestyksiin. (2. Kor. 12:1)*

Alle sata vuotta sen jälkeen kun kristillinen seurakunta oli perustettu, alkoi kehittyä ennustettu luopumus (Apt. 20:28-30; 2. Tess. 2:3, 4). Sen jälkeen tuli yhä vaikeammaksi tunnistaa ne, jotka tosiaan palvelivat Jumalaa hänen hengellisessä temppelessään. Vasta satoja vuosia myöhemmin koitti Jehovan aika tehdä asia selväksi Jeesuksen Kristuksen välityksellä, joka oli vastikään asetettu valtaistuimelle Kuninkaaksi. Vuoteen 1919 mennessä kävi ilmeiseksi, keillä oli Jehovan hyväksyntä ja ketkä palvelivat hänen hengellisessä temppelessään. Heidät oli puhdistettu hengellisesti, jotta heidän Jumalalle suorittamansa palvelus olisi hänelle entistä otollisempaa. (Jes. 4:2, 3; Mal. 3:1-4.) Näky, jonka apostoli Paavali oli saanut satoja vuosia aiemmin, alkoi täyttyä rajallisessa määrin. Paavali kuvailee näkyään 2. Korinttilaiskirjeen 12: 2-4:ssä. Sitä mitä hän näki ylliluonnollisessa näyssä, hän sanoi ilmestykseksi. Se koski tulevaa tapahtumaa - jotain sellaista, mitä ei ollut olemassa hänen aikanaan. *w15 15/7 1:6-8*

Tiistai, 10. tammikuuta

Silloin vanhurskaat loistavat kirkaasti kuin aurinko Isänsä valtakunnassa. (Matt. 13:43)

Merkitseekö tämä sitä, että tulee tapahtumaan voideltujen ”ylöstempaaminen”? Kristikunnassa monet uskovat tämän opetuksen mukaisesti, että kristityt tullaan tempaamaan maan päältä liharuumiissa. He myös odottavat Jeesuksen palaavan näkyvänä hallitsemaan maata. Raamattu kuitenkin osoittaa selvästi, että ”Ihmisen Pojan tunnusmerkki” näkyy taivaalla ja että Jeesus tulee ”taivaan pilvien päällä” (Matt. 24:30). Nämä molemmat ilmaukset osoittavat hänen palaavan näkymättömänä. Raamatussa sanotaan myös, ”ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa”. Siksi ne, jotka otetaan taivaaseen, täytyy ensin ”muuttaa tuokiossa, silmänräpäyksessä, viimeisen trumpetin aikaan”. (1. Kor. 15:50–53.) Vaikka emme tässä yhteydessä käytä ilmausta ”ylöstempaaminen” siihen liittyvien väärin merkitys vivahteiden vuoksi, jäljellä olevat uskolliset voidellut tullaan siis kokoamaan yhdessä hetkessä. *w15 15/7 2:14–15*

Keskiviikko, 11. tammikuuta

Seurakunnan keskellä minä ylistän sinua. (Ps. 22:22)

Valtakunnansali on paikkakunnalla puhtaan palvonnan keskus. Siellä pidettävien viikoittaisten kokousten avulla Jehova ravitsee meitä hengellisesti. Niissä saamme hänen järjestönsä välityksellä elintärkeää hengellistä virvoitusta ja ohjausta. Vaikka olemme aina tervetulleita syömään ”Jehovan pöydästä”, meidän ei tule pitää saamaamme kutsua itsestään selvä-

nä. (1. Kor. 10:21.) Jehovan silmissä nämä tilaisuudet palvoa häntä ja saada keskinäistä rohkaisua ovat erittäin tärkeitä. Siksi hän henkeytti apostoli Paavalin kirjoittamaan, ettei meidän tule jättää yhteen kokoontumistamme. (Hepr. 10:24, 25.) Kunnioittaisimmeko Jehovaa, jos jäisimme pois seurakunnan kokouksista vähäpätöisten syiden vuoksi? Voimme ilmaista arvostuksemme Jehovaa ja hänen lahjojaan kohtaan valmistautumalla kokouksiimme ja osallistumalla niissä innokkaasti. *w15 15/7 4:3–4*

Torstai, 12. tammikuuta

*Pysykää – – valveilla.
(Matt. 24:42)*

Se että Jeesus käski toimimaan näin, on itsessään hyvä syy jatkaa odottamista. Jehovan järjestö on näyttänyt tässä esimerkkiä. Sen julkaisut ovat jatkuvasti kehoittaneet meitä ”odottamaan Jehovan päivän läsnäoloa”, ”pitämään sen läheisenä mielessämme” ja panemaan toivomme hänen lupaamaansa uuteen maailmaan (2. Piet. 3:11–13). Jos satoja vuosia sitten eläneiden kristittyjen täytyi odottaa kärsivällisesti, se on vielä tärkeämpää meille nykyään. Miksi? Koska elämme Kristuksen läsnäolon aikaa. Vuodesta 1914 lähtien on ollut näkyvissä hänen läsnäolonsa moniosainen tunnusmerkki, johon sisältyvät maailman olosuhteiden huononeminen ja maailmanlaajuinen Valtakunnan saarnaaminen. Siitä voidaan päätellä meidän elävän ”asiainjärjestelmän päättymisen” aikaa. (Matt. 24:3, 7–14.) Koska Jeesus ei sanonut, miten pitkään tätä ajanjaksoa kestäisi ennen lopun tuloa, meidän on oltava erityisen valppaita. *w15 15/8 2:4–5*

Perjantai, 13. tammikuuta

Iloitse – – suuresti Jehovasta.

(Ps. 37:4)

Uudessa maailmassa meille tuottaa eniten mielihyvää se, että hengelliset tarpeemme täytetään (Matt. 5:3). Hengelliset toimet ovat silloin elämässämme tärkeimmällä sijalla, ja meistä näkyy, että iloitemme suuresti Jehovasta. Kun asetamme hengelliset asiat etusijalle nykyään, valmistaudumme tulevaan todelliseen elämään (Matt. 6:19–21). Miten voisimme saada teokraattisista toimista enemmän iloa? Yksi keino on asettaa hengellisiä tavoitteita. Jos olet nuori ja harkitset vakavasti uraa Jehovan palveluksessa, voisit tarkastella aineistoa, jota on julkaistu kokoaikaisen palveluksen eri muodoista, ja ottaa jonkin niistä tavoitteeksesi. Saattaisit keskustella jonkun kanssa, joka on toiminut monia vuosia kokoaikaisessa palveluksessa. Teemmällä sananpalveluksesta elämänsä valmistaudut jatkamaan Jumalan palvelemista uudessa maailmassa, missä kokemuksestasi ja teokraattisesta valmistuksestasi on paljon hyötyä. *w15 15/8 3:13–14*

Lauantai, 14. tammikuuta

Hengen hedelmä on rakkaus.

(Gal. 5:22)

Myös toiset hengen hedelmän piirteet, kuten lempeys, itsehillintä ja pitkämielisyys, ovat tärkeitä (Gal. 5:23). Nämä ominaisuudet auttavat kypsää kristittyä käsittelemään vaikeita tilanteita ärsyyntymättä ja kestämaan sydäntäsärkeviä pettymyksiä menettämättä toivoaan. Tutkiessaan henkilökohteisesti hän etsii jatkuvasti raamatullisia periaatteita, joiden avulla hän voi erottaa oikean väärästä.

Kun hän sitten tekee ratkaisuja, ne heijastavat hengellistä kypsyyttä. Kypsä kristitty kuuntelee Raamatun avulla valmistettua omaatuntoaan. Hän osoittaa nöyryyttä tunnustamalla, että Jehovan toimintatavat ja normit ovat aina parempia kuin hänen omansa. Hän saarnaa hyvää uutista innokkaasti ja edistää seurakunnan yksimielisyyttä. Vaikka olemme palvelleet Jehovaa pitkään, jokainen meistä voi kysyä itseltään: Onko vielä piirteitä, joissa minun pitäisi jäljitellä Jeesusta tarkemmin? Voisinko yhä edistyä hengellisesti? *w15 15/9 1:6–7*

Sunnuntai, 15. tammikuuta

Sinä vähäuskoinen, miksi vaivuit epäilyyn? (Matt. 14:31)

Opetuslapset näkevät Jeesuksen kävelevän Galileanmeren pinnalla. Pietari kysyy Jeesukselta, voisiko hän kävellä vettä pitkin Herransa luo. Kun Jeesus käskää Pietaria tulemaan luokseen, tämä astuu veneestä ja ihmeen avulla kävelee myrskyävällä merellä kohti Jeesusta. Pian hän kuitenkin alkaa vajota. Miksi? Hän katseli myrskytuulta ja pelästyi. Pietari huutaa apuun Jeesusta, joka tarttuu häneen nopeasti ja sanoo päivän tekstin sanat. (Matt. 14:24–32.) Kun Pietari astui veneestä ja käveli veden pinnalla, hän osoitti uskoa. Jeesus oli kutsunut häntä, ja Pietari luotti siihen, että Jumalan voima tukisi häntä niin kuin se tuki Jeesusta. Vastaavasti usko sai meidät vihikeytymään Jehovalle ja menemään kasteelle. Jeesus kutsui meidät seuraajikseen ja vaeltamaan hänen askeleissaan. Meidän piti uskoa sekä Jeesukseen että Jumalaan ja luottaa siihen, että he tukisivat meitä monin tavoin. (Joh. 14:1; 1. Piet. 2:21.) *w15 15/9 3:1, 3*

Maanantai, 16. tammikuuta

Hän varjelee uskollistensa sielut, hän vapauttaa heidät jumalattomien kädestä. (Ps. 97:10)

Rakastava isä pitää hyvin tärkeänä suojella perhettään miltä tahansa vahingolta tai vakavalta vaaralta. Taivaalliselle Isällemme Jehovalle se on vähintään yhtä tärkeää. Ajattelehan, kuinka arvokkaat silmäsi ovat sinulle. Jehova suhtautuu samoin kansaansa. (Sak. 2:8.) Se on hänelle erittäin kallisarvoinen! Jehova on toisinaan sallinut vastustajien tappaa hänen uskollisia palvelijoitaan, esimerkiksi Stefanoksen. Hän suojelee silti kansaansa ryhmänä antamalla ajankohtaisia varoituksia Saatanan vehkeilyistä (Ef. 6:10-12). Jumalan sanan ja hänen järjestönsä julkaisujen välityksellä meitä autetaan ymmärtämään, mitä vaaroja liittyy muun muassa petolliseen rikkauteen, moraalittomaan ja väkivaltaiseen viihteeseen tai internetin käyttöön. Rakastavana Isänä Jehova tosiaankin pitää huolta kansansa turvallisuudesta ja hyvinvoinnista. *w15 15/9 4:15, 17*

Tiistai, 17. tammikuuta

Jehovan käsi ei ole tullut liian lyhyeksi pelastamaan. (Jes. 59:1)

Se, että Jehovan todistajat ovat menestyneet ”hyvän uutisen puolustamisessa ja laillisessa vahvistamisessa”, osoittaa Jehovan voimallisen käden tukevan heitä (Fil. 1:7). Jotkin hallitukset ovat yrittäneet pysäyttää Jumalan kansan työn kokonaan. Jehovan todistajat ovat kuitenkin voittaneet eri puolilla maailmaa korkeimmassa oikeudessa ainakin 268 tapausta, joista 24 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa pelkästään vuodesta 2000 lähtien. Nämä seikat osoit-

tavat selvästi, että kukaan ei voi estää Jumalan kättä. (Jes. 54:17.) Hyvää uutista voidaan saarnata kautta maailman ainoastaan Jumalan avulla (Matt. 24:14; Apt. 1:8). Lisäksi Jehovan palvelijat ovat monikansallinen ja yksimielinen järjestö – jotakin, mitä maailma ei voi saada aikaan – ja siksi monet tarkkailijatkin myöntävät: ”Jumala on todella teidän keskuudessanne.” (1. Kor. 14:25.) Meillä on siis paljon todisteita siitä, että Jumala toimii kansansa hyväksi (Jes. 66:14). *w15 15/10 1:13-14*

Keskiviikko, 18. tammikuuta

Älkää rakastako – – sitä, mikä maailmassa on. (1. Joh. 2:15)

On olemassa vaara käyttää tätä maailmaa täysin hyväkseen (1. Kor. 7:29-31). Kristitty voi helposti tuhata liikaa aikaa asioihin, jotka eivät ole vääriä itsessään, kuten harrastuksiin, viihdekirjallisuuden lukeamiseen, television katselemiseen, matkailuun, näyteikkunaostosten tekemiseen tai viimeisimpien elektronisten laitteiden tai ylellisyyksien tasalla pysyttelemiseen. Sosiaalinen media, tekstiviestit, sähköpostien eteenpäin välittäminen ja tuoreimpien uutisten ja urheilutaphtumien jatkuva tarkistaminen voivat kuluttaa aikaamme, ja niistä voi tulla jopa pakkomielle. (Saarn. 3:1, 6.) Jos käytämme rajattomasti aikaa epäolennaisiin asioihin, saatamme laiminlyödä kaikkein tärkeintä toimintaa, Jehovan palvontaa (Ef. 5:15-17). Saatana on tehnyt maailmastaan houkuttelevan ja huomiota hajottavan. Tämä oli ilmeistä jo ensimmäisellä vuosisadalla ja vielä enemmän meidän päivinämmä (2. Tim. 4:10). Siksi meidän täytyy noudattaa päivän tekstin neuvoa. *w15 15/10 3:7-8*

Torstai, 19. tammikuuta

Opeta meille, mitä meidän pitäisi tehdä. (Tuom. 13:8)

Manoah ja hänen vaimonsa saivat pojan! Manoah oli epäilemättä onnellinen, mutta hän oli myös tietoinen suuresta vastuusta, joka lepäsi hänen hartioillaan. Miten he voisivat opettaa poikansa palvelemaan Jumalaa kansakunnan keskellä, joka oli täynnä pahuutta? Manoah ”esitti hartaan pyynnön Jehovalle” sanoen: ”Annathan tosi Jumalan miehen [enkelin], jonka juuri lähetit, tulla uudelleen luoksemme ja opettaa meille, mitä meidän pitäisi tehdä lapselle, joka on syntyvä.” (Tuom. 13:1-8.) Jos sinä olet isä tai äiti, ymmärrät todennäköisesti Manoahin hartaan pyynnön. Myös sinulla on painava vastuu auttaa lastasi saamaan tietoa Jehovahista ja rakastamaan häntä (Sananl. 1:8). Onnistuakseen tässä kristityt vanhemmat laativat sisällökkään ja etenevän ohjelman perheen yhteistä palvontaa varten. Jotta Raamatun totuudet juurtuisivat lapsen mieleen, vanhempien täytyy tehdä muutakin kuin johtaa viikoittaista perhetutkistelua. (5. Moos. 6:6-9.) Teroitako sinä totuutta lapsellesi? *w15 15/11 1:1-2*

Perjantai, 20. tammikuuta

Katso, varmasti israelilainen, jossa ei ole petollisuutta. (Joh. 1:47)

Vaikka et pysty näkemään sydämeen, niin kuin Jeesus pystyi, voit Jumalan avulla osoittaa tarkkanäköisyyttä. Käytätkö tätä kykyä löytääksesi hyvää teini-ikäisestä lapses-tasi? Kukaan ei halua leimautua ”häiriköksi”. Älä siksi koskaan tuomitse ajatuksissasi tai sanoillasi poikaasi tai tyttäresi ”kapinalliseksi teiniksi” tai ”ongelmalapseksi”. Vaikka murrosikäinen lapsesi niskuroisi, auta häntä tajuamaan, että tiedät hänen mahdollisuutensa ja sydä-

mestä lähtevän halunsa tehdä oikein. Pane merkille vähäisetkin osoitukset kasvusta ja edistymisestä ja anna kiitosta. Auta häntä kehittämään hyviä ominaisuuksiaan antamalla hänelle lisävastuita aina kun mahdollista. Jeesus toimi näin opetuslastensa suhteen. Noin puolentoista vuoden kuluttua ensitapaamisestaan Natanaelin kanssa Jeesus valitsi hänet apostoliksi, ja Natanael osoittautuikin innokkaaksi kristityksi (Luuk. 6:13, 14; Apt. 1:13, 14). Antamasi kiitos ja rohkaisu auttavat lastasi tuntemaan, että hän ei ole ainainen epäonnistuja vaan kelpo kristitty, jota Jehova voi käyttää. *w15 15/11 2:15-16*

Lauantai, 21. tammikuuta

He suorittavat hänelle [Jumalalle] pyhää palvelusta yötä päivää. (Ilm. 7:15)

Kun viimeiset päivät alkoivat vuonna 1914, Jehovan palvelijoita oli koko maailmassa vain muutamia tuhansia. Lähimmäisenrakkaus vaikuttimenaan ja Jumalan hengen tuella pieni voideltujen kristittyjen jäännös uurasti sinnikkäästi Valtakunnan saarnaamistyössä. Tämän tuloksena on koottu suurta joukkoa, johon kuuluvilla on toivo elää maan päällä. Tätä nykyä sen määrä on kasvanut noin 8 miljoonaan todistajaan, jotka kokoontuvat yli 115 400 seurakunnassa ympäri maailman. Joukkomme kasvaa koko ajan. Esimerkiksi palvelusvuonna 2014 kastettiin yli 275 500 uutta todistajaa, keskimäärin 5300 joka viikko. Näkemämme huomattava kasvu on tuloksena siitä, että uskomme Jumalaan ja siihen, että Raamattu on hänen ihmeen avulla henkeyttämänsä Sana (1. Tess. 2:13). Erityisen merkittävää on se, että Jehovan kansan keskuudessa vallitsee hengellinen hyvinvointi – huolimatta Saatanan, ”tämän asiainjärjestelmän jumalan”, vihasta ja vastustuksesta (2. Kor. 4:4). *w15 15/11 4:12, 14, 16*

Sunnuntai, 22. tammikuuta

Ajan hämärään asti pysyy Jumalamme sana. (Jes. 40:8)

Raamatunoppineet ovat vertailleet tuhansia katkelmia, käsikirjoituksia ja muinaisia käännöksiä sekä huolellisesti tutkineet niitä. Tämä tutkimustyö on vahvistanut valtaosan Raamatun tekstin sisällöstä. Vaikka muutamista jakeista on vielä jonkin verran epävarmuutta, sillä ei ole merkitystä sanoman sisällön kannalta. Muinaisten käsikirjoitusten tutkimustyö on vakuuttanut vilpittömät Raamatun tutkijat siitä, että heillä on nyt käytössään se sanoma, minkä Jehova alun perin henkeytti raamatunkirjoittajat merkitsemään muistiin. Vihollisten raivoisasta vastustuksesta huolimatta Jehova on huolehtinut siitä, että hänen Sanansa on kaikista käännetyin kirja ihmiskunnan historiassa. Jopa tänä aikana, jolloin monien usko Jumalaan on heikentynyt tai sitä ei ole lainkaan, Raamattu pysyy menestysteoksena, ja se on saatavilla joko kokonaan tai osittain yli 2800 kielellä. Vaikka kaikki raamatunkäännökset eivät ole yhtä selkeitä ja luotettavia, toivon ja pelastuksen perussanoma voidaan silti oppia lähes jokaisesta käännöksestä. *w15 15/12 1:13-14*

Maanantai, 23. tammikuuta

Joku puhuu ajattelemattomasti kuin miekan pistoin. (Sananl. 12:18)

Sanoilla on voimaa joko satuttaa tai lääkittää. Saatanan maailmassa on yleistä käyttää kieltä, joka tuottaa tuskaa. Viihdemaailma yllyttää monia "teroittamaan kielensä niin kuin miekan" ja "tähtäämään nuolensa, katkeran puheen" (Ps. 64:3). Kristityn täytyy karttaa tätä vahingollista tapaa. Yksi esimerkki julmasta, "katkerasta puheesta" on sarkasmi eli purevan ivallinen puhe, jonka tarkoituksena

on vähätellä tai moittia toisia. Vaikka sarkastiset ilmaukset usein esitetäänkin huumorin varjolla, ne voivat nopeasti muuttua epäkunnioittavaksi, loukkaavaksi puheeksi. Julma sarkasmi on yksi herjaavan puheen muoto, josta kristityn pitäisi pysyä kaukana. Voimme kyllä höystää puhettamme huumorilla, mutta meidän tulee varoa sitä ansaa, että yrittäisimme hauskuttaa toisia piikikkäillä, sarkastisilla sutkauksilla, jotka todellisuudessa loukkaavat ja nöyryyttävät. Raamatussa neuvotaan: "Älköön suustanne lähtekö mitään mätää puhetta, vaan sellaista, mikä on tarpeen mukaan hyvää rakennukseksi, jotta se antaisi sitä, mikä on suotuisaa kuuliijoille." (Ef. 4:29, 31.) *w15 15/12 3:10*

Tiistai, 24. tammikuuta

Jos te pysytte huolellisesti erossa näistä, niin tulette menestymään. Hyvää vointia teille! (Apt. 15:29)

Nämä sanat, joihin ensimmäisen vuosisadan hallintoelin päätti seurakunnille lähettämänsä kirjeen, voidaan kääntää myös sanoilla "voimia teille". Haluamme varmasti, että vointimme on mahdollisimman hyvä ja että meillä on voimaa palvellessamme suurta Jumalaamme. Niin kauan, kun nykyinen asiainjärjestelmä on olemassa ja me olemme epätäydellisiä, joudumme kasvatusten sairauksien kanssa. Emme voi odottaa, että meidät parannettaisiin nyt ihmeen avulla. Ilmestyksen 22:1, 2 viittaa kuitenkin aikaan, jolloin meidät parannetaan täysin. Apostoli Johannes näki näyn "elämän veden virrasta" ja "elämän puista", joiden "lehdet olivat kansakuntien parannukseksi". Tämä ei viittaa mihinkään nyt tai tulevaisuudessa käytettäviin luonnonlääkkeisiin. Sen sijaan se tarkoittaa Jehovan järjestelyä antaa ikuinen elämä tottelevaiselle ihmiskunnalle Jeesusen välityksellä. Odotamme tuota aikaa suurella innolla. (Jes. 35:5, 6.) *w15 15/12 4:17-18*

Keskiviikko, 25. tammikuuta

Me tahdomme kulkea teidän kanssanne, sillä olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.
(Sak. 8:23)

Jehova ennusti ajasta, jota elämme: ”Niinä päivinä tapahtuu, että kymmenen miestä kaikista kansakuntien kielistä tarttuu, niin, todella tarttuu juutalaismiehen liepeeseen ja sanoo: ’Me tahdomme kulkea teidän kanssanne, sillä olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.’” (Sak. 8:23.) Noiden kuvaannollisten ”kymmenen miehen” tavoin ne, joilla on maallinen toivo, ovat ”tarttuneet juutalaismiehen liepeeseen”. He tietävät, että Jehova siunaa voideltuun, ja ovat siksi ylpeitä voidessaan toimia hengellävoidellun ”Jumalan Israelin” yhteydessä (Gal. 6:16). Jeesus korosti profeetta Sakarjan tavoin Jumalan kansan virkistävää yksimielisyyttä. Vaikka hänen seuraajistaan muodostuisi kaksi ryhmää – ”pieni lauma” ja ”muut lampaat” – ne olisivat ”yksi lauma” ”yhden paimenen” alaisuudessa. (Luuk. 12:32; Joh. 10:16.) *w16.01 4:1-2*

Torstai, 26. tammikuuta

Sitä kaikkea ajatelkaa jatkuvasti.
(Fil. 4:8)

Meidän täytyy varjella hengellisyyttämme. Koska elämme maailmassa, jota hallitsee Saatana Pannettelijat, ja koska olemme epätavollisia, maailman väärä ajattelu ja toimintatapa voi alkaa vaikuttaa meihin. Maailman henkeä voitaisiin verrata joen virtaan, joka vetää meitä suuntaan, johon emme haluaisi mennä. Jottemme kulkeutuisi virran mukana, meidän täytyy tarmokkaasti uida vastakkaiseen suuntaan. Vastaavasti meidän täytyy ponnistella, jottei Saata-

nan maailman henki veisi meitä mukanaan. Kun saarnaamme toisille, keskitymme tärkeisiin, hengellisiin asioihin. Silloin huomioltamme eivät vie ajatukset, jotka murentaisivat uskoamme. Saarnaaminen vahvistaa vakaumustamme ja muistuttaa meitä Jumalan lupauksista ja rakkaudellisista mittapuista. Se auttaa meitä myös pitämään hengellisen sota-asumme vahingoittumattomana (Ef. 6:14-17). Jos pysymme kiireisinä hengellisissä tomissamme, meillä ei myöskään ole aikaa huolestua liiaksi omista ongelmistamme, mikä suojelee meitä. *w16.01 5:12-13*

Perjantai, 27. tammikuuta

Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi minun Jumalani.
(Ruut 1:16)

Huomaa, että Ruut rakasti Jehovaa. Myöhemmin Boas ylisti Ruutia siitä, että hän etsi turvaa Jehovan siipien alta (Ruut 2:12). Hänen sanansa tuovat mieleen linnunpoikasen, joka etsii turvaa emonsa voimakkaiden siipien suojasta (Ps. 36:7; 91:1-4). Jehovasta tuli Ruutille tällainen suojelija. Hän palkitsi Ruutin uskon, eikä Ruutilla ollut koskaan syytä katua päätöstään. Monilla on nykyään tietoa Jehovasta, mutta he epäröivät turvautua häneen. He pidättyvät vihkiytymästä Jehovalle ja menemästä kasteelle. Jos tämä pätee sinuun, pysähdy miettimään, mistä se johtuu. Jokainen palvelee jotain jumalaa (Joos. 24:15). Koska Jehova on ainoa Jumala, joka ansaitsee palvontamme, on viisasta etsiä turvaa häneltä. Kun vihkiydyt Jehovalle, osoitat, että uskot ja luotat häneen. Hän auttaa sinua elämään päätöksesi mukaan ja kohtaamaan kaikki eteesi tulevat haasteet. Niin hän auttoi Ruutiakin. *w16.02 2:6-7*

Lauantai, 28. tammikuuta

Sallithan minun nyt keihästää hänet maahan vain kerran, enkä tee sitä hänelle kahdesti.

(1. Sam. 26:8)

Kun Abisai hiipi Saulin leiriin, hänen mielessään oli ennen kaikkea uskollisuus Daavidia kohtaan. Abisai olisi halunnut tappaa Saulin, mutta Daavid esti sen ja sanoi, että olisi väärin ”ojentaa käntensä Jehovan voideltua vastaan” (1. Sam. 26:9–11). Tämä opettaa meille tärkeän asian: meillä voi olla useita uskollisuuden kohteita, mutta kun meidän on valittava, kenelle olemme ensisijaisesti uskollisia, meidän tulee antaa Raamatun periaatteiden ohjata itseämme. Uskollisuus lähtee sydämeistä, mutta ihmisen sydän on petollinen (Jer. 17:9). Haluamme olla uskollisia Jumalalle, mutta meistä voi helposti tuntua, että meidän pitäisi olla uskollisia myös läheiselle ystävällemme tai sukulaisellemme, vaikka tämä toimisi väärin. Erityisesti silloin kun joku meille läheinen jättää totuuden, meidän täytyy muistaa, että Jehova ansaitsee ensisijaisen uskollisuutemme. (Matt. 22:37.)
w16.02 4:5–6

Sunnuntai, 29. tammikuuta

Voitte koettelemalla todeta Jumalan hyvän ja otollisen ja täydellisen tahdon. (Room. 12:2)

Miksi Roomassa asuvien kristittyjen piti ”koettelemalla todeta” eli *todistaa itselleen* sellaista, minkä he olivat jo omaksuneet? Mietitäänpä yhtä Raamatun esimerkkiä. Timoteus tunsu Raamatun kirjoitukset hyvin. Hänen äitinsä ja

isoäitinsä olivat opettaneet häntä ”pienokaisesta asti”. Paavali kuitenkin kehotti häntä: ”Pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja *mistä olet tullut vakuuttuneeksi.*” (2. Tim. 3:14, 15.) Timoteus oli omaksunut totuuden, mutta ei äitinsä ja isoäitinsä käskystä, vaan koska hän oli miettinyt asiaa ja tullut siitä itse vakuuttuneeksi (Room. 12:1). Ahkera tutkiminen auttaa sinuakin vastaamaan kysymyksiin, voittamaan epäilyksiä ja vahvistamaan vakaumustasi (Apt. 17:11).
w16.03 2:3–4, 7

Maanantai, 30. tammikuuta

[He] olivat tottuneet menemään vuosittain Jerusalemiin pesah-juhlaan. (Luuk. 2:41)

Kun israelilaiset Raamatun aikoina lähtivät Jerusalemissa pidettäviin hengellisiin juhliin, he valmistautuivat matkaan yhdessä. Matkan aikana he huolehtivat toisistaan, ja perille päästyään he palvoivat yhdessä Jehovaa tempelissä. Kun me jatkamme matkaamme kohti uutta maailmaa, meidänkin täytyy toimia yhteistyössä toistemme kanssa. Edesämme on suuria siunauksia! Olemme jättäneet taaksemme erimielisyydet ja sekasorron, jotka leimaavat nykyistä maailmaa. Jesaja ja Miika ennustivat, että Jehovan palvelijat menisivät yhdessä ylös ”Jehovan vuorelle”. Näemme tämän ennustuksen täyttyvän nyt, ”päivien lopulla”. (Jes. 2:2–4; Miika 4:2–4.) Tulevaisuudessa voimme olla vielä onnellisempia ja iloisempia, kun koko ihmiskunta palvoo yhdessä Jehovaa!
w16.03 3:16–17

Tiistai, 31. tammikuuta

*Kaikelle on määräraika.
(Saarn. 3:1)*

Joidenkin vanhinten on vaikea varata aikaa toisten valmentamiseen. He saattavat ajatella: "Valmentaminen on tietysti tärkeää, mutta muut seurakunnan asiat eivät voi odottaa. Seurakunta kyllä toimii edelleen, vaikka lykkäisinkin valmentamista vähän tuonemmaksi." Monet asiat tosiaan vaativat vanhimman huomiota heti, mutta viivyttely veljien valmentamisessa voi vaarantaa seurakunnan hengellisen hy-

Keskiviikko, 1. helmikuuta

Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. (Jaak. 4:8)

Jos olemme vihkiytyneitä ja kas-tettuja Jehovan todistajia, meillä on jotain hyvin kallisarvoista: henkilökohtainen suhde Jumalaan. Saatanan maailma pyrkii kuitenkin turmelemaan tuon suhteen, ja sitä saattaa heikentää myös oma epätäydellisyytemme. Koska me kaikki olemme tällaisessa koettelevassa tilanteessa, meidän täytyy säilyttää suhteemme Jehovaan mahdollisimman lujana. Miten todellinen suhteesi Jehovaan on sinulle? Haluaisitko vahvistaa sitä? Päivän teksti kertoo, miten se on mahdollista. Huomaa, että prosessi on kaksisuuntainen. Kun pyrimme pääsemään lähemmäksi Jumalaa, hän vuorostaan lähestyy meitä. Mitä enemmän olemme tällaisessa vuorovaikutuksessa Jehovan kanssa, sitä lujempi suhteestamme häneen tulee ja sitä todellisempi hän on meille. Voimme tuntea samanlaista luottamusta kuin Jeesus, joka sanoi: "Hän, joka on lähettänyt minut, on *todellinen*, ja – *minä tunnen hänet*." (Joh. 7:28, 29.) *w15 15/4 3:1–2*

vinvoinnin. Vanhinten on huolehdittava monista tärkeistä tehtävistä riipeästi. Mutta jos he jatkuvasti lykkäävät tarvittavan valmennuksen antamista, ennen pitkää seurakunnassa ei ole riittävästi päteviä veljiä huolehtimaan kaikista tehtävistä. Meidän on siis selvästikin varottava ajattelemasta, että toisten valmentaminen olisi vähemmän tärkeää. Kaukonäköiset vanhimmat, jotka käyttävät aikaa kokemattomampien veljien valmentamiseen, ovat viisaita taloudenhoitajia ja todellinen siunaus koko seurakunnalle (1. Piet. 4:10). *w15 15/4 1:4, 6–7*

Torstai, 2. helmikuuta

*Kestäkää ahdistuksessa. Olkaa hellittämättömiä rukouksessa.
(Room. 12:12)*

Erittäin koettelevaa on se, kun joku rakas sukulainen erotetaan. Raamattua tutkimalla olet saanut tietää, miten erotettuihin tulee suhtautua (1. Kor. 5:11; 2. Joh. 10). Erottamispäätöksen tukeminen voi kuitenkin välillä näyttää kovin vaikealta tai jopa mahdottomalta. Luotatko siihen, että taivaallinen Isäsi antaa sinulle voimaa noudattaa määrätietoisesti erottamista koskevia Raamatun ohjeita? Näetkö tässä tilaisuuden päästä lähemmäksi Jehovaa ja lujittaa suhdettasi häneen? Onko meidän sitten väärin rakastaa sukulaisiamme? Ei missään nimessä! Yli kaiken meidän tulee kuitenkin rakastaa Jehovaa (Matt. 22:37, 38). Se koituu todellisuudessa sukulaistemme parhaaksi, palvelevatpa he tällä hetkellä Jehovaa tai eivät. Jos olet erityisen huolissasi erotetusta sukulaisesta, vuodata sydämesi Jumalalle rukouksessa (Fil. 4:6, 7). *w15 15/4 4:14, 16*

Perjantai, 3. helmikuuta

Me itse olemme ylpeitä teistä Jumalan seurakunnissa, koska teillä on kestävyyttä ja uskoa. (2. Tess. 1:4)

On joskus aivan sopivaa tuntea mielihyvää siitä, mitä toiset tekevät, tai jopa olla hieman ylpeitä itsestämme. Meidän ei tarvitse häpeillä perhettämme, kulttuuriamme tai aluetta, jolla olemme varttuneet (Apt. 21:39). Toisaalta on myös ylpeyttä, joka saattaa jäytää ihmissuhteita ja vahingoittaa ystävyystämme Jehovan kanssa. Tällainen ylpeys voi saada meidät kantamaan kaunaa ja torjumaan tarpeelliset neuvot sen sijaan, että ottaisimme ne nöyrästi vastaan (Ps. 141:5). Tätä ylpeyttä on kuvailtu ”korosteiseksi itsetietoisuudeksi” tai sellaisen ihmisen pöyhkeäksi asenteeksi, joka usein väärin perustein uskoo olevansa parempi kuin muut. Jehova vihaa kopeaa ylpeyttä (Hes. 33:28; Aam. 6:8). Saatana taas on varmasti mielissään, kun hän näkee ylpeiden ihmisten kerskailevan, sillä se heijastaa hänen omaa pöyhkeyttään. Nimrod, farao ja Absalom lankesivat sopimattoman ylpeyden uhreiksi, ja heidän kerskailunsa epäilemättä tuotti Saatanalle nautintoa (1. Moos. 10:8, 9; 2. Moos. 5:1, 2; 2. Sam. 15:4–6). *w15 15/5 2:5–6*

Lauantai, 4. helmikuuta

Sinä avaat kätesi ja tyydytät kaikkien elollisten halun. (Ps. 145:16)

Isäänsä jäljitellen ”Kristus, Jumalan voima”, avasi usein kätensä ja tyydytti seuraajiensa halut (1. Kor. 1:24). Tässä hän ei pelkästään ilmaissut voimaansa. Häntä motivoi sydämestä lähtevä kiinnostus toisia kohtaan. Ajatellaanpa, mitä kerrotaan Matteuksen 14:14–21:ssä. Jeesuksen opetuslapset tulivat hänen luokseen puhumaan ruokatarvikkeista. Heillä itselläänkin saattoi olla nälkä, mutta lisäksi he olivat huolissaan nälkäisestä ja väsyneestä ihmisjoukosta,

joka oli seurannut Jeesusta jalkaisin kaupungeista (Matt. 14:13). Mitä hän tekisi? Jeesus ruokki viidellä leivällä ja kahdella kalalla noin 5000 miestä ja lisäksi naisia ja lapsia. Ihmisjoukot ”söivät ja tulivat kylläisiksi”. Tästä voi päätellä, että ruokaa oli tarjolla runsain määrin. Jeesus ei antanut ihmisille leipää vain maistiaisiksi vaan järjesti huomaavaisesti kokonaisen aterian, jonka voimin he voisivat tehdä pitkän kotimatkinsa. (Luuk. 9:10–17.) Tähteeksi jäi vielä 12 täyttä korillista! *w15 15/6 1:8–9*

Sunnuntai, 5. helmikuuta

Sinä varjelet meitä joka hetki tämän pahan ajan keskellä. (Ps. 12:8, Kirkkoraamattu 1992)

Koska moraalittomuudesta on tullut niin yleistä, saatat pohtia, onko oikeastaan mahdollista pysyä siveellisesti puhtaana. Se on mahdollista – Jehovan avulla. Säilyttääksemme siveellisen puhtauden meidän täytyy kuitenkin vastustaa moraalittomia haluja. Aivan kuten koulussa oleva syötti voi vetää kalaa puoleensa, moraalittomat ajatukset ja irstaut halut voivat alkaa vetää ja houkutella kristittyä, ellei hän hankkiudu niistä heti eroon. Ne saattavat vedota hänen syntiseen lihaansa ja johtaa häntä kohti moraalittomia tekoja. Ajan mittaan houkutus syntiin voi kasvaa niin suureksi, että epäpuhdas halu hedelmöityy. Silloin Jehovan palvelijakin on ehkä valmis toimimaan halunsa mukaisesti, kun siihen tarjoutuu tilaisuus. Tuo halu tosiaan ”synnyttää synnin”. (Jaak. 1:14, 15.) On vakavoittavaa ajatella, miten hetkelinen halu voi kehittyä tuhoisaksi synniksi. Toisaalta on rohkaisevaa tietää, että jos estämme epäpuhtaita haluja juurtumasta sydämeemme, meidän ei tarvitse syyllistyä moraalittomaan käytökseen eikä kärsiä sen katkeria seurauksia (Gal. 5:16). *w15 15/6 3:1–3*

Maanantai, 6. helmikuuta

*Tapahtukoon sinun tahtosi – –
maan päällä. (Matt. 6:10)*

Noin 6000 vuotta sitten Jumalan tahto tapahtui täysin maan päällä. Niinpä Jehova saattoi ihmishistorian alkuvaiheessa katsoa kaikkea tekemäänsä ja sanoa, että ”se oli erittäin hyvää” (1. Moos. 1:31). Sitten Saatana nousi kapinaan, ja siitä lähtien verrattain harvat ihmiset ovat tehneet Jumalan tahdon maan päällä. Nykyään saamme kuitenkin elää aikaa, jolloin noin kahdeksan miljoonaa Jehovan todistajaa paitsi *rukoilee*, että Jumalan tahto tapahtuisi maan päällä, myös pyrkii *elämään* tämän rukouksen mukaisesti. He haluavat miellyttää Jumalaa elämäntavallaan ja osallistuvat innokkaasti opetuslasten tekemiseen. Siihen saakka kun Jumalan valtakunnan viholliset poistetaan maan päältä, rukoilemme jatkuvasti, että Jumalan tahto tapahtuisi. Se tapahtuu vieläkin täydemmin, kun miljardeja ihmisiä herätetään kuolleista paratiisimaahan (Joh. 5:28, 29). On suurenmoista olla tuolloin elossa ja toivottaa tervetulleiksi kuolleet läheisemme! *w15 15/6 4:15, 17*

Tiistai, 7. helmikuuta

Jalkojeni sijan minä saatan kunniaan. (Jes. 60:13)

Ilmauksesta ”hengellinen paratiisi” on tullut osa teokraattista sanastoamme. Se kuvailee ainutlaatua, hengellisesti antoisaa ympäristöämme eli tilaamme, jossa voimme nauttia rauhasta Jumalan ja veljiemme kanssa. Meidän ei tietenkään tulisi päätellä, että ”hengellinen paratiisi” ja ”hengellinen tempeli” ovat sama asia. Hengellinen tempeli on Jumalan järjestely tosi palvontaa varten. Hengellisen paratiisin ansiosta on mahdollista tuntea selvästi ne, joilla on Juma-

lan hyväksyntä ja jotka nykyään palvelevat häntä hänen hengellisessä temppelissään (Mal. 3:18). Eikö olekin innostavaa, että Jehova on vuodesta 1919 lähtien antanut epätodellisten ihmisten työskennellä kanssaan maan päällä sijaitsevan hengellisen paratiisin ylläpitämiseksi, vahvistamiseksi ja laajentamiseksi! Näetkö itsesi osallistumassa tähän suurenmoiseen työhön? Haluatko työskennellä edelleen Jehovan kanssa kunnian tuottamiseksi hänen ”jalkojensa sijalle”? *w15 15/7 1:10–11*

Keskiviikko, 8. helmikuuta

*[Minä] pyhitän itseni sinussa heidän silmiensä edessä, oi Gog.
(Hes. 38:16)*

Vähän ennen kuin 144 000:sta jäljellä olevat otetaan taivaaseen, Gog hyökkää Jumalan kansan kimppeeseen. Maan päällä oleva Jumalan kansa näyttää puolustuskyvyttömältä. Miten siihen kuuluvat tuossa tilanteessa toimivat? He noudattavat kuningas Josafatin päivinä annettuja ohjeita: ”Teidän ei tarvitse tällä kertaa taistella. Asettukaa asemiin, seisokaa paikoillanne ja katsokaa Jehovan pelastusta teidän puolestanne. Oi Juuda ja Jerusalem, älkää pelätkö älkääkään kauhistuko.” (2. Aik. 20:17.) Taivaassa syntyvä reaktio on kuitenkin erilainen. Ilmestyksen 17:14:ssä kerrotaan ajasta, jolloin kaikki voidellut ovat taivaassa, ja sanotaan Jumalan kansan vihollisista: ”Nämä tulevat taistelemaan Karitsaa vastaan, mutta koska Karitsa on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas, niin hän voittaa heidät. Myös hänen kanssaan kutsutut ja valitut ja uskolliset voitavat.” Jeesus yhdessä 144 000:n taivaassa olevan hallitsijatoverinsa kanssa tulee pelastamaan täällä maan päällä olevan Jumalan kansan. *w15 15/7 2:16*

Torstai, 9. helmikuuta

Kaikelle on määräraika.

(Saarn. 3:1)

Kunnioituksen Jumalaa kohtaan, joka on kutsunut meidät seurakunnan kokouksiin, tulisi näkyä käytöksestämme ja ulkoasustamme. Kunnioitus saa meidät myös välttämään äärimmäisyyksiä. Jehova tahtoo palvelijoidensa ja muiden tuntevan olonsa mukavaksi valtakunnansalissa. Läsnäolijat eivät kuitenkaan haluaisi vähentää kokousten arvokkuutta esimerkiksi tulemalla niihin liian rennosti puukeutuneena, lähettelemällä viestejä tai keskustelemalla tai syömällä ja juomalla niiden aikana. Vanhempien tulisi opettaa lapsiaan ymmärtämään, ettei valtakunnansalilla ole sopivaa juosta tai leikkiä. Syvästi närkästyneenä Jeesus heitti ulos Jumalan temppeleistä ne, jotka harjoittivat siellä liiketoimintaa (Joh. 2:13-17). Myös valtakunnansalimme on tarkoitettu puhtaaseen palvontaan ja hengelliseen opetukseen. Siksi liiketoimista, joilla ei ole mitään tekemistä hengellisten asioiden kanssa, tulee huolehtia muualla. (Vrt. Neh. 13:7, 8.) *w15 15/7 4:7-8*

Perjantai, 10. helmikuuta

Viimeisinä päivinä tulee olemaan kriittisiä aikoja, joista on vaikea selviytyä. (2. Tim. 3:1)

Raamattu osoittaa, että ”viimeisinä päivinä” pahuudessa mennään yhä pitemmälle (2. Tim. 3:1, 13; Matt. 24:21; Ilm. 12:12). Voimme siis odottaa maailman olosuhteiden huononevan entisestään. Mutta miten vaikeiksi uskot olosuhteiden muuttuvan ennen ”suurta ahdistusta”? (Ilm. 7:14.) Ajatteletko esimerkiksi, että joka maassa raivoaa

sota, kaikilta on ruoka lopussa ja sairaudet koettelevat jokaista perhettä? Siinä tapauksessa epäilijätkin joutuisivat luultavasti myöntämään, että Raamatun profetia täyttyy. Jeesuksen sanojen mukaan useimmat eivät kuitenkaan ”panisi merkille” hänen läsnäoloaan vaan keskittyisivät elämän normaaleihin toimiin, kunnes olisi liian myöhäistä (Matt. 24:37-39). Selvästikään maailman olosuhteet eivät viimeisinä päivinä muutu niin vaikeiksi, että ihmisten olisi pakko uskoa lopun olevan lähellä (Luuk. 17:20; 2. Piet. 3:3, 4). *w15 15/8 2:6-7*

Lauantai, 11. helmikuuta

Rakkaudellinen huomaavaisuutesi on parempi kuin elämä. (Ps. 63:3)

Saammeko nykyään elämästä vähemmän iloa, koska uhraamme aikaa voidaksemme valmistautua elämään Jumalan uudessa maailmassa? Päinvastoin! Emme palvele Jehovaa pakosta tai vain selviytyäksemme läpi suuren ahdistuksen. Hänen palvelemisensa on paras mahdollinen elämäntapa. Meidät on suunniteltu juuri sitä silmällä pitäen, ja se tuottaa meille eniten iloa. On paljon parempi ottaa vastaan opastusta Jehovalta ja kokea hänen uskollinen rakkautensa kuin elää erossa hänestä. (Ps. 63:1, 2.) Meidän ei tietenkään tarvitse odottaa uutta maailmaa nauttiaksemme hengellisistä siunauksista, joita Jehovan palveleminen koko sydämestämme tuo. Ne ovat ulottuvillamme jo nyt! Jotkut meistä ovat saaneet tällaisia siunauksia vuosikymmenten ajan, ja tiedämme kokemuksesta, että mikään muu elämäntapa ei voisi tuoda suurempaa tyydytystä. (Ps. 1:1-3; Jes. 58:13, 14.) *w15 15/8 3:16*

Sunnuntai, 12. helmikuuta

Teidät on – – pelastettu uskon välityksellä. (Ef. 2:8)

Usko auttaa meitä tekemään sel-laista, mikä saattaa inhimilliseltä näkökannalta tuntua mahdottomalta (Matt. 21:21, 22). Monet meistä ovat esimerkiksi muuttaneet asen-teitaan ja tapojaan niin perinpoh-jaisesti, että entisten ystäviemme on vaikea edes tunnistaa meitä. Jehova tuki ponnistelujamme, kos-ka teimme nämä muutokset häneen luottaen. (Kol. 3:5–10.) Kun usko sai meidät vihkiytymään Jehovalle, meistä tuli hänen ystäviään. Sitä emme olisi koskaan voineet saavut-taa omin voimin. Usko antaa meille jatkuvasti voimaa. Uskon avulla voimme torjua yli-inhimillisen vastustajamme Saatanan hyökkäykset (Ef. 6:16). Lisäksi luottamus Jeho-vaan hälventää huoliamme vaikeina aikoina. Jehova lupaa, että kun usko saa meidät panemaan Valta-kunnan ensimmäiselle sijalle, hän huolehtii aineellisista tarpeistam-me (Matt. 6:30–34). Uskomme ansiosta saamme myös lahjan, jota ku-kaan ei voisi hankkia omilla ponnis-teluillaan, nimittäin ikuisen elämän (Joh. 3:16). *w15 15/9 3:4–5*

Maanantai, 13. helmikuuta

Me – – rakastamme, koska hän [Jumala] rakasti ensin meitä. (1. Joh. 4:19)

Millä tavoin Jumala on ”rakas-tanut ensin meitä”? Apostoli Paavali sanoi: ”Jumala suosittelee omaa rakkauttaan meille siinä, että Kris-tus kuoli puolestamme ollessamme vielä syntisiä.” (Room. 5:8.) Rak-kaus on Jehovan pääominaisuus. Ei siksi ole ihme, että Jeesus sanoi Jumalan tärkeimmän käskyn ole-van: ”Sinun on rakastettava Jeho-va, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja

koko sielustasi ja koko mielestäsi ja koko voimastasi.” (Mark. 12:30.) Jeesuksen sanat opettavat meille, että rakkaus Jumalaa kohtaan läh-tee ensinnäkin sydämeistämme, sil-lä puolisydämisyys ei miellytä Jeho-va. Lisäksi meidän pitää rakastaa Jumalaa myös koko sielustamme, mielestämme ja voimastamme. Aito rakkaus Jumalaan on siis paljon enemmän kuin vain tunne sydämes-sä. Tämä rakkaus ei kumpua ainoas-taan sydämeistämme, vaan sen tulee käsittää kaikki hengelliset ja fyysi-set kykymme. Profeetta Miikan mu-kaan Jehova odottaa meiltä juuri tätä. (Miika 6:8.) *w15 15/9 5:1–3*

Tiistai, 14. helmikuuta

Korvakuulolta olen sinusta kuul-lut, mutta nyt silmäni sinut näkee. (Job 42:5)

Minkä vuoksi emme ehkä näe sel-västi Jumalan kättä omassa elämäs-sämme? Voimme tuntea musertu-vamme huolten taakan alla. Jos ti-lanteemme on tällainen, saatamme unohtaa, miten Jehova on jo autta-nut meitä. Kun kuningatar Isebel uhkasi tappaa Elian, jopa tämä pro-feetta unohti hetkeksi, miten Ju-mala oli toiminut hänen hyväkseen. Raamattu kertoo Eliasta: ”Hän alkoi pyytää, että hänen sielunsa kuolisi.” (1. Kun. 19:1–4.) Mikä oli ratkaisu Elian ongelmaan? Hänen piti kään-tyä Jehovan puoleen saadakseen rohkaisua. (1. Kun. 19:14–18.) Myös Job oli niin poissa tolaltaan omien huoltensa vuoksi, että hän ei nähnyt asioita Jumalan näkökannalta (Job 42:3–6). Kenties meidän täytyy Jo-bin tavoin ponnistella enemmän nähdäksemme Jumalan. Mitä voim-me tehdä? Meidän tulee mietiskellä tilannettamme Raamatun valossa. Kun alamme tajuta, miten Jehova tukee meitä, hänestä tulee meille todellisempi. *w15 15/10 1:15–16*

Keskiviikko, 15. helmikuuta

Ihminen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi tai osittajaksi? (Luuk. 12:14)

Jeesuksen palveluksessa maan päällä monet asiat olisivat voineet hajottaa hänen huomionsa, mutta hän ei koskaan antanut tämän tapahtua. Kun hän oli palveluksensa alkuaikoina opettanut väkijoukkoja ja suorittanut ihmeitä Kapernaumissa, ihmiset pyysivät hartaasti, ettei hän lähtisi heidän kaupungistaan. Miten Jeesus suhtautui tähän imartelemaan pyyntöön? Hän sanoi: "Minun täytyy julistaa muillekin kaupungeille Jumalan valtakunnan hyvää uutista, sillä sitä varten minut on lähetetty." (Luuk. 4:42-44.) Niinpä Jeesus käveli pitkin ja poikin Palestiinaa saarnaten ja opettaen. Vaikka hän oli täydellinen, hänellä oli inhimillisiä tarpeita. Joskus hän oli hyvin väsynyt, koska hän oli kuluttanut itseään Jumalan palveluksessa. (Luuk. 8:23; Joh. 4:6.) Myöhemmin kun Jeesus oli opettamassa seuraajilleen, miten suhtautua vastustukseen, eräs mies keskeytti hänet sanoen: "Opettaja, käske veljeäni jakamaan perintö kanssani." Jeesus kuitenkin kieltäytyi sekaantumasta tähän kiistaan. (Luuk. 12:13-15.)
w15 15/10 3:10-11

Torstai, 16. helmikuuta

Jumala on rakkaus. (1. Joh. 4:8)

Rakkaus on Jumalan vallitseva, tärkein ominaisuus. Jehova ei vain tunne rakkautta, vaan hän on rakkauden personoituuma. On hienoa tietää, että maailmankaikkeuden ja kaiken elollisen Luoja on rakkauden Jumala! Tuo ominaisuus ohjaa jokaista hänen tekoaan. Jumalan lämmimin hyväntahtoinen kiintymys luomuksiaan kohtaan saa meidät vakuuttuneiksi siitä, että hänen ihmis-

kuntaa koskevat tarkoituksensa toteutuvat parhaalla mahdollisella tavalla ja että kaikki hänen hallitusvaltaansa alistuvat hyötyvät suuresti. Rakkaudessaan Jehova "on asettanut päivän, jona hänen tarkoituksensa on tuomita asuttu maa vanhurskaudessa sen miehen [Jeesuksen Kristuksen] kautta, jonka hän on määrännyt" (Apt. 17:31). Voimme olla täysin varmoja, että tämä tulee toteutumaan. Oikeamielisille ja tottelevaisille ihmisille suotuisa tuomio merkitsee tulevaisuutta, joka on täynnä siunauksia ja jatkuu aina ja ikuisesti. *w15 15/11 3:1-2*

Perjantai, 17. helmikuuta

Olkoon puheenne aina miellyttävää, suolalla höystettyä. (Kol. 4:6)

Saarnaamistyöhömme suhtaudutaan eri tavoin. Jotkut kuuntelevat meitä, kun taas toiset vihaavat sanomaamme. Huolimatta siitä, miten ihmiset reagoivat, noudatamme joka tilanteessa Jumalan sanan neuvoa. Kun puolustaudumme jokaisen edessä, joka vaatii meiltä toivomme perustetta, teemme sen "lempeämielisesti ja osoittaen syvää kunnioitusta". Toimimme näin, koska rakastamme lähimmäistämme. (1. Piet. 3:15.) Osoitamme lähimmäisenrakkautta, vaikka kohtaisimmekin vihaisen ihmisen, joka torjuu sanomamme ja sättii meitä. Jäljittelemme Jeesusta, josta kerrotaan: "Kun häntä herjattiin, hän ei ryhtynyt herjaamaan takaisin. Kun hän kärsi, hän ei ryhtynyt uhkailemaan, vaan jätti aina itsensä - - [Jehovan] huomaan, joka tuomitsee vanhurskaasti." (1. Piet. 2:23.) Olemmepa tekemisissä toisten uskovien tai muiden kanssa, osoitamme nöyryyttä ja noudatamme neuvoa: "Älkää maksako takaisin pahaa pahalla tai herjausta herjauksella, vaan päinvastoin suokaa siunaus." (1. Piet. 3:8, 9.)
w15 15/11 4:17-18

Lauantai, 18. helmikuuta

[Neuvo heitä] rakastamaan lapsiaan. (Tit. 2:4)

Jeesus sanoi usein opetuslapsilleen rakastavansa heitä (Joh. 15:9). Hän osoitti rakkautensa viettämällä säännöllisesti aikaa heidän kanssaan (Mark. 6:31, 32; Joh. 2:2; 21:12, 13). Kerro samoin lapsillesi, että rakastat heitä. Näytä heille säännöllisesti, kuinka paljon he merkitsevät sinulle. (Matt. 3:17.) Australiassa asuva Samuel sanoo: ”Kun olin hyvin nuori, isällä oli tapana lukea *Raamatun kertomuksia* -kirjaa minulle iltaisin. Hän vastasi kysymyksiini, halasi minua ja antoi hyvänyönsuukon. Yllätyksekseni kuulin myöhemmin, että isän omassa perheessä ei ollut annettu halauksia ja suukkoja. Silti hän näki vaivaa ilmaistakseen rakkautensa minua kohtaan. Isän ja minun välille kehittyikin vahva side. Tunsin oloni tyytyväiseksi ja turvalliseksi.” Auta lapsiasi tuntemaan samoin kertomalla heille usein, että rakastat heitä. Osoita kiintymyksiä lapsiasi kohtaan. Puhu heidän kanssaan, syö heidän kanssaan ja leiki heidän kanssaan. *w15 15/11 1:3-4*

Sunnuntai, 19. helmikuuta

Kuka oikeastaan on se uskollinen ja ymmärtäväinen orja, jonka hänen isäntänsä on asettanut huolehtimaan palvelusväestään, antamaan heille heidän ruokansa oikeaan aikaan? (Matt. 24:45)

Viime vuosisadan alkupuolella pieni ryhmä ahkeria Raamatun tutkijoita asetettiin ”uskolliseksi ja ymmärtäväiseksi orjaksi”, ja suurin osa heidän kommunikointiaan ”palvelusväen” kanssa tapahtui englanniksi. Tuo ”orja” on pon-

nistellut utterasti, jotta hengellistä ruokaa olisi saatavilla yhä useammilla kielillä. Kielten määrä, joilla raamatullista aineistoa tuotetaan, onkin nyt kasvanut yli 700:aan. Tarvittiin myös Raamatua, joka välittäisi alkuperäisten kirjoitusten sisällön täsmällisesti nykykielellä. *Uuden maailman käännöksen* raamatunkäännöskomitea muodostettiin, ja käännös julkaisiin kuudessa osassa vuosina 1950–60. Kun veli Nathan Knorr julkaisi ensimmäisen osan 2. elokuuta 1950, hän toivoi, että tämä käännös antaisi hengellistä apua miljoonille ihmisille. *w15 15/12 1:15, 17*

Maanantai, 20. helmikuuta

Kokooja yritti löytää ilahduttavat sanat ja oikeiden totuuden sanojen kirjoituksen. (Saarn. 12:10)

Onko sinun mielestäsi usein haastavaa löytää ”ilahduttavia sanoja”? Siinä tapauksessa sinun täytyy ehkä laajentaa sanavarastoasi. Yksi keino tähän on kiinnittää huomiota siihen, miten sanoja käytetään Raamatussa ja kristillisissä julkaisuissamme. Ota selvää, mitä sinulle vieraat ilmaisut merkitsevät. Vieläkin tärkeämpää on, että opettelet käyttämään sanoja tavalla, joka hyödyttää toisia. Jehovan ja hänen Esikoispoikansa välisestä suhteesta kerrotaan: ”Jehova itse on antanut minulle [Jeesukselle] opettujen kielen osatakseni vastata väsyneelle sanalla.” (Jes. 50:4.) Se että pysähdymme miettimään, mitä aiomme sanoa, voi auttaa meitä löytämään oikeat sanat (Jaak. 1:19). Voisimmekin kysyä itseltämme: Välittävätkö valitsemani sanat todella sen, mitä haluan sanoa? Millainen vaikutus näillä sanoilla on kuulijaan? *w15 15/12 3:12*

Tiistai, 21. helmikuuta

[Jerusalem] autioitus on tullut lähelle. (Luuk. 21:20)

Nähdessään, että Jerusalem oli ”leiriytyneiden armeijoiden ympäröimänä”, kuten Jeesus oli ennustanut, Juudeassa ja erityisesti Jerusalemissa asuvien kristittyjen täytyi toimia päättäväisesti. Jeesus oli varoittanut heitä, että heidän pitäisi paeta heti, kun he näkisivät näiden tapahtumien alkavan kehityä. (Luuk. 21:21–24.) Oli kulunut 28 vuotta siitä, kun Jeesus lausui tämän ennustuksen. Näiden vuosien aikana Israelissa asuvat uskolliset juutalaiskristityt olivat jo kestäneet menestyksellisesti paljon vastustusta ja vainoa. (Hepr. 10:32–34.) Silti Paavali tiesi, että he joutuisivat pian kohtaamaan yhden suurimmista uskonsa koetuksista (Matt. 24:20, 21; Hepr. 12:4). Hän halusi heidän olevan valmistautuneita mihin tahansa eteen tulevaan tilanteeseen. Säilyäkseen elossa he tarvitsisivat poikkeuksellista kestävyyttä ja riittävän vahvaa uskoa (Hepr. 10:36–39). Jehovan henki sai-kin Paavalin kirjoittamaan noille rakkaille veljille ja sisarille kirjeen heidän erityistarpeidensa täyttämiseksi. Tämä kirje tunnetaan tätä nykyä Hephrealaiskirjeenä. *w16.01 1:1–2*

Keskiviikko, 22. helmikuuta

Rakkaat, jos Jumala on näin rakastanut meitä, niin mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme. (1. Joh. 4:11)

Emme voi odottaa Jumalan rakastavan meitä, jos emme tunnusta velvollisuuttamme rakastaa veljiämme (1. Joh. 3:16). Millä tavalla voimme osoittaa rakkautemme käytännössä? Voimme ottaa oppia Jeesuksen esimerkistä. Hän kiinnitti maanpäällisen palveluksensa aikana eri-

tyishuomiota vähäosaisiin. Hän auttoi niitä, joilla oli fyysisiä rajoituksia, kuten rampoja, sokeita, kuu-roja ja mykkiä (Matt. 11:4, 5). Jeesus opetti mielellään hengellisesti nälkäisiä, joita juutalaisten uskonnolliset johtajat pitivät ”kirottuina” (Joh. 7:49). Hän rakasti näitä nöyriä ihmisiä ja työskenteli ahkerasti palveluksessaan heitä (Matt. 20:28). Voitko miettiä oman seurakuntasi veljiä ja sisaria nähdäksesi, ketkä voisivat hyötyä rakkaudestasi? Ehkäpä mieleesi tulee iäkkäitä, jotka tarvitsevat apua. Anna Jumalan rakkau-den kannustaa sinua osoittamaan rakkautta veljiäsi kohtaan. *w16.01 2:12–14*

Torstai, 23. helmikuuta

Minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä tarhasta; nekin minun täytyy tuoda, – ja niistä tulee yksi lauma, yksi paimen. (Joh. 10:16)

Täytyykö muihin lampaisiin kuuluvien tietää kaikkien niiden nimet, jotka ovat voideltuja nykyään? Lyhyesti sanottuna ei. Miksi ei? Vaikka joku onkin saanut taivaallisen kutsun, hän on saanut vasta kutsun, ei lopullista vahvistusta palkinnosta. Saatana tietää tämän ja yrittää siksi ”väärien profeettojen” avulla ”eksyttää – –, mikäli mahdollista, valituttakin” (Matt. 24:24). Se, saako voideltu kristitty taivaallisen palkinnon, voidaan tietää vasta silloin, kun Jehova ratkaisee, onko hän arvollinen saamaan sen. Jehova tekee tämän päätöksen ja antaa uskolliselle voidellulle lopullisen sinetin joko ennen tämän kuolemaa tai juuri ennen ”suuren ahdistuksen” puhkeamista (Ilm. 2:10; 7:3, 14). Olisi siksi hyödytöntä yrittää ottaa nyt selville, ketkä Jumalan palvelijoista tulevat lopulta olemaan 144 000 voidellun joukossa. *w16.01 4:2–3*

Perjantai, 24. helmikuuta

[Sanani] on tekevä sen, mihin olen mieltynyt. (Jes. 55:11)

Millä tavoin hyvän uutisen saarnaaminen liittyy Jehovan ihmiskuntaa koskevaan tarkoitukseen? Jehova tarkoitti, että ihmiset asuisivat maan päällä kuolematta koskaan. Hän ei muuttanut mieltään, vaikka Aadam teki syntiä. Hän järjesti ihmisille mahdollisuuden vapautua synnistä ja kuolemasta. Jeesus työskenteli sopu-soinnussa tämän tarkoituksen kanssa. Hän tuli maan päälle ja uhrasi elämänsä ihmisten puolesta. Jotta ihmiset voivat hyötyä tästä uhrista, heidän täytyy olla tottelevaisia. Jotta he voivat olla tottelevaisia, heidän täytyy ymmärtää, mitä Jumala odottaa heiltä. Siksi Jeesus opetti ihmisille, mitä Jumalan vaatimuksiin sisältyy, ja hän käski opetuslapsiaan tekemään samoin. Me osallistumme Jumalan rakkaudelliseen järjestelyyn pelastaa ihmiskunta synnistä ja kuolemasta, kun autamme toisia tulemaan sovitetuiksi Jumalan kanssa. Näin osoitamme myös, että rakastamme sekä lähimmäistämme että Jehovaa, ”jonka tahto on, että kaikenlaiset ihmiset pelastuisivat ja tulisivat totuuden täsmälliseen tuntemukseen” (1. Tim. 2:4). *w16.01* 5:15-16

Lauantai, 25. helmikuuta

[Ahas] ryhtyi polttamaan poikiaan tulessa. (2. Aik. 28:3)

Ahasin poika Hiskia olisi helposti voinut katkeroitua ja kääntyä Jehovaa vastaan. Paljon vähäisemmätkin asiat ovat saaneet jotkut ”raivostumaan” Jehovalle tai katkeroitumaan hänen järjestölleen (Sananl. 19:3). Jotkut taas ajattelevat, että heidät on surkean perhetaustansa vuoksi tuomittu huonoon elämään tai toistamaan vanhempiensa virheet (Hes. 18: 2, 3). Ovatko nämä käsitykset oikeita? Hiskian elämä osoittaa selvästi, että tällaiset päätelmät eivät pidä paik-

kaansa. Kenelläkään ei ole aiheellista syytä katkeroitua Jehovalle, sillä hän ei aiheuta sitä pahaa, mitä ihmiset tässä jumalattomassa maailmassa joutuvat kärsimään (Job 34: 10). Vanhemmilla voi tietysti olla voimakas vaikutus lastensa elämään, joko myönteinen tai kielteinen (Sananl. 22:6; Kol. 3:21). Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että perhetausta määräisi ihmisen elämänsä. Jehova on antanut meille kaikille arvokkaan lahjan – kyvyn päättää itse, millaisia meistä tulee ja mitä teemme (5. Moos. 30:19). *w16.02* 2:8-10

Sunnuntai, 26. helmikuuta

Tyrannit etsivät sieluani. (Ps. 54:3)

Abner tuki Saulia, kun tämä yritti tappaa Daavidin, vaikka Abner tiesi, että Jumala oli valinnut Daavidin Israelin kuninkaaksi (1. Sam. 26:1-5). Jos Abner olisi ilmaissut nöyryyttä ja ollut uskollinen Jumalalle, hän olisi Saulin kuoleman jälkeen tukenut Daavidia. Hän meni kuitenkin Saulin pojan Is-Bosetin puolelle. Abner saattoi jopa tavoitella kuninkuutta itselleen, ja ehkä juuri siitä syystä hän oli myöhemmin suhteissa Saulin sivuvaimon kanssa (2. Sam. 2:8-10; 3:6-11). Mikä esti Daavidin poikaa Absalomia olemasta uskollinen Jumalalle? Nöyryyden puute. ”Absalom hankki itselleen vaunut hevosineen ja viisikymmentä miestä juoksemaan edellään.” (2. Sam. 15:1.) Lisäksi hän turvautui juonitteluun saadakseen ihmiset puolelleen. Abnerin tavoin Absalom yritti tappaa Daavidin, vaikka hän tiesi, että Jehova oli nimittänyt Daavidin Israelin kuninkaaksi. (2. Sam. 15:13, 14; 17:1-4.) Kuten Abnerin ja Absalomien esimerkit osoittavat, yletön kunnianhimo voi helposti johtaa siihen, että ihmisestä tulee uskoton Jumalalle. Kukaan uskollinen Jehovan palvelija ei varmasti haluaisi ilmaista tällaista itsestä asennetta. *w16.02* 4:9-11

Maanantai, 27. helmikuuta

Uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut. (Jaak. 2:17)

On luonnollista, että jos jollakulla on luja vakaumus, se näkyy hänen teoistaan. Myös nuorten täytyy ilmaista ”pyhiä käytöstapoja” (2. Piet. 3:11). Ne edellyttävät moraalista puhtautta. Miten olet toiminut tässä suhteessa esimerkiksi viimeisen puolen vuoden aikana? Oletko osoittanut ymmärtäväsi, mikä on oikein ja mikä väärin? (Hepr. 5:14.) Tuleeko mieleesi tilanteita, joissa onnistuit vastustamaan kiusausta tai vertaispainetta? Millaisen kuvan uskostasi käytöksesi koulussa antaa muille? Seisotko vakaumuksesi takana sen sijaan, että yrittäisit kiusaamisen pelosta sulautua koulukavereittesi joukkoon? (1. Piet. 4: 3, 4.) Kukaan ei tietenkään ole täydellinen. Jopa ne, jotka ovat palvelleet Jehovaa pitkään, arkailevat joskus puolustaa uskoaan toisten edessä. Jehovalle vihkiytynyt ihminen on kuitenkin ylpeä siitä, että hän on Jehovan todistaja, ja osoittaa sen käytöksellään. *w16.03 2:10-11*

Keskiviikko, 1. maaliskuuta

Ette tiedä, mitä elämänne on huomenna. (Jaak. 4:14)

Kaukokatseiset vanhimmat jakavat nuoremmille veljille hyvissä ajoin kokemusta, jota vuosikausien uskollinen palvelus on heille tuonut (Ps. 71:17, 18). Toisia valmentavat vanhimmat ovat siunaukseksi laumalle siksi, että he vahvistavat seurakuntaa. Millä tavoin? Heidän vaivannäkönsä ansiosta käytettävissä on enemmän veljiä, jotka voivat auttaa seura-

Tiistai, 28. helmikuuta

Tässä on tie. Kulkekaa sitä. (Jes. 30:21)

Kautta historian Jehova on antanut ihmisille nimenomaisia ohjeita. Esimerkiksi Eedenin puutarhasa Jehova antoi selvät ohjeet, joita noudattamalla ihmisperhe olisi onnellinen ja saisi elää ikuisesti (1. Moos. 2:15-17). Jos Adam ja Eeva olisivat totelleet hänen ohjaustaan, he olisivat säästyneet traagisilta seurauksilta. Mutta Eeva kuunteli mieluummin ääntä, joka näytti tulevan alhaisen käärmeen suusta. Adam taas kuunteli Eevaa, joka oli vain kuolevainen ihminen. Molemmat käänsivät selkänsä rakastavan Isänsä ohjaukselle. Mitä tästä seurasi? Heidän elämänsä oli täynnä tuskaa, ja lopulta he kuolivat ilman toivoa. Näin koko ihmisperhe joutui tuhoisalle tielle. Nykyään Jehova ikään kuin seisoo edessämme ja näyttää meille tien ikuisen elämään, niin että voimme välttää vaarat. Tämän lisäksi hän on kuin hyvä paimen, joka ohjaa lampaansa oikeaan suuntaan ja varoittaa vaarallisista reiteistä. *w16.03 4:2-3*

kuntaa pysymään lujana ja yksimielisenä paitsi nyt myös tulevan suuren ahdistuksen aikana (Hes. 38:10-12; Miika 5:5, 6). Siksi, rakkaat vanhimmat, ryhtykää valmentamaan toisia säännöllisesti jo *tänään*. Tärkeät seurakunnan toimet vievät teiltä tietysti paljon aikaa, joten voitte jo tuntea olevanne jakamisen äärirajoilla. Niinpä teidän täytyy ehkä hiukan tinkiä noihin toimiin omistetusta ajasta ja käyttää sitä toisten valmentamiseen (Saarn. 3:1). Se olisi viisas sijoitus. *w15 15/4 1:8-10*

Torstai, 2. maaliskuuta

*Sinun korvasi [kuulevat] sanan ta-
kaasi sanovan: "Tässä on tie. Kul-
kekaa sitä." (Jes. 30:21)*

Olet epäilemättä samaa mieltä siitä, että Raamatussa on Jumalan sanoma koko ihmiskunnalle. Mutta voiko Raamattu auttaa myös *sinua* pääsemään lähemmäksi Jehovaa? Voi tosiaankin. Kun säännöllisesti luet ja tutkit Raamattua, mieti, miten suhtaudut oppimiisi asioihin ja miten voit soveltaa niitä omaan elämäsi. Näin annat Jehovan puhua sinulle Sanansa välityksellä, ja suhteestasi häneen tulee läheisempi. (Hepr. 4:12; Jaak. 1:23–25.) Voisit esimerkiksi lukea Jeesuksen sanat: "Lakatkaa keräämästä itsellenne aarteita maan päälle." Jos niitä mietiskellessäsi tulet siihen tulokseen, että Valtakunta on jo elämässäsi tärkeimmällä sijalla, tunnet saavasi Jehovalta kiitosta. Jos taas huomaat, että sinun olisi tarpeen yksinkertaistaa elämäsi ja keskittyä enemmän Valtakunnan etuihin, Jehova auttaa sinua ymmärtämään, mitä *sinä* voit tehdä päästäksesi lähemmäs häntä. (Matt. 6:19, 20.) *w15 15/4 3:3–5*

Perjantai, 3. maaliskuuta

Herra seisoi lähelläni ja valoi minuun voimaa, jotta saarnaaminen suoritettaisiin täydelleen minun välitykselläni ja kaikki kansakunnat kuulisivat sen; ja minä vapauduin leijonan kidasta. (2. Tim. 4:17)

Jos ahkeruimme Paavalin tavoin saarnaamistyössä, voimme luottaa siihen Jehovan lupaukseen, että kaikki tarvittava lisätään meille (Matt. 6:33). Valtakunnan saarnaajina meille on "uskottu hyvä uutinen", ja Jehova pitää meitä "työtovereina" (1. Tess. 2:4; 1. Kor. 3:9). Kun olemme mahdollisimman aktiivisia Jumalan työssä, meidän on helpom-

pi odottaa huojennusta. Haluamme siis käyttää nykyisen ajan hyödyksi vahvistamalla suhdettamme Jumalaan. Jos jokin tilanne herättää meissä levottomuutta, pidämme sitä tilaisuutena päästä lähemmäksi häntä. Uppoudumme Jumalan sanaan, rukoilemme jatkuvasti ja ahkeruimme hengellisissä toimissa. Näin osoitamme luottavamme siihen, että Jehova auttaa meitä selviytymään kaikista nykyisistä ja tulevista koettelemuksista. *w15 15/4 4:17–18*

Lauantai, 4. maaliskuuta

Mistä ovat peräisin sodat ja mistä taistelut teidän keskuudessanne? (Jaak. 4:1)

Ylpeys voi järkyttää seurakunnan rauhaa. Syvään juurtunut viha ja ylemmydentunne voivat vaikuttaa puheeseemme ja tekoihimme ja aiheuttaa toisille suunnatonta tuskaa (Sananl. 12:18). Jos olemme taipuvaisia pitämään itseämme toisia parempina, meidän tulisi muistaa, että "jokainen ylpeäsydäminen on Jehovasta inhottava" (Sananl. 16:5). Meidän olisi myös hyvä puntaroida näkemystämme niistä, jotka edustavat toista rotua, kansallisuutta tai kulttuuria. Jos haudomme sisimmässämme rotu- tai kansallisyylpeyttä, sivuutamme sen tosiasian, että Jumala "teki yhdestä ihmisestä kaikki ihmisten kansakunnat" (Apt. 17:26). On siis olemassa vain yksi rotu, sillä kaikilla ihmisillä on yhteinen esi-isä, Aadam. Miten järjetöntä siksi olisikaan ajatella, että jotkin rodut ovat synnynnäisesti parempia tai huonompia. Sellainen asenne olisi mieleen Saatanalle, joka vehkeilee tukahduttaakseen kristillisen rakkautemme ja rikkoakseen ykseytemme (Joh. 13:35). Voidaksemme taistella Saatanaa vastaan ja voittaa meidän täytyy vastustaa kaikkia sopimattoman ylpeyden muotoja (Sananl. 16:18). *w15 15/5 2:8–9*

Sunnuntai, 5. maaliskuuta

*Tulkaa - - Jumalan jäljittelijöiksi.
(Ef. 5:1)*

Olemme epäilemättä iloisia siitä, että Jumala on luvannut uskollisille voidelluille kuolemattomuuden taivaassa ja Jeesuksen ”muille lampaille” ikuisen elämän maan päällä (Joh. 10:16; 17:3; 1. Kor. 15:53). Nykyajalle ominaiset kärsimykset ovat tietenkin silloin jääneet taakse. Jehova on kuitenkin selvillä tuskasta, jota tunnemme nykyään, aivan kuten hän tiesi, miten israelilaiset kärsivät ollessaan orjina Egyptissä. ”Koko heidän ahdinkonsa ajan oli ahdistavaa hänelläkin.” (Jes. 63:9.) Satoja vuosia myöhemmin juutalaiset olivat peloissaan heidän vihollistensa vastustaessa temppelein uudelleen rakentamista, mutta Jumala sanoi: ”Joka koskee teihin, se koskee silmäterääni.” (Sak. 2:8.) Samoin kuin äidillä on helliä tunteita lastaan kohtaan, Jehova tuntee rakkautta palvelijoitaan kohtaan, ja se saa hänet toimimaan heidän hyväkseen (Jes. 49:15). Jehova pystyy asettumaan toisten asemaan, ja hän on antanut tämän kyvyn meillekin (Ps. 103:13, 14). *w15 15/5 4:2*

Maanantai, 6. maaliskuuta

*Köyhät teillä on aina parissanne.
(Matt. 26:11)*

Tarkoittiko Jeesus, että maan päällä olisi aina köyhiä ihmisiä? Ei, vaan hän tarkoitti, että köyhiä olisi niin kauan kuin nykyinen turmeltuun asiainjärjestelmä on olemassa. Nykyään satojen miljoonien ihmisten perustarpeet jäävät täyttämättä epäoikeudenmukaisen ihmishallinnon vuoksi. Huojennus on kuitenkin näköpiirissä (Ps. 72:16). Jeesuksen tekemät ihmeet saavat meidät vakuuttumaan siitä, että

hänellä on kyky ja halu käyttää pian valtaansa hyväksemme (Matt. 14:14-21). Vaikka me emme voi tehdä ihmeitä, kiinnitämme innokkaasti ihmisten huomion Jumalan henkeytettyyn sanaan. Raamatun ennustukset takaavat, että paremmat ajat ovat edessä. Koska olemme vihkiytyneitä Jehovan todistajia ja meillä on tällaista kallisarvoista tietoa tulevaisuudesta, tunnemme epäilemättä olevamme toisille velkaa (Room. 1:14, 15). Tämän miettiminen saa meidät kertomaan heille Jumalan valtakunnan hyvää uutista (Ps. 45:1; 49:3). *w15 15/6 1:7, 10-11*

Tiistai, 7. maaliskuuta

Puhdistakaa kätenne, - - ja tehkää sydämenne puhtaiksi. (Jaak. 4:8)

Kun pidämme arvossa ystävyys-suhdettamme Jehovaan, pyrimme miellyttämään häntä elämämme kaikissa piirteissä, myös siinä, mitä ajattelemme. Haluamme säilyttää ”puhtaan sydämen” ja kohdistaa mieleemme siihen, mikä on siveellisesti puhdasta, hyveellistä ja ylistettävää (Ps. 24:3, 4; 51:6; Fil. 4:8). Jehova kyllä ymmärtää, että olemme epätäydellisiä ja siksi alttiita sopimattomille haluille. Mutta koska emme halua murehduttaa Jehovaa, emme haudo vääriä ajatuksia vaan teemme kaikkemme niiden torjumiseksi. (1. Moos. 6:5, 6.) Pyrimme päättäväisesti pitämään ajatuksemme siveellisesti puhtaina. Tärkeä keino osoittaa täysi luottamuksemme Jehovaan on rukoilla hänen apuaan taistelussamme epäpuhtaita ajatuksia vastaan. Kun lähestymme Jehovaa rukouksessa, hän lähestyy meitä. Hän suo meille anteliaasti pyhää henkeään ja vahvistaa näin päätöstämme vastustaa moraalittomia ajatuksia ja pysyä siveellisesti puhtaina. *w15 15/6 3:4-5*

Keskiviikko, 8. maaliskuuta

Anna meille tänään leipämme tänä päiväksi. (Matt. 6:11)

On syytä panna merkille, että Jeesus neuvoi pyytämään jokapäiväistä leipää ”meille”, ei vain itsellemme. Afrikassa palveleva kiero-rosvalvoja Victor selittää: ”Kiitän usein vilpittömästi Jehovaa, koska vaimoni ja minun ei tarvitse olla kovin huolissamme siitä, mistä saamme seuraavan aterian tai kuka maksaa vuokramme. Veljemme pitävät meistä ystävällisesti huolta joka päivä. Rukoilen kuitenkin, että ne, jotka huolehtivat meistä, selviytyisivät kohtaamistaan taloudellisista paineista.” Jos meillä itsellämme on riittävästi ruokaa moniksi päiviksi, meidän olisi hyvä ajatella niitä veljiä, jotka elävät köyhissä oloissa tai katastrofi-alueilla. Meidän tulisi paitsi rukoilla heidän puolestaan myös toimia rukoustemme mukaisesti. Voimme esimerkiksi jakaa omastamme tarpeessa oleville palvojatovereillemme. Voimme myös antaa säännöllisesti lahjoituksia maailmanlaajuisen työhön luottaen siihen, että nämä varat käytetään viisaasti. (1. Joh. 3:17.) *w15 15/6 5:4–6*

Torstai, 9. maaliskuuta

Jumala on meidän Jumalamme ajan hämärään asti, niin, ikuisesti. Hän opastaa meitä kuolemaan asti. (Ps. 48:14)

Jehovan järjestön maallista osaa koskeva vaikuttava muutostyö enustettiin Jesajan 60:17:ssä. Nuoret ja totuudessa suhteellisen uudet ovat *lukeneet* näistä muutoksista tai *kuulleet* niistä toisilta. Joillakin veljillä ja sisarilla taas on ollut suuri ilo ja kunnia *kokea* ne itse. He ovat syystäkin vakuuttuneita siitä,

että Jehova opastaa ja ohjaa järjestöään valtaistuimelle asetetun Kuningaansa välityksellä. He tietävät luottamuksensa olevan lujalla perustalla, ja sama pitää paikkansa meistä kaikista. Kuullessasi heidän sydäimestä lähteviä sanojaan uskosi lujittuu ja luottamuksesi Jehovaan kasvaa. Olemmepa olleet totuudessa miten pitkään tahansa, meidän on kerrottava toisille Jehovan järjestöstä. Hengellinen paratiisi keskellä jumalatonta, turmelunutta ja rakkaudetonta maailmaa on nykyajan ihme! *w15 15/7 1:12–13*

Perjantai, 10. maaliskuuta

Ne kokosivat heidät paikkaan, joka hepreaksi on nimeltään Harmagedon. (Ilm. 16:16)

Harmagedonin sodan välityksellä Jehovan pyhä nimi korotetaan. Silloin kaikki vuohenkaltaiset ”menevät ikuisen pois karsiintumiseen” (Matt. 25:31–33, 46). Maa puhdistetaan lopultakin kaikesta pahudesta, ja suuri joukko säilyy elossa läpi suuren ahdistuksen loppuosan. Miten meidän tulisi nyt toimia, kun otamme huomioon kaikki nämä jännittävät tulevat tapahtumat? Apostoli Pietari kirjoitti henkeytettynä: ”Koska näiden kaikkien on määrä näin hajota, millaisia pitäisikään teidän olla pyhissä käytöstavoissa ja jumalisen antautumuksen teoissa odottaessanne Jehovan päivän läsnäoloa ja pitäessänne sen läheisenä mielessänne – -. Siksi, rakkaat, koska odotatte näitä, niin tehkää kaikkenne, jotta hän lopulta toteaisi teidän olevan tahrattomia ja moitteettomia ja rauhassa.” (2. Piet. 3:11, 12, 14.) Meidän on siis päätettävä, että pysymme hengellisesti puhtaina ja tuemme Rauhan Kuningasta. *w15 15/7 2:17–18*

Lauantai, 11. maaliskuuta

Ellei Jehova huonetta rakenna, niin turhaan sen rakentajat ovat tehneet kovasti työtä sen hyväksi. (Ps. 127:1)

Jehovan järjestö näkee paljon vaivaa asiallisten valtakunnansalien rakentamiseksi ja niiden rahoituksen järjestämiseksi. Niiden suunnittelusta, rakentamisesta ja remontoinnista huolehtivat palkattomat vapaaehtoistyöntekijät. Marraskuun 1. päivästä 1999 lähtien on saatu yli 28000 uutta kunnista puhtaan palveluksen keskusta eri puolilla maailmaa toimivien seurakuntien käyttöön. Tämä merkitsee sitä, että 15 vuoden aikana on valmistunut keskimäärin viisi uutta salia joka päivä. Järjestö tukee valtakunnansalien rakentamista sinne, missä niitä tarvitaan. Tämä rakkaudellinen järjestely perustuu Raamatun periaatteeseen, jonka mukaan joidenkuiden ylimäärä voi korvata toisten puutteen, ”niin että syntyy tasaus” (2. Kor. 8:13–15). Muiden anteliaisuuden ansiosta monet seurakunnat, joilla ei olisi ollut varaa rakentaa valtakunnansalia itselleen, ovat saaneet hyvän kokouspaikan. *w15 15/7 4:9–11*

Sunnuntai, 12. maaliskuuta

Odota sitä. (Hab. 2:3)

Jotta Kristuksen läsnäolon moniosainen tunnusmerkki täyttäisi tarkoituksensa, sen tulisi olla niin ilmeinen, ettei se jäisi huomaamatta niiltä, jotka ovat totelleet Jeesuksen neuvoa ”pysyä – – valveilla” (Matt. 24:27, 42). Vuodesta 1914 lähtien tuon tunnusmerkin piirteet ovatkin täyttyneet. Ei ole epäilystäkään siitä, että meneillään on nyt ”asiainjärjestelmän päättymisen”: rajallinen ajanjakso, johon sisältyvät tämän pahan järjestelmän

tuho ja siihen johtavat tapahtumat (Matt. 24:3). Miksi siis kristittyjen tulisi nykyään odottaa kärsivällisesti? Jatkamme odottamista, koska tottelemme Jeesusta Kristusta. Tunnistamme myös hänen läsnäolonsa tunnusmerkin. Odotuksemme ei perustu lapselliseen herkkäuskoisuuteen vaan vankkoihin raamatullisiin todisteisiin, jotka pakottavat meidät pysymään valveilla ja valppaina – odottamaan tämän pahan järjestelmän loppua. *w15 15/8 2:8–9*

Maanantai, 13. maaliskuuta

Sinä – – tyydytät kaikkien elollisten halun. (Ps. 145:16)

Asioilla, jotka kiinnostavat meitä ja joista nautimme, on oma paikkansa Jumalan uudessa maailmassa. Miksi Jehova olisi luonut meidät sellaisiksi, että haluamme saada jotain aikaan ja nauttia elämästä, ellei hänen tarkoituksensa olisi antaa meidän tyydyttää näitä haluja täysin määrin? (Saarn. 2:24.) Tällä ja muilla tavoin Jehova tulee aina ”tyydyttämään kaikkien elollisten halun”. Virkistäytymisellä ja rentoutumisella on oma sijansa, mutta saamme niistä enemmän mielihyvää, kun asetamme suhteemme Jehovaan ensimmäiseksi. Tämä pitää paikkansa myös paratiisimaassa. Meidän on viisasta opetella pitämään kiinnostuksen kohteemme oikealla paikallaan, etsiä ensin Jumalan valtakuntaa ja keskittää huomiomme hengellisiin siunauksiin, joita hänen kansansa nykyään saa osakseen (Matt. 6:33). Tulevassa paratiisissa olemme onnellisempia kuin koskaan aikaisemmin. Voimme osoittaa, miten kovasti haluamme todellista elämää, valmistautumalla siihen nyt. *w15 15/8 3:17–18*

Tiistai, 14. maaliskuuta

[Teidän tulee] pukea yllenne uusi persoonallisuus, joka luotiin Jumalan tahdon mukaan tosi vanhurskaudessa ja uskollisuudessa.
(Ef. 4:24)

Kun Jeesus eli maan päällä täydellisenä ihmisenä, hän oli epätäydellisten ihmisten keskellä. Epätäydelliset vanhemmat kasvattivat hänet, ja hän vietti vuosia kotona epätäydellisten sukulaistensa parissa. Jopa hänen läheisimmät seuraajansa olivat saaneet vaikutteita siitä kunnianhimoisesta juonittelun ilmapiiristä, joka oli siihen aikaan yleinen. Esimerkiksi Jeesuksen teiloittamista edeltäneenä iltana "heidän keskuudessaan syntyi – – kiihkeä kiista siitä, kuka heistä näytti olevan suurin" (Luuk. 22:24). Jeesus oli kuitenkin vakuuttunut siitä, että hänen epätäydelliset seuraajansa voisivat kasvaa hengellisesti ja muodostaa yksimielisen seurakunnan. Tuona samana iltana Jeesus rukoili apostoliensa yksimielisyyden puolesta ja pyysi taivaallista Isäänsä, että "he olisivat kaikki yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minun yhteydessäni ja minä sinun yhteydessäsi, että hekin olisivat meidän yhteydessämme – – jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä" (Joh. 17:21, 22). *w15 15/9 1:10–11*

Keskiviikko, 15. maaliskuuta

Hän sanoi: "Tule!" Silloin Pietari astui veneestä, käveli vettä pitkin ja meni kohti Jeesusta.
(Matt. 14:29)

Tuuli ja aallot, jotka ympäröivät Pietaria hänen kävellessään veden päällä, voitaisiin rinnastaa koettelemuksiin ja kiusauksiin, joita kohtaamme Jumalalle vihkiytyneinä kristittyinä. Vaikka ne olisivatkin ankaria, voimme pysyä lujina Jeho-

van tuen avulla. Pietari ei vajonnut tuulenpuuskan tai ison aallon vuoksi. Raamattu kertoo: "Katsellessaan myrskytuulta hän pelästyi." (Matt. 14:24–32.) Kun Pietari käänsi huomionsa pois Jeesuksesta, hänen uskonsa alkoi horjua. Meidänkin mielestämme voisi herätä epäilyksiä siitä, mahtaako Jehova tukea meitä, jos "katselisimme myrskytuulta" ja pohtisimme sen voimaa. Meidän pitäisi suhtautua vakavasti siihen mahdollisuuteen, että uskomme voisi heikentyä, sillä Raamatun mukaan uskon menettäminen on "meidät *helposti* kietova synti" (Hepr. 12:1). Kuten Pietarin kokemus osoittaa, meidän uskomme voi helposti horjua, jos keskitämme huomiomme vääriin asioihin. *w15 15/9 3:1, 6–7*

Torstai, 16. maaliskuuta

Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja on ylhäältä, sillä se tulee alas taivaan valojen Isältä.
(Jaak. 1:17)

Mitä teet, kun saat lahjan? Hyvin todennäköisesti osoitat arvostuksesi jollakin tavoin ja alat käyttää lahjaa. Et varmastikaan pidä sitä itsestäänselvyytenä. Jehova huolehtii uskollisesti siitä, mitä tarvitsemme elääksemme ja ollaksemme onnellisia. Eikö tämä herätäkin meissä vastarakkautta? Israelilaiset nauttivat Jehovan rakkaudellisesta huolenpidosta satojen vuosien ajan, ja he saivat häneltä runsaasti sekä aineellisia että hengellisiä siunauksia (5. Moos. 4:7, 8). Siunausten saaminen riippui kuitenkin siitä, että he tottelivat Jumalan lakia, joka muun muassa vaati uhraamaan hänelle säännöllisesti maan "ensi hedelmien parhaat" (2. Moos. 23:19). Sitten israelilaiset osoittivat, etteivät he pitäneet Jehovan rakkautta ja siunauksia itsestäänselvyytenä (5. Moos. 8:7–11). *w15 15/9 5:5–6*

Perjantai, 17. maaliskuuta

Onnellisia ovat puhdassydämiset, koska he tulevat näkemään Jumalan. (Matt. 5:8)

Miten voit nähdä Jehovan käden elämässäsi? Tapa, jolla löysit totuuden, saattaa tuntua sinusta selvästi Jumalan ohjaukselta. Entä oletko joskus seurakunnan kokouksessa kuullut ohjelmanosan, joka sai sinut huudahtamaan: ”Tämä oli juuri sitä, mitä tarvitsin!” Tai olet voinut nähdä, miten Jehova vastasi rukoukseen. Päätit ehkä laajentaa palvelustasi ja hämmästyit, miten Jehova auttoi sinua niin että kaikki järjestyi. Oletko joskus jättänyt työpaikan hengellisten syiden takia ja kokenut siten todeksi Jumalan lupauksen: ”En suinkaan hylkää sinua”? (Hepr. 13:5.) Olemalla hengellisesti valppaita ja ”puhdassydämiä” voimme havaita, miten Jehova on auttanut meitä monin tavoin. Miten voimme olla ”puhdassydämiä”? Meidän täytyy olla sisäisesti puhtaita ja pyrkiä karttamaan väärintekoa (2. Kor. 4:2). Kun kehitämme syvempää hengellisyyttä ja toimimme oikein, olemme niiden joukossa, jotka voivat nähdä Jumalan. *w15 15/10 1:17, 19*

Lauantai, 18. maaliskuuta

Jos joku haluaa palvella minua, niin Isä tulee kunnioittamaan häntä. (Joh. 12:26)

Jerusalemiin tulleiden joukossa oli joitakin kreikkalaisia käännyttämiä, joihin Jeesus oli ilmeisesti tehnyt niin suuren vaikutuksen, että he halusivat tavata hänet. He pyysivät apostoli Filippusta järjestämään asian. Jeesus ei kuitenkaan antanut viedä huomiotaan pois edessä olevista tärkeämmistä tapahtumista. Hän ei todellakaan halunnut tavoitella suosiota välttyäkseen uhrikoulemalta Jumalan vihollisten käsissä. Kerrottuaan kuolevansa pian

hän sanoi Andreaalle ja Filippukselle: ”Joka on mieltynyt sieluunsa, tuhoaa sen, mutta joka vihaa sieluunsa tässä maailmassa, tulee varjellemaan sen ikuiseen elämään.” Hän ei tyydyttänyt noiden kreikkalaisten uteliaisuutta vaan suositteli omaa uhrautuvaa elämäntapaansa ja sanoi päivän tekstin sanat. Filippus epäilemättä vei kreikkalaisille tämän myönteisen viestin. (Joh. 12:20–25.) Vaikka Jeesus ei antanut minkään viedä huomiota tärkeimmältä tehtävältään, hyvän uutisen saarnaamiselta, hän ei kuitenkaan aina ajatellut vain työtä. *w15 15/10 3:13–14*

Sunnuntai, 19. maaliskuuta

Kaikkia niitä, joihin olen kiintynyt, minä ojennan ja kuritan. (Ilm. 3:19)

Vaikka opetuslapset kiistelivät toistuvasti siitä, kuka heistä oli suurin, Jeesus ei luopunut toivosta heidän suhteensa. Hän ei toisaalta katsonut läpi sormien sitä, että he eivät ottaneet oppia hänen neuvoistaan. Jeesus ojensi heitä sopivaan aikaan ja sopivassa paikassa lempeästi ja rakkaudellisesti. (Mark. 9:33–37.) Ilmaise rakkautesi lapsiasi kohtaan kurittamalla heitä. Joskus riittää, että heille selitetään, miksi jokin menettelytapa on oikein tai väärin. Aika ajoin lapsi ei ehkä noudata ohjeitasi. (Sananl. 22:15.) Kun näin tapahtuu, jäljittele Jeesusta. Sopivana aikana ja sopivassa paikassa kurita lastasi lempeästi ja rakkaudellisesti antamalla kärsivällistä opastusta, valmennusta ja oikaisua. Eteläafrikkalainen sisar nimeltä Elaine sanoo: ”Vanhempani eivät – – ikinä kurittaneet minua vihastuneena tai selittävästi syytä kuriin. Tämän johdosta tunsin oloni turvalliseksi. Tiesin rajani ja ymmärsin, mitä minulta vaadittiin.” *w15 15/11 1:5–6*

Maanantai, 20. maaliskuuta

Jumala on rakkaus.

(1. Joh. 4:16)

Kuvittele, millaista elämä tulisi olemaan, jos Jumala ei rakastaisi ihmiskuntaa. Tämä maailma pyysisi rakkaudettoman ja vihamielisen jumalan, Saatana Panettelijan, alaisuudessa, ja ihmiset hallitsisivat edelleen toisiaan. (2. Kor. 4:4; 1. Joh. 5:19; Ilm. 12:9, 12.) Jos maailmankaikkeus toimisi ilman Jumalan rakkautta, tulevaisuus olisi todellakin kauhistuttava. Kapinoidessaan Jehovan valtaa vastaan Saatana kyseenalaisti Jumalan kaikkeudensuvereeniuden oikeellisuuden ja vanhurskauden. Saatakaan siis väitti, että hänen hallintonsa olisi parempi kuin Luojan. (1. Moos. 3:1-5.) Jehova antoi suuressa viisaudessaan Saatanalle aikaa, jotta tämä voisi todistaa oman väitteensä kiistakysymyksessä oikeaksi. Surulliset tulokset osoittavat kuitenkin hyvin selvästi, etteivät ihmiset eikä Saatana voi saada aikaan hyvää ja kaikkia tyydyttävää hallitusvaltaa. *w15 15/11 3:3-4*

Tiistai, 21. maaliskuuta

Puolustautukaa - - lempeämielisesti ja osoittaen syvää kunnioitusta. (1. Piet. 3:15)

Säilyttämällä nöyrän asenteen Jehovan kansa tottelee Jeesuksen esittämää tärkeää periaatetta. Vuorisaarnassaan hän julisti: "Te olette kuulleet sanotun: 'Sinun on rakastettava lähimmäistäsi ja vihattava vihollistasi.' Mutta minä sanon teille: rakastakaa jatkuvasti vihollisianne ja rukoilkaa jatkuvasti niiden puolesta, jotka vainoavat teitä, jotta osoittautuisitte taivaissa olevan Isänne pojiksi, koska hän antaa aurinkonsa nousta pahoille

ja hyvälle ja antaa sataa vanhurskaille ja epävanhurskaille." (Matt. 5:43-45.) Jumalan palvelijoina meidän täytyy oppia "rakastamaan - - vihollisiamme" riippumatta heidän asenteestaan meitä kohtaan. Jehovan kansaan kuuluvien täytyy elämän kaikilla alueilla osoittaa asenteellaan ja toimintatavoillaan, että he rakastavat Jehovaa ja lähimmäistään. Vaikka jotkut eivät suhtautuisikaan suopeasti Valtakunnan sanomaan, osoitamme heitä kohtaan lähimmäisenrakkautta, kun he tarvitsevat apua. *w15 15/11 4:17, 19-20*

Keskiviikko, 22. maaliskuuta

He olivat ymmärtäneet ne sanat, jotka oli saatettu heidän tietoonsa. (Neh. 8:12)

Jumalan palvelijat ovat aina käyttäneet puhekykyään Jumalan ylistämiseen ja hänen tahtonsa tunnetuksi tekemiseen. Yksi merkittävä tapa edistää puhdasta palvelontaa kielen lahjaa käyttäen on viime aikoina ollut raamatunkäännöstyö. Raamatunkäännöksiä on tuhansia, mutta ne eroavat toisistaan siinä, miten uskollisesti ne välittävät alkuperäisen tekstin sanoman. 1940-luvulla englanninkielisen *Uuden maailman käännöksen* raamatunkäännöskomitea laati joitakin käännösperiaatteita, joita on noudatettu yli 130 kielellä. Näitä ovat: 1) Pyhittää Jumalan nimi palauttamalla se sille kuuluvaan asemaan Raamatussa (Matt. 6:9). 2) Kääntää alkuperäinen henkeytetty sanoma *kirjaimellisesti* aina kun mahdollista, mutta välittää oikea *ajatus* silloin, kun sanasanainen käännös vääristäisi merkityksen. 3) Käyttää helppotajuista kieltä, joka kannustaa lukemaan (Neh. 8:8). *w15 15/12 2:1-2*

Torstai, 23. maaliskuuta

Jos trumpetti kaiuttaa epäselvään kutsun, kuka valmistautuu taisteluun? (1. Kor. 14:8)

Trumpetin epäselvä kutsu voisi suistaa etenevän armeijan perikatoon. Vastaavasti jos puheemme on tarpeettoman ympärilyövä tai kiertelevää, se saattaa hämmentää tai johtaa harhaan (1. Kor. 14:9). Vaikka ponnistelemme pitääksemme puheemme selkeänä ja ymmärrettävänä, emme tietenkään halua esittää töksähteleviä tai tahdittomia huomautuksia. Jeesus antoi parhaan esimerkin siitä, miten valita oikeat sanat. Matteuksen lukuihin 5-7 on merkitty muistiin hänen lyhyt mutta vaikuttava puheensa, jossa hän ei käyttänyt korusanaisia tai monitulkintaisia ilmauksia mutta ei myöskään tylyä tai loukkaavaa kieltä. Sen sijaan hän valitsi selkeitä, yksinkertaisia ilmauksia tavoittaakseen kuulijoittensa sydämen. Kun hän esimerkiksi halusi lievittää ihmisten huolia jokapäiväisen ruoan saamisesta, hän viittasi siihen, kuinka Jehova pitää huolta taivaan linnuista. Sitten hän vertasi kuulijoitaan lintuihin ja kysyi: "Ettekö te ole arvokkaampia kuin ne?" (Matt. 6:26.) Miten yksinkertaiset, selvät ja sydämeen vetoavat nämä sanat ovatkaan! *w15 15/12 3:13-14*

Perjantai, 24. maaliskuuta

Pysyköön teidän veljellinen rakkautenne. (Hepr. 13:1)

Mitä se, että osoitamme veljellistä rakkautta, merkitsee? Paavali käyttää kreikkalaista ilmausta *fi-la-del'fi'a*, joka tarkoittaa kirjaimellisesti 'kiintymystä veljeä kohtaan'. Veljelliseen rakkauten sisältyy voimakas, lämmin, henkilökohtainen yhteenkuuluvuuden tunne. Se on senkaltaista kiintymystä, jota tunnemme esimerkiksi perheenjäsentä tai läheistä ystävää kohtaan. (Joh. 11:36.) Emme *teeskentele* olevamme veljiä ja sisaria - me

olemme veljiä ja sisaria (Matt. 23:8). Voimakas kiintymyksen tunteemme toisiamme kohtaan on kiteytetty osuvasti seuraaviin sanoihin: "Olkoon teillä veljellisessä rakkaudessa hellä kiintymys toisiinne. Ottakaa johto kunnian osoittamisessa toisianne kohtaan." (Room. 12:10.) Periaatteen perustuvaan *a-ga'pē*-rakkauteen yhdistyneenä veljellinen rakkaus edistää läheistä ystävyyttä ja yksimielisyyttä Jumalan kansan keskuudessa. Kristillisyydessä otetaan lämpimästi vastaan kaikki uskovat heidän kansallisuudestaan riippumatta (Room. 10:12). Jehova on opettanut meitä osoittamaan veljellistä kiintymystä toisiamme kohtaan (1. Tess. 4:9). *w16.01 1:5-6*

Luantai, 25. maaliskuuta

Se rakkaus, joka Kristuksella on, pakottaa meitä. (2. Kor. 5:14)

Rakkautemme Jeesukseen saa meidät saarnaamaan ja opettamaan kokosieluisesti (Matt. 28:19, 20; Luuk. 4:43). Muistonvieron aikoihin meillä on mahdollisuus palvella osa-aikaisina tienraivaajina ja käyttää 30 tai 50 tuntia saarnaamistyöhön. Voisitko järjestellä omia olosuhteitasi tämän tavoitteen saavuttamiseksi? Muuan 84-vuotias leskimies ajatteli, ettei hän voisi palvella osa-aikaisena tienraivaajana, koska hän oli iäkäs ja hänen terveytensä oli heikko. Kuitenkin hänen alueensa tienraivaajat tulivat hänen tuekseen. He tarjosivat hänelle kuljetusapua ja valitsivat huolellisesti alueen, jossa hän saattoi työskennellä. Niinpä hän saikin 30 tunnin tavoitteen täyteen. Voisitko sinä auttaa jotakuta niin, että hän voisi kokea osa-aikaisen tienraivauksen tuoman ilon muistonvieron aikoina? Kaikki meistä eivät tietenkään pysty palvelemaan osa-aikaisina tienraivaajina. Voimme silti käyttää sitä aikaa ja energiaa, mitä meillä on, lisätäksemme ylistysuhrimme määrää Jehovalle. *w16.01 2:7, 11*

Sunnuntai, 26. maaliskuuta

Me tahdomme kulkea teidän kanssanne, sillä olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.
(Sak. 8:23)

Miten muihin lampaisiin kuuluvat voivat nykyään "kulkea" maan päällä olevien hengellisten israelilaisten kanssa, jos kaikkien heidän nimiään ei ole mahdollista tietää varmasti? Pane merkille, mitä Sakarjan ennustuksessa sanotaan näistä kuvaannollisista kymmenestä miehestä. He "tarttuvat juutalaismiehen liepeeseen ja sanovat: 'Me tahdomme kulkea teidän kanssanne, sillä olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.'" Vaikka tässä puhutaan vain yhdestä juutalaismiehestä, pronomini "teidän" viittaa kuitenkin siihen, että heitä on useampia. Tämän hengellisen juutalaismiehen täytyy siksi edustaa ihmisryhmää, ei vain yhtä ihmistä. Ei siis ole välttämätöntä tunnistaa jokaista hengellistä juutalaista ja sitten kulkea hänen kanssaan. Meidän täytyy sen sijaan tietää, mikä ryhmä on kyseessä, ja tukea tätä ryhmää. Raamatussa meitä ei kehoiteta seuraamaan ketään yksittäistä ihmistä. Jeesus on Johtajamme. (Matt. 23:10.) *w16.01 4:4*

Maanantai, 27. maaliskuuta

Sinä, oi Israel, olet palvelijani, sinä, oi Jaakob, jonka olen valinnut, ystäväni Abrahamin siemen.
(Jes. 41:8)

Rakkaus on suurin tarpeemme kehdesta hautaan. Ihmiset tarvitsevat ja kaipaavat rakkautta - muunkinlaista kuin romanttista rakkautta. Kaipaamme ystävyyttä ja läheisiä ihmissuhteita. Eniten tarvitsemme kuitenkin Jehovan rakkautta. Monien mielestä on vaikea kuvitella, että ihminen ja Kaikkival-

tias Jumala voisivat olla läheisiä ystäviä. Me emme kuitenkaan ajattele niin. Raamattu kertoo epätäydellisistä ihmisistä, jotka olivat Jumalan ystäviä. Meidän on hyvä pohtia heidän esimerkkiään, sillä ystävyys Jumalan kanssa on arvokkain asia, jota voimme tavoitella elämässä. Yksi huomattava esimerkki ihmisestä, joka ystäväystyi Jumalan kanssa, on Abraham (Jaak. 2:23). Miten Abraham onnistui luomaan läheisen suhteen Jehovaan? Avainasemassa oli hänen uskonsa. Raamattu sanoo Abrahamia "kaikkien niiden isäksi, jotka - - uskovat" (Room. 4:11). *w16.02 1:1-2*

Tiistai, 28. maaliskuuta

[Ei ollut] ketään hänen kaltaistaan. (2. Kun. 18:5)

Vaikka Ahas oli yksi Juudan huonoimmista kuninkaista, hänen pojastaan Hiskiasta tuli yksi parhaimmista (2. Kun. 18:6). Hiskia alkoi oikaista isänsä tekemiä järkyttäviä vääryyksiä. Hän puhdisti temppelin, toimitutti sovituksen kansan syntien puolesta ja järjesti laajan kampanjan epäjumalien tuhoamiseksi. (2. Aik. 29:1-11, 18-24; 31:1.) Hiskia osoitti huomattavaa rohkeutta ja uskoa pelottavissa tilanteissa, kuten silloin kun Assyrian kuningas Sanherib uhkasi hyökätä Jerusalemiin. Hän luotti Jumalan suojelukseseen ja vahvasti kansaa sanoillaan ja esimerkillään. (2. Aik. 32:7, 8.) Kun Hiskia myöhemmin osoitti pöyhkeää asennetta ja häntä jouduttiin sen vuoksi oikaisemaan, hän nöyrytyi ja katui (2. Aik. 32:24-26). Hiskia ei selvästikään antanut menneisyytensä pilata elämänsä tai riistää häneltä tulevaisuutta. Hän osoitti olevansa Jehovan ystävä ja jäljittelemisen arvoinen esimerkki. *w16.02 2:11*

Keskiviikko, 29. maaliskuuta

Vaikka joku ihminen ottaakin jonkin harha-askeleen, ennen kuin hän on tietoinen siitä, niin yritäkää te, joilla on hengellisiä edellytyksiä, palauttaa kohdalleen sellainen ihminen lempeyden hengesä. (Gal. 6:1)

Huomaavaisuus voi auttaa sinua käsittelemään uskollisuuteen liittyviä vaikeita tilanteita. Oletetaan, että joku palvojatoverisi, ehkä läheinen ystäväsi tai sukulaisesi, on syyllistynyt vakavaan väärintekoon, ja sinä tiedät siitä. Haluat olla uskollinen hänelle. Mutta jos ummistaisit silmäsi asialta, olisit uskonon Jehovalle, joka ansaitsee ensisijaisen uskollisuutesi. Tottele Jehovaa. Ole huomaavainen mutta samalla luja ystävääsi kohtaan. Kehota häntä etsimään apua vanhimmilta. Jos hän ei tee niin kohtuullisen ajan kuluessa, kerro väärinteosta vanhimille. Kun toimit näin, olet paitsi uskollinen Jehovalle myös huomaavainen ystävääsi kohtaan, sillä vanhimmat yrittävät ”palauttaa – [hänet] kohdalleen lempeyden hengesä”. (3. Moos. 5:1.) *w16.02 4:14*

Torstai, 30. maaliskuuta

Millaisia pitäisikään teidän olla pyhissä käytöstavoissa ja jumalisen antaumuksen teoissa. (2. Piet. 3:11)

”Jumalisen antaumuksen tekoihin” sisältyy toimintasi seurakunnassa, esimerkiksi kokouksissa käyminen ja kenttäpalvelukseen osallistuminen. Niihin kuuluvat myös sellaiset hengelliset toimet, joita toiset eivät välttämättä näe, kuten rukoileminen ja tutkiminen. Ihminen, joka on vihkiytynyt Jehovalle, ei pidä näitä tekoja rasiitteenä.

Pikemminkin hän ajattelee kuin kuningas Daavid, joka sanoi: ”Sinun tahtosi, oi Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on sisimmässäni.” (Ps. 40:8.) Muista, että vihkiytyneenä ja kastettuna kristitynä kannat itse itsestäsi vastuun Jehovan edessä. Sen mitä teet Jehovan palveluksessa, ei pitäisi riippua muista, ei edes vanhemmistasi. Pyhät käytöstapasi ja jumalisen antaumuksen tekosi osoittavat, että olet omaksunut totuuden ja olet edistymässä kohti kastetta. *w16.03 2:10, 12, 15*

Perjantai, 31. maaliskuuta

Ennen kuin usko saapui, meitä vartioitiin yhdessä lain alaisuuden suljettuina – -. Näin ollen Laista on tullut meidän kasvattajamme, joka johtaa Kristukseen. (Gal. 3:23, 24)

Mooseksen laki suojeli israelilaisia muiden kansojen moraalisesi ja hengellisesti turmeltuneilta tavoilta. Kun israelilaiset kuuntelivat Jehovaa, he saivat hänen siunauksensa. Kun he jättivät hänet huomiotta, seuraukset olivat surulliset. (5. Moos. 28:1, 2, 15.) Ohjasta tarvittiin toisestakin syystä. Mooseksen laki valmisti israelilaisia erääseen tärkeään, Jumalan tarkoitukseen liittyvään kehitysvaiheeseen: Messiaan, Jeesuksen Kristuksen, tulemiseen. Laki teki selväksi sen, että israelilaiset olivat epätäydellisiä. Se korosti heille sitä, että tarvittiin lunnaita, täydellistä uhria, joka peittäisi synnit täysin. (Gal. 3:19; Hepr. 10:1-10.) Lisäksi Mooseksen laki suojeli Messiaanseen johtavaa sukuhaaraa ja auttoi tunnistamaan hänet, kun hän saapui. Se toimi tilapäisenä ”kasvattajana, joka johti Kristukseen”. *w16.03 4:6-7*

Lauantai, 1. huhtikuuta

Olkaa valppaat. Teidän vastustajanne, Panettelija, vaeltaa ympäri niin kuin karjuva leijona etsien ketnet niellä. (1. Piet. 5:8)

Tällä henkiluomuksella oli aikanaan hyvä asema Jehovan edessä. Jossakin vaiheessa hän alkoi kuitenkin haluta ihmisten palvontaa. Hän ei tukahduttanut tuota sopimatonta halua vaan elätteli sitä ja antoi sen kasvaa, kunnes se synnytti synnin (Jaak. 1:14, 15). Kyseessä on Saatana, joka ei "pysynyt lujana totuudessa". Hän kapinoi Jehovaa vastaan, ja hänestä tuli "valheen isä". (Joh. 8:44.) Kapinastaan lähtien Saatana on ilmaissut olevansa Jehovan pahin vihollinen, eikä hän totisesti ole ollut ystävä ihmisillekään. Hänestä käytetyt nimitykset paljastavat hänen perinpohjaisen turmeltuneisuutensa. Nimi Saatana merkitsee 'vastustajaa' ja osoittaa, ettei tuo paha henkipersona kannata Jumalan suvereeniutta. Hän päinvastoin vihaa sitä ja taistelee kiihkeästi sitä vastaan. Mikään ei olisi hänelle mieluisampaa kuin se, että Jehovan suvereeniuudesta tehtäisiin loppu. *w15 15/5 1:1-2*

Sunnuntai, 2. huhtikuuta

Jos joku rakastaa Jumalaa, hänet Hän tuntee. (1. Kor. 8:3)

Raamatun tutkiminen hyödyttää meitä muutenkin kuin paljastamalla osa-alueita, joilla voimme edistyä hengellisesti. Se auttaa meitä ymmärtämään paremmin, miten Jehovan kauniit ominaisuudet ilmenivät hänen toiminnassaan, mikä saa meidät rakastamaan häntä entistä enemmän. Kun rakkautemme Jumalaa kasvaa, myös hänen rakkautensa meitä kohtaan voimistuu, ja näin suhteestamme häneen tulee lujempi. Päästäksemme lähemmäksi Jehovaa meillä täytyy tutkies-

samme olla oikea tavoite. Johanneksen 17:3:ssa sanotaan: "Tämä merkitsee ikuista elämää, että he hankivat sinun tuntemustasi [että he *tuntevat* sinut, alav.], ainoan tosi Jumalan, ja hänen tuntemustaan, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen." Tavoitteenamme ei siis tulisi olla pelkkä tiedon hankkiminen, vaan haluamme tulla "tuntemaan" Jehovan paremmin persoonana (2. Moos. 33:13; Ps. 25:4). Opittuamme tuntemaan Jehovan paremmin emme liiaksi järkyty, vaikkei Raamatussa aina selitetä, miksi hän on toiminut jollakin tietyllä tavalla. *w15 15/4 3:6-8*

Maanantai, 3. huhtikuuta

[Timoteus] muistuttaa teitä Kristuksen Jeesuksen yhteydessä käyttämistäni menetelmistä, sen mukaan kuin opetan kaikkialla jokaisessa seurakunnassa. (1. Kor. 4:17)

Joiltakin vanhimmilta, jotka ovat saaneet hyviä tuloksia auttaessaan veljiä kasvamaan hengellisesti, kysyttiin äskettäin heidän käyttämistään valmennusmenetelmistä. Vaikka nämä veljet elävät hyvin erilaisissa oloissa, heidän antamansa neuvot olivat hämmästyttävän samanlaisia. Mitä tämä osoittaa? Samoin kuin apostoli Paavalin päivinä myöskin nykyään oppilaat voivat hyödyntää saamaansa raamatullista valmennusta "*kaikkialla jokaisessa seurakunnassa*". Opettajan on luotava valmennukselle suotuisat olosuhteet. Aivan kuten puutarhurin täytyy muokata maaperää ennen siemenen kylvämistä, opettajan täytyy valmistaa oppilaan sydäntä, ennen kuin hän opettaa tälle uusia taitoja. Millä tavoin sitten suotuisat olosuhteet voidaan luoda? Jäljittelemällä sitä, miten Samuel valmisti Saulia toimimaan Israelin johtajana (1. Sam. 9:15-27; 10:1). *w15 15/4 1:11-12*

Tiistai, 4. huhtikuuta

Koko maailma on paholaisen vallassa. (1. Joh. 5:19)

Suuri osa siitä, mitä maailma edistää, on vastoin Raamatun normeja. Kaikki, mitä maailma tarjoaa, ei tietenkään ole pahaa. Osaamme kuitenkin odottaa, että Saatana käyttää maailmaansa, kun hän vetoaa haluihimme ja koettaa houkuttella meidät tekemään syntiä. Hän myös yrittää saada meidät rakastamaan maailmaa ja laiminlyö-mään Jehovan palveluksen. (1. Joh. 2:15, 16.) Ilmeisesti rakkaus maailmaan vaikutti joihinkin ensimmäisen vuosisadan kristittyihin. Paavali kirjoitti: ”Demas on jättänyt minut, koska hän rakasti nykyistä asiainjärjestelmää.” (2. Tim. 4:10.) Raamattu ei kerro, mitä maailman asioita Demas rakasti niin paljon, että se sai hänet jättämään Paavalin. Ehkä hän alkoi rakastaa jotain aineellista enemmän kuin hengellisiä asioita. Jos näin oli, hän menetti suurenmoisia palvelustehtäviä. Mutta oliko maailmalla tarjottavana mitään arvokkaampaa kuin ne siunaukset, joita Demas olisi Paavalin toverina saanut Jehovalta? (Sananl. 10:22.) *w15 15/5 2:10-11*

Keskiviikko, 5. huhtikuuta

Jehova on armollinen ja suosiollinen. (Ps. 103:8)

Jeesus aisti toisten tuskan silloinkin, kun hän ei ollut itse kokenut mitään vastaavaa. Tavallinen kansa esimerkiksi pelkäsi uskonnollisia johtajia, jotka kuormittivat sitä monilla ihmisten keksimillä säännöillä ja johtivat sitä harhaan (Matt. 23:4; Mark. 7:1-5; Joh. 7:13). Vaikka Jeesus ei koskaan antanut pelotella tai pettää itseään, hän pystyi ymmärtämään tuossa tilanteessa olevien ihmis-

ten tunteita. ”Nähdessään ihmisjoukot hän tunsu sääliä heitä kohtaan, koska he olivat kiusattuja ja sysittyjä niin kuin lampaat ilman paimenta.” (Matt. 9:36.) Isänsä tavoin Jeesus oli rakastava ja myötätuntoinen. Kun Jeesus näki ihmisten kärsivän, rakkaus sai hänet toimimaan heidän hyväkseen. Näin hän heijasti täydellisesti Isänsä rakkautta. Erään pitkän saarnamatkan jälkeen Jeesus ja hänen apostolinsa aikoiivat mennä syrjäiseen paikkaan levähtämään. Mutta kun Jeesus huomasi ihmisjoukon odottavan häntä, hän tunsu sääliä heitä kohtaan ja ”rupesi opettamaan heille monia asioita” (Mark. 6:30, 31, 34). *w15 15/5 4:3-4*

Torstai, 6. huhtikuuta

Mieltymykseni liittyivät ihmisten poikiin. (Sananl. 8:31)

Jumalan Esikoispoika oli ensimmäinen ja suurin ilmaus Isän pohjattomasta viisaudesta. Tuo Poika oli personoitu viisaus, ”mestari-työntekijä” Jehovan rinnalla. Voimme vain kuvitella, millaista iloa ja tyydytystä hän tunsu, kun hänen Isänsä ”valmisti taivaat” ja ”säätimaan perustukset”. ”Ihmisten pojat” kuitenkin miellyttivät häntä vielä enemmän kuin elottomat luomisteot. (Sananl. 8:22-31.) Jeesus tosiaan tunsu mieltymystä ja hel-lää kiintymystä ihmiskuntaa kohtaan jo ennen ihmiseksi tuloaan. Myöhemmin Jumalan Esikoinen todisti uskollisuutensa ja rakkautensa Isää kohtaan sekä syvään rakkautensa ”ihmisten poikiin” olemalla valmis ”tyhjentämään itsensä” ja tulemaan ihmisten kaltaiseksi. Hän teki sen voidakseen antaa ”lunnaat vastaamaan monia”. (Fil. 2:5-8; Matt. 20:28.) Miten paljon hän rakastaakaan ihmisperhettä! *w15 15/6 2:1-2*

Perjantai, 7. huhtikuuta

Jumala lähetti ainosyntyisen Poikansa maailmaan, jotta me saisimme elämän hänen välityksellään. (1. Joh. 4:9)

Oletko kiitollinen siitä, mitä Jehova on tehnyt hyväksesi? Siinä tapauksessa sinun olisi sopivaa vihkiytyä Jehovalle ja mennä kasteelle. Muista, että vihkiytyessäsi lupaat Jehovalle tehdä hänen tahtonsa ikuisesti, tuli mitä tuli. Sinun ei kuitenkaan tarvitse pelätä tätä sitoumusta. Jehova ajattelee sinun parastasi, ja hän on ”niiden palkitsija, jotka hartaasti etsivät häntä” (Hepr. 11:6). Vihkiytyminen ja kaste eivät tee elämästäsi huonompaa. Päinvastoin elämästäsi tulee parempaa, kun palvelet Jehovaa. Saatana on aivan erilainen kuin Jehova. Hänkin on kyllä kiinnostunut sinusta, mutta hänen vaihtumensa ovat täysin itsekkäät. Hän ei anna mitään pysyvää palkintoa niille, jotka asettuvat hänen puolelleen. Miten hän voisi antaa sinulle sellaista, mitä hänellä ei ole? *w16.03 2:16, 18–19*

Muistonvieron lukuohjelma:
(tapahtumia päivääikaan 9. nisankuuta)
Luukas 19:29–44

Lauantai, 8. huhtikuuta

Isä, kiitän sinua siitä, että olet kuulut minua. Tosin minä tiesin, että aina kuulet minua. (Joh. 11:41, 42)

Jotta suhteemme Jehovaan olisi todellinen, meidän täytyy olla vakuuttuneita siitä, että hän kuulee rukoukset. Jeesus näki ennen maan päälle tuloaan omin silmin, miten Jehova vastasi ihmisten rukouksiin. Sitten maallisen palveluksensa aikana hän kertoi rukouksessa ajatuksistaan ja tunteistaan taivaalliselle Isälleen. Kerran hän

käytti koko yön rukoilemiseen. Olisiko hän toiminut näin, jos hän olisi ajatellut, ettei Jehova todellisuudessa kuunnellut? (Luuk. 6:12; 22:40–46.) Olisiko hän opettanut seuraajiaan rukoilemaan, jos rukous olisi pelkkä henkinen kainalosauva? Jeesus selvästikin tiesi, että rukous on todellista kommunikointia Jehovan kanssa. Mekin voimme luottaa siihen, että Jehova on ”rukouksen Kuulija” (Ps. 65:2). *w15 15/4 3:11, 13*

Muistonvieron lukuohjelma:
(tapahtumia päivääikaan 10. nisankuuta)
Luukas 19:45–48; Matteus 21:18, 19;
21:12, 13

Sunnuntai, 9. huhtikuuta

Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; poista tämä malja minulta. Ei kuitenkaan, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä. (Mark. 14:36)

Kun rukoilet nöyrästi lastesi kuullen, he oppivat luottamaan Jehovaan. Brasiliassa asuva Ana toteaa: ”Kun perheemme kohtasi ongelmia, kuten isovanhempien ollessa sairaana, vanhempani pyysivät Jehovaa antamaan heille voimaa selviytyä tilanteesta ja viisautta tehdä hyviä ratkaisuja. Vaikka he olivat kovan paineen alla, he jättivät ongelmansa Jehovan käsiin. Näin opin luottamaan Jehovaan.” Rukoillessasi lastesi kanssa älä rukoile vain *heidän* puolestaan. Pyydä Jehovaa *auttamaan myös sinua*, ehkäpä silloin, kun puhut työnantajallesi saadaksesi vapautta töistä konventtia varten, kun keräät rohkeutta todistaa naapurilenne tai kun tarvitset apua muissa asioissa. Jos panet luottamuksesi nöyrästi Jumalaan, lapsesi oppivat toimimaan samoin. *w15 15/11 1:7–8*

Muistonvieron lukuohjelma:
(tapahtumia päivääikaan 11. nisankuuta)
Luukas 20:1–47

Maanantai, 10. huhtikuuta

Sinun on rakastettava Jehovaa, Jumalaasi, koko sydämelläsi ja koko sielullasi ja koko mielelläsi.

(Matt. 22:37)

Yksi parhaista tavoista vahvistaa rakkautta Jehovaan on mietiskellä suurinta lahjaa, jonka hän on antanut, nimittäin lunnaita (2. Kor. 5:14, 15; 1. Joh. 4:9, 19). Kun mietit lunnaita ja sitä, miten hyödyt niistä, sinussa herää halu osoittaa kiitollisuutta Jehovalle. Suhtautumistasi lunnaisiin voitaisiin valaista seuraavan vertauksen avulla. Kuvittele, että joku pelastaisi sinut hukkumiselta. Menisitkö vain kotiin, kuivaisit itsesi ja unohtaisit, mitä tuo ihminen teki hyväksesi? Et tietenkään. Tuntisit varmasti olevasi hänelle kiitollisuudenvelassa. Olisit hänelle velkaa elämäsi! Me olemme Jehova Jumalalle ja Jeesukselle Kristukselle velkaa paljon enemmän. Jehova on suuressa rakkaudessaan järjestänyt lunnait, joiden ansiosta meillä on suurenmoinen toivo elää ikuisesti paratiisissa maan päällä! *w16.03 2:16-17*

Muistonvieron lukuohjelma:

(tapahtumia päivääikaan 12. nisankuuta)

Luukas 22:1-6; Markus 14:1, 2, 10, 11

MUISTONVIETTO

auringonlaskun jälkeen

Tiistai, 11. huhtikuuta

Kristus kuoli puolestamme.

(Room. 5:8)

Jehovalla oli täysi luottamus aino-syntyiseen Poikaansa, joka oli pysynyt uskollisena hänelle taivaassa mittamattomat ajat. Maan päällä ollessaan Jeesus säilytti nuhteettomuutensa ja kannatti Jehovan suvereeniutta mitä ankarimmissa koetuksissa. Hän kuoli Isänsä uskollisena palvelijana. Meidän pitäisi olla kiitollisia siitä, että Jeesus maksoi kuolemallaan myös ihmiskunnan lunastukseen vaadittavan hinnan ja avasi tien ikuisen elämään Jumalan lupaamassa uudessa maailmassa. Apostoli Johannes kirjoitti: ”Siinä Jumalan rakkaus tehtiin ilmeiseksi

meidän tapauksessamme, että Jumala lähetti ainosyntyisen Poikansa maailmaan, jotta me saisimme elämän hänen välityksellään. Rakkaus on tässä, ei siinä että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa sovitushenkilöksi meidän syntiemme edestä.” (1. Joh. 4:9, 10.) *w15 15/11 3:13-14*

Muistonvieron lukuohjelma:

(tapahtumia päivääikaan 13. nisankuuta)

Luukas 22:7-13; Markus 14:12-16

(tapahtumia auringonlaskun jälkeen

14. nisankuuta)

Luukas 22:14-65

Keskiviikko, 12. huhtikuuta

Kuolema levisi kaikkiin ihmisiin, koska he kaikki olivat syntiä tehneet. (Room. 5:12)

Koska olemme ensimmäisen ihmisen Aadamin lapsia, olemme kaikki perineet synnin ja siitä koituvan rangaistuksen, kuoleman. Kukaan meistä ei voi sanoa: ”Minä en tarvitse lunastusta.” Jopa kaikkein uskollisin Jumalan palvelija on täysin riippuvainen siitä ansaitsemattomasta hyvyydestä, jota Jumala vuodattaa Kristuksen kautta. Jokaisen meistä täytyy ymmärtää, että olemme saaneet anteeksi valtavan velan. Mitä Jehovan ilmaiseman rakkauden ja armon pitäisi saada meidät tekemään? Jos kannamme kaunaa jollekin veljistämme tai sisaristamme, meidän tulisi jäljitellä Jehovaa, joka on ”altis antamaan anteeksi” (Neh. 9:17; Ps. 86:5). Kun arvostamme sitä, mitä Jehova on tehnyt meidän hyväksemme mitätöimällä valtavan velkamme, haluamme antaa toisille sydämestämme anteeksi. Kun me itse rakastamme toisia ja annamme heille anteeksi, voimme saada Jumalan rakkauden ja anteeksiannon. (Matt. 6:14, 15.) Vaikka anteeksianto ei muuta menneisyyttä, se tekee tulevaisuudestamme varmasti onnellisemmän. *w16.01 2:5, 15-17*

Muistonvieron lukuohjelma:

(tapahtumia päivääikaan 14. nisankuuta)

Luukas 22:66-71

Torstai, 13. huhtikuuta

Te jotka olette seuranneet minua, [tulette] istumaan kahdellatoista valtaistuimella ja tuomitsemaan Israelin kahtatoista heimoa.
(Matt. 19:28)

Jeesus sanoi päivän tekstinä olevat sanat auttaakseen Pietaria ja muita opetuslapsia kuvittelemaan tulevaisuutta. He saattoivat siis miettiä osaansa Valtakunnassa, joka tulisi hallitsemaan koko maata ja tuomaan suuria siunauksia tottelevaiselle ihmiskunnalle. Maan päällä elävät Jehovan palvelijat ovat kautta aikojen ajatelleet hänen lupauksensa täyttymistä, ja siitä on ollut heille hyötyä. Abel tiesi Jumalan tarkoituksesta niin paljon, että hän kykeni näkemään mielessään paremman tulevaisuuden, osoittamaan uskoa ja omaksumaan varman toivon. Abraham pystyi ilmaisemaan uskoa huomattavilla tavoilla, koska hän ”näki” ajan, jolloin ”siementä” koskevat Jumalan lupaukset täyttyisivät (1. Moos. 3:15). Mooses ”katsoi kiinteästi kohiti palkanmaksua”, ja se auttoi häntä osoittamaan uskoa ja kasvamaan rakkaudessa Jehovaa kohtaan (Hepr. 11:26). Myös meidän uskomme ja rakkautemme Jumalaan voi auttaa meitä kuvittelemaan hänen lupauksensa täyttymistä. *w15 15/5 3:17–18*

Muistonvieron lukuohjelma:
(tapahtumia päiväaikaan 15. nisankuuta)
Matteus 27:62–66

Perjantai, 14. huhtikuuta

Kristus – – jätti teille mallin seurataksenne tarkoin hänen askeleita. (1. Piet. 2:21)

Kristitty, joka haluaa kasvaa hengellisesti, jäljittelee Jeesusta siinä, että hän ei tyydy ainoastaan Raamatun pintapuoliseen tuntemukseen.

Hän syventyy säännöllisesti sen opetuksiin ja ymmärtää, että ”vahva ruoka kuuluu kypsille ihmisille” (Hepr. 5:14). Kypsä kristitty haluaa saada ”Jumalan Pojan täsmällistä tuntemusta” (Ef. 4:13). Onko sinulla päivittäinen raamatunlukuohjelma? Entäpä tutkitko henkilökohtaisesti ja pyritkö varaamaan aikaa perheen yhteiseen palvontaan joka viikko? Tutkiessasi Jumalan sanaa kiinnitä huomiota periaatteisiin, joiden avulla voit ymmärtää selvemmin Jehovan ajatuksia ja tunteita. Yritä sitten soveltaa Raamatun periaatteita ja tukeudu niihin tehdessäsi ratkaisuja. Näin pääset yhä lähemmäksi Jehovaa. *w15 15/9 1:5, 9–10*

Muistonvieron lukuohjelma:
(tapahtumia päiväaikaan 16. nisankuuta)
Luukas 24:1–12

Lauantai, 15. huhtikuuta

Kristus, Jumalan voima.
(1. Kor. 1:24)

Jeesus on täysin perillä maapallon ekologiasta. Hän tietää, miten maan luonnonvaroista huolehditaan oikein ja miten niitä tulee käyttää ja jakaa. Maan päällä eläessään Jeesus osoitti olevansa ”Jumalan voima” siten, että hän hallitsi luonnonvoimia. Kuvittelehan tilannetta: Kristus on uupunut suoritetuun vaatavaan sananpalvelusta. Aallot iskevät venettä vasten ja heittävät siihen pärskeitä ja vaahtoa. Vaikka myrsky raivoaa ja vene keikkuu rajusti, Jeesus on edelleen unessa. Hänen ruumiinsa kaipaa lepoa. Opetuslapset ovat peloissaan ja herättävät Jeesuksen huutaen: ”Me olemme perikadon partaalla!” (Matt. 8:25.) Jeesus havahtuu ja käskee tuulta ja merta: ”Vaikene! Ole hiljaa!” (Mark. 4:39.) Silloin myrskytuuli laantuu ja ”tulee aivan tyyni”. Mikä mahtava näyte Jeesuksen voimasta! *w15 15/6 1:12–14*

Sunnuntai, 16. huhtikuuta

Anna meille tänään leipämme tänä päiväksi. (Matt. 6:11)

Puhuessaan jokapäiväisestä leivästämmme Jeesus tarkoitti todennäköisesti välittömiä tarpeitamme. Samassa yhteydessä hän osoitti, että Jumala vaatii katon kukat, ja sanoi sitten: ”Eikö paljon enemmän teidät, te vähäuskoiset?” Lopuksi hän toisti tärkeän neuvon: ”Älkää siis olko koskaan huolissanne seuraavasta päivästä.” (Matt. 6:30–34.) Toisin sanoen meidän ei tule olla materialistisia vaan tyytyä päivittäisiin perustarpeisiimme. Niihin saattavat sisältyä kelvollinen asunto, työpaikka perheemme elättämiseksi ja viisautta, jota tarvitsemme kamppaillessamme terveysongelmien kanssa. Ei olisi tasapainoista rukoilla ainoastaan tällaisten fyysisten tarpeiden johdosta. Meillä on hengellisiä tarpeita, jotka ovat paljon tärkeämpiä. Jeesus sanoi: ”Ihmisen ei tule elää yksistään leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jehovan suusta.” (Matt. 4:4.) Haluamme siis rukoilla jatkuvasti, että Jehova antaisi meille edelleen hengellistä ravintoa oikeaan aikaan. *w15 15/6 5:4, 7–8*

Maanantai, 17. huhtikuuta

Älä saata meitä kiusaukseen. (Matt. 6:13)

Anommeko säännöllisesti, että Jumala auttais meitä pysymään nuhteettomina kohdatessamme kiusauksia? Kasvatuksemme tai aiempi elämäntapamme on voinut saada meidät pitämään jostakin sellaisesta, minkä Jehova tuomitsee. Siinäkin tapauksessa meidän on hänen avullaan mahdollista tehdä tarvittavat muutokset, niin että pystymme palvelemaan häntä otollisesti. Kuningas Daavid ymmärsi tämän. Teh-

tyään aviorikoksen Batseban kanssa hän anoi Jehovalta: ”Luo minuun puhdas sydän – ja pane minuun uusi, vakaa henki.” (Ps. 51:10, 12.) Epätäydellisyytemme vuoksi synnin tekeminen saattaa tuntua meistä hyvin houkuttelevalta, mutta Jehova voi synnyttää meissä alttiin hengen, halun totella häntä. Vaikka väärät halut olisivat juurtuneet syvään ja pyrkisivät työntämään tieltään siiveillisesti puhtaat ajatuksemme, Jehova voi tehdä askelemme vakaiksi, niin että pystymme tottelemaan hänen käskyjään ja elämään niiden mukaan. Kun hän on tukenamme, mikään vahingollinen ei pidä meitä vallassaan. (Ps. 119:133.) *w15 15/6 3:5–6*

Tiistai, 18. huhtikuuta

Neuvonantajien paljoudessa on pelastus. (Sananl. 24:6)

Keskuudessamme olevat iäkkäät muistavat ajan, jolloin seurakunnissa oli vanhimmiston sijasta seurakunnanpalvelija, jolloin kussakin maassa toimi haaratoimistokomitean sijasta haaratoimistonpalvelija ja jolloin työtä ohjasi Jehovan todistajien hallintoelimen sijasta Vartiotorni-seuran presidentti. Vaikka kaikilla näillä antaumuksellisilla veljillä oli tukenaan uskollisia avustajia, yksi henkilö kantoi pääasiallisen vastuun ratkaisujen tekemisestä seurakunnissa, haaratoimistoissa ja maailmankeskuksessa. 1970-luvulla tehtiin muutoksia, joiden tarkoituksena oli antaa valvontavastuu yksittäisten veljien asemesta vanhinten ryhmille. Nämä muutokset perustuivat siihen, mitä saatiin selville Raamatussa hahmotellusta mallista. Sen sijaan että yksi ihminen käyttäisi ylivaltaa, järjestö hyötyy *kaikkien* niiden hyvistä ominaisuuksista, jotka Jehova on antanut ”lahjoiksi ihmisinä”. (Ef. 4:8.) *w15 15/7 1:14–15*

Keskiviikko, 19. huhtikuuta

He eivät ole osa maailmasta.

(Joh. 17:16)

Aidot kristityt ovat uskollisia ja puolueettomia aina, eivät pelkästään sota-aikana. Miksi? Koska kaikki, jotka ovat vihkiytyneet Jehovalle, ovat luvanneet hänelle rakautensa, uskollisuutensa ja tottelevaisuutensa (1. Joh. 5:3). Haluamme pitää kiinni Jumalan vanhurskaista normeista riippumatta asuinpaikastamme, taustastamme, kansallisuudestamme ja kulttuuristamme. Uskollisuus Jehovalle ja hänen valtakunnalleen nousee kaiken muun yläpuolelle. (Matt. 6:33.) Tällainen uskollisuus vaatii sitä, että kristityt pysyvät erossa kaikista tämän maailman selkkauksista ja kiistoista (Jes. 2:4; Joh. 17:11, 15, 16). Maailmassa monet ihmiset tuntevat erityistä uskollisuutta kotimaataan, heimoaan, kulttuuriaan tai jopa maansa urheilujoukkuetta kohtaan. Kun tällainen uskollisuus on joutunut koetukselle, seurauksena on ollut kilpailuhenkeä ja vihamielisyyttä sekä ääritapauksissa verenvuodatusta ja kansanmurhia. Olisi helppo ottaa kantaa maailman kiistoihin ja lähteä mukaan väittelyihin. *w15 15/7 3:1-2*

Torstai, 20. huhtikuuta

Kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestelyn mukaan. (1. Kor. 14:40)

Kun uusi valtakunnansali on rakennettu, se on pidettävä puhtaan ja siistinä, jotta se heijastaisi järjestyksellisen Jumalamme ominaisuuksia ja persoonallisuutta (1. Kor. 14:33). Raamatussa pyhyyteen ja hengelliseen puhtauteen yhdistetään fyysinen puhtaus (Ilm. 19:8). Niinpä jos ihmiset haluavat saada Jehovan hyväksynnän, heidän on myös pidettävä yllä hyvää hygie-

niaa. Näiden periaatteiden mukaisesti salimme tulisi aina olla edustavassa kunnossa. Silloin voimme kutsua kiinnostuneita kokouksiimme luottaen siihen, että sali tekee hyvän uutisen heille entistä vetoammaksi. He näkevät meidän palvovan pyhää Jumalaa, joka pian muuttaa maan kauniiksi paratiisiksi (Jes. 6:1-3; Ilm. 11:18). Paikkakunnalla vallitsevasta tilanteesta riippumatta valtakunnansalista tulisi huolehtia mallikelpoisesti, koska Jehovan nimi liitetään siihen ja siellä harjoitetaan puhdasta palvontaa (5. Moos. 23:14). *w15 15/7 4:13-15*

Perjantai, 21. huhtikuuta

Pysykää – – valveilla.

(Mark. 13:35)

Kun Jeesuksen seuraajat ymmärsivät hänen läsnäolonsa alkaneen vuonna 1914, he aivan aiheellisesti valmistautuivat siihen, että loppu voisi tulla pian. Niinpä he tehostivat Valtakunnan saarnaamistyötään. Jeesus osoitti, että hän saattaisi tulla myöhemmin – ”kukon kiekuessa” tai ”varhain aamulla”. Miten hänen seuraajiensa piti siinä tapauksessa menetellä? Hän sanoi: ”Pysykää valveilla.” Pitkä odotus ei siis olisi pätevä peruste sille, että lykkää loppua mielessään tuonemmaksi tai kokonaan lakkaa odottamasta. Uudessa maailmassa voimme muistella sitä, miten kaikki asiainjärjestelmän päättymiseen liittyvät ennustukset toteutuivat. Sen mietiskeleminen, miten tämä tapahtui, vahvistaa entisestään luottamustamme Jehovaan ja hänen muiden lupaustensa täyttymiseen (Joos. 23:14). Tuolloin olemme varmasti kiitollisia siitä, että Jumala, joka on ”omassa tuomiovallassaan asettanut” ajat ja ajanjaksot, kehotti meitä odottamaan valppaina lähestyvää ”kaiken loppua” (Apt. 1:7; 1. Piet. 4:7). *w15 15/8 2:10-11, 14*

Lauantai, 22. huhtikuuta

Kaikkia, jotka haluavat elää jumalista antaumusta osoittaen Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, tullaan myös vainoamaan. (2. Tim. 3:12)

Monet ihmiset viettävät aikaa katselemalla tai harjoittamalla väkivaltaa, sukupuolista moraalitomuutta, spiritismiä tai muita jumalattomia tapoja. Esimerkiksi internetissä, televisio-ohjelmissa, elokuvissa, romaaneissa ja lehdisissä esitetään väkivalta ja moraalitomuus usein myönteisessä valossa. Käytöksestä, jota aiemmin paheksuttiin, on joissakin paikoissa tullut jopa laillista. Se ei kuitenkaan tarkoita, että Jehova hyväksyisi sellaiset tavat. (Room. 1:28–32.) Ensimmäisellä vuosisadalla Jeesuksen seuraajia herjattiin ja vainottiin, koska he karttoivat epäpuhdasta ajanvietettä ja säilyttivät käyttöksensä jumalisena. Apostoli Pietari kirjoitti kristityille: ”Koska ette enää juokse heidän kanssaan tähän suuntaan samaan irstailun lätkkään, he oudoksuvat ja herjaavat teitä jatkuvasti.” (1. Piet. 4:4.) *w15 15/8 4:2–3*

Sunnuntai, 23. huhtikuuta

[Se että] kukin eri jäsen toimii sille määrätyllä tavalla, myötävaikuttaa ruumiin kasvuun [jotta se] rakentuisi rakkaudessa. (Ef. 4:16)

Kypsä Jehovan palvelija edistää yksimielisyyttä seurakunnassa (Ef. 4:1–6, 15). Tavoitteemme on, että Jumalan kansa on ”sopusointuisesti liitetty yhteen” ja että kaikki sen jäsenet ovat yhteistoiminnassa toistensa kanssa. Tämä edellyttää nöyryyttä. Kypsällä veljellä tai sisarella on nöyryyttä työskennellä yksimielisyyden edistämiseksi jopa silloin, kun toisten epätäydellisyys

tulee näkyviin. Miten sinä reagoit, kun törmäät jonkun epätäydellisyysseurakunnassa? Entä jos joku seurakunnassa toimii väärin sinua kohtaan? Onko sinulla taipumus tai jopa tapa rakentaa ikään kuin muuri, joka pitää sinut erossa tuosta henkilöstä? Vai yritätkö rakentaa sillan teidän kahden välille? Kypsä kristitty pyrkii rakentamaan siltoja, ei muureja. Onko sinullakin tavoitteena edistää seurakunnan yksimielisyyttä? *w15 15/9 1:12–13*

Maanantai, 24. huhtikuuta

*Sinun sanasi on totuus.
(Joh. 17:17)*

Jeesus oli vakuuttunut siitä, että Raamattu on Jumalan sana, joka antaa parasta opastusta elämässä. Jeesuksen esimerkin mukaisesti meidän täytyy lukea Raamattua päivittäin, tutkia sitä ja mietiskellä oppimaamme. Kun tutkit sitä, syvenny myös aiheisiin, joista haluat lisää tietoa. Voisit vahvistaa vakuumustasi tämän asiainjärjestelmän lopun läheisyydestä tutkimalla yksityiskohtaisesti raamatullisia todisteita, joiden mukaan elämme viimeisissä päivissä. Lujita luottamustasi tulevaisuutta koskeviin Raamatun lupauksiin perehtymällä sen moniin ennustuksiin, jotka ovat jo täyttyneet. Kehitä yhä selvempi näkemys Raamatun käytännöllisestä arvosta tarkastelemalla esimerkkejä, jotka osoittavat, miten se parantaa ihmisten elämänlaatua. (1. Tess. 2:13.) Voit jäljitellä Jeesusta myös mietiskelemällä Jehovan sinulle antamia mahtavia lupauksia (Hepr. 12:2). Älä ajattele, että Jumalan lupaukset koskevat ihmiskuntaa vain yleisesti, vaan suhtaudu niihin ikään kuin ne olisi annettu sinulle henkilökohtaisesti. *w15 15/9 3:16–17*

Tiistai, 25. huhtikuuta

*Kunnioita Jehovaa kalleuksillasi.
(Sananl. 3:9)*

Miten voimme osoittaa rakkautemme Jumalaa kohtaan? Voimme esimerkiksi aineellisilla varoilamme tukea Valtakunnan työtä paikallisesti ja maailmanlaajuisesti. Tämä on todellakin hieno tapa ilmaista rakkautemme Jehovaan riippumatta siitä, onko meillä paljon tai vähän aineellista omaisuutta. (2. Kor. 8:12.) On kuitenkin myös toisia tapoja, joilla voimme kertoa Jehovalle, että rakastamme häntä. Jeesus muistutti seuraajiaan siitä, että heidän ei pitänyt olla huolissaan ruoasta tai vaatteista vaan etsiä jatkuvasti ensin Jumalan valtakuntaa. Hänen sanojensa mukaan Isä tietää, mitä me todella tarvitsemme. (Matt. 6:31-33.) Mitä lujemmin luotamme tuohon lupaukseen, sitä selvemmin ilmenee rakkautemme Jehovaan, koska rakkaus ja luottamus kulkevat käsi kädessä. Emme voi aidosti rakastaa sellaista, johon emme luota. (Ps. 143:8.) Voisimmekin kysyä itseltämme: Heijastavatko tavoitteeni ja elämäntapani vilpittöntä rakkautta Jehovaa kohtaan? Osoittavatko päivittäiset toimeni, että luotan hänen kykyynsä huolehtia tarpeistani? *w15 15/9 5:7-8*

Keskiviikko, 26. huhtikuuta

Ilman uskoa on mahdotonta miellyttää [Jumalaa]. (Hepr. 11:6)

Oletko koskaan pohtinut, haluaako Jehova suojella sinua suuressa ahdistuksessa ja viedä sinut uuteen maailmaan? Yksi erittäin tärkeä vaatimus on se, että kehittää lujaa uskoa. Apostoli Pietari korosti uskon ”koeteltua laatua”, joka ”todettaisiin ylistyksen ja kirkkauden ja kunnian aiheeksi Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä” (1. Piet.

1:7). Koska suuri ahdistus lähestyy nopeasti, haluamme varmistua siitä, että loistoisa Kuninkaamme ilmestyessään toteaa uskomme ylistyksen arvoiseksi. Tahdomme epäilemättä olla ”sellaisia, joilla on usko sielun elossa säilymiseksi” (Hepr. 10:39). Tämä tavoite mielessämme saatamme erään miehen tavoin pyytää: ”Auta minua siinä, missä tarvitseen uskoa!” (Mark. 9:24.) Tai voimme Jeesuksen apostoleja jäljitellen anoa: ”Anna meille lisää uskoa.” (Luuk. 17:5.) *w15 15/10 2:1-2*

Torstai, 27. huhtikuuta

Pankaamme – – pois jokainen paino. (Hepr. 12:1)

Paavali keskittyi ”tärkeämpiin asioihin”. Hän uurasti Jumalan palveluksessa matkustaen ristiin rastiin Syyrian, Vähän-Aasian, Makedonian ja Juudean välillä. Paavali kirjoittikin: ”Unohtaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessä, pyrin kohti päämäärää saadakseni palkinnon.” (Fil. 1:10; 3:8, 13, 14.) Koska hän hyödynsi täysin naimattomuuttaan, hän onnistui palvelemaan ”alinomaisesti Herraa – – huomiota hajottamatta” (1. Kor. 7:32-35). Paavalin tavoin jotkut Jumalan palvelijat päättävät pysyä naimattomina, jotta heillä olisi vähemmän perhevelvollisuuksia ja he voisivat omistautua Valtakunnan työhön (Matt. 19:11, 12). Niillä Jumalan palvelijoilla, jotka ovat naimisissa, on usein enemmän perhevelvollisuuksia. Sekä naimattomat että naimisissa olevat voivat kuitenkin kaikki ”panna – – pois jokaisen painon” ja palvella Jumalaa mahdollisimman keskittyneesti. Tämä saattaa vaatia sitä, ettei pidä tapanaan tuhlaata aikaa toisarvoisiin asioihin, vaan pyrkii lisäämään Jumalan palvelukseen käytettävää aikaa. *w15 15/10 3:15-16*

Perjantai, 28. huhtikuuta

Pahat ihmiset ja petkuttajat menevät yhä huonompaan suuntaan.
(2. Tim. 3:13)

Historia on todistanut todeksi Raamatun sanat: ”Tiedän hyvin, oi Jehova, ettei ihmisen tie kuulu hänelle. Miehelle, joka vaeltaa, ei kuulu edes askeleensa ohjaaminen.” (Jer. 10:23.) Jehova ei antanut ihmisille kykyä tai oikeutta ohjata askeleitaan riippumattomina hänestä. Sallimalla pahuuden jatkaa väliaikaisesti Jumala on myös todistanut, että vain hänen hallitusvaltansa voi olla menestyksellinen. Jos sen jälkeen, kun Jehova on poistanut pahuuden ja sen aiheuttajat, joku asettaisi taas hänen rakkaudellisen vallankäyttönsä kyseenalaiseksi, Jehovan ei tarvitse enää sallia asian uudelleen käsittelyä. Hän voi vedota ihmiskunnan historian tapahtumiin ennakkotapauksena ja tuhota uudet kapinalliset nopeasti. Hän ei anna heidän enää kylvää pahuutta. *w15 15/11 3:5-6*

Lauantai, 29. huhtikuuta

Rauhan Jumala – – varustakoon teidät kaikella hyvällä tekemään hänen tahtonsa. (Hepr. 13:20, 21)

Jeesus puhui mielellään Jumalan valtakunnasta. Raamatun mukaan hän käsitteli Valtakunta-aihetta useammin kuin mitään muuta aihetta ja viittasi siihen yli 100 kertaa sananpalveluksensa aikana. Valtakunta oli todella lähellä hänen sydäntään (Matt. 12:34). Pian ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus tapasi yli 500 ihmistä käsittävän joukon (1. Kor. 15:6). On mahdollista, että Jeesus antoi juuri tässä tilaisuudessa käskyn viedä Valtakunnan sanomaa ”kaikkien kansakuntien ihmisille”. Se näytti silloin valta-

valta urakalta. Jeesuksen ennustuksen mukaan tätä suurta työtä suoritettaisiin aina ”asiainjärjestelmän päättymiseen” saakka, ja näin on tosiaan tapahtunut. Sinä todennäköisesti osallistut tämän käskyn ja ennustuksen toteutumiseen. (Matt. 28:19, 20.) Jehova on varustanut meidät ”kaikella hyvällä” auttaakseen meitä suorittamaan tuon tehtävän. *w15 15/11 5:1-3*

Sunnuntai, 30. huhtikuuta

Tämä on minun nimeni ajan hämärään asti. (2. Moos. 3:15)

Muinaisten hepreankielisten Raamatun käsikirjoitusten, kuten Kuolleenmeren kirjakääröjen, tutkijat ovat hämmästyneitä siitä, kuinka usein Tetragrammi – Jumalan nimen neljä heprean kirjainta – esiintyy käsikirjoituksissa. Jumalan nimi on myös joissakin kreikkalaisen *Septuagintan* jäljennöksissä ajalta, joka ulottuu toiselta vuosisadalta eaa. aina ajanlaskumme ensimmäiselle vuosisadalle saakka. Vaikka selvät todisteet puoltavat sitä, että Jumalan nimi kuuluu Raamattuun, monet käännökset ovat jättäneet tuon pyhän nimen kokonaan pois. Vuonna 1952 tuli julkisuuteen vuoden 1901 *American Standard Version* -käännöksen tarkistettu laitos (*Revised Standard Version*). Tästä uudesta laitoksesta Jumalan nimi oli poistettu vastoin vuoden 1901 käännöksen toimittajien noudattamaa käytäntöä. Mikä oli syynä tähän? Käännöksen esipuheessa sanotaan: ”Nimen käyttö yhdestä ainoasta Jumalasta – – on täysin sopimatonta kristillisen kirkon yleismaailmalliselle uskolle.” Tämä loi mallin monille seuraaville sekä englanninkielisille että muunkielisille käännöksille. *w15 15/12 2:3-5*

Maanantai, 1. toukokuuta

He – – ihmettelivät niitä miellyttäviä sanoja, joita lähti hänen suustaan. (Luuk. 4:22)

Voimme jäljitellä Jeesuksen miellyttävää puhetapaa olemalla ystävällisiä, kohteliaita ja hienotunteisia. Kun Jeesus näki, miten paljon ihmisjoukko ponnisteli päästäkseen kuuntelemaan häntä, hän liikutui säälistä ja ”rupesi opettamaan heille monia asioita” (Mark. 6:34). Vaikka häntä herjattiin, hän ei turvautunut tylyyn kielenkäyttöön (1. Piet. 2:23). Voi olla haastavaa puhua lempeästi ja tahdikkaasti jollekulle sellaiselle, jonka tunnemme hyvin. Saatamme olla sitä mieltä, että meillä on oikeus olla hyvin suora-puheisia keskustellessamme esimerkiksi perheenjäsenten tai seurakuntaan kuuluvien läheisten ystävien kanssa. Ajatteliko Jeesus, että läheinen suhde opetuslapsiin soi hänelle vapauden puhua heille tylysti? Kaukana siitä! Kun Jeesuksen lähimmät seuraajat kiistelivät taas kerran siitä, kuka heistä oli suurin, Jeesus oikeaksi heitä ystävällisesti käyttäen havaintoesimerkkinä pientä lasta (Mark. 9:33–37). Vanhimmat voivat jäljitellä Jeesuksen esimerkkiä antamalla neuvoja ”lempeiden hengessä” (Gal. 6:1). *w15 15/12 3:15–16*

Tiistai, 2. toukokuuta

Pysyköön teidän veljellinen rakkautenne. (Hepr. 13:1)

Miksi on tärkeää osoittaa veljellistä rakkautta jatkuvasti? Tärkein syy osoittaa sitä toisiamme kohtaan on se, että Jehova kehottaa meitä osoittamaan sitä. Emme voi väittää rakastavamme Jumalaa ja samanaikaisesti kieltäytyä rakastamasta veljiämme. (1. Joh. 4:7, 20, 21.) Sitä paitsi me tarvitsemme toisiamme, mikä pitää erityisesti paikansa vaikeina aikoina. Paavali tie-

si, että jotkut niistä heprealaiskristityistä, joille hän kirjoitti, joutuisivat pian jättämään kotinsa ja aineellisen omaisuutensa. Jeesus-han oli kertonut, kuinka vaikea tuo aika tulisi olemaan. (Mark. 13:14–18; Luuk. 21:21–23.) Noiden kristittyjen täytyi nyt vahvistaa kiintymystä toisiinsa enemmän kuin koskaan ennen (Room. 12:9). Kaikkien aikojen suurimman ahdistuksen tuhoisat tuulet päästetään pian valloilleen (Mark. 13:19; Ilm. 7:1–3). Ei riitä, että vain tapaamme toisiamme säännöllisesti. Paavali muistutti heprealaiskristittyjä siitä, että heidän pitäisi käyttää tällaisia tilaisuuksia toisten kannustamiseen ”*rakkauteen ja hyviin tekoihin*” (Hepr. 10:24, 25). *w16.01 1:6–8*

Keskiviikko, 3. toukokuuta

He kaikki täytyivät pyhällä hengellä. (Apt. 2:4)

Oli vuoden 33 helluntaipäivä. Eräässä Jerusalemin ylähuoneessa oli koolla suunnilleen 120 kristittyä, ja he ”pysyivät hellittämättä yksimielisesti rukouksessa”. (Apt. 1:13–15.) Se mitä heille kohta tapahtuisi, täytti profeetta Joelin lausuman ennustuksen (Joel 2:28–32; Apt. 2:16–21). Jumalan pyhää henkeä vuodatettiin näiden ylähuoneeseen kokoontuneiden kristittyjen päälle (Apt. 1:8). He alkoivat profetoida eli todistaa kaikista niistä hienoista asioista, joita he olivat nähneet ja kuulleet. Paikalle alkoi kerääntyä paljon ihmisiä, ja apostoli Pietari selitti heille tapahtumien merkityksen. Sitten hän kehotti kuulijoitaan: ”Katukaa, ja kastettakoon kukin teistä Jeesuksen Kristuksen nimessä syntienne anteeksi antamiseksi, niin *saatte pyhän hengen ilmaisen lahjan.*” Yhteensä 3000 ihmistä vastasi kutsuun tuona päivänä, ja heidät kastettiin. He saivat pyhää henkeä, kuten oli luvattu. (Apt. 2:37, 38, 41.) *w16.01 3:1–3*

Torstai, 4. toukokuuta

Se, joka syö tätä leipää tai juo Herran maljaa arvottomasti, tulee olemaan syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen nähden.

(1. Kor. 11:27)

Mitä apostoli Paavali tässä korostaa? Voideltu kristitty ottaisi osaa ”arvottomasti”, jos hän ei pitäisi yllä hyvää suhdetta Jehovaan (Hepr. 6: 4–6; 10:26–29). Tällainen varoitus auttaa voideltuja muistamaan, etteivät he ole vielä saavuttaneet palkintoaan. Heidän täytyy pyrkiä jatkuvasti ”kohti päämäärää saadakseen palkinnon: Jumalan kutsun ylös Kristuksen Jeesuksen välityksellä” (Fil. 3:13–16). Henkeytettynä Paavali pyysi hartaasti voideltuja kristittyjä ”vaeltamaan sen kutsumisen arvon mukaisesti, jolla – – [heidät] kutsuttiin”. Millä tavoin heidän pitäisi vaeltaa? Paavali jatkaa: ”Täydessä nöyryydessä ja lempeydessä, pitkämielisyydessä ja kesken toisianne rakkaudessa, pyrkien hartaasti säilyttämään hengen ykseyden rauhan yhdistävässä sitteessä.” (Ef. 4:1–3.) Jehovan henki edistää nöyryyttä, ei ylpeyttä (Kol. 3:12). *w16.01 4:5–6*

Perjantai, 5. toukokuuta

Jumala pani Abrahamin koetukselle. (1. Moos. 22:1)

Iäkäs mies Abraham kapuaa ylös vuorenrintettä. Hän on tekemässä elämänsä vaikeinta matkaa. Syynä matkan raskauteen ei kuitenkaan ole hänen korkea ikänsä. Abraham on vielä elinvoimainen, vaikka hän on mahdollisesti noin 125-vuotias. Hänen jäljessään kulkee hänen poikansa, ehkä 25 vuoden ikäinen Iisak, joka kantaa polttopuita. Abrahamilla on mukanaan veitsi ja tulentekevälaineet. Jehova on käskennyt häntä uhraamaan oman poikan-

sa! (1. Moos. 22:1–8.) Hän kävi läpi luultavasti suurinta uskonkoetusta, jonka hän tulisi koskaan kohtamaan. Abrahamin tottelevaisuus ei ollut sokeaa. Hän totteli, koska hän ymmärsi, että hänen taivaallinen Isänsä Jehova ei koskaan pyydä uskollisia palvelijoitaan tekemään mitään, mistä olisi heille pysyvää vahinkoa. Abraham *tiesi*, että jos hän tottelisi Jehovaa, Jehova siunaisi häntä ja hänen rakasta poikaansa Iisakia. Mihän Abrahamin usko perustui? Tietoon ja kokemukseen. *w16.02 1:3–4*

Lauantai, 6. toukokuuta

Katso: Jehovan orjatar! Tapahtuukoon minulle julistuksesi mukaan. (Luuk. 1:38)

Maria tulisi raskaaksi ja synnyttäisi Jumalan Pojan. Lisäksi hänen pitäisi kasvattaa hänet. Miettiesämme Marian saama arvokasta tehtävää emme välttämättä huomaa ajatella, millaista huolta jotkin käytännön asiat ovat voineet aiheuttaa hänelle. Enkeli Gabriel sanoi Marialle, että tämä tulisi raskaaksi ihmeen välityksellä, ilman suhdetta mieheen. Gabriel ei kuitenkaan tarjoutunut selittämään raskauden syytä Marian perheelle ja naapureille. Mitä he ajattelisivat? Maria oli varmasti huolissaan siitä, miten hänen sulhasensa Joosef suhtautuisi asiaan. Miten hän saisi Joosefin vakuuttumaan siitä, että hän ei ollut pettänyt tätä, vaikka olikin raskaana? Lisäksi Jumalan ainosyntyisen Pojan kasvattaminen ja hänestä huolehtiminen oli suuri vastuu! Emme tiedä, millaisia ajatuksia Marian mielessä risteili, kun Gabriel puhui hänelle, mutta sen tiedämme, mitä hän sen jälkeen teki. Hän vastasi enkelille päivän tekstin sanoin. (Luuk. 1:26–37.) *w16.02 2:13–14*

Sunnuntai, 7. toukokuuta

Häntä vastassa oli siellä arki-lainen Husai pitkä vaate repäisty-nä ja multaa päänsä päällä.

(2. Sam. 15:32)

Uskollisuus Jumalalle vaati Husai-nimiseltä mieheltä rohkeutta. Hän oli kuningas Daavidin uskollinen ystävä, mutta hänen uskollisuutensa joutui kokeeseen, kun Daavidin poika Absalom tuli Jerusalemiin ja yritti anastaa vallan. Absalom oli voittanut puolelleen monia. (2. Sam. 15:13; 16:15.) Mitä Husai tekisi? Menisikö hän Absalomin puolelle, vai seuraisiko hän iäkästä Daavidia, joka pakeni kaupungista henkensä edestä? Husai päätti olla uskollinen Daavidille, Jumalan nimittämälle kuninkaalle, ja oli häntä vastassa Öljymäellä (2. Sam. 15:30). Daavid pyysi, että Husai palaisi Jerusalemiin ja tekeytyisi Absalomin ystäväksi. Tarkoitus oli, että Husai saisi Absalomin hylkäämään Ahitofelin neuvon. Husai oli uskollinen Jehovalle ja toimi Daavidin pyynnön mukaan, vaikka se asetti hänet hengenvaaraan. Kävi juuri niin kuin Daavid oli rukoillut: Husain neuvo teki tyhjäksi Ahitofelin neuvon. (2. Sam. 15:31; 17:14.) *w16.02 4:15-16*

Maanantai, 8. toukokuuta

Kaikki nämä siunaukset tulevat sinun osaksesi ja tavoittavat sinut, koska sinä kuuntelet Jehovan, Jumalasi, ääntä. (5. Moos. 28:2)

Me kristityt voimme hyötyä Israelin kansalle annetuista laeista, kun pysähdymme miettimään niiden takana olevia periaatteita. Vaikka emme ole noiden lakien alaisuudessa, monia niistä voidaan edelleenkin pitää hyvinä ohjenuorina jokapäiväistä elämää ja palvontaa varten. Jehova on kirjoittanut nämä lait Raamattuun, jotta oppi-

simme niistä, jotta niistä ilmenevät periaatteet ohjaisivat elämäämme ja jotta osaisimme arvostaa kristityille annettuja moraalinormeja, jotka menevät vielä pidemmälle kuin Mooseksen laki. Pane merkille, mitä Jeesus sanoi: ”Te olette kuulleet sanotun: ’Et saa tehdä aviorikosta.’ Mutta minä sanon teille, että jokainen, joka jatkuvasti katsoo naista niin että tuntee intohimoa häneen, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” Meidän ei siis tule ainoastaan välttää tekemästä aviorikosta vaan myös torjua moraalitomat ajatukset ja halut. (Matt. 5:27, 28.) *w16.03 4:6, 8*

Tiistai, 9. toukokuuta

Nimitä toki meille nyt meitä tuomitsemaan kuningas. (1. Sam. 8:5)

Samuel oli niin vastahakoinen myöntymään kansan vaatimukseen, että Jehovan täytyi kolme kertaa kehottaa häntä kuuntelemaan kansaa (1. Sam. 8:7, 9, 22). Samuel ei kuitenkaan antanut sydämessään sijaa katkeruudelle tai kaunalle sitä miestä kohtaan, joka tulisi hänen tilalleen. Kun Jehova käski häntä voitelemaan Saulin, hän ei totellut vastahakoisesti tai pelkästä velvollisuudentunnosta vaan halukkaasti, rakkaudesta. Samuelin tavoin nykyään elävät kokeneet vanhimmat suhtautuvat ystävällisesti niihin, joita he valmentavat (1. Piet. 5:2). He eivät jätä valmentamatta toisia sen vuoksi, että pelkäisivät oppilaiden vievän heiltä joitakin seurakunnan palvelustehtäviä. Opettajat eivät pidä oppilaita kilpailijoina vaan ”työtovereina”, kallisarvoisina lahjoina seurakunnalle. (2. Kor. 1:24; Hepr. 13:16.) Tällaiset epäitsekäät opettajat tuntevat epäilemättä syvää tyydytystä nähdessään, miten oppilaat käyttävät kykyjään seurakunnan hyödyksi (Apt. 20:35). *w15 15/4 1:16-17*

Keskiviikko, 10. toukokuuta

*Minun on oikaistava sinua sopivas-
sa määrin. (Jer. 30:11)*

Kuningas Asarja ”teki sitä, mikä oli oikein Jehovan silmissä”. Silti ”Jehova vitsasi kuningasta, ja tämä pysyi spitaalisenä kuolinpäiväänsä asti” (2. Kun. 15:1–5). Mistä tämä joh-
tui? Sitä ei kertomus paljasta. Pi-
täisikö tämän järkyttää meitä tai
saada meidät pohtimaan, rankaisi-
ko Jehova Asarjaa ilman pätevää
syytä? Ei pitäisi, jos tunnemme Je-
hovan hyvin. Kuningas Asarja tun-
nettiin myös nimellä Ussia (2. Kun.
15:7, 32). Kuten 2. Aikakirjan 26:3–5,
16–21:ssä olevasta rinnakkaiskerto-
muksesta käy ilmi, Ussia teki jonkin
aikaa sitä, mikä oli oikein Jehovan
silmissä, mutta myöhemmin ”hänen
sydämensä tuli tuhoisan pöyhkeä-
si”. Hän yritti julkeasti toimittaa pa-
pillisia tehtäviä, vaikka hänellä ei
ollut siihen oikeutta. Häntä vas-
taan nousi 81 pappia, jotka pyrkivät
oikaisemaan häntä. Miten Ussia re-
agoi? Hän ilmaisi, miten ylpeä hänes-
tä oli tullut, kun hän ”raivostui” pa-
peille. Ei ihme, että Jehova löi häntä
spitaalilla! *w15 15/4 3:8–9*

Torstai, 11. toukokuuta

*Suuri lohikäärme heitettiin alas, se
alkuperäinen käärme, jota kutsu-
taan Panettelijaksi ja Saatanaksi,
joka eksyttää koko asuttua maata.
(Ilm. 12:9)*

Päivän tekstinä olevassa jakeessa
Saatanaa kutsutaan Panettelijaksi.
Tämä muistuttaa meitä siitä, että
Saatana on häpäissyt Jehovaa väit-
tämällä häntä valehtelijaksi. Nimitys
”alkuperäinen käärme” tuo mieleen
sen traagisen päivän, jona Saatana
käärmeen välityksellä petti Eevan
Eedenin puutarhassa. Ilmaus ”suu-
ri lohikäärme” synnyttää mielikuvan
kauhistuttavasta hirviöstä ja kuvai-

lee hyvin, miten raivokkaasti Saa-
tana pyrkii tekemään tyhjäksi Je-
hovan tarkoituksen ja tuhoamaan
hänen kansansa. Saatana on selväs-
ti suurin uhka nuhteettomuudellem-
me. Raamattu kehottaa aiheellises-
ti: ”Pysykää järkevinä, olkaa valp-
paat. Teidän vastustajanne, Panette-
lija, vaeltaa ympäri niin kuin karjuva
leijona etsien kenet niellä.” (1. Piet.
5:8.) Saatana epäilemättä iloitsee,
kun joku Jumalan palvelija tahraa
itsensä vakavalla synnillä. Hän saat-
taa käyttää tällaisia voittoja hyväk-
seen pilkatessaan Jehovaa (Sananl.
27:11). *w15 15/5 1:3–4, 10*

Perjantai, 12. toukokuuta

*Rakkaus rahaan on kaikenlaisen
pahan juuri. (1. Tim. 6:10)*

Jehova tahtoo meidän nauttivan
elämästä – antoihan hän Aadamin ja
Eevan asuinpaikaksi miellyttävän
paratiisin (1. Moos. 2:9). Saatana
voi kuitenkin hyödyntää halujamme
”rikkauden petollisen voiman” avul-
la (Matt. 13:22). Monet luulevat, että
raha tekee onnelliseksi tai että ai-
neellinen omaisuus on menestyk-
sen avain. Tällainen ajattelu on silk-
kaa petosta, ja se voisi saada meidät
menettämään arvokkaimman omai-
suutemme, nimittäin Jehovan ystä-
vyyden. Jeesus varoitti seuraajiaan:
”Kukaan ei voi olla kahden isännän
orja, sillä hän tulee joko vihaamaan
toista ja rakastamaan toista tai liittyy-
mään toiseen ja halveksimaan toista.
Ette voi olla Jumalan ja rikkauden
orjia.” (Matt. 6:24.) Jos meistä tu-
lee rikkauden orjia, olemme lakan-
neet palvelemasta Jehovaa, ja juuri
sitä Saatana haluaa! Emme saa kos-
kaan antaa rahan tai minkään, mitä
sillä voi ostaa, tulla tärkeämmäksi
kuin ystävyttemme Jehovan kans-
sa. Voidaksemme taistella Saatanaa
vastaan meidän on säilytettävä tasa-
painoinen näkemys aineellisesta.
(1. Tim. 6:6–10.) *w15 15/5 2:12*

Lauantai, 13. toukokuuta

Jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki toiset jäsenet kärsivät sen kanssa.

(1. Kor. 12:26)

Ei ole aina helppo ymmärtää toisten tuntemaa tuskaa. Monet kohtavat vaikeuksia, jollaisia meillä ei ole koskaan ollut. Joillakuilla on tapaturmasta, sairaudesta tai ikääntymisestä johtuvia fyysisiä vaivoja. Toisilla on tunneperäisiä ongelmia. He saattavat kärsiä masennuksesta tai paniikkikohtauksista, tai he ovat voineet joutua hyväksikäytön uhreiksi. Jotkut taas elävät uskonnollisesti jakautuneessa kodissa tai yksinhuoltajaperheessä. Kaikilla on kestettävänään joitakin ongelmia, ja usein ne ovat sellaisia, joita me itse emme ole kokeneet. Miten voimme siinä tapauksessa jäljitellä Jumalan rakkautta? Kuuntelemalla tarkkaavaisesti, kunnes ainakin jossain määrin ymmärrämme toisen tunteita. Tämä saa meidät Jehovan rakkautta jäljitellen toimimaan tuon ihmisen hyväksi. Kunkin tarpeet ovat yksilöllisiä, mutta pystymme ehkä antamaan hengellistä rohkaisua ja muuta käytännön apua. (Room. 12:15; 1. Piet. 3:8.) *w15 15/5 4:6-7*

Sunnuntai, 14. toukokuuta

Kristus, Jumalan voima.

(1. Kor. 1:24)

Kristuksen voima on lähtöisin itse Jehovalta, joten meillä on hyvät syyt uskoa, että Kaikkivaltias Jumala pystyy täysin hallitsemaan luonnonvoimia. Raamatussa on tästä monia todisteita. Ennen vedenpaisumusta Jehova julisti: ”Vain seitsemän päivän kuluttua minä annan sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.” (1. Moos. 7:4.) 2. Mooseksen kirjan 14:21:ssä sanotaan: ”Jehova peräännytti merta – – voimakkaalla itätuulella.” Joonan 1:4:ssä taas kerrotaan: ”Jehova itse

syöksi merelle suuren tuulen, ja merellä nousi kova myrsky, ja laiva oli haaksirikkoutumaisillaan.” On rohkaisevaa tietää, että Jehova pystyy hallitsemaan luonnonvoimia. Maapallon tulevaisuus on selvästikin hyvissä käsissä. On tosiaan suuremista, että luonnonvoimat eivät silloin tapa eivätkä vammauta ketään, sillä ”Jumalan telttä on ihmisten luona” (Ilm. 21:3, 4). Kristuksen välityksellä ilmenevä Jumalan voima tulee aivan varmasti pitämään tuhatvuotiskaudella luonnonvoimat aisoissa. *w15 15/6 1:15-16*

Maanantai, 15. toukokuuta

Pidä tiesi kaukana hänen [moraalittoman naisen] viereltään äläkä lähesty hänen talonsa sisäänkäyntiä. (Sananl. 5:8)

Sitä, miten vaarallista olisi sivuuttaa tämä neuvo, valaistaan Sananlaskujen 7. luvussa. Siinä kerrotaan nuoresta miehestä, joka kuljeskelee lähellä moraalittoman naisen taloa. He syyllistyvät sukupuoliseen moraalittomuuteen. Kunpa hän vain olisi pysynyt kaukana tuosta naisesta! (Sananl. 7:6-27.) Mekin saattaisimme joskus toimia tämän nuoren miehen tavoin arvostelukyvöttömästi – kenties ajautua vaarallisiin tilanteisiin, jotka herättävät vääriä haluja. Esimerkiksi televisiossa voidaan myöhään illalla esittää hyvinkin kyseenalaista ohjelmaa. Mitä tapahtuisi, jos selaisimme kanavia umpimähkään? Entä jos seuraisimme päämäärättömästi internetin linkkejä tai kävisimme keskustelupalstoilla ja sivustoilla, joilla houkutteellaan katsomaan pornografiaa tai tarjotaan muita seksipalveluja? Todennäköisesti eteemme tulisi jotain, mikä herättäisi sopimattomia haluja ja vaikeuttaisi taisteluamme siveellisen puhtauden säilyttämiseksi. *w15 15/6 3:8-9*

Tiistai, 16. toukokuuta

Anna meille velkamme anteeksi.

(Matt. 6:12)

Miksi Jeesus neuvoi pyytämään anteeksi ”velkojamme” mutta käytti myöhemmin sanaa ”syntimme”? (Matt. 6:12; Luuk. 11:4.) *Vartiotornissa* selitettiin yli 60 vuotta sitten: ”Jumalan lakia vastaan tehty rikkomussynti tekee meidät velallisiksi hänelle. – Jumala voisi vaatia ja velkoa meidän henkemme meidän syntimme takia –. Hän voisi riistää meiltä rauhansa katkaisten kaikki rauhaiset suhteet meihin. – Me olemme hänelle velkaa rakkaudesta; ja kun me teemme syntiä, niin me emme maksakaan rakkaudenvelkaamme hänelle, sillä synti on rakkaudettomuutta Jumalaa kohtaan.” (1. Joh. 5:3.) Se että tarvitsemme anteeksiantoa päivittäin, korostaa ainutta laillista perustetta, jonka nojalla Jumala voi pyyhkiä pois syntimme: Jeesuksen lunastusuhria. Vaikka lunnaat maksettiin lähes 2000 vuotta sitten, meidän tulisi pitää niitä yhtä suuressa arvossa kuin jos saisimme tämän lahjan nykyään. ”Sielumme lunastushinta on niin kallis”, ettei mikään, mitä joku epätäydellinen ihminen voisi tehdä puolestamme, läheskään vastaisi sitä. (Ps. 49:7-9; 1. Piet. 1:18, 19.) *w15 15/6 5:9-10*

Keskiviikko, 17. toukokuuta

Jalkojeni sijan minä saatan kunniaan. (Jes. 60:13)

Olet epäilemättä saanut iloa tarjotessasi käytännöllisiä ja vetoavia julkaisuja sananpalveluksessa. Totuutta levittäessämme hyödynnämme myös uusinta tekniikkaa, kuten jw.org-verkkosivustoa. Kun tällä tavoin tarjoamme ihmisille heidän kipeästi kaipaamaansa opastusta kautta maailman, heijastamme Je-

hovan kiinnostusta heitä kohtaan. Viisaus ilmenee myös kokousaikatauluun tehdystä muutoksesta, jonka ansiosta meillä on enemmän aikaa perheen yhteiseen palvontaan tai henkilökohtaiseen tutkimiseen. Lisäksi arvostamme konventtiohjelmiin tehtyjä uudistuksia. Sanomme usein, että konventit tulevat vuosi vuodelta paremmiksi! Ja varmasti iloitsemme lisääntyneestä valmennuksesta, jota annetaan monien teokraattisten koulujen välityksellä. Kaikissa näissä muutoksissa näkyy selvästi Jehovan ohjaus. Hän kaunistaa jatkuvasti järjestöään ja sitä hengellistä paratiisia, josta saamme jo nyt nauttia. *w15 15/7 1:16-17*

Torstai, 18. toukokuuta

Sinun on rakastettava – lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

(Luuk. 10:27)

Jos sinun on joskus vaikea ratkaista, miten jossakin tilanteessa tulisi menetellä, voisit pohtia, miten Jeesus olisi toiminut. Kansakunta, johon hän kuului, koostui eri alueiden ihmisistä: juudealaisista, galilealaisista, samarialaisista ja muista. Raamattu osoittaa, että heidän välillään oli jännitteitä (Joh. 4:9). Niitä oli myös fariseusten ja saddukeusten välillä (Apt. 23:6-9), tavallisen kansan ja veronkantajien välillä (Matt. 9:11) sekä rabien kouluissa opiskelleiden ja muiden välillä (Joh. 7:49). Ensimmäisellä vuosisadalla Israelia hallitsivat roomalaiset, joiden läsnäolo synnytti paikallisessa väestössä syvää katkeruutta. Vaikka Jeesus puolesti uskonnollista totuutta ja tunnusti pelastuksen olevan lähtöisin juutalaisista, hän ei koskaan nostattanut opetuslapsissaan kilpailuhenkeä (Joh. 4:22). Hän päinvastoin kannusti heitä rakastamaan kaikkia ihmisiä lähimmäisinään. *w15 15/7 3:5*

Perjantai, 19. toukokuuta

Jehova on minun puolellani, en pelkää. Mitä voi ihminen minulle tehdä? Jehova on puolellani minua auttavien keskuudessa.

(Ps. 118:6, 7)

Ihmisiin on luotu tarve rakastaa ja saada osakseen rakkautta. Mutta kun meille sattuu jotain odottamatonta tai joudumme pettymään, menetämme terveytemme, kohtaamme taloudellisia takaiskuja tai emme saa tuloksia sananpalveluksessa, meistä voi alkaa tuntua, ettei Jehova enää rakasta meitä. Silloin meidän on hyvä muistaa, että olemme hänen silmissään kallisarvoisia ja että hän ”tarttuu oikeaan käteemme” ja auttaa meitä. Jos olemme hänelle uskollisia, hän ei koskaan unohda meitä. (Jes. 41:13; 49:15.) Brigitte, joka kasvatti kaksi lasta yksin miehensä kuoltua, toteaa: ”Lasten kasvattaminen Saatanan järjestelmässä on yksi vaikeimmista tehtävistä, varsinkin yksinhuoltajalle. Mutta olen varma Jehovan rakkaudesta, koska hän on opastanut minua läpi kyynelten ja sydänsurujen. Hän ei ole koskaan antanut minun kohdata sellaista, mitä en pysty kestämään.” (1. Kor. 10:13.) *w15 15/8 1:1-3*

Lauantai, 20. toukokuuta

Odota sitä. (Hab. 2:3)

Profeetta Habakuk sai tehtäväkseen ennustaa Jerusalemin tuhon. Varoitussanomaa kaupungin autioittamisesta oli julistettu jo vuosikausia, ennen kuin hän alkoi profetoida. Tilanne oli kärjistynyt siihen pisteeseen, että ”jumalaton piiritti vanhurskaan” ja ”oikeus tuli esiin kieroutuneena”. Syystäkin Habakuk kysyi: ”Kuinka kauan, oi Jehova, minun on huudettava apua?”

Jehova vakuutti uskolliselle profeetalleen, että ennustettu tuho ”ei myöhästy”. (Hab. 1:1-4.) Kuvitel-laanpa, että Habakuk olisi lannistuneena ajatellut: ”Olen kuullut puhuttavan Jerusalemin tuhosta jo vuosikausia. Entä jos se on vielä kaukana? Ei näytä enää järkevältä profetoida, että kaupunki saatettaisiin yhtäkkiä tuhota. Jätän sen toisten tehtäväksi.” Jos Habakuk olisi elätellyt tällaisia ajatuksia, hän olisi menettänyt hyvän asemansa Jehovan edessä – ja mahdollisesti myös elämänsä, kun babylonialaiset tuhosivat Jerusalemin! *w15 15/8 2:12-13*

Sunnuntai, 21. toukokuuta

Huono seura turmelee hyödylliset tavat. (1. Kor. 15:33)

Emme halua, että mikään turmeli-si hyödyllisiä tapojamme. Siksi emme ole läheisesti tekemisissä sellaisten ihmisten kanssa, jotka harjoittavat pahaa. Tällaisia ovat ei-uskovien väärintekijöiden lisäksi ne, jotka väittävät palvovansa Jehovaa mutta tieteen tahtoon rikkovat hänen lakejaan. Jos joku kristitty syöllistyy vakavaan väärintekoon eikä kadu, emme enää seurustele hänen kanssaan. (Room. 16:17, 18.) Mikäli viettäisimme aikaa niiden kanssa, jotka eivät tottele Jumalan lakeja, saattaisimme alkaa jäljitellä heitä saadaksemme heidän hyväksyntänsä. Esimerkiksi jos meillä olisi läheisinä ystävinämme sukupuolista moraalittomuutta harjoittavia, voisimme joutua kiusaukseen toimia heidän laillaan. Näin on tapahtunut joillekin veljillemme ja sisarillemme, ja jotkut heistä on jouduttu erottamaan, koska he eivät osoittaneet katumusta. (1. Kor. 5:11-13.) Elleivät he palaa Jehovan luo, heille voi käydä Pietarin kuvailemalla tavalla (2. Piet. 2:20-22). *w15 15/8 4:4-6*

Maanantai, 22. toukokuuta

Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teitä tekemään. (Joh. 15:14)

Jeesus oli tarkka siinä, keitä hän valitsi läheisiksi ystävikseen. Hän ystäväystyi sellaisten ihmisten kanssa, jotka seurasivat häntä uskollisesti ja palvelivat Jehovaa kokosyödyttäen. Valitsetko sinä samalla tavoin läheiset ystäväsi niiden joukosta, jotka palvelevat Jehovaa varauksettomasti? Miksi tämä on tärkeää? Veljesseuramme lämpö voi auttaa sinua edistymään kypsyyteen. Olet ehkä nuori ja yrität ratkaista, millaisen elämänuran valitset. Sinun on viisasta viettää aikaa sellaisten uskovien kanssa, joilla on paljon kokemusta Jehovan palvelemisesta ja seurakunnan yksimielisyyden edistämisestä. Vuosien aikana heillä on saattanut olla hyviä ja huonoja hetkiä elämässään, ja he ovat voineet kohdata jopa vaikeuksia palvellessaan Jumalaa. Tällaiset veljet ja sisaret voivat auttaa sinua valitsemaan parhaan elämäntavan. Heidän rakentavan seuransa ”lämmössä” sinä voit tehdä viisaita ratkaisuja ja edistyä kypsyyteen (Hepr. 5:14). *w15 15/9 1:14-15*

Tiistai, 23. toukokuuta

Asennoitukaa häntä vastaan vahvoina uskossa. (1. Piet. 5:9)

Jeesus rakensi opetuslastensa uskoa sanoilla ja teoilla (Mark. 11:20-24). Meidän tulisi seurata hänen esimerkkiään, koska toisten uskon rakentaminen vahvistaa myös omaa uskoamme (Sananl. 11:25). Saarnatessasi ja opettaessasi tuo esille todisteita siitä, että Jumala on olemassa, että hän välittää meistä ja että Raamattu on hänen henkeytetty Sanansa. Auta myös veljiäsi ja sisariasi vahvistamaan uskoaan. Jos huomaat, että jossakussa on he-

rännyt epäilyksiä – jos hän esimerkiksi alkaa valittaa joistakin nimitehtävistä veljistä – älä ryhdy nopeasti karttamaan häntä. Yritä tahdikkaasti auttaa häntä saamaan uskonsa takaisin. (Juud. 22, 23.) Jos olet koulussa ja siellä käsitellään evoluutioteoriaa, puolusta rohkeasti uskoasi luomiseen. Saatat yllättyä siitä, millainen vaikutus sanoillasi on toisiin. Jehova auttaa samoin meitä jokaista pysymään lujina uskossa (1. Piet. 5:10). Ponnistelumme uskon rakentamiseksi ovat kaiken vaivan näön arvoisia, sillä uskosta koituvat palkinnot ovat vailla vertaakaan. *w15 15/9 3:20-21*

Keskiviikko, 24. toukokuuta

Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, ja taivaanlaajuus kertoo hänen kättensä työstä. (Ps. 19:1)

Meillä on nykyään paljon tietoa Jehovan luomistoista ja hänen tarkoituksensa toteutumisesta. Maailma kannustaa ihmisiä opiskelemaan ja hankkimaan korkeakoulutusta. Kokemus kuitenkin osoittaa, että monet korkeakoulutusta tavoitelleet ovat menettäneet uskonsa ja heidän rakkautensa Jumalaan on sammunut. Toisaalta Raamattu kannustaa meitä paitsi rakastamaan tietoa myös hankkimaan viisautta ja ymmärrystä. Tämä tarkoittaa sitä, että opimme käyttämään Jumalalta saamaamme tietoa tavalla, joka hyödyttää sekä itseämme että toisia. (Sananl. 4:5-7.) Jumalan ”tahto on, että kaikenlaiset ihmiset pelastuisivat ja tulisivat totuuden täsmälliseen tuntemukseen” (1. Tim. 2:4). Ilmaisemme rakkautemme Jehovaan, kun teemme parhaamme kertoaksemme Valtakunnan hyvää uutista kaikille ja autamme ihmisiä ymmärtämään hänen suurenmoisen tarkoituksensa ihmiskunnan suhteen (Ps. 66:16, 17). *w15 15/9 5:10-11*

Torstai, 25. toukokuuta

*Kaikki, mikä ennen kirjoitettiin, kirjoitettiin meille opetuksesi.
(Room. 15:4)*

Kuvittele mielessäsi seuraavat tilanteet, jotka osoittivat Elian ehdottoman luottamuksen Jehovaan. Ilmoittaessaan kuningas Ahabille Jehovan aikomuksesta aiheuttaa kuivuus Elia julisti luottavaisesti: ”Niin totta kuin Jehova – – elää, – – ei tule kastetta eikä sadetta muuten kuin minun sanani käskystä!” (1. Kun. 17:1.) Elia uskoi, että Jehova täyttäisi hänen ja toisten tarpeet kuivuuden aikana (1. Kun. 17:4, 5, 13, 14). Hän ilmaisi luottavansa Jehovan kykyyn herättää eloon kuollut lapsi (1. Kun. 17:21). Hän oli varma, että Jehova lähettäisi tulen kuluttamaan teurasuhrin, jonka hän uhrasi Karmelinvuorella (1. Kun. 18:24, 37). Kun koitit Jehovan aika lopettaa kuivuus – mutta ennen kuin oli merkkiäkään sateesta – Elia kehotti Ahabia: ”Nouse, syö ja juo, sillä kuuluu rankkasateen kohina.” (1. Kun. 18:41.) Eivätkö tällaiset kertomukset kannustakin meitä tutkimaan itseämme sadaksemme selville, onko uskomme yhtä vahva? *w15 15/10 2:4-5*

Perjantai, 26. toukokuuta

Mieti näitä asioita. (1. Tim. 4:15)

Ihmisen kyky tuottaa kieltä on Jumalan ihmeellinen lahja (Ps. 139:14; Ilm. 4:11). Hän on antanut meille myös toisen lahjan, joka tekee meidät ainutlaatuisiksi. Toisin kuin eläimet, ihminen on luotu ”Jumalan kuvaksi”. Meillä on vapaa tahto, ja voimme käyttää kielellisiä kykyjämme Jumalan kirkastamiseen. (1. Moos. 1:27.) Jumala on antanut kaikille niille, jotka haluavat kunnioittaa kielen Luojaa, suuremosen lahjan – Raamatun. Se on saatavilla joko kokonaan tai osaksi

yli 2800 kielellä. Kun uppoudut Raamatun pyhiin kirjoituksiin, täytät mielesi Jumalan ajatuksilla (Ps. 40:5; 92:5; 139:17). Voit nauttia sellaisen asioiden mietiskelystä, ”jotka voivat tehdä sinut viisaaksi pelastuaksesi” (2. Tim. 3:14-17). Mietiskely tarkoittaa sitä, että keskittää ajatuksensa johonkin, pohtii tai miettii jotakin, olipa se hyvää tai pahaa (Ps. 77:12; Sananl. 24:1, 2). Hyödyimme eniten, kun keskitämme ajatuksemme Jehova Jumalaan ja hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen (Joh. 17:3). *w15 15/10 4:2-4*

Lauantai, 27. toukokuuta

Jos tosiaan joku ei osaa johtaa omaa huonekuntaansa, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta? (1. Tim. 3:5)

Sanoillaan ja esimerkillään Jeesus valmensi opetuslapsiaan palvelemaan lähimmäisiään nöyrästi (Luuk. 22:27). Hän opetti apostoleitaan olemaan uhrautuvaisia Jehovan palveluksessa ja suhteissaan toisiin uskoviin. Voit opettaa lapsiasi toimimaan samoin olemalla itse nöyrä ja uhrautuvainen. Debbie-niminen kahden lapsen äiti sanoo: ”En koskaan tuntenut mustasukkaisuutta siitä ajasta, jonka aviomieheni käytti toisten hyväksi vanhimpana. Tiesin, että mieheni kohdistaisi huomionsa perheeseemme aina, kun sitä tarvittaisiin.” Debbie-niminen aviomies Pranas lisää: ”Lapsemme osallistuivat myöhemmin halukkaasti konventteihin ja teokraattisiin projekteihin. He kukoitivat, solmivat ystävyys-suhteita ja tunsivat kuuluvansa joukkoon.” Kaikki perheenjäsenet palvelevat nyt Jehovaa kokoaikaisesti. Tavasta, jolla osoitat nöyryyttä ja uhrautuvaisuutta, lapsesi todennäköisesti oppivat, miten palvella muita ihmisiä. *w15 15/11 1:9*

Sunnuntai, 28. toukokuuta

[Jumalan] näkymättömät ominaisuudet ovat selvästi nähtävissä maailman luomisesta lähtien, koska ne havaitaan siitä, mikä on tehty, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensakin.

(Room. 1:20)

Jehova on osoittanut suurta rakkauttaan monilla tavoin. Esimerkiksi maailmankaikkeus on suurenmoinen. Se sisältää miljardeja galakseja, joista jokainen koostuu monista miljardeista tähdistä ja planeetoista. Yksi oman Linnunrata-galaksimme tähdistä on aurinkomme, jota ilman maapallon elämän monimuotoisuus ei olisi mahdollista. Kaikki nämä luomistyöt todistavat Jehovan jumalallisuudesta ja hänen ominaisuuksistaan, kuten hänen voimastaan, viisaudestaan ja rakkaudestaan. Jehova loi maapallolla kaiken hyödyttämään hänen luomuksiaan, jotka on tehty maanpäällistä elämää varten. Hän valmisti ihmisille kauniin paratiisipuutarhan ja antoi heille täydellisen mielen ja ruumiin, niin että he pystyisivät elämään ikuisesti. (Ilm. 4:11.) Lisäksi hän "antaa ravinnon kaikelle lihalle: sillä hänen rakkaudellinen huomaavaisuutensa kestää ajan hämärään asti" (Ps. 136:25). *w15 15/11 3:7-8*

Maanantai, 29. toukokuuta

Minä olen teidän kanssanne.

(Matt. 28:20)

Kuninkaamme on antanut meille vuosien varrella työvälaineitä, jotka auttavat meitä valmistamaan miljoonien ihmisten sydämiä vastaanottavaisiksi Valtakunnan sanomalle. Jotkin työvälaineet olivat hyödyllisiä jonkin aikaa, kun taas toiset ovat osoittautuneet ajattomiksi. Mutta kaikkien näiden välineiden avulla olemme jollakin tavoin kehittäneet taitojamme evankelistoina. Valtakunnan julistajat alkoivat vuonna

1933 käyttää *todistuskorttia*, joka auttoi monia aloittamaan sananpalveluksen. Kortti sisälsi lyhyen raamatullisen sanoman. Todistuskortti oli avuksi monella eri tavalla. Vaikka useilla oli palava halu osallistua saarnaamistyöhön, jotkut heistä olivat ujoja eivätkä tienneet, mitä sanoa. Toiset taas kertoivat puhuteltavalle muutamassa minuutissa kaiken, minkä tiesivät, mutta sellainen esitys ei aina ollut tahdikas. Todistuskortti auttoi julistajia, koska se "puhui" heidän puolestaan muutamalla ytimekkäällä ja tarkasti valitulla sanalla. *w15 15/11 5:3-6*

Tiistai, 30. toukokuuta

Ylistäkööt he Jehovan nimeä.

(Ps. 148:13)

Lukemattomat raamatunjakeet osoittavat Jumalan nimen ja sen pyhittämisen tärkeyden (2. Moos. 3:15; Ps. 83:18; Jes. 42:8; 43:10; Joh. 17:6, 26; Apt. 15:14). Jehova Jumala on Raamatun tekijä, ja hän henkeytti sen kirjoittajat käyttämään hänen nimeään runsaasti (Hes. 38:23). Koska nimi esiintyy tuhansia kertoja muinaisissa käsikirjoituksissa, sen poisjättäminen osoittaa epäkunnioitusta Raamatun tekijää kohtaan. Perusteet Jumalan nimen säilyttämiselle Raamatussa eivät ole heikentyneet vaan vahvistuneet. *Uuden maailman käännöksen* vuoden 2013 englanninkielisessä tarkistetussa laitoksessa nimi esiintyy 7216 kertaa, eli siinä on 6 esiintymää enemmän kuin vuoden 1984 laitoksessa. Viisi näistä lisäyksistä ovat seuraavissa kohdissa: 1. Samuelin kirjan 2:25; 6:3; 10:26; 23:14, 16. Nimi palautettiin näihin kohtiin ensisijaisesti siksi, että se esiintyy näissä jakeissa Kuolleenmeren kirjakääröissä, jotka ovat yli tuhat vuotta vanhempia kuin heprealainen masorettinen teksti. Muinaisten käsikirjoitusten tarkempi tutkimus johdi siihen, että nimi palautettiin myös Tuomarien 19:18:aan. *w15 15/12 2:5-6*

Keskiviikko, 31. toukokuuta

*Pysyköön teidän veljellinen
rakkautenne. (Hepr. 13:1)*

Meidän täytyy kehittää veljellistä rakkautta nyt, koska se auttaa meitä, kohtaammepa tulevaisuudessa minkälaisia koettelemuksia tahansa. Tarvitsemme kipeästi veljellistä rakkautta jo nyt, ennen suuren ahdistuksen puhkeamista. Maanjäristykset, tulvat, pyörremyrskyt, tsunamit ja muut luonnonkatastrofit ovat aiheuttaneet suurta vahinkoa

Torstai, 1. kesäkuuta

*Lempeä kieli voi murtaa luun.
(Sananl. 25:15)*

Jopa silloin, kun joku sanoo jotakin loukkaavaa, ystävällinen vastaus voi saada aikaan hyviä tuloksia (Sananl. 15:1). Esimerkiksi erään yksinhuoltajaäidin teini-ikäinen poika vietti kaksoiselämää. Hyvää tarkoittava kristitty sisar sanoi tuolle äidille: ”Onpa tosi ikävää, että olet epäonnistunut lapsen kasvatuksessa.” Äiti mietti hetkisen ja vastasi: ”On totta, että asiat eivät suju hyvin tällä hetkellä, mutta hänen valmennuksensa on vielä kesken. Keskustellaan asiasta sitten Harmagedonin jälkeen, koska silloin voimme olla varmoja.” Lempeä vastaus auttoi säilyttämään rauhan sisarten välillä, ja se rohkaisi poikaa, joka sattui kuulemaan keskustelun. Poika ymmärsi, että hänen äitinsä ei ollut luopunut toivosta hänen suhteensa. Se sai hänet hankkiutumaan eroon huonosta seurasta. Aikanaan poika kävi kasteella ja palveli myöhemmin Betelisä. Olemmepa siis veljimme, perheemme tai vieraiden ihmisten seurassa, puheemme pitäisi aina olla ”miellyttävää, suolalla höystettyä” (Kol. 4:6). *w15 15/12 3:15, 17*

monille veljillemme. Jotkut veljet kärsivät vastustuksen ja vainon vuoksi. (Matt. 24:6–9.) Tämän lisäksi kohtaamme päivittäin taloudellisia vaikeuksia, joita elämä nykyisessä turmeltuneessa asiainjärjestelmässä tuo mukanaan (Ilm. 6:5, 6). Tällaisten ongelmien lisääntyessä meillä on enemmän tilaisuuksia osoittaa, kuinka syvää veljellinen kiintymyksemme on. Vaikka ”useimpien rakkaus kylmenee”, meidän tulee osoittaa, että veljellinen rakkautemme pysyy (Matt. 24:12). *w16.01 1:8–9*

Perjantai, 2. kesäkuuta

He näkivät ikään kuin tulisia kieliä, – ja heidän kunkin päälle asettui yksi. (Apt. 2:3)

Jos olisit ollut yksi niistä opetuslapsista, jotka kokivat tämän, et varmastikaan olisi koskaan unohthanut tuota päivää. Jos vielä olisit saanut ihmeellisen lahjan puhua vierasta kieltä, niin olisit ollut täysin varma siitä, että sinut oli voideltu pyhällä hengellä. (Apt. 2:6–12.) Mutta tapahtuuko pyhän hengen voitelun yhteydessä aina yhtä huomiota herättäviä asioita kuin 120 opetuslapsista koostunut ensimmäinen ryhmä koki? Ei. Muut Jerusalemissa tuona päivänä olleet saivat pyhän hengen voitelun, kun heidät kastettiin. (Apt. 2:38.) Heidän päänsä päälle ei laskeutunut ”tulista kieltä”. Toisaalta kaikki voidellut kristityt eivät ole saaneet voitelua kasteensa yhteydessä. Samarialaiset voideltiin pyhällä hengellä jossakin vaiheessa kasteensa jälkeen (Apt. 8:14–17). Cornelius ja hänen huonekuntansa voideltiin pyhällä hengellä poikkeuksellisesti jo ennen kuin he olivat käyneet kasteella (Apt. 10:44–48). *w16.01 3:3, 5*

Lauantai, 3. kesäkuuta

Säilyttäkää hengen ykseys rauhan yhdistävässä siteessä. (Ef. 4:3)

Voidellut tunnustavat vaatimattomasti, ettei heillä välttämättä ole enempää pyhää henkeä kuin niillä, joilla on maallinen toivo. He eivät väitä, että heillä olisi erityistä tietoa tai että heille olisi paljastettu jotakin ylimääräistä. He eivät myöskään yritä todistaa olevansa jollakin tavalla toisten yläpuolella. He eivät koskaan vihjailisi toisille, että nämäkin ovat voideltuja ja että näiden pitäisi alkaa ottaa osaa vertauskuviin. Sen sijaan he tunnustavat nöyrästi, että Jehova huolehtii voideltujen kutsumisesta. Voidellut kristityt eivät odota toisilta mitään erityistä kunnioitusta (Ef. 1: 18, 19; Fil. 2:2, 3). Jehovan henki todisti heille henkilökohtaisesti, että heidät oli todella voideltu pyhällä hengellä. Siitä ei ilmoitettu erikseen maailmalle. He eivät siksi ole yllättyneitä, jos jotkut ihmiset eivät heti usko sitä. Itse asiassa Raamattu varoittaa uskomasta nopeasti jotakuta, joka väittää saaneensa erikoistehtävän Jumalalta (Ilm. 2:2). *w16.01 4:6-7*

Sunnuntai, 4. kesäkuuta

*Oi sitä Jumalan rikkouden ja viisauden ja tiedon syvyyttä!
(Room. 11:33)*

Jehova puuttui eri tilanteissa asioiden kulkuun ja suojeli ihmeen avulla Abrahamia ja Saaraa (1. Moos. 12:10-20; 20:2-7, 10-12, 17, 18). Nämä kokemukset vahvistivat Abrahamin uskoa. Mekin voimme ystävyystyä Jehovan kanssa. Meillä on Raamatussa paljon tietoa Jehovasta ja hänen palvelijoidensa elämänkokemuksista. Abraham tiesi vain murto-osan siitä, mitä me tiedämme. (Dan. 12:4.) Jumalan sana

on täynnä aarteita, jotka syventävät tietoaamme ”taivaan ja maan Valmistajasta” ja lisäävät kunnioitustamme ja rakkauttamme häntä kohtaan (1. Moos. 14:22). Nämä tunteet saavat meidät tottelemaan Jumalaa. Tällöin saamme omakohtaisesti kokea, mitä hyviä tuloksia hänen tottelemisestaan on. Huomaamme, että hänen neuvonsa suojelevat meitä ja että hän siunaa ja vahvistaa meitä. Kun palvelemme Jumalaa koko sydämestämme, tunnemme tyydytystä, rauhaa ja iloa (Ps. 34:8; Sananl. 10:22). Kun opimme enemmän Jehovasta ja koemme eri tilanteissa hänen siunauksensa, meidän uskomme häneen lujittuu ja ystävyystämme hänen kanssaan tulee entistä vahvempi. *w16.02 1:7-8*

Maanantai, 5. kesäkuuta

Hän on tullut palvelijansa Israelin avuksi – – niin kuin hän puhui esisillemme. (Luuk. 1:54, 55)

Maria viittaa Raamatun kirjoituksiin noin 20 kertaa, joten hänen on täytynyt tuntea ne hyvin. Hän esitti muun muassa ajatuksia, jotka muistuttavat profeetta Samuelin äidin Hannan rukousta (1. Sam. 2:1-10). Hän selvästikin puhui mielellään hengellisistä asioista, sydämeensä tallettamistaan arvokkaista totuuksista, jotka hän oli oppinut parhaimmalta ystävaltään Jehova Jumalalta. Joskus sinäkin voit saada Jehovalta tehtävän, joka tuntuu sinusta vaikealta. Asetu silloin Marian tavoin nöyrästi Jehovan käytettäväksi luottaen siihen, että hän ajattelee aina sinun parastasi. Voit jäljitellä Marian uskoa, kun kuuntelet tarkkaavaisesti, mitä sinulle opetetaan Jehovasta ja hänen tarkoituksistaan, mietiskelet hengellisiä asioita ja kerrot oppimastasi iloiten toisille (Ps. 77:11, 12; Luuk. 8:18; Room. 10: 15). *w16.02 2:17-18*

Tiistai, 6. kesäkuuta

Kuka teistä, joka haluaa rakentaa tornin, ei ensin istu laskemaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varaa tehdä se loppuun?
(Luuk. 14:28)

Joka vuosi kautta maailman kas-tetaan tuhansia nuoria (Saarn. 12: 1). Kristityt vanhemmat ja seura-kunnan vanhimmat haluavat varmistaa, että nuori menee kasteelle omasta halustaan ja että hän ym-märtää kasteen merkityksen. Vih-kiytymisestä ja kasteesta alkaa uusi elämä, jota Jehova siunaa mut-ta Saatana vastustaa (Sananl. 10: 22; 1. Piet. 5:8). Sen vuoksi kristityt vanhemmat opettavat lapsilleen, mitä Jeesuksen opetuslapsena ole-minen merkitsee. Jos nuoren van-hemmat eivät ole kristittyjä, seura-kunnan vanhimmat auttavat häntä laskemaan opetuslapseuden kus-tannukset (Luuk. 14:27-30). Aivan niin kuin jonkin rakennusprojektin vieminen päätökseen vaatii suun-nittelua, myös Jehovan palvelemi-nen uskollisesti ”loppuun asti” vaa-tii valmistautumista (Matt. 24:13).
w16.03 1:1-2

Keskiviikko, 7. kesäkuuta

Jumala ei ole puolueellinen, vaan jokaisessa kansakunnassa se, joka pelkää häntä ja toteuttaa vanhurs-kautta, on hänelle otollinen.
(Apt. 10:34, 35)

Mooseksen laki oli annettu yhdel-le kansalle, lihalliselle Israelille. Hengellinen Israel taas koostuisi moniin eri kansoihin kuuluvista eritaustaisista ihmisistä. Luvatussa maassa asuvaa lihallista Israelin kansaa oli ohjannut Mooseksen laki, joka oli kirjoitettu kiveen. Hengellistä Israelia ohjaava ”Kris-tuksen laki” taas perustui pääasias-

sa periaatteisiin, jotka oli kirjoitet-tu ihmisten sydämeen. Se opastaisi ja hyödyttäisi kristittyjä riippumat-ta heidän asuinpaikastaan. (Gal. 6: 2.) Hengellinen Israel hyötyi suu-resti siitä ohjauksesta, jota Jumala antoi Poikansa kautta. Juuri ennen kuin uusi liitto astui voimaan, Jee-sus esitti kaksi merkittävää käskyä, joista toinen liittyi saarnaamistyö-hön ja toinen siihen, miten Jeesuk-sen seuraajien tulisi kohdella us-konveljiään. Nämä käskyt annet-tiin kaikille kristityille. Ne koskevat nykyäänkin kaikkia Jehovan palve-lijointa, onpa heillä maallinen tai tai-vaallinen toivo. *w16.03 4:10-11*

Torstai, 8. kesäkuuta

*Ottakaa johto kunnian osoittami-
sessa toisianne kohtaan.*
(Room. 12:10)

Vanhimman tulisi aloittaa toisen veljen valmennus siten, että hän kaikessa rauhassa luo rentoutu-neen ilmapiirin ja ystävystyy hä-nen kanssaan. Se miten vanhin käy-tännössä menettelee, riippuu jos-sain määrin olosuhteista ja paikalli-sesta kulttuurista. Mutta asuipa vanhin missä päin maailmaa tahan-sa, niin jos hän kiireistään huoli-matta varaa aikaa oppilaalle, hän il-maisee tämän olevan hänelle tär-keä. Alttiit oppilaat ymmärtävät tuon sanattoman viestin selvästi ja pitävät sitä suuressa arvossa. Me-nestyvä opettaja ei ainoastaan pidä toisten valmentamisesta vaan myös rakastaa sitä *ihmistä*, jota hän val-mentaa (vrt. Joh. 5:20). Oppilas huomaa nopeasti opettajan rakkau-dellisen suhtautumisen, ja se tekee hänet vastaanottavaiseksi valmen-nukselle. Pyrkikää siksi toisia val-mentaessanne olemaan paitsi ope-tajia myös ystäviä. (Sananl. 17:17; Joh. 15:15.) *w15 15/4 1:19-20*

Perjantai, 9. kesäkuuta

Jehova vitsasi kuningasta, ja tämä pysyi spitaalisenä kuolinpäiväänsä asti. (2. Kun. 15:5)

Selostaessaan lyhyesti jotain tapahtumaa Raamattu ei aina esitä selvittäviä yksityiskohtia (2. Kun. 15:7, 32; 2. Aik. 26:3–5, 16–21). Ellei niitä olisi kerrottu kuningas Asarjan (kuningas Ussian) tapauksessa, olisiko taipuvainen asettamaan Jumalan vanhurskauden kyseenalaiseksi? Vai riittäisikö Raamatussa oleva tieto vakuuttamaan sinut siitä, että Jehova toimii aina oikein ja että todellisuudessa juuri hän määrittää sen, mikä on oikein ja mikä väärin? (5. Moos. 32:4.) Kun opimme tuntemaan Jehovan paremmin persoonana, alamme rakastaa ja arvostaa häntä niin paljon, ettemme tarvitse selitystä kaikkeen, mitä hän tekee. Voit olla varma, että sinussa kehittyvä tällainen luottamus sitä mukaa kuin tutkit ja mietit sitä, mitä Jumala kertoo kirjoitetussa Sanassaan (Ps. 77:12, 13). Tämä vuorostaan vahvistaa suhdettasi Jehovaan ja tekee siitä yhä todellisemman. *w15 15/4 3:8, 10*

Lauantai, 10. kesäkuuta

Siunatkaa Jehovaa, oi te hänen enkelinsä, te voimassa mahtavat, jotka toteutatte hänen sanansa kuuntelemalla hänen sanansa ääntä. (Ps. 103:20)

Henkiluomukset, jotka tunnetaan enkeleinä, ovat ”voimassa mahtavia”. He ovat ihmistä korkeampia, älykkäämpiä ja voimakkaampia olennoita. Uskolliset enkelit käyttävät tietysti voimaansa hyvään tarkoitukseen. Esimerkiksi kerran Jehovan enkeli löi 185000 assyrialaissoitilasta, mikä olisi ollut mahdotonta yhdelle ihmiselle ja vaikeaa jopa kokonaiselle armeijalle (2. Kun. 19:35).

Eräällä toisella kertaa enkeli käytti yli-inhimillistä voimaansa ja älyään Jeesuksen apostolien vapauttamiseen vankilasta. Kaikista varmuustoimista huolimatta tuo henkilöumavasi avasi lukitut ovet, päästi apostolit menemään ja sitten lukitsi ovet heidän takanaan – vaikka vartijat seisoivat vieressä! (Apt. 5:18–23.) Toisin kuin uskolliset henkilöumukset, jotka kohdistavat voimansa hyvän tekemiseen, Saatana käyttää voimaansa pahaan tarkoitukseen. Ja hänellä on todella paljon voimaa ja vaikutusvaltaa. Raamatussa häntä nimitetään ”tämän maailman hallitsijaksi” (Joh. 12:31). *w15 15/5 1:5–6*

Sunnuntai, 11. kesäkuuta

Kenenkään teistä [ei tulisi] paatua synnin petollisesta voimasta. (Hepr. 3:13)

Olemmepa naimisissa tai naimattomia, meidän täytyy vastustaa helittämättä kaikenlaista sukupuolista moraalittomuutta. Onko taistelu aina helppoa? Ei missään tapauksessa! Jos olet nuori, saatat kuulla koulutoveriesi kerskailevan irtosuhteillaan tai eroottisten viestien ja kuvien lähettelyllä, joka joissakin maisissa rinnastetaan lapsipornon levittämiseen. Raamatussa sanotaan: ”Se, joka harjoittaa haureutta, tekee syntiä omaa ruumistaan vastaan.” (1. Kor. 6:18.) Sukupuolitaudit ovat aiheuttaneet paljon kärsimystä ja kuolemaa. Useimmat naimattomat nuoret, jotka ovat harrastaneet esiaviollista seksiä, sanovat katumansa siitä. Moraalittomat sukupuoli-suhteet ovat todellisuudessa jotain aivan muuta kuin maailman viihteessä annetaan ymmärtää. Ihmisille uskotellaan, ettei Jumalan lakien rikkomisesta ole mitään seurauksia, mutta tällainen ajattelu tekee heistä ”synnin petollisen voiman” uhreja. *w15 15/5 2:14*

Maanantai, 12. kesäkuuta

Korkein – on huomaavainen kiittämättömille ja pahoille.
(Luuk. 6:35)

Jeesus jäljitteli Jumalan huomaavaisuutta. Mikä auttoi häntä tässä? Hän ennakoi, miten hänen sanansa ja tekonsa vaikuttaisivat toisten tunteisiin. Esimerkiksi kerran nainen, joka tunnettiin syntiseksi, lähestyi häntä ja rupesi itkien kastelemaan hänen jalkojaan kyynelillään. Jeesus havaitsi naisen katumuksen ja tiesi, miten murheissaan tämä olisi, jos hän lähettäisi tämän epäystävällisesti matkoihinsa. Sen sijaan hän kiitti naista ja antoi tämän synnit anteeksi. Kun muuan fariseus paheksui tapahtunutta, Jeesus puhui hänellekin huomaavaisesti. (Luuk. 7:36–48.) Miten me voimme jäljitellä Jumalan huomaavaisuutta? Apostoli Paavali kirjoitti: ”Herran orjan ei tarvitse taistella, vaan hänen täytyy olla hellävarainen [tai: ”tahdikas”, ”hienotunteinen”, alav.] kaikkia kohtaan.” (2. Tim. 2:24.) Jos asetumme toisten asemaan ja yritämme ennakoita, miten sanamme saattavat vaikuttaa heihin, osaamme puhua ja toimia Jehovan huomaavaisuutta jäljitellen (Sananl. 15:28). *w15 15/5 4:8–9*

Tiistai, 13. kesäkuuta

Älä pidätä hyvää niiltä, joille se kuuluu, kun sen tekeminen satuu olemaan kätesi vallassa.
(Sananl. 3:27)

Kun veljemme ovat vaikeuksissa, voimme lohduttaa heitä ja tukea heitä fyysisesti, tunneperäisesti ja hengellisesti (Sananl. 17:17). Meidän on ehkä mahdollista auttaa heitä selviytymään luonnonkatastrofin tuhoista. Eräs leskeksi jäänyt sisar esitti seuraavat kiitoksen sanat hurrikain vahingoitettua pahasti hänen ko-

tiaan: ”Olen syvästi kiitollinen siitä, että saan kuulua Jehovan järjestykseen ja minua on autettu fyysisesti ja hengellisesti.” Muuan naimaton sisar tunsu itsensä toivottomaksi ja neuvottomaksi nähdessään vauriot, jotka myrsky oli hänen kodilleen aiheuttanut. Saatuaan apua hän huudahti: ”Tämä on sanoin kuvaamattoman hienoa! En pysty täysin ilmaisemaan, miltä minusta tuntuu. – – Kiitos, Jehova!” On suuri ilo kuulua veljesseuraan, joka on aidosti kiinnostunut toisten tarpeista. Vielä suurempi ilon aihe on se, että Jehova ja Jeesus Kristus todella huolehtivat Jumalan kansasta. *w15 15/6 1:17*

Keskiviikko, 14. kesäkuuta

[Kohtelee] vanhempia naisia kuin äitejä, nuorempia naisia kuin sisaria kaikessa siveellisessä puhtautensa. (1. Tim. 5:2)

Raamattu auttaa meitä karttamaan sopimattomia haluja esittämällä neuvoja siitä, miten kohdella vastakkaiseen sukupuoleen kuuluvia. Flirttailu on sen mukaan selvätkin sopimatonta. Jotkut ehkä ajattelevat, että romanttisten viestien antaminen kehon kielellä, eleillä ja katseilla on harmitonta, koska siihen ei liity fyysistä kontaktia. Flirttailu tai siihen vastaaminen saattaa kuitenkin synnyttää epäpuhtaita ajatuksia, jotka voivat johtaa sukupuoliseen moraalittomuuteen. Näin on käynyt ennen, ja niin voi käydä myös nykyään. Joosef näytti meille hyvää esimerkkiä. Kun hänen isäntänsä Potifarín vaimo yritti viettellä hänet, hän torjui tämän lähentelyt. Nainen ei antanut periksi vaan pyyteli Joosefia päivästä päivään viipymään luonaan. (1. Moos. 39:7, 8, 10.) Joosef oli kuitenkin päättänyt, ettei hän koskaan antaisi aiheutta lähentelyille eikä edes suvaitsi niitä. Näin hän esti vääriä haluja juurtumasta sydämeensä. *w15 15/6 3:10–11*

Torstai, 15. kesäkuuta

Anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin olemme antaneet anteeksi velallisillemme.

(Matt. 6:12)

Jehova haluaa meidän olevan kiinnostuneita myös toisten hengellisestä hyvinvoinnista, niidenkin, jotka ovat ehkä tehneet syntiä meitä vastaan. Nämä yleensä melko vähäiset synnit antavat meille mahdollisuuden osoittaa, että rakastamme aidosti veljiämme ja olemme halukkaita antamaan anteeksi, kuten Jumala on armossaan antanut meille anteeksi (Kol. 3:13). Epätäydellisinä ihmisinä saatamme valitettavasti joskus kantaa kaunaa toisillemme (3. Moos. 19:18). Jos puhumme asiasta muille, he voivat asettua puolellemme, mikä jakaisi seurakuntaa. Mikäli antaisimme tilanteen jatkua tällaisena, ilmaisimme arvostuksen puutetta Jumalan armoa ja lunnaita kohtaan. Jos kieltäydymme antamasta anteeksi, Isämme ei enää sovelle meihin Poikansa uhrin arvoa (Matt. 18:35). Jeesus tähdensi tätä heti esitettyään mallirukouksen (Matt. 6:14, 15). Hyötyäksemme Jumalan anteeksiannosta meidän on myös varottava harjoittamasta vakavaa syntiä (1. Joh. 3:4, 6). *w15 15/6 5:9-11*

Perjantai, 16. kesäkuuta

Kuninkaan mieleen on palvelija, joka toimii ymmärtäväisesti.

(Sananl. 14:35)

Jehova on antanut meille kunian lisätä hengellisen paratiisimme kauneutta. Kaunistamme paratiisia julistamalla innokkaasti Valtakunnan hyvää uutista ja tekemällä uusia opetuslapsia. Aina kun autamme jotakuta edistymään kastettavaksi, työskentelemme hengellisen paratiisin rajojen laajentamiseksi. (Jes. 26:15; 54:2.) Voimme kaunistaa hengellistä paratiisia myös

kehittämällä alituisesti omaa kristillistä persoonallisuuttamme. Näin teemme tästä paratiisista entistä ve-toavamman tarkkailijoiden silmissä. Alkuvaiheessa ihmisiä useinkin vetää järjestön yhteyteen ja Jehovan ja Kristuksen luo pikemminkin siveellisesti puhdas, rauhaisa käytöksemme kuin Raamatun tuntemuksemme. Jehova ja Jeesus tuntevat varmasti suurta mielihyvää, kun he katselevat kaunista hengellistä paratiisiamme. Ilo, jota saamme sen kaunistamisesta tänä aikana, on vain esimakua siitä riemusta, jota tunnemme tulevaisuudessa muuttaessamme maata kirjaimelliseksi paratiisiksi. *w15 15/7 1:18-20*

Lauantai, 17. kesäkuuta

Te tulette varmasti olemaan niin kuin Jumala, niin että tiedätte hyvän ja pahan. (1. Moos. 3:5)

Jokaisen täytyy nykyään ratkaista, pitääkö hän parempana Jumalan vai Saatanan toimintatapaa. Asetutko sinä Jehovan puolelle noudattamalla hänen lakejaan ja normejaan sen sijaan, että toimisit oman mielesi mukaan? Onko hänen valtakuntansa sinusta ainoa ratkaisu ihmiskunnan ongelmiin? Vai uskotko, että ihminen kykenee itse hallitsemaan itseään? Vastauksesi näihin kysymyksiin osoittavat, miten suhtaudut, kun sinulta kysytään mielipidettä kiistanalaisissa asioissa. Poliitikot, aktivistit ja yhteiskunnalliset uudistajat ovat jo kauan etsineet ratkaisuja eripuraa aiheuttaviin kysymyksiin. He voivat olla vilpittömiä ja tarkoittaa hyvää. Kristityt kuitenkin ymmärtävät, että ainoastaan Jumalan valtakunta pystyy ratkaisemaan ihmiskunnan ongelmat ja takaamaan oikeuden toteutumisen. Meidän täytyy jättää asiat Jehovan käsiin. Jos jokainen kristitty ajaisi parhaaksi katsoomaansa ratkaisua, seurakunnissamme olisi pian jakaumia. *w15 15/7 3:7-8*

Sunnuntai, 18. kesäkuuta

Olen mietiskelevä kaikkea toimintaasi. (Ps. 77:12)

Näkyykö Jehovan kestävä rakkaus meitä kohtaan siitä, mitä hän on luonut? Kyllä näkyy, sillä jos se, että Jehova ryhtyi luomaan, oli ilmaus hänen rakkaudestaan (Room. 1:20). Hän suunnitteli maahan ekosysteemin, jossa meidän on turvallista olla ja hyvä elää. Hän ei kuitenkaan tahdo, että olemme vain olemassa. Pysyäksemme elossa meidän on syötävä. Jehova huolehti siitä, että maa pystyy tuottamaan lähes loputtomasti erilaisia kasveja, joista voidaan valmistaa terveellistä ruokaa. Hän teki syömisestä myös nautittavaa! (Saarn. 9:7.) Jehova loi meihin kyvyn tehdä tuottavaa ja merkityksellistä työtä, joka lisää elämämme nautittavuutta (Saarn. 2:24). Hänen tarkoituksensa oli, että ihmiset täyttäsivät maan, alistaisivat sen valtaansa ja vallitsisivat kaloja, lintuja ja muita elollisia (1. Moos. 1:26–28). Rakkautensa Jehova myös istutti meihin ominaisuuksia, joiden ansiosta voimme jäljitellä häntä (Ef. 5:1).
w15 15/8 1:4–5

Maanantai, 19. kesäkuuta

Kiinnittäkää huomiota itseenne, ettei sydämenne koskaan rasittuisi – ja se päivä kohtaisi teitä äkkiä samassa hetkessä kuin ansa. (Luuk. 21:34, 35)

Maailmantapahtumat osoittavat selvästi, että Raamatun profetiat täyttyvät parhaillaan ja että tämän pahan asiainjärjestelmän loppu on aivan lähellä. Tilanne saattaa hyvinkin äkisti kehittyä siihen vaiheeseen, jossa Ilmestyksen 17:16:ssa mainitut ”kymmenen sarvea” ja ”peto” kääntyvät Suurta Ba-

bylonia eli väärän uskonnon maailmanmahtia vastaan. On muistettava, että Jumala ”pane heidän sydämeensä” ajatuksen toimia tällä tavoin, ja se voi tapahtua nopeasti ja milloin tahansa! (Ilm. 17:17.) Ei kulu kauan, kun koko nykyinen asiainjärjestelmä tulee loppuunsa. Meillä on hyvät syyt noudattaa päivän tekstinämme olevaa Jeesuksen varoitusta. (Ilm. 16:15.) Säilytämme päättäväisesti kiireellisyyden tunteen palvellessamme Jehovaa, varmoina siitä, että hän ”toimii häntä odottavan hyväksi” (Jes. 64:4).
w15 15/8 2:17

Tiistai, 20. kesäkuuta

Se, joka tekee Jumalan tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini. (Mark. 3:35)

Vaikka haluamme kohdella huomaavaisesti niitäkin, jotka eivät noudata Jumalan lakeja, heistä ei pitäisi tulla läheisiä ystäviämme. Naimattoman Jehovan todistajan olisi siksi väärin seurustella avioliittotarkoituksessa jonkun kanssa, joka ei ole vihkiytynyt Jehovalle, ei palvele häntä uskollisesti eikä kunnioita hänen korkeita normejaan. Kristillisen nuhteettomuuden säilyttäminen on paljon tärkeämpää kuin niiden suosio, jotka eivät elä Jehovan lakien mukaan. Meidän tulisi valita läheisiksi ystäviksemme niitä, jotka tekevät Jumalan tahdon. Israelilaiset joutuivat kokemaan huonon seurauksen tuhoisan vaikutuksen (2. Moos. 23:24, 25; Ps. 106:35–39). Heidän uskottomuutensa vuoksi Jeesus myöhemmin sanoi heille: ”Katso! Teidän huoneenne jätetään hylättynä teille.” (Matt. 23:38.) Jehova hylkäsi Israelin kansan ja siirsi suosionsa vastaperustetulle kristilliselle seurakunnalle (Apt. 2:1–4).
w15 15/8 4:7–8

Keskiviikko, 21. kesäkuuta

Tämän toimeksiannon päämääränä on todellisuudessa rakkaus, joka lähtee puhtaasta sydäimestä ja hyvästä omastatunnosta.

(1. Tim. 1:5)

Jehova Jumala loi ihmiset sellaisiksi, että heillä on vapaa tahto – mahdollisuus tehdä valintoja. Hän antoi ensimmäiselle miehelle ja naiselle sekä heidän tuleville jälkeläisilleen arvokkaan oppaan, omantunnon, joka on sisäinen oikean ja väärän taju. Oikein käytettynä omatunto voi auttaa meitä tekemään hyvää ja karttamaan pahaa. Omatunto on siis osoitus siitä, että Jumala rakastaa meitä ja toivoo, että halu tehdä hyvää yhdistäisi ihmisiä. Myös nykyajan ihmisillä on omatunto (Room. 2:14, 15). Vaikka monet ovat ajautuneet kauaksi Raamatun käytösnoormeista, jotkut ihmiset tekevät silti usein hyvää ja karttavat pahaa. Omatunto estää enemmistöä syyllystymästä äärimmäisen pahoihin tekoihin. Maailman olosuhteet olisivat paljon huonommat, jos kenelläkään ei olisi omaatuntoa. Voimme olla todella kiitollisia siitä, että Jumala antoi ihmisille oman tunnon. *w15 15/9 2:1–2*

Torstai, 22. kesäkuuta

Katsokaa, millaisen rakkauden Isä on antanut meille. (1. Joh. 3:1)

Tämä apostoli Johanneksen kehoitus on todella syvällisen mietiskelyn arvoinen. Sanoilla ”katsokaa, millaisen rakkauden Isä on antanut meille”, Johannes kannusti kristittyjä pohtimaan Jumalan rakkauden suuruutta sekä tapoja, joilla Jumala osoittaa sitä. Jehovan rakkauden ymmärtäminen syventää omaa rakkauttamme ja vahvistaa suhdettamme häneen. Joistakuista ajatus siitä, että Jumala rakastaisi ihmisiä, tuntuu kuitenkin vieraalta. Heidän mielestään Jumala on sellainen, jota pitää pelätä ja to-

tella. Tai jotkut – kenties syvään juurtuneiden virheellisten opetusten takia – otaksuvat Jumalan olevan julma tai persoona, jota ei edes voi rakastaa. Toiset taas uskovat, että Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä riippumatta siitä, mitä he tekevät tai jättävät tekemättä. Raamattua tutkiessasi opit, että rakkaus on Jehovan tärkein ominaisuus ja että juuri rakkaus sai hänet antamaan Poikansa lunnaksi meidän puolestamme (Joh. 3:16; 1. Joh. 4:8). *w15 15/9 4:1–2*

Perjantai, 23. kesäkuuta

Kuri – – [on] tuskallista. (Hepr. 12:11)

Paavalin tarkoituksena ei ollut väheksyä kurin tärkeyttä tai arvoa, sillä hän jatkoi: ”Mutta jälkeinpäin se tuottaa sen avulla valmennetuille rauhaisaa hedelmää, nimittäin vanhurskautta.” Jos rakastamme Jehovaa, meidän täytyy varoa suhtautumasta torjuvasti hänen neuvoihinsa tai närkästymästä niiden johdosta. Nykyajan minäkeskeisen sukupolven keskuudessa ei ole helppoa puhua neuvoista ja kurittamisesta, saati sitten ottaa tällaista ohjausta vastaan. Jopa sellaiset, jotka näyttävät alistuvan kuriin, tekevät sen usein vain vastahakoisesti. Kristittyjä sitä vastoin varoitetaan ”muovautumasta tämän asiainjärjestelmän mukaan”. Meidän tulee tajuta, mikä on ”Jumalan – – täydellinen tahto”, ja noudattaa sitä. (Room. 12:2.) Järjestönsä välityksellä Jehova antaa meille ajankohtaisia neuvoja monille elämänalueille. Saamme ohjeita esimerkiksi siitä, miten kohdella toista sukupuolta olevia, miten valita ystäviä ja miten suhtautua virkistäytymiseen. Hyväksymällä tällaisen ohjauksen ja soveltamalla sitä käytäntöön osoitamme, että olemme kiitollisia ja että rakastamme Jehovaa koko sydämeistämme. (Joh. 14:31; Room. 6:17.) *w15 15/9 5:13, 15*

Lauantai, 24. kesäkuuta

Auta minua siinä, missä tarvitsen uskoa! (Mark. 9:24)

Emme voi kehittää uskoa ainoastaan tahdonvoimallamme. Usko on yksi piirre, joka kuuluu Jumalan pyhän hengen hedelmään (Gal. 5:22). Siksi on viisasta noudattaa Jeesuksen neuvoa ja pyytää lisää tuota henkeä. Jeesus vakuuttaa meille, että Isä "antaa pyhää henkeä niille, jotka pyytävät häneltä". (Luuk. 11:13.) Kun olemme saaneet vahvan uskon, meidän täytyy pitää sitä yllä. Uskoamme voitaisiin verrata nuotioon. Kun tuli sytytetään, liekit saattavat roihahtaa korkealle. Mikäli nuotiolle ei kuitenkaan tehdä mitään, tuli hiipuu vähitellen. Jäljelle jää kuuma hiillos, joka lopulta sammuu. Mutta jos nuotioon lisätään säännöllisesti puita, tuli voi pysyä yllä loputtomiin. Uskommekin voi pysyä elossa, jos ruokimme sitä säännöllisesti Jumalan sanalla. Tutkimalla Raamatua edistyvästi voimme kehittää syvää rakkautta sitä ja sen Tekijää kohtaan. Näin uskomme rakentuu entisestään. *w15 15/10 2:6-7*

Sunnuntai, 25. kesäkuuta

Olen mietiskelevä kaikkea toimintaasi. (Ps. 77:12)

Tieteelliset tutkimukset osoittavat, että kun lausumme sanat *äänneen*, ne on helpompi muistaa. Aivojemme Luoja tietää tämän. Siksi hän neuvoi Joosuaa lukemaan lain kirjaa "hiljaisella äänellä" (Joos. 1:8). Kun luet Raamatua hiljaisella äänellä tai puoliääneen, se vaikuttaa syvemmin sinunkin mieleesi ja myös auttaa sinua keskittymään paremmin. Lukiessa ei ehkä tarvitse suuremmin ponnistella, mutta Jumalan sanan tutkiminen ja mie-

tiskely vaativat keskittymistä. Epätäydelliset ihmisaivot ovat taipuiset siirtymään helpompiin, vähemmän vaativiin tehtäviin. Mietiskely onnistuukin parhaiten, kun on levännyt ja on rauhallisessa, häiriöttömässä ympäristössä. Psalmista näki hyväksi mietiskellä ollessaan yöllä valveilla sängyssään (Ps. 63:6). Jeesus, jolla oli täydelliset henkiset kyvyt, piti parhaana mietiskellä ja rukoilla rauhallisissa paikoissa (Luuk. 6:12). *w15 15/10 4:4, 6-7*

Maanantai, 26. kesäkuuta

Hän itse tiesi, mitä ihmisessä oli. (Joh. 2:25)

Erään kerran Galileassa jotkut kuulihoita näyttivät olevan innokkaita seuraamaan Jeesusta (Joh. 6:22-24). Mutta Jeesus, joka pystyi näkemään sydämeen, huomasi ihmisten olevan kiinnostuneempia kirjaimellisesta ruoasta kuin hänen opetuksestaan. Hän tajusi, missä ongelma oli, oikaisi heitä kärsivällisesti ja selitti, kuinka he voisivat edistyä. (Joh. 6:25-27.) Vaikka et näe sydämeen, sinäkin voit osoittaa tarkkanäköisyyttä ja oppia huomaamaan, miten lapsesi suhtautuu sananpalvelukseen. Monet vanhemmat pitävät pieniä taukoja kenttäpalveluksen yhteydessä antaakseen lapsilleen mahdollisuuden levähtää ja syödä jotakin. Saattaisit kuitenkin katsoa pintaa syvemmälle ja pohtia, nauttiiko lapsesi *palveluksesta* vai ainoastaan *tauoista*. Jos huomaat, että palvelus ei ole lapsistasi niin kiinnostavaa ja antoisaa kuin se voisi olla, aseta heille tavoitteita. Käytä luovuutta auttaaksesi heitä tuntemaan itsensä hyödyllisiksi kumppaneiksesi kentällä. *w15 15/11 1:10-11*

Tiistai, 27. kesäkuuta

Entiset ovat kadonneet.

(Ilm. 21:4)

Rakastava Jumalamme toimii aina uskollisten palvelijoidensa parhaaksi. Raamattu kertoo: ”Hän pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, eikä surua eikä valitushuutoa eikä kipua enää ole.” Kaikkia niitä, jotka todella arvostavat Jehovan rakkautta ja tottelevat häntä Hallitsijana, odottaa huikea tulevaisuus. Jehovan sanassa kehoitetaan: ”Tarkkaile moitteetonta ja pidä silmällä oikeamielistä, sillä sen miehen tulevaisuus on rauhaisa. Mutta rikkojat tuhotaan joka ainoa.” (Ps. 37:37, 38.) ”Moitteeton” ihminen oppii tuntemaan Jehovan ja hänen Poikansa ja tekee tottelevaisesti Jumalan tahdon (Joh. 17:3). Hän suhtautuu vakavasti 1. Johanneksen kirjeen 2:17:n sanoihin: ”Maailma on häviämässä ja samoin sen halu, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy ikuisesti.” Kun tämän maailman loppu lähenee, meidän on elintärkeää ”panna toivomme Jehovaan ja noudattaa hänen tietään” (Ps. 37:34). *w15 15/11 3:11-12*

Keskiviikko, 28. kesäkuuta

Eloa on paljon, mutta työntekijöitä on vähän. (Matt. 9:37)

Jumalan kansa on käyttänyt useita erilaisia menetelmiä viedäkseen hyvää uutista niin monille kuin mahdollista. Tämä oli erityisen tärkeää silloin, kun ”työntekijöitä oli vähän”. 1900-luvun alussa käytettiin sanomalehtiä, jotta voitiin tavoittaa laaja yleisö alueilla, joilla Jehovan kansaa oli vähän. Charles Taze Russell lähetti sähköpostia joka viikko saarnan sanomalehtiyhtymälle. Tuo yhtymä vuorostaan sähköitti sen sanomalehdille Yhdysval-

toihin, Kanadaan ja Eurooppaan. Vuonna 1913 Russellin saarnat taivoittivatkin 2000 sanomalehden välityksellä arviolta 15 miljoonaa lukijaa! Veli Russellin kuoleman jälkeen otettiin käyttöön toinen tehokas menetelmä hyvän uutisen levittämiseksi. 16. huhtikuuta 1922 Joseph Rutherford piti yhden ensimmäisistä puheistaan radiossa noin 50000 kuulijalle. Sitten 24. helmikuuta 1924 järjestön ensimmäinen radioasema, WBBR, aloitti lähetyksensä. *w15 15/11 5:10-11*

Torstai, 29. kesäkuuta

Minä osoittaudun miksi osoittaudun. (2. Moos. 3:14)

Jehova saattaa myös luomistensa tulemaan miksi tahansa hän päättää. Nimensä merkityksen mukaisesti Jumala saattoi Nooan tulemaan arkin rakentajaksi, Besalelin taitavaksi käsityöläiseksi, Gideonin voittoisaksi soturiksi ja Paavalin kansakuntien apostoliksi. Jumalan nimi on siis hyvin merkityksellinen hänen palvelijoilleen. *Uuden maailman käännöksen* raamatunkäännöskomitea ei siksi koskaan väheksyisi tuon nimen tärkeyttä jättämällä sen pois Raamatusta. *Uuden maailman käännöksen* yli 130 erikielistä painosta kunnioittavat Jumalan nimeä sisällyttämällä sen niihin kohtiin, joihin se pyhässä tekstissä kuuluu. (Mal. 3:16.) Tämä on vastoin raamatunkäännösten yleistä suuntausta jättää Jumalan nimi pois ja korvata se esimerkiksi arvonimellä ”Herra” tai jollakin paikallisen jumalan nimellä. Siksi Jehovan todistajien hallintoelin pitää erittäin tärkeänä saattaa mahdollisimman monien ihmisten käsiin Raamatun, joka kunnioittaa Jumalan nimeä. *w15 15/12 2:7-9*

Perjantai, 30. kesäkuuta

*Yksikään siellä asuva ei sano:
"Minä olen sairas."* (Jes. 33:24)

Raamatun kertomukset todistavat, että Jumala varmasti pystyy vaikuttamaan ihmisten terveydentilaan. Joskus hän rankaisi sairaudella yksilöitä, kuten faraota Abrahamin päivinä ja myöhemmin Mooseksen sisarta Mirjamia (1. Moos. 12:17; 4. Moos. 12:9, 10; 2. Sam. 24:15). Jumala varoitti, että jos israelilaiset osoittautuisivat uskottomiksi, hän antaisi heidän kokea "jokaisen sairauden ja jokaisen vitsauksen" (5. Moos. 28:58–61). Toisaalta Jehova pystyi poistamaan sairauksia ja torjumaan niitä (2. Moos.

23:25; 5. Moos. 7:15). Lisäksi hän kykeni parantamaan ihmisiä. Kun Job oli ollut niin sairas, että hän toivoi kuolevansa, Jumala paransi hänet (Job 2: 7; 3:11–13; 42:10, 16). Jumalalla on tosiaankin kyky puuttua asioiden kulkuun ja parantaa sairas ihminen. Hänen Poikansakin pystyy siihen. Voimme lukea Raamatusta, kuinka Jeesus ihmeen avulla paransi spitaalisia, kaatumatautisia, sokeita ja halvaantuneita. (Matt. 4:23, 24; Joh. 9:1–7.) Miten uskoa vahvistavaa onkaan ajatella, että Jeesuksen suorittamat parannusteot olivat ennakkovälähdys siitä, mitä hän tekee suuremmassa mitassa uudessa maailmassa. *w15 15/12 4:3–4*

Lauantai, 1. heinäkuuta

Älkää unohtako vieraanvaraisuutta. (Hepr. 13:2)

"Vieraanvaraisuudeksi" käännetty alkukielen ilmaus merkitsee 'huomaavaisuutta vieraita ihmisiä kohtaan'. Tämä voi tuoda mieleemme Abrahamin ja Lootin. Molemmat osoittivat huomaavaisuutta vieraille, joita eivät tunteneet. Vierailijat osoittautuivat enkeleiksi. (1. Moos. 18:2–5; 19:1–3.) Osoitamme mekin vieraanvaraisuutta toisille kutsumalla heitä kotiimme aterialle tai rohkaistumaan toistemme seurasta? Vieraanvaraisuus ei edellytä sitä, että meidän pitäisi valmistaa monen ruokalajin aterian tai käyttää järjestelyihin paljon rahaa. Emme myöskään halua kutsua vain sellaisia, jotka voivat jollakin tavoin maksaa meille takaisin. (Luuk. 10:42; 14:12–14.) Tavoittemme on rohkaista, ei tehdä vaikutusta! Osoitamme mekin vieraanvaraisuutta kierrosvalvojamme ja hänen vaimoan kohtaan, vaikka emme tuntisikaan heitä kovin hyvin? (3. Joh. 5–8.) On tärkeää, etteivät kiireinen aikataulumme ja arkiset huolestukset saa meitä "unohtamaan vieraanvaraisuutta". *w16.01 1:11–12*

Sunnuntai, 2. heinäkuuta

Hänen välityksellään teidät – – sinetöitiin luvattulla pyhällä hengellä, joka on perintömme ennakkovakuus. (Ef. 1:13, 14)

Tämä pyhän hengen erityinen ilmenemismuoto on ikään kuin ennakkomaksu, tae tai vakuus siitä, mitä on tulossa. Sen ansiosta kristitty saa siis sisäisen varmuuden voitelustaan. (2. Kor. 1:21, 22; 5:5.) Vaikka ihminen on varma kutsustaan, hän saa taivaallisen palkintonsa vain, jos hän pysyy uskollisena. Pietari selitti: "Tekhää siksi, veljet, sitä suuremmalla syyllä kaikkenne saataksenne kutsumisenne ja valitsemisenne varmaksi, sillä *jos teette näin jatkuvasti*, niin ette missään tapauksessa lankea koskaan. Siten näet teille suodaan runsain määrin pääsy Herramme ja Pelastajamme Jeesuksen Kristuksen ikuisen valtakuntaan." (2. Piet. 1:10, 11.) Jokaisen voidellun kristityn täytyy siksi ponnistella pysyäksensä uskollisena. Jos hän ei toimi näin, hänen taivaallisesta kutsumisestaan ei ole mitään hyötyä. (Hepr. 3:1; Ilm. 2:10.) *w16.01 3:6–7*

Maanantai, 3. heinäkuuta

Joka korottaa itsensä, se nöyryytetään, ja joka nöyryyttää itsensä, se korotetaan. (Matt. 23:12)

Olisi väärin korottaa yksilöitä, vaikka he olisivatkin Kristuksen voideltuja veljiä. Kun Raamattu puhuu kristityistä vanhimmista, se kannustaa meitä jäljittelemään heidän *uskoaan*, mutta se ei koskaan käske meitä korottamaan ketään *ihmistä* johtajaksemme (Hepr. 13:7). Raamatussa tosin sanotaan joistakuista, että heidät lasketaan ”kaksinkertaisen kunnian arvoisiksi”. Se että he ovat kunnian arvoisia, ei kuitenkaan johdu siitä, että he ovat voideltuja, vaan siitä, että he ”johtavat hyvin” ja ”työskentelevät kovasti puhumisessa ja opettamisessa”. (1. Tim. 5:17.) Olisikin kiusallista niille, joilla on taivaallinen kutsu, jos toiset antaisivat heille kohtuutonta ylistystä ja huomiota. Mikä vielä pahempaa, voidelluilla kristityillä saattaisi olla vaikeuksia pysyä nöyränä, jos he saisivat erityiskohtelua (Room. 12:3). Yksikään meistä ei haluaisi kompastuttaa ketään Kristuksen veljistä! (Luuk. 17:2.) *w16.01 4:9*

Tiistai, 4. heinäkuuta

Tosi toveri rakastaa kaiken aikaa. (Sananl. 17:17)

Ystävyysuhde voi olla arvokas aarre. Ystävyys ei kuitenkaan ole kuin jokin koriste-esine, jonka voi ostaa ja laittaa sitten hyllylle keräämään pölyä. Se on ennemminkin kuin kaunis kasvi, jota täytyy kastella ja hoitaa, jotta se kukoistaisi. Abraham vaali ja piti yllä ystävyyttä, joka hänellä oli Jehovan kanssa. Millä tavoin? Abraham ei milloinkaan ajatellut, että koska hän oli jo pitkään totellut Jumalaa ja osoittanut jumalanpelkoa, hä-

nen ei enää tarvitsisi tehdä niin. Senkin jälkeen kun hän oli saapunut huonekuntineen Kanaanin maahan, hän antoi Jehovan edelleen ohjata ratkaisujaan, niin suuria kuin pieniäkin. Vuotta ennen Iisakin syntymää, kun Abraham oli 99-vuotias, Jehova sanoi, että kaikki Abrahamin suuren huonekunnan miespuoliset jäsenet oli ympärileikattava. Abraham ei kyseenalaistanut tuota käskyä tai yrittänyt löytää keinoa kiertää sitä, vaan luotti Jumalaan ja toteutti sen vielä samana päivänä. (1. Moos. 17:10–14, 23.) *w16.02 1:9–10*

Keskiviikko, 5. heinäkuuta

Jo menettelytavoillaan poika tekee tunnetuksi, onko hänen toimintansa puhdasta ja rehtiä. (Sananl. 20:11)

Nuori, jopa lapsikin, voi ymmärtää, mitä merkitsee toimia oikein ja olla vihkiytynyt Luojalle. Nuoren, joka on osoittanut olevansa kypsä ja joka on vihkiytynyt Jehovalle, on tärkeää ja sopivaa mennä kasteelle. (Sananl. 20:7.) Mitä kypsyys merkitsee? Siihen liittyy enemmän kuin fyysisen kasvu. Raamatun mukaan kypsät ihmiset ovat sellaisia, ”joiden havaintokyky on käytössä valmentunut erottamaan sekä oikean että väärän” (Hepr. 5:14). Kypsät ihmiset siis tietävät, mikä on oikein Jehovan silmissä, ja *ovat sydämesään päättäneet toimia sen mukaan*. Heitä ei saa helposti taivuteltua tekemään väärin, eikä jonkun tarvitse aina olla suostuttelemassa heitä toimimaan oikein. Kasteelle menevän nuoren odotetaan pitävän kiinni Raamatun periaatteista silloinkin, kun hänen vanhempansa tai muut aikuiset eivät ole näkemässä (Fil. 2:12). *w16.03 1:4–5*

Torstai, 6. heinäkuuta

Älä pelkää, – sinä tulet olemaan Israelin kuningas, ja minusta tulee sinusta seuraava. (1. Sam. 23:17)

Jonatan oli varmasti aivan hämmästyksissään siitä, miten rohkeasti nuori Daavid oli taistellut filistealaista jättiläistä Goljatia vastaan. Nyt Daavid seisoj Goljatin pää kädessään Jonatanin isän, Israelin kuninkaan Saulin, edessä (1. Sam. 17:57). Jonatan varmasti ihaili Daavidin rohkeutta. Hän näki selvästi, että Jehova oli Daavidin kanssa. Jonatanista ja Daavidista tuli läheiset ystävykset, ja he tekivät jopa liiton, koska Jonatan rakasti Daavidia ”kuin omaa sieluaan” (1. Sam. 18:1–3). Jonatan pysyi uskollisena Daavidille koko loppuelämänsä. Jonatanin ja Daavidin välinen ystävyys ei katkenut, vaikka Jumala valitsi Daavidin eikä Jonatania Israelin seuraavaksi kuninkaaksi. Kun Saul etsi Daavidia tappaakseen hänet, Jonatan oli huolissaan ystävästään. Daavid piileskeli Juudan erämaassa Horessissa, ja Jonatan meni sinne rohkaisemaan häntä. Jonatan ”vahvisti hänen kättään Jumalassa” päivän tekstin sanoin. (1. Sam. 23:16.) *w16.02 3:1–2*

Perjantai, 7. heinäkuuta

Minä olin hänen [Jehovan] rinnallaan mestarityöntekijänä, ja minuun hän oli erityisesti mieltynyt päivästä päivään. (Sananl. 8:30)

Yhteistyötä on tehty luomisesta asti. Isä ja Poika tekivät yhteistyötä luodessaan monimuotoista elämää, jota voimme nykyäänkin ihaila. Yhteistoiminta on ollut tunnusomaista Jumalan palvelijoiden keskuudessa kautta aikojen. Sitä vaadittiin esimerkiksi, kun

arkkia rakennettiin Nooan päivinä, kun tabernaakkelia pystytettiin, purettiin ja kuljetettiin israelilaisten vaeltaessa erämaassa ja kun Jehovaa ylistettiin soittamalla ja laulamalla temppelissä (1. Moos. 6:14–16, 22; 4. Moos. 4:4–32; 1. Aik. 25:1–8). Myös varhaiskristilliseen seurakuntaan kuuluvat voidellut toimivat keskenään läheisessä yhteistyössä, ja he olivat Jeesuksen johdon alaisuudessa. Apostoli Paavali selitti, että vaikka heillä oli ”moninaisia lahjoja” ja he osallistuivat ”moninaiisiin palveluksiin” ja ”moninaiisiin toimintoihin”, he kaikki olivat osa ”yhtä ruumista”. (1. Kor. 12: 4–6, 12.) *w16.03 3:1–2*

Lauantai, 8. heinäkuuta

Menkää sen tähden ja tehkää opetuslapsia kaikkien kansakuntien ihmisistä. (Matt. 28:19)

Tarkastellaanpa saarnaamistyötä, jota Jeesuksen seuraajat tekivät. Aikaisemmin kansakuntien ihmisten piti *tulla Israeliin*, jos he halusivat palvoa Jehovaa (1. Kun. 8: 41–43). Mutta sitten Jeesus antoi käskyn, joka on päivän tekstinämme. Jeesus käski opetuslapsiaan *menemään kaikkien kansakuntien ihmisten luo*. Helluntaipäivänä vuonna 33 saatiin todisteita siitä, että Jehova halusi hyvää uutista saarnattavan maailmanlaajuisesti. Pyhän hengen vaikutuksesta vastaperustetun seurakunnan noin 120 jäsentä alkoi puhua eri kielillä juutalaisille ja käännynnäisille. (Apt. 2:4–11.) Seuraavaksi työtä laajennettiin, kun alettiin saarnata samarialaisille. Sitten vuonna 36 alettiin saarnata ympärileikkaamattomille pakanoille. Saarnaamisalue laajeni juutalaisten pienestä yhteisöstä koko ihmiskuntaan. *w16.03 4:12*

Sunnuntai, 9. heinäkuuta

Usko se, minkä kuulit minulta – uskollisille miehille. (2. Tim. 2:2)

Jumalan palvelijat ovat jo kauan ymmärtäneet, että toisten valmentaminen johtaa hyviin tuloksiin. Patriarkka Abram lähti ”harjaantuneiden miestensä” kanssa pelastamaan Lootia, ja nuo miehet onnistuivat tehtävässään (1. Moos. 14:14–16). Kunigas Daavidin päivinä Jumalan huoneen laulajat, jotka ”oli valmennettu laulamaan Jehovalle”, toivat Hänelle ylistystä (1. Aik. 25:7). Nykyään käymme hengellistä sotaa Saatanaa ja hänen seuraajiaan vastaan (Ef. 6:11–13). Näemme myös paljon vaivaa ylistäessämme Jehovaa (Hepr. 13:15, 16). Jotta työmme tuottaisi hyviä tuloksia, tarvitsemme Jumalan muinaisten palvelijoiden tavoin *valmennusta*. Jehova on uskonut vanhimmille vastuun valmentaa toisia seurakuntaan kuuluvia. Ennen kuin vanhin alkaa opettaa vähemmän kokeneelle veljelle uusia taitoja, hän voisi esittää hänelle ravitsevia raamatullisia ajatuksia, jotta hänen sydämensä olisi vastaanottavaisempi tulevalle valmennukselle (1. Tim. 4:6). *w15 15/4 2:1–2*

Maanantai, 10. heinäkuuta

[Jeesus] tekee tyhjäksi sen, jolla on kuoleman aiheuttamiskeinot, toisin sanoen Panettelijan. (Hepr. 2:14)

Tämä ei tarkoita sitä, että Saatana tappaisi kaikki ihmiset suoranaisesti. Nykyinen maailma on kuitenkin hänen murhanhimoisen asenteensa kylälästävä. Lisäksi koska Eeva uskoi Saatanan esittämän valheen ja Aadam oli tottelematon Jumalalle, synty ja kuolema levisivät koko ihmiskuntaan (Room. 5:12). Tässä merkityksessä Panettelijalla on ”kuoleman aiheuttamiskeinot”. Hän on tosiaankin ”murhaaja”, kuten Jeesus sanoi (Joh. 8:44, alav.). Miten voimakas vihollinen Saatana meille onkaan! Kun vastustamme Saatanaa, asennoidumme paitsi

häntä myös kaikkia niitä vastaan, jotka ovat hänen puolellaan kaikkeudensuvereeniutta koskevassa kiistakysymyksessä. Heihin kuuluu lukuisa joukko muita kapinallisia henkilömuksia, demoneja (Ilm. 12:3, 4). Kerran toisensa jälkeen demonit ovat osoittaneet yli-inhimillisen voimansa aiheuttamalla kärsimystä niille, joita he ovat piinanneet (Matt. 8:28–32; Mark. 5:1–5). Emme saa koskaan vähätellä näiden pahojen enkelien tai ”demonien hallitsijan” voimaa (Matt. 9:34). Ilman Jehovan apua emme voisi voittaa taisteluamme Saatanaa vastaan. *w15 15/5 1:6–7*

Tiistai, 11. heinäkuuta

Eivät haureelliset, eivät epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkokat, eivät luonnottomia tarkoituksia varten pidetyt miehet, eivät miehet, jotka makaavat miesten kanssa, eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juopot, eivät herjaajat eivätkä kiristäjät peri Jumalan valtakuntaa. (1. Kor. 6:9, 10)

Mitä voisit tehdä, jos sinulla on kiusaus syyllistyä sukupuoliseen moraalittomuuteen? Tiedosta heikkouteisi (Room. 7:22, 23). Rukoile Jumalalta voimaa (Fil. 4:6, 7, 13). Vältä tilanteita, jotka voisivat johtaa moraalittomuuteen (Sananl. 22:3). Ja kun tunnet houkutusta, torju se viipymättä (1. Moos. 39:12). Jeesus on meille erinomainen esimerkki kiusausten vastustamisesta. Saatanan lupaukset eivät pettäneet häntä, eikä hänen tarvinnut jäädä punnitsemaan niiden hyviä ja huonoja puolia. Sen sijaan hän hylkäsi ne heti sanomalla: ”On kirjoitettu.” (Matt. 4:4–10.) Jumalan sana oli Jeesukselle tuttu, ja siksi hän pystyi aina kiusauksen kohdatessaan toimimaan nopeasti ja lainaamaan raamatunkohtia. Voidaksemme taistella Saatanaa vastaan ja voittaa meidän täytyy varoa houkutusta syyllistyä sukupuoliseen moraalittomuuteen. *w15 15/5 2:15–16*

Keskiviikko 12. heinäkuuta

*Tulkaa – Jumalan jäljittelijöiksi.
(Ef. 5:1)*

Kykymme eläytyä tapahtumiin, joita emme ole kokeneet, auttaa meitä jäljittelemään Jehovan viisautta ja näkemään ennalta tekojemme mahdolliset seuraukset. Jehova pystyy halutessaan näkemään yksityiskohtaisesti, mitä joistakin teoista seuraa. Me emme pysty samaan, mutta meidän on hyvä pohdita, mihin suunnittelemamme menettely voisi johtaa. Meidän on hyvä jäljitellä Jumalan viisautta siten, että pohdimme tekojemme todennäköisiä seurauksia ja jopa kuvittelemme ne mielessämme. Jos vaikkapa seurustelemme, meidän on tunnistettava sukupuolivietin voima. Emme koskaan haluaisi tehdä tai edes suunnitella mitään, mikä saattaisi vaarantaa kallisarvoisen suhteemme Jehovaan! Sen sijaan muistamme seuraavat henkeytetyt sanat: ”Terävänäköinen on se, joka on nähnyt onnettomuuden ja sitten kätkeytyy, mutta kokemattomat ovat kulkeneet edelleen, ja heidän on kärsittävä rangaistus.” (Sananl. 22:3.) *w15 15/5 4:10–11*

Torstai, 13. heinäkuuta

*Jokainen, joka jatkuvasti katsoo naista niin että tuntee intohimoa häneen, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.
(Matt. 5:28)*

Älä unohda, mitä tapahtui kuningas Daavidille. ”Katolta hän [Daavid] huomasi peseytymässä olevan naisen.” (2. Sam. 11:2.) Hän ei kääntänyt katsettaan eikä suunnannut ajatuksiaan toisaalle. Niinpä hän alkoi tuntea halua toisen miehen vaimoon ja ryhtyi toimiin, jotka johtivat aviorikokseen tämän kanssa. Pystyäksemme vastustamaan moraalittomia

kuvitelmiä meidän täytyy uskollisen Jobin tavoin ”tehdä liitto silmiemme kanssa” (Job 31:1, 7, 9). Meidän on päätettävä lujasti, että pidämme silmämme kurissa emmekä anna niiden katsella ketään himokkaasti. Tähän sisältyy se, että käännämme katseemme pois seksuaalisista kuvista, näkyypä niitä tietokoneen ruudulla, jossakin mainos- taulussa, lehden kannessa tai missä tahansa muualla. Kun taistelet väärinä haluja vastaan, tartu viipymättä toimeen. Noudata alttiisti Jumalan sanan neuvoja, jotka auttavat sinua karttamaan väärintekemistä ja pysymään siveellisesti puhtaana. (Jaak. 1:21–25.) *w15 15/6 3:12–14*

Perjantai, 14. heinäkuuta

*Äläkä saata meitä kiusaukseen.
(Matt. 6:13)*

Mallirukouksen sanat: ”Äläkä saata meitä kiusaukseen” tuovat mieleen sen, mitä Jeesukselle tapahtui pian hänen kasteensa jälkeen. Jumalan henki johdatti hänet ”erämaahan Panettelijan kiusattavaksi”. (Matt. 4:1.) Tulisiko meidän olla tästä yllättyneitä? Ei, jos ymmärrämme pääsyyn, jonka vuoksi Jumala lähetti Poikansa maan päälle. Aadam ja Eevan hylätessä Jumalan suvereeniuden heräsi kysymyksiä, joiden ratkaisemiseen tarvittiin aikaa. Oliko Jumala tehnyt ihmistä luodessaan jonkin virheen? Oliko täydellisen ihmisen mahdollista kannattaa Jumalan suvereeniutta ”paholaisen” painostuksesta huolimatta? Menestyisivätkö ihmiset paremmin riippumattomina Jumalan hallitusvallasta, kuten Saatana antoi ymmärtää? (1. Moos. 3:4, 5.) Näihin kysymyksiin vastaaminen veisi aikaa mutta myös osoittaisi kaikille älyllisille luomuksille, että Jehovan tapa käyttää suvereeniuttaan on paras mahdollinen. *w15 15/6 5:12*

Lauantai, 15. heinäkuuta

Sitten tulee olemaan suuri ahdistus. (Matt. 24:21)

Millä tavoin suuri ahdistus alkaa? Ilmestyskirja vastaa kuvailemalla "Suuren Babylonin" tuhoa (Ilm. 17:5-7). Kaikkea väärää uskontoa verrataan osuvasti porttoon. Papit ovat harjoittaneet hengellistä haureutta nykyisen jumalattoman maailman johtajien kanssa. He eivät ole tukeneet uskollisesti Jeesusta ja hänen valtakuntaansa vaan ovat antaneet tukensa ihmishallitsijoille ja tinkineet jumalisista periaatteista saadakseen poliittista vaikutusvaltaa. He ovat jyrkkänä vastakohtana puhtaille, neitsyen kaltaisille Jumalan voidelluille (2. Kor. 11:2; Jaak. 1:27; Ilm. 14:4). Mutta kuka tulee tuhoamaan tuon portonkaltaisen järjestön? Jehova Jumala saa aikaan sen, että "helakanpunaisen pedon" "kymmenen sarvea" toteuttavat "hänen ajatuksensa". Nämä sarvet edustavat kaikkia nykyisiä poliittisia valtoja, jotka antavat tukensa "helakanpunaiselle pedolle", Yhdistyneille kansakunnille. (Ilm. 17:3, 16-18.) *w15 15/7 2:3-4*

Sunnuntai, 16. heinäkuuta

Kukin teistä sanoo tällaisia: "Minä kuulun Paavalille", "Mutta minä Apollokselle", "Mutta minä Keefaalle", "Mutta minä Kristukselle". (1. Kor. 1:12)

Miten tällaisesta repivästä ajattelusta päästäisiin eroon? Paavali neuvoi noita kristittyjä: "Minä kehoitan teitä, veljet, - - että puhuisitte kaikki yhtäpitävästi ja ettei keskuudessanne olisi jakaumia, vaan että olisitte sopivasti yhteen liittyneitä samanmielisinä ja samassa ajatussuunnassa." (1. Kor. 1:10, 11, 13.) Nykyäänkään kristillisessä seurakunnassa ei tulisi olla minkään-

laisia jakaumia (Room. 16:17, 18). Paavali kehotti voideltuja kristittyjä kohdistamaan huomionsa maallisten asioiden sijasta siihen, että heidän "kansalaisuutensa on taivaissa" (Fil. 3:17-20). Heidän tuli toimia lähettiläinä Kristuksen sijasta. Lähettiläät eivät sekaannu sen maan asioihin, jossa he toimivat. He kohdistavat uskollisuutensa muualle. (2. Kor. 5:20.) Myös ne kristityt, joilla on maallinen toivo, ovat Jumalan valtakunnan alamaisia. Siksi heidän olisi sopimatonta ottaa kantaa tämän maailman kiistoihin. *w15 15/7 3:9-10*

Maanantai, 17. heinäkuuta

Hän oli armollinen; hän peitti aina erheen aiheuttamatta tuhoa. Ja monta kertaa hän pani suuttumuksensa väistymään herättämättä koko vihastustaan. (Ps. 78:38)

Tämän jakeen mietiskeleminen auttaa sinua ymmärtämään, miten paljon Jehova rakastaa sinua ja välittää sinusta. Voit olla aivan varma, että olet hänelle hyvin tärkeä. (1. Piet. 5:6, 7.) Meidän tulisi pitää Raamattua suurella arvossa, koska Jumala kommunikoi kanssamme pääasiassa sen välityksellä. Vanhempien ja lasten on käytävä sisällökkäitä ja avoimia keskusteluja rakentaakseen molemminpuolista luottamusta ja saadakseen toisensa tuntemaan, että heitä rakastetaan. Miten voimme odottaa Jehovan toimivan? Vaikkemme ole koskaan nähneet häntä emmekä kuulleet hänen ääntään, hän "puhuu" meille henkeytetyn Sanansa kautta, ja meidän täytyy kuunnella (Jes. 30:20, 21). Jehova haluaa opastaa meitä vihkiytyneitä palvojiaan ja suojella meitä vahingolta. Hän tahtoo myös, että tunnemme hänet ja luotamme häneen. (Ps.19:7-11; Sana. 1:33.) *w15 15/8 1:6-7*

Tiistai, 18. heinäkuuta

Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. (Jaak. 4:8)

Vaikka odotamme edessä olevaa paratiisia innokkaasti, tärkeimmät siunaukset uudessa maailmassa ovat hengellisiä. Saamme silloin syvää tyydytystä sen tietämisestä, että Jehovan nimi on pyhitetty ja hänen suvereeniutensa saatettu kunniaan (Matt. 6:9, 10). On sykkähdyttävää nähdä, että hänen alkuperäinen tarkoituksensa ihmisten ja maan suhteen täyttyy. Ajattele myös, miten paljon helpompaa meidän on lähestyä Jehovaa, kun edistymme kohti täydellisyyttä ja lopulta saavutamme sen (Ps. 73:28). Nämä siunaukset ovat ulottuvillamme, sillä Jeesus vakuutti, että ”Jumalalle on kaikki mahdollista” (Matt. 19:25, 26). Mutta voidaksemme elää uudessa maailmassa – ja jatkaa elämää Kristuksen tuhatvuotisen hallituskauden jälkeen – meidän täytyy tänä aikana ”saada luja ote” ikuiseen elämään (1. Tim. 6:19). Meidän on todistettava elämäntavallamme, että odotamme tämän pahan maailman loppua, ja jo nyt valmistauduttava elämään uudessa maailmassa. *w15 15/8 3:2–3*

Keskiviikko 19. heinäkuuta

Tämä merkitsee ikuista elämää, että he hankkivat sinun tuntemustasi, ainoan tosi Jumalan, ja hänen tuntemustaan, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. (Joh. 17:3)

Suuri osa tämän maailman median ja viihdeteollisuuden tuottamasta aineistosta voi olla vaaraksi kristittyjen hengellisyydelle. Sen tarkoitus ei ole kasvattaa uskoa Jehovaan ja hänen lupauksiinsa, vaan se heijastaa pikeminkin Saatanan paha maailmaa ja sen tavoitteita. Meidän on siksi oltava erityisen varovaisia, ettemme valitse aineistoa,

joka herättää meissä ”maailmallisia haluja” (Tit. 2:12). Toisaalta Jehovan järjestön näinä viimeisinä päivinä valmistama aineisto kannustaa meitä elämään tavalla, joka johtaa ikuiseen elämään. Saatavillamme on esimerkiksi lehtiä, kirjasia, kirjoja, videoita ja verkkosivut, jotka edistävät puhdasta palvontaa. Myös säännöllisiä kokouksia järjestetään yli 110 000 seurakunnassa ympäri maailman. Näissä kokouksissa ja konventeissa tarkastelemme Raamattuun perustuvaa aineistoa, joka kasvattaa luottamustamme Jumalaan ja hänen lupauksiinsa. (Hepr. 10:24, 25.) *w15 15/8 4:9–11*

Torstai, 20. heinäkuuta

Heidän omatuntonsa todistaa heidän kanssaan. (Room. 2:15)

Jehovan palvelijat haluavat valmentaa omaatuntoaan. He haluavat sen äänen olevan sopusoinnussa niiden oikeaa ja väärää, hyvää ja paha, koskevien normien kanssa, jotka ilmaistaan Jumalan sanassa. Oikein valmennetulla omallatunnolla on erittäin hyvä vaikutus kristilliseen seurakuntaan. Kristillisen omantunnon valmentaminen ja käyttäminen ei ole kuitenkaan pelkkää mielenharjoitusta. Raamatussa hyvään omaantuntoon liitetään usko ja rakkaus. Paavali kirjoitti: ”Tämän toimeksiannon päämääränä on todellisuudessa rakkaus, joka lähtee puhtaasta sydäimestä ja hyvästä omastatunnosta ja uskosta, jossa ei ole ulkokultaisuutta.” (1. Tim. 1:5.) Kun valmennamme omaatuntoamme ja noudatamme sen ohjausta, rakkautemme Jehovaan syvenee ja uskomme vahvistuu. Tapa, jolla käytämme omaatuntoamme, paljastaa hengellisyytemme syvyyden, sydämemme tilan ja sen, miten hartaasti haluamme miellyttää Jehovaa. Tämä sisäinen ääni kertoo, millaisia todellisuudessa olemme. *w15 15/9 2:2–3*

Perjantai, 21. heinäkuuta

Katsokaa, millaisen rakkauden Isä on antanut meille.

(1. Joh. 3:1)

Jehova on kaikkien ihmisten Luoja (Ps. 100:3-5). Raamattu kut-suukin Aadamia ”Jumalan pojaksi”, ja Jeesus opetti seuraajiaan lähestymään Jumalaa sanoilla ”meidän Isämme taivaissa” (Luuk. 3:38; Matt. 6:9). Elämänantajamme Jehova on Isämme, ja hän rakastaa meitä niin kuin hyvä isä rakastaa lapsiaan. Ihmiset ovat tietenkin epätäydellisiä. Vaikka he yrittäisivät parhaansa, he eivät pysty heijastamaan täysin sitä tapaa, jolla Jehova ilmaisee isällistä rakkautaan. Tosiasiassa joillakin ihmisillä on lapsuudestaan tuskallisia muistoja, jotka jättivät heihin psyykkisiä traumoja. Tämä on hyvin surullista. Jehova ei kuitenkaan koskaan toimi julmasti lapsiaan kohtaan. (Ps. 27:10.) Sen tietäminen, miten Jehova rakastaa meitä ja pitää meistä huolta, varmasti lähentää meitä häneen (Jaak. 4:8). *w15 15/9 4:3-4*

Lauantai, 22. heinäkuuta

Jumala on se, joka mielisuosionsa tähden vaikuttaa teissä sekä tahtomisen että toimimisen.

(Fil. 2:13)

Jos tekisimme ratkaisuja ottamatta huomioon Jumalan tahtoa, osoittaisimme vakavaa rakkauden ja luottamuksen puutetta. Samuelin päivinä israelilaiset kärsivät tappion taistelussa filistealaisia vastaan ja tarvitsivat kipeästi apua ja suojelusta. He eivät kuitenkaan kysyneet Jehovalta neuvoa vaan tekivät seuraavan päätöksen: ”Noudetaan Silosta Jehovan liiton

arkku, niin että se tulisi keskuuteemme ja pelastaisi meidät vihollistemme kourista.” Mikä oli lopputulos? ”Joukkosurma tuli hyvin suureksi, niin että Israelista kaatui kolmekymmentätuhatta jalkamiestä. Ja Jumalan arkkukin kaapattiin.” (1. Sam. 4:2-4, 10, 11.) Se että israelilaiset ottivat arkun mukaan, saattoi antaa sellaisen vaikutelman, että he odottivat Jehovan auttavan heitä. Todellisuudessa he eivät olleet etsineet hänen ohjautaan, vaan toimivat omien ajatustensa mukaan, ja seuraukset olivat tuhoisat (Sananl. 14:12). *w15 15/9 5:16-17*

Sunnuntai, 23. heinäkuuta

Anna meille lisää uskoa.

(Luuk. 17:5)

Mitä voit tehdä rakentaaksesi ja säilyttääksesi vahvan uskon? Älä tyydy vain siihen tietomäärään, jonka hankit ennen kastetasi (Hepr. 6:1, 2). Tutki Raamatun toteutuneita profetioita, koska niistä saa runsaasti perusteita uskolle. Voit myös käyttää Jumalan sanaa ikään kuin mittakeppinä nähdäksesi, täyttääkö uskosi sen, mitä vahvalta uskolta edellytetään. (Jaak.1:25; 2:24, 26.) Apostoli Paavalin mukaan kukin kristitty ”saisi keskinäistä rohkaisua toisen uskon välityksellä” (Room. 1:12). Kun vietämme aikaa toisten Jehovan palvojien kanssa – varsinkin sellaisten, joiden usko on jo osoitautunut lujaksi – vahvistamme toistemme uskoa (Jaak. 1:3). Huono seura murentaa uskoa, kun taas hyvä seura rakentaa sitä (1. Kor. 15:33). Siksi meitä varoitetaan jättämästä ”yhteen kokoontumistamme” (Hepr. 10:24, 25). *w15 15/10 2:2, 8-9*

Maanantai, 24. heinäkuuta

Mieti näitä asioita, ole uppoutunut niihin. (1. Tim. 4:15)

Meidän täytyy käyttää aikaa mietiskelyyn esimerkiksi silloin, kun valmistaudumme johtamaan raamatuntutkistelua. Voimme yrittää keksiä sellaisen mielipidettä koskevan kysymyksen tai vertauksen, joka auttaa juuri tuota tutkisteluoppilastamme edistymään. Tällainen ajankäyttö on todella virkistävää, sillä oma uskomme vahvistuu ja voimme johtaa raamatuntutkisteluja tehokkaammin ja innostuneemmin. Sama pitää paikkansa, kun valmistamme sydäntämme ennen kenttäpalvelukseen menoa (Esra 7:10). Kun luemme Raamatun Apostolien teoista jonkin luvun, se auttaa kohentamaan intoamme palvelusta kohtaan. Voimme myös mietiskellä niitä raamatunjakeita tai julkaisuja, joita aiomme käyttää päivän aikana. (2. Tim. 1:6.) Meidän on hyvä miettiä alueemme ihmisiä ja sitä, mikä herättäisi heidän kiinnostuksensa. Kun valmistaudumme tällä tavoin, todistamme toisille tehokkaasti ja Jumalan sanasta tulevan ”hengen ja voiman osoituksin” (1. Kor. 2:4). *w15 15/10 4:9*

Tiistai, 25. heinäkuuta

Jos – – oikea silmäsi kompastuttaa sinua, repäise se pois. (Matt. 5:29)

Kysy itseltäsi: Mikä voisi houkuttaa lastani katsomaan pornografiaa? Tietääkö hän, miksi se on niin vaarallista? Olenko helposti lähestyttävä, niin että lapseni hakee minulta apua tuntiessaan houkutus-ta katsella pornografiaa? Vaikka lapsesi olisivatkin vielä nuoria, voit neuvoa heitä: ”Jos silmiisi osuu moraaliton nettisivu ja sinun tekisi mieli katsoa sitä, tule juttelemaan siitä. Sinun ei tarvitse häpeillä. Ha-

luan auttaa sinua.” Tarkkanäköisyys auttaa sinua itseäsi valitsemaan viihteesi viisaasti. Pranas sanoo: ”Se, mitä musiikkia tai millaisia elokuvia tai kirjoja me vanhemmat pidämme sopivina, luo suuntaviivat perheelle. Voit puhua paljon monestakin asiasta, mutta lapsesi seuraavat tekojasi ja jäljittelevät sinua.” Jos lapsesi näkevät sinun valitsevan huolellisesti puhdashenkistä viihdettä, se kannustaa heitä todennäköisesti tekemään samanlaisia valintoja. (Room. 2:21–24.) *w15 15/11 1:12–14*

Keskiviikko, 26. heinäkuuta

Minä annan sinulle ymmärtävyyttä ja opetan sinulle tietä, jota sinun tulee kulkea. (Ps. 32:8)

Nykyään painotetaan enenevässä määrin julkista todistamista, jota tehdään bussipysäkeillä, rautatieasemilla, paikoitusalueilla, aukioilla ja toreilla. Jos tällainen työ jännittää sinua, mieti rukouksen hengessä, mitä kauan matkavalvojana toiminut Angelo Manera nuorempi kerran sanoi: ”Pidimme jokaista uutta palveluksen piirrettä uutena tapana palvella Jehovaa, uutena tapana todistaa uskollisuutemme häntä kohtaan, uutena nuhteettomuutemme kokeena, ja me olimme innokkaita todistamaan alttiutemme palvella häntä millä tahansa hänen pyytämällään tavalla.” Osallistuminen uuteen työmuotoon, joka saattaa olla mukavuusalueemme ulkopuolella, rakentaa uskoamme sekä luottamustamme Jehovaan, ja näin hengellisyytemme vahvistuu (2. Kor. 12: 9, 10). Monet julistajat ohjaavat mielellään ihmisiä jw.org-verkkosivustollemme. Se tavoittaa jopa syrjäisillä seuduilla asuvat ihmiset. *w15 15/11 5:12–13, 15*

Torstai, 27. heinäkuuta

Raudalla rautakin teroitetaan. Niin teroittaa toinen mies toisen kasvoja. (Sananl. 27:17)

Menneisyydessä englanninkielinen *Uuden maailman käännös* noudatti joidenkin toisten englantilaisten Raamattujen mallia käyttämällä heprealaista ilmausta "Šeol" joissakin jakeissa, kuten Saarnaajan 9:10:ssä. Tuo jae kuului: "Ei ole työtä eikä suunnittelua eikä tietoa eikä viisautta Šeolissa, paikassa johon olet menossa." Sanan "Šeol" kääntäminen eri kielille oli kuitenkin ongelmallista, koska tuo ilmaus on suurimmalle osalle niiden lukijoista vieras, sitä ei löydy heidän sanakirjoistaan ja se kuulostaa maantieteelliseltä paikalta. Jotta sanan "Šeol" ja sitä vastaavan kreikkalaisen sanan "Haades" merkitys selkeytyisi, niiden tilalle hyväksyttiin vuoden 2013 tarkistuksessa laitoksessa täsmällinen käännösvastine "hauta". Myös vanhentuneet englanninkieliset ilmaukset korvattiin ja tekstistä pyrittiin saamaan selkeää ja helppotajuista uhraamatta ilmausten tarkkuutta. Englanninkielistä tekstiä paransi se, että otettiin huomioon toisten kielten tekemät käännösratkaisut. *w15 15/12 2: 10, 12*

Perjantai, 28. heinäkuuta

Onnellinen on jokainen, joka osoittaa huomiota alhaiselle; onnettomuuden päivänä Jehova avaa hänelle pääsyn turvaan. Jehova itse varjelee hänet ja säilyttää hänet elossa. (Ps. 41:1, 2)

Jos olemme sairaana, voimme olla varmoja siitä, että saamme Jumalalta lohtua, viisautta ja tukea. Menneinä aikoina eläneet Jumalan tosi palvelijat olivat esimerkki tästä. Silti tiedämme, että Daavidin päivinä ihminen, joka osoitti huomiota alhaiselle, ei elänyt loputtomiin. Siksi kun Daa-

vid kirjoitti päivän tekstin sanat, hän ei voinut tarkoittaa, että tällainen huomaavainen ihminen olisi säilynyt ihmeen avulla elossa ikuisesti. Voimme ymmärtää noiden henkeytettyjen sanojen merkitsevän sen sijaan sitä, että Jumala auttaisi uskollista, huomaavaista ihmistä. Millä tavoin? Daavid selitti: "Jehova itse tukee häntä tautivuoteessa, koko hänen vuoteensa sinä muutat hänen sairautensa aikana." (Ps. 41:3.) Ihminen, joka osoitti huomaavaisuutta vähäosaiselle, saattoi olla varma siitä, että Jumala tunsu hänet ja oli selvillä hänen uskollisesta toimintatavastaan. Hänen Jumalalta saamassaan kehossa oleva toipumiskyky saattaisi auttaa häntä parantumaan sairautestaan. *w15 15/12 4:7*

Lauantai, 29. heinäkuuta

Pitäkää mielessänne vankilakahleissa olevat. (Hepr. 13:3)

Paavali ei tässä viitannut kehen tahansa vankiin. Hän tarkoitti sellaisia veljiä, jotka oli vangittu uskonsa vuoksi. Paavali itse oli ollut vankilakahleissa neljä vuotta, kun hän kirjoitti nuo sanat heprealaiskristityille (Fil. 1:12-14). Hän kiitti veljiä siitä, että he olivat "ilmaisseet myötätuntoa vankilassa olevia kohtaan" (Hepr. 10:34). Nämä heprealaiskristityt olivat fyysisesti kaukana hänestä. Miten he voisivat pitää hänet mielessään? He voisivat esittää sydäimestä lähteviä rukouksia hänen puolestaan (Hepr. 13:18, 19). Nykyään saatamme olla samalla tavoin fyysisesti kaukana veljistämme, jotka on suljettu vankilaan. Emme ehkä voi antaa heille sellaista käytännön apua, jota vankilaa lähellä asuvat todistajat pystyvät antamaan. Voimme kuitenkin ilmaista myötätuntoa ja veljellistä kiintymystä muistamalla näitä uskollisia ja mainitsemalla heidät usein rukouksissamme, joissa pyydämme hartaasti Jehovaa auttamaan heitä. *w16.01 1:13-14*

Sunnuntai, 30. heinäkuuta

Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. (Room. 8:16)

Jumalan alkuperäinen tarkoitus ihmisten suhteen oli, että he eläisivät ikuisesti täällä maan päällä (1. Moos. 1:28; Ps. 37:29). Se että jotkut on valittu hallitsemaan kuninkaina ja pappeina taivaassa, ei ole tavanomaista. Se on poikkeuksellinen järjestely. Voitelu saakin aikaan suuren muutoksen ihmisen ajattelutavassa, asenteessa ja tulevaisuuden toivossa (Ef. 1:18). Mistä ihminen sitten tietää, onko hän saanut taivaallisen kutsun eli erityisen ”ennakkovakuuden”? Vastaus tulee selvästi esille siitä, mitä Paavali sanoi Rooman voidelluille kristityille, jotka olivat ”kutsuttuja olemaan pyhiä”. Hän kertoi heille: ”Te ette saaneet orjuuden henkeä, joka aiheuttaa jälleen pelkoa, vaan te saitte pojaksioton hengen, jonka avulla huudamme: ’Abba, Isä!’” (Room. 1:7; 8:15.) Jumala tekee siis pyhän henkensä välityksellä selväksi tuolle ihmiselle, että hänet on kutsuttu Valtakunnan tulevaksi perilliseksi (1. Tess. 2:12). *w16.01 3:8-9*

Tiistai, 1. elokuuta

Eikö kaiken maan Tuomari tee sitä, mikä on oikein? (1. Moos. 18:25)

Koska Abraham totteli Jehovaa pieniltäkin tuntuissa asioissa, heidän ystävyytensä pysyi vahvana. Hän pystyi puhumaan Jehovalle vapaasti kaikesta ja pyytämään häneltä apua, kun vaikeat kysymykset askarruttivat hänen mieltään. Tämä ilmenee esimerkiksi siitä, miten Abraham toimi kuullessaan, että Jehova aikoi tuhota Sodomian ja Gomorran kaupungit. Hän pelkäsi, että vanhurskaita saattaisi kuolla jumalatto-

Maanantai, 31. heinäkuuta

Pitäkää huoli omista asioistanne. (1. Tess. 4:11)

Miten voimme osoittaa sopivaa kunnioitusta niitä kohtaan, jotka Jehova päättää voidella? Emme esimerkiksi esittäisi heille henkilökohtaisia kysymyksiä heidän voiteluunsa. Varomme siten sekaantumasta siihen, mikä ei meille kuulu. (2. Tess. 3:11.) Meidän ei pitäisi olettaa, että voidellun vanhemmat, aviopuoliso tai muut sukulaiset olisivat myös voideltuja. Perintötekijöillä tai avioliitolla ei ole mitään osaa voitelusaa. (1. Tess. 2:12.) Meidän tulisi myös vastustaa halua udella voideltujen puolisoilta sitä, miltä heistä tuntuu tietää, että he tulevat elämään ilman puolisoaan tulevassa maanpäällisessä paratiisissa. Emme halua esittää kysymyksiä, jotka saattavat aiheuttaa tuskaa, koska voimme luottaa täydellisesti siihen, että Jehova avaa kätensä ja ”tyydyttää kaikkien elolisten halun” (Ps. 145:16). Ne, jotka kohtelevat voideltuja kristittyjä sopivalla tavalla, suojeltuvat salakavalalta vaaralta, ”valeveljiltä”, jotka väittävät olevansa voideltuja (Gal. 2:4, 5; 1. Joh. 2:19). *w16.01 4:10, 11*

mien mukana, ja tunsi mahdollisesti huolta Sodomassa asuvasta veljenpojastaan Lootista ja tämän perheestä. Abraham luotti Jumalaan, ”kaiken maan Tuomariin”, ja puhui hänelle huolestaan. Jehova opetti kärsivällisesti Abrahamille, että hän on armollinen silloinkin, kun hän panee täytäntöön tuomioitaan. Hän tutkii ihmisten sydämet ja etsii vanhurskaita voidakseen pelastaa heidät. (1. Moos. 18:22-33.) Jokainen tiedon ja kokemuksen jyvänen auttoi Abrahamia pitämään yllä läheistä suhdetta taivaalliseen ystävänsä Jehovaan. *w16.02 1:11-12*

Keskiviikko, 2. elokuuta

Osoittautukoon, että Jehova on meidän välillämme, minun ja sinun, ja minun jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä ajan hämärään asti. (1. Sam. 20:42)

Uskollisuutta pidetään yleensä suuressa arvossa. On kuitenkin hyvä huomata, että Jonatan ei ollut uskollinen ainoastaan Daavidille vaan myös Jumalalle. Miksi Jonatan piti Daavidia ystävänä eikä kilpailijana? Kaikkein tärkeintä Jonatanille oli selvästikin uskollisuus Jumalalle. Se oli perusta sille, että hän oli uskollinen myös Daavidille. Daavid ja Jonatan pitivät vannomansa valan. Kristittyinä emme vain ihaile toisten uskollisuutta; olemme itsekin uskollisia perheenjäsenillemme, ystävillemme ja palvojatovereillemme (1. Tess. 2: 10, 11). Ensisijaisesti meidän täytyy kuitenkin olla uskollisia Jehovalle, elämänantajallemme (Ilm. 4:11). Kun pysymme uskollisena hänelle koettelevissakin tilanteissa, tunnemme todellista iloa ja tyydytystä. *w16.02 3:3-4*

Torstai, 3. elokuuta

Daniel päätti sydämessään, ettei hän saastuttaisi itseään. (Dan. 1:8)

Hengellisesti kypsä nuori pysyy vakaumuksessaan. Hän ei käyttäydy valtakunnansalilla kuin Jumalan ystävä mutta koulussa kuin maailman ystävä. Hän on vakaa silloinkin kun hänen uskoaan koetellaan. (Ef. 4:14, 15.) Kukaan ei tietenkään ole täydellinen. Niin nuoret kuin aikuisetkin tekevät toisinaan virheitä. (Saarn. 7:20.) Jos harkitset kastetta, sinun on kuitenkin viisasta miettiä, kuinka lujasti olet päättänyt pitää kiinni Jehovan normeista. Mieti, miten olet viime

aikoina onnistunut pitämään kiinni Jumalan normeista. Miten olet toiminut, kun uskoasi on koeteltu? Näkyykö toiminnastasi, että sinulla on kyky erottaa oikea väärästä? Entä jos joku kannustaisi sinua hyödyntämään kykyjäsi Saatanan maailmassa, kuten Danielia kannustettiin? Tajuatko ”kaiken aikaa, mikä Jehovan tahto on”, silloinkin kun tunnet houkutusta toimia eri tavalla? (Ef. 5:17.) *w16.03 1:7-9*

Perjantai, 4. elokuuta

Nuo päivät tulevat olemaan sellaisen ahdistuksen päiviä, jollaista ei ole sattunut Jumalan luoman luomakunnan alusta siihen aikaan asti. (Mark. 13:19)

Elämme aikaa, jota kuvaillaan Raamatussa ”viimeisiksi päiviksi”, ja aivan edessämme on ”sellaisen ahdistuksen päivät, jollaista ei ole sattunut” koskaan ennen (2. Tim. 3: 1). Lisäksi Saatana ja hänen demoninsa on heitetty alas taivaasta ja heidät on suljettu maan läheisyyteen, mikä aiheuttaa paljon kärsimystä ihmiskunnalle (Ilm. 12:9, 12). Samanaikaisesti meidän tehtävämme on toteuttaa historiallinen ja ennennäkemätön saarnaamiskampanja. Todistammekin nyt useammille ihmisille ja useammilla kielillä kuin koskaan aikaisemmin! Jotta saisimme edelleenkin Jehovan siunauksen, meidän täytyy kuunnella ohjeita, joita saamme kristillisen seurakunnan kautta. Jos ilmaisemme tottelevaista henkeä nyt, meidän on helpompi noudattaa ohjeita ”suuren ahdistuksen” aikana, kun koko Saatanan paha maailma tuhotaan (Matt. 24:21). Sen jälkeen tarvitsemme jälleen uusia ohjeita – ohjeita siitä, miten elää uudessa maailmassa. *w16.03 4:16, 18*

Lauantai, 5. elokuuta

Savusta tuli esiin kulkusirkkoja. (Ilm. 9:3)

Ensimmäisen vuosisadan lopulla apostoli Johannes sai näyn seitsemästä enkelistä, joista kukin puhalsi trumpettiin. Kun viides enkeli puhalsi trumpettiinsa, Johannes näki ”tähdän” putoavan taivaasta maahan. ”Tähdellä” oli kädessään avain, jolla hän avasi syvyyden kuilun. Kuilusta nousi sankka savu, ja savusta tuli esiin kokonainen parvi kulkusirkkoja. Ne eivät tuhonneet kasvilisuutta vaan hyökkäsivät niitä ihmisiä vastaan, ”joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan”. (Ilm. 9:1-4.) Johannes varmasti tiesi, kuinka tuhoisaa jälkeä kulkusirkkaparvi voisi tehdä. Sellainen oli vitsannut Egyptiä Mooseksen päivinä (2. Moos. 10:12-15). Johanneksen näkemät kulkusirkat kuvaavat voideltuja kristittyjä, jotka julistavat Jehovan voimakasta tuomiosanoma. Heihin on nykyään liittynyt miljoonia muita, joilla on maallinen toivo. Yhdessä he tekevät saarnamistyötä, jonka ansiosta monet ovat jättäneet väärän uskonnon ja vapautuneet näin Saatanan hallinnasta. *w16.03 3:3*

Sunnuntai, 6. elokuuta

Paljasta silmäni näkemään lakisi ihmeellisyyksiä. (Ps. 119:18)

Saadakseen selville, missä määrin Valtakunnan totuus vaikuttaa vähemmän kokeneen veljen ajatukseen ja toimintaan, vanhin voisi kysyä: ”Miten Jehovalle vihkiytyminen on muuttanut tapaa, jolla käytät elämäsi?” Tämä kysymys saattaa johtaa syvälliseen keskusteluun siitä, mitä Jehovan palveleminen koko sielustamme merkitsee (Mark. 12:29, 30). Keskustelun päätteeksi hän voisi esittää rukouksen ja pyytää Jehovaa antamaan veljelle py-

hää henkeä, jota tämä tarvitsee viädäkseen valmennuksensa päätökseen. Tuota veljeä varmasti rohkaisee suuresti, että vanhin rukoilee sydämestään hänen puolestaan! Valmennuksen alkuvaiheessa vanhin voisi käsitellä joitakin Raamatun kertomuksia, jotka auttavat oppilasta näkemään, miten tärkeää on olla altis, luotettava ja nöyrä (1. Kun. 19:19-21; Neh. 7:2; 13:13; Apt. 18:24-26). Tällaiset ominaisuudet ovat oppilaalle yhtä välttämättömiä kuin ravinteet maaperälle. Ne nopeuttavat hänen hengellistä kasvuaan ja avaavat hänen silmänsä Jumalan sanan ”ihmeellisyyksille”. *w15 15/4 2:3-4*

Maanantai, 7. elokuuta

Lähestykää Jumalaa. (Jaak. 4:8)

Päästäksemme lähemmäksi Jehovaa meidän on hyvin tärkeää kommunikoida hänen kanssaan säännöllisesti. Miten se tapahtuu? Puhut Jehovalle, kun toistuvasti *rukoilet häntä* (Ps. 142:2). Toisaalta annat Jehovan ikään kuin puhua sinulle, kun säännöllisesti *luet hänen kirjoitettua Sanaansa ja mietiskelet sitä* (Jes. 30:20, 21). Vastauksia rukouksiin ei ehkä aina ole helppo huomata. Mutta kun teet rukouksistasi yksityiskohtaisia, havaitset herkemmin Jehovan vastaukset ja hänestä tulee sinulle todellisempi. Mitä avoimemmin puhut Jehovalle huolistasi, sitä läheisempi hänestä sinulle tulee. Läheisemmän suhteen luominen Jehovaan jatkuu koko eliniän. Meidän täytyy pyrkiä pääsemään lähemmäksi Jumalaa, jos haluamme hänen lähestyvän meitä. Siksi haluamme epäilemättä kommunikoida säännöllisesti hänen kanssaan tutkimalla Raamattua ja rukoilemalla. Näin alati vahvistuva suhteemme Jehovaan auttaa meitä selviytymään koettelemuksista. *w15 15/4 3:3, 14, 16*

Tiistai, 8. elokuuta

Teidän vastustajanne, Panettelija, vaelttaa ympäri niin kuin karjuva leijona etsien kenet niellä.

(1. Piet. 5:8)

Tämän päivän teksti kuvaa osuvasti Saatanan julmaa asennetta. Vaikka koko maailma on jo hänen vallassaan, hän vaanii nälkäisenä lisää uhreja. Saatana aikoo niellä Jehovan kansan. Vainon aallot, joita hän on kohdistanut Jeesuksen seuraajiin ensimmäiseltä vuosisadalta meidän aikaamme asti, todistavat hänen julmuudestaan. Nälkäinen leijona ei osoita myötätuntoa saalistaan kohtaan. Se tappaa säälimättä, eikä se jälkeenpäin tunne katumusta. Saatanakaan ei ole osoittanut myötätuntoa niitä kohtaan, jotka hän yrittää niellä. Ajattele esimerkiksi, miten usein hän mahtoi väijyä taustalla, kun israelilaiset lankesivat sukupuoliseen moraalittomuuteen, ahneuteen ja muihin synteihin. Kun luet vaikkapa moraalittomalle Simrille ja ahneelle Gehasille koituneista kohtalokkaista sairauksista, voitko ”nähdä” karjuvan leijonan hekumoivan voitollaan? (4. Moos. 25:6–8, 14, 15; 2. Kun. 5:20–27.) *w15 15/5 1:8–9*

Keskiviikko, 9. elokuuta

Vastustakaa Panettelijaa, niin hän pakenee teistä. (Jaak. 4:7)

Miten voimme taistella Saatanaa vastaan voitokkaasti? Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Kestävyydellänne te hankitte omaksenne sielunne.” (Luuk. 21:19.) Mikään, mitä ihmiset voivat tehdä, ei aiheuta meille pysyvää vahinkoa. Kukaan ei voi riistää meiltä kallisarvoista ystävyystämme Jumalan kanssa, ellemmme itse anna sen tapahtua (Room. 8:38, 39). Edes Jehovan palvelijoiden kuolema ei merkitse voittoa Saatanalle, sillä Jehova pitää huolen siitä, että heidät herätetään kuolleista (Joh. 5:28, 29).

Toisaalta Saatanan tulevaisuudennäkymät ovat perin synkät. Kun hänen jumalaton järjestelmänsä on tuhotu, hänet heitetään syvyyteen tuhanneksi vuodeksi (Ilm. 20:1–3). Jeesuksen tuhatvuotisen hallituskauden lopussa ”Saatana päästetään irti vankilastaan” vähäksi aikaa, ja silloin hän yrittää vielä kerran eksyttää täydellistä ihmiskuntaa. Sen jälkeen hänet tuhotaan. (Ilm. 20:7–10.) Saatana kohtaa varmasti loppunsa, mutta sinun edessäsi on valoisa tulevaisuus. Asennoidu siis häntä vastaan vahvana uskossa (1. Piet. 5:9). Sinä *voit* taistella Saatanaa vastaan ja voitaa! *w15 15/5 2:1, 18*

Torstai, 10. elokuuta

Terävänäköinen on se, joka on nähnyt onnettomuuden ja sitten kätkeytyy, mutta kokemattomat ovat kulkeneet edelleen, ja heidän on kärsittävä rangaistus.

(Sananl. 22:3)

Terävänäköinen ihminen tajuaa, että ajatukset voivat olla kuin tuli. Oikein käsiteltynä tuli on hyödyksi, esimerkiksi ruoan valmistuksessa. Valloilleen päästettynä se on kuitenkin äärimmäisen vaarallinen, sillä se voi polttaa talon ja tappaa sen asukkaat. Ajatuksetkin ovat hyödyksi, kun ne auttavat meitä jäljittelemään Jehovaa. Ne voivat kuitenkin aiheuttaa vahinkoa, mikäli ne ruokkivat moraalittomia haluja. Esimerkiksi jos meillä olisi tapana ajatella jonkin synnin tekemistä, saattaisimme ennen pitkää toteuttaa tällaisia kuvitelmia. Moraalittomat haavekuvat voivat tosiaan olla hengellisesti äärimmäisen vaarallisia! (Jaak. 1:14, 15.) Jeesus varoitti elättelemästä mielikuvia moraalittomasta käytöksestä. Hän sanoi: ”Jokainen, joka jatkuvasti katsoo naista niin että tuntee intohimoa häneen, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” (Matt. 5:28.) *w15 15/5 4:11–12, 14*

Perjantai, 11. elokuuta

Mieltymykseni liittyivät ihmisten poikiin. (Sananl. 8:31)

Jeesuksen aito kiinnostus ihmisperhettä kohtaan erottuu hänen saarnamatkoistaan keskeisenä elementtinä. Erään kerran häntä kohtasi surullinen näky. (Mark. 1:39, 40.) Hänen eteensä tuli mies, jolla oli pelottava sairaus, spitaali. Lääkäri Luukkaan mukaan mies oli ”täynnä spitaalia”, mikä kertoo sairauden edenneen pitkälle. (Luuk. 5:12.) ”Nähdessään Jeesuksen hän [spitaalinen] lankesi kasvoilleen ja pyysi häntä hartaasti sanoen: ’Herra, jos vain haluat, niin sinä voit puhdistaa minut.’” Miehellä ei ollut epäilystäkään siitä, että Jeesuksella oli voimaa parantaa hänet, mutta hänen täytyi saada selville, *halusiko* Jeesus tehdä sen. Miten Jeesus vastaisi tähän sydämeistä lähtevään pyyntöön? Hän ojensi kätensä, kosketi spitaalista ja sanoi äänellä, josta heijastui sekä voima että hellyys: ”Minä haluan. Puhdistu.” Silloin ”spitaali hävisi hänestä”. (Luuk. 5:13.) Jeesus tosiaan osoitti, miten paljon hän rakasti ihmisiä (Luuk. 5:17). *w15 15/6 2:3-5*

Lauantai, 12. elokuuta

Eristäytyvä - - puhkeaa kaikkea käytännöllistä viisautta vastaan. (Sananl. 18:1)

Se että uskoudumme rohkeasti jollekin kypsälle kristitylle, voi estää meitä puolustelemasta vääriä haluja (Hepr. 3:12, 13). Keskusteleminen hengellisesti pätevän kristityn kanssa auttaa meitä tunnistamaan heikkoutemme ja tekemään tarpeelliset muutokset pysyäksemme Jehovan rakkaudessa. Varsinkin seurakunnan vanhim-

mat ovat päteviä auttamaan meitä. (Jaak. 5:13-15.) Avun hakeminen on erityisen tärkeää, jos moraalitomat halut johtuvat epäpuhtaasta tavasta katsella pornografiaa. Mitä pitempään tässä viivytellään, sitä suurempi on vaara, että epäpuhtaat halut hedelmöityvät ja synnyttävät synnin, joka loukkaa toisia ja tuo häpeää Jehovan nimelle. Halu miellyttää Jehovaa ja pysyä kristillisessä seurakunnassa on saanut monet hänen palvelijansa ottamaan vastaan rakkaudellista apua. (Jaak. 1:15; Ps. 141:5; Hepr. 12:5, 6.) *w15 15/6 3:15-17*

Sunnuntai, 13. elokuuta

On tapahtuva sinä päivänä, että profeetat ovat häpeissään kukin näkynsä takia, kun he profetoivat, eivätkä he käytä karvaista virka-vaatetta pettääkseen. (Sak. 13:4)

Saavatko kaikki väärien uskontojen jäsenet surmansa Suuren Babylonin tuhossa? Ilmeisesti eivät. Jotkut papit lakkaavat harjoittamasta uskontoaan ja kieltävät koskaan olleensa noiden väärien uskontojen jäseniä (Sak. 13:5, 6). Miten Jumalan kansa selviytyy tuosta ajasta? Jeesus selitti: ”Ellei näet noita päiviä lyhennettäisi, ei mikään liha pelastuisi, mutta *valittujen vuoksi nuo päivät lyhennetään.*” (Matt. 24:22.) Vuonna 66 ahdistuksen aika ”lyhennettiin”. Näin ”valitut” eli voidellut kristityt pystyivät pakenemaan kaupungista ja sen ympäristöstä. Vastaavasti tulevan suuren ahdistuksen alkuosa ”lyhennetään” ”valittujen” vuoksi. Poliittisten ”kymmenen sarven” ei anneta tuhota Jumalan kansaa (Ilm. 17:16). Sen sijaan vuorossa on lyhyt rauhallisempi vaihe. *w15 15/7 2:5-6*

Maanantai, 14. elokuuta

Kiusaaja tuli. (Matt. 4:3)

Jokaisen vallassa on itse päättää, antaako hän saattaa itsensä kiusaukseen vai ei (Matt. 6:13; Jaak. 1:13-15). Jeesus torjui heti kunkin Saatanan asettaman kiusauksen lainaamalla sopivia kohtia Jumalan sanasta. Näin hän kannatti Jumalalle kuuluvaa suvereeniutta. Mutta Saatana ei antanut periksi vaan odotti ”toista sopivaa aikaa” (Luuk. 4:13). Jeesus kesti kaikki Saatanan yritykset murtaa hänen nuhteettomuutensa. Saatana yrittää kuitenkin saada ansaan Jeesuksen seuraajat, myös sinut. Koska Jehovan suvereeniutta koskeva kiistakysymys on edelleen ratkaistavana, hän antaa Saatanan kiusata meitä tämän maailman välityksellä. Jumala ei saata meitä kiusaukseen. Hän päinvastoin luottaa meihin ja haluaa auttaa meitä. Kunnioituksesta tahdonvapauttamme kohtaan Jehova ei kuitenkaan automaattisesti estä meitä lankeamasta kiusaukseen. Meiltä vaaditaan kahta asiaa: meidän on pysyttävä hengellisesti hereillä ja rukoiltava hellittämättä. *w15 15/6 5:13-14*

Tiistai, 15. elokuuta

*Me emme millään tavalla anna ai-
hetta kompastumiseen, jottei palve-
lustamme moitittaisi. (2. Kor. 6:3)*

Kristittyjen on valmennettava mieltään ja omaatuntoaan, jotta he voisivat toimia oikein, kun heidän puolueettomuutensa joutuu koetukselle (Room. 14:19). Hyvä esimerkki on Mirjeta, joka asuu eräällä entisen Jugoslavian alueella. Hänet kasvatettiin vihaamaan serbialaisia. Opittuaan, että Jehova on puolueeton ja että Saatana lietsoo etnisten ryhmien välistä vihaa, hän pyrki pääsemään eroon kansallismielisyydestä. Kun etninen väkivalta puhke-

si alueella, vanhat vihantunteet kuitenkin nousivat hänessä pintaan ja hänen oli vaikea saarnata serbeille. Mirjeta tajusi, ettei hän voisi vain jäädä odottamaan ja toivoa tällaisten vahingollisten tunteiden väistymistä. Hän rukoili Jehovalta apua voittaakseen tämän haasteen. ”Olen huomannut, että eniten apua on sananpalvelukseen keskittymisestä”, hän sanoo. ”Palveluksessa yritän jäljitellä Jehovan rakkaudellista persoonallisuutta, ja olen huomannut kielteisten tunteideni haihtuvan.” *w15 15/7 3:11-13*

Keskiviikko, 16. elokuuta

*Jehovan silmät tarkkailevat kaik-
kea maata, jotta hän osoittaisi
voimansa niiden puolesta, jotka
ovat ehytsydamisiä häntä kohtaan.
(2. Aik. 16:9)*

Hän toimi näin esimerkiksi Juudan kuninkaan Josafatin tapauksessa. Erään kerran Josafat suostui epäviisaasti lähtemään Israelin kuninkaan Ahabin kanssa sotaretkelle. Vaikka 400 väärää profeettaa vakuutti, että jumalaton Ahab onnistuisi, Jehovan tosi profeetta Mikaja ennusti varmaa tappiota. Ahab kuoli taistelussa, ja Josafat pääsi juuri ja juuri pakenemaan hengissä. Josafatin palattua Jerusalemiin häntä nuhdeltiin siitä, että hän oli liittoutunut Ahabin kanssa. Silti Jeehu, näkyjennäkijä Hananin poika, sanoi hänelle: ”Sinussa on havaittu hyvää.” (2. Aik. 18:4, 5, 18-22, 33, 34; 19:1-3.) Vaikka Josafat menetteli tyhmästi, Jehova ei ollut sokea sille hyvälle, mitä hän oli tehnyt (2. Aik. 17:3-10). Tämä Raamatun kertomus muistuttaa meitä siitä, että epätäydellisyydestämme huolimatta Jehova osoittaa meitä kohtaan kestävää rakkautta, jos pyrimme koko sydämestämme miellyttämään häntä. *w15 15/8 1:8-9*

Torstai, 17. elokuuta

[Käske heitä] että he tekevät työtä hyvässä, – jotta he saisivat lujan otteen todelliseen elämään. (1. Tim. 6:18, 19)

Miten voisimme valmistautua elämään Jumalan uudessa maailmassa? Kuvitellaanpa, että suunnittelemme muuttoa johonkin toiseen maahan. Miten saattaisimme valmistautua siihen? Alkaisimme ehkä opiskella kieltä, jota siellä puhutaan. Olisi hyödyllistä hankkia tietoa sikäläisistä tavoista. Kenties maistelisivimme siellä syötäviä ruokia. Siten totuttelisivimme jo siihen elämäntapaan, joka meitä odottaa saavuttuamme tuohon maahan. Vastaavasti voimme valmistautua tulevaan tekemällä elämästämme nykyään mahdollisimman samanlaista kuin odotamme sen olevan uudessa maailmassa. Jotkut pitävät suuressa arvossa riippumattomuutta eivätkä suostu tinkimään omista mielilyksistään, mutta mitä tästä on seurannut? Jumalan ohjauksen hylkääminen on aiheuttanut kärsimystä, kurjuutta ja onnettomuutta (Jer. 10:23). Odotamme innokkaasti aikaa, jolloin koko ihmiskunta alistuu Jehovan rakkaudelliseen suvereeniuteen. *w15 15/8 3:4–5*

Perjantai, 18. elokuuta

Älkää iestykö epäsuhtaisesti yhteen ei-uskovien kanssa. (2. Kor. 6:14)

Seuran valitseminen on erityisen tärkeää naimattomille kristityille, jotka haluavat mennä naimisiin. Raamattu neuvoo Jumalan palvelijoita, jotka etsivät aviopuolisoa, menemään naimisiin ”vain Herrassa” eli avioitumaan ainoastaan sellaisen vihkiytyneen ja kastetun Jehovan palvojan kanssa, joka elää Raamatun opetusten mukaisesti (1. Kor. 7:39). Kun kristitty menee naimisiin toisen uskovan kanssa, hän saa kumppanin, joka on vihkiytynyt Jehovalle ja auttaa häntä säilyttämään nuhteet-

tomuutensa. Jehova tietää, mikä on parasta hänen palvelijoilleen, ja hän onkin aina tehnyt selväksi näkemyksensä avioliitosta. Huomaa, kuinka helposti ymmärrettävän kiellon hän antoi Mooseksen välityksellä israelilaisille. Heille sanottiin niistä ympärillä olevien kansojen asukkaista, jotka eivät palvelleet Jehovaa: ”Et saa lankoutua heidän kanssaan. – Sillä hän kääntää poikasi seuraamasta minua, ja silloin he varmasti palvelevat muita jumalia.” (5. Moos. 7:3, 4.) *w15 15/8 4:12–13*

Lauantai, 19. elokuuta

Varmistautukaa tärkeämmistä asioista, niin että Kristuksen päivään saakka olisitte tahrattomia ettekä kompastuttaisi toisia. (Fil. 1:10)

Miten voimme valmentaa omaatuntoamme? Meidän tulee rukoilla, tutkia Raamattua säännöllisesti, mietiskellä lukemaamme ja soveltaa oppimaamme käytäntöön. Siihen siis sisältyy muutakin kuin vain tiedon hankkiminen ja sääntöjen opetteleminen. Tutkiessamme Raamattua pyrimme saamaan vähitellen tarkemman kuvan Jehovasta, hänen persoonallisuudestaan, hänen ominaisuuksistaan ja siitä, mistä hän pitää ja mistä ei. Omatusantomme ilmaisee yhä herkemmin, mitä Jehova Jumala ajattelee asioista. Tämän tulisi vaikuttaa sydämeemme niin, että haluamme tulla entistä enemmän hänen kaltaisikseen. Jos emme kuitenkaan voi ymmärtää ratkaisua, jonka uskonveljemme on tehnyt omantuntonsa perusteella jossakin henkilökohtaisessa asiassa, meidän ei pitäisi tuomita häntä nopeasti tai ajatella, että häntä olisi painostettava muuttamaan mielensä. Ehkä hänen omantuntonsa ”on heikko” ja tarvitsee lisää valmennusta tai se on liian herkkä joissakin asioissa (1. Kor. 8:11, 12). *w15 15/9 2:4, 8, 10*

Sunnuntai, 20. elokuuta

Maan hän on antanut ihmisten pojille. (Ps. 115:16)

Jumalan luomistöiden joukossa maapallo näyttää olevan ainutlaatuisen. Ajattelehan, että kaikista Linnunradan ja muiden galaksien lukemattomista planeetoista Jehova loi juuri maan paitsi asuttavaksi myös kauniiksi, viihtyisäksi ja turvalliseksi kodiksi ihmisluomuksilleen (Jes. 45:18). Jehovan täytyy rakastaa meitä todella paljon! (Job 38:4, 7; Ps. 8:3-5.) Vaikka Jehova loikin meille upean kodin, hän tietää, että voidaksemme olla onnellisia ja tyytyväisiä tarvitsemme muutakin kuin aineellisia asioita. Lapsella on turvallinen olo, kun hän tuntee vanhempiensa rakastavan häntä ja pitävän hänestä huolta. Jehova loi ihmiset kuvakseen ja antoi heille kyvyn sekä tuntea hänen rakkautensa ja huolenpitonsa että osoittaa hänelle vastakaikua (1. Moos. 1:27). Jeesus sanoi: "Onnellisia ovat ne, jotka ovat tietoisia hengellisestä tarpeestaan." (Matt. 5:3.) Rakkaudellisena Isänä Jehova "antaa meille kaikkea runsaasti nautinnoksemme" - niin aineellista kuin hengellistäkin hyvää (1. Tim. 6:17; Ps. 145:16). *w15 15/9 4:6-7*

Maanantai, 21. elokuuta

On tie, joka on miehestä oikea, mutta sen loppuna ovat myöhemmin kuoleman tiet. (Sananl. 14:12)

Psalmista ilmensi oikeanlaista sydämen asennetta, kun hän kirjoitti: "Odota Jumalaa, sillä vielä minä kiitän häntä suurena pelastuksenani. Oi Jumalani, sieluni minussa on epätoivoinen. Sen tähden muistan sinua." (Ps. 42:5, 6.) Millaisia syviä tunteita ja rakkautta Jehovaa kohtaan näistä jakeista heijastuukaan! Oletko sinä kehittänyt samanlaista rakkautta ja luottamusta tai-

vaalliseen Isäämme? Vaikka olisit taipuvainen vastaamaan myöntävästi, voit silti lisätä luottamustasi häneen. Raamatussa sanotaan: "Luota Jehovaan kaikesta sydäimestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi. Ota hänet huomioon kaikilla teilläsi, niin hän itse tekee polkusi suoriksi." (Sananl. 3:5, 6.) Rakastamalla ensin meitä Jehova on opettanut, miten rakastaa häntä (1. Joh. 4:19). Haluamme aina pitää mielessämme hänen ylivertaisen esimerkkinsä sekä osoittaa yhä selvemmin, että rakastamme häntä "koko sydämeistämme ja koko sielustamme ja koko mielestämme ja koko voimastamme" (Mark. 12:30). *w15 15/9 5:17-19*

Tiistai, 22. elokuuta

Minä ja minun huonekuntani palvelemme Jehovaa. (Joos. 24:15)

Kun osallistumme kenttäpalvelukseen, rakennamme toisten uskoa ja omakin uskomme kasvaa. Opimme varhaiskristittyjen tavoin luottamaan Jehovaan täysin ja puhumaan rohkeasti kaikissa tilanteissa (Apt. 4:17-20; 13:46). Uskomme kasvaa nähdessämme, miten Jehova auttaa meitä elämässämme ja miten hän vastaa rukouksiimme. Näin tapahtui Kalebille ja Joosualle. Vakoillessaan Luvattua maata he osoittivat uskoa Jehovaan. Heidän uskonsa kasvoi kuitenkin lujemmaksi, kun he näkivät Jehovan ohjauksen jokaisessa elämänsä vaiheessa. Tämän vuoksi Joosua julistikin täysin vakuuttuneena israelilaisille: "Ei yksikään sana kaikista niistä hyvistä sanoista, jotka Jehova, teidän Jumalanne, on teille puhunut, ole pettänyt." Hän sanoi myöhemmin: "Pelätkää nyt Jehovaa ja palvelkaa häntä moitteetomasti ja totuudessa." (Joos. 23:14; 24:14.) Kun "maistamme" Jehovan hyvyyttä, myös me voimme saada samanlaisen vakaumuksen (Ps. 34:8). *w15 15/10 2:10-11*

Keskiviikko, 23. elokuuta

Esra – oli valmentanut sydämensä. (Esra 7:10)

Teetkö muistiinpanoja esitelmistä tai konventtiohjelmista? Niiden tarkastelu luo hienoja mahdollisuuksia sen mietiskelyyn, mitä olet oppinut Jumalan sanasta ja hänen järjestöstään. Joka kuukausi ilmestyvät *Vartiotorni* ja *Herätkää!*-lehdet ja viimeisimmät konventtijulkaisut tarjoavat meille tuoretta tietoa, jota lukea ja mietiskellä. Lukiessasi *Vuosikirjaa* voisit aina yhden kokemuksen luettuasi miettiä tuota kokemusta ja antaa sen koskettaa sydäntäsi. Halutessasi voit alleviivata julkaisuista ydinajatuksia tai tehdä merkintöjä sivun reunaan. Niistä on apua, kun valmistaudut uusintäkäyntiin, paimennuskäyntiin tai puhetehtävään. Meidän on tärkeää pysähtyä aika ajoin mietiskelemään lukemaamme ennen kaikkea siksi, että näin aineisto painuu sydämeemme ja meille avautuu tilaisuus kiittää Jehovaa rukouksessa kaikesta siitä hyvästä, mitä opimme. *w15 15/10 4:9–10*

Torstai, 24. elokuuta

Jeesus edistyi yhä viisaudessa ja ruumiillisessa kasvussa ja suosiossa Jumalan ja ihmisten edessä. (Luuk. 2:52)

Harva asia tuo kristityille vanhemmille enemmän iloa kuin se, että he näkevät lapsensa menevän kasteelle. Berenice, jonka neljä lasta kävivät kasteella ennen kuin he täyttivät 14 vuotta, sanoo: ”Se kosketti syvästi tunteitamme. Olimme tietenkin kiitollisia siitä, että lapsemme halusivat palvella Jehovaa.” Hän kuitenkin lisää: ”Tiesimme myös, että murrosikäiset lapsemme kohtaisivat paljon haasteita.” Eräs lasten kehitykseen perehty-

nyt asiantuntija toteaa: ”Nuoruus ei ole ’järjettömyyden’ ja ’kypsyttämättömyyden’ aikaa. Se on voimakkaiden tunteiden, sosiaalisten suhteiden solmimisen ja luovuuden aikaa.” Teini-iässä lapsesi voivat kehittää merkityksellisemmän ystävyyssuhteen Jehovaan, asettaa tavoitteita palveluksessa ja tehdä itse ratkaisuja, kuten vihkiytyä Jehovalle ja päättää elää sen mukaisesti. He saattavat Jeesuksen tavoin huomata nuoruuden olevan palkitsevaa hengellisen kasvun aikaa. *w15 15/11 2:1–2*

Perjantai, 25. elokuuta

Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahdukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. (Matt. 6:10)

Jumalan rakkaus ihmisiä kohtaan näkyy järjestelyssä, jonka hän on tehnyt messiaanisen valtakunnan suhteen. Jehova on jo asettanut tämän valtakunnan hallitsijaksi Poikansa, joka rakastaa ihmiskuntaa ja on ylivertaisen pätevä tuohon tehtävään (Sananl. 8:31). Kun Jeesuksen 144 000 taivaallista perijätoveria ovat saaneet ylösnousemuksen, he voivat hyödyntää ihmiselämän tuomia kokemuksia (Ilm. 14:1). Valtakunta oli Jeesuksen opetuksen pääteema, ja hän opetti seuraajiaan rukoilemaan, että se tulisi ja toisi luvatut siunaukset tullessaan. Raamatun ennustukset paljastavat, että Jumalan taivaallinen valtakunta perustettiin, kun Kristuksen läsnäolo alkoi vuonna 1914. Sen jälkeen on koottu jäljellä olevia niistä, jotka tulevat hallitsemaan Jeesuksen kanssa taivaassa, ja ”suurta joukkoa”, joka selviää elossa tämän maailman lopusta ja joka ohjataan uuteen maailmaan (Ilm. 7:9, 13, 14). *w15 15/11 3:16, 18*

Lauantai, 26. elokuuta

*Kuulehan, niin minä puhun.
(Job 42:4)*

Jumala teki ensimmäiseksi luomuksen, jota apostoli Johannes kutsuu ”Sanaksi” ja ”Jumalan luomakunnan aluksi” (Joh. 1:1; Ilm. 3:14). Jehova Jumala kertoi ajatuksesta ja tunteistaan tälle Esikoispojalleen (Joh. 1:14, 17; Kol. 1:15). Apostoli Paavali puhuukin ”enkelien kielestä”, joka on ihmiskieltä paljon korkeampi taivaallinen viestintäkeino (1. Kor. 13:1). Jehova tietää kaiken miljardeista älyllisistä luomuksistaan, niin enkeleistä kuin ihmisistäkin. Minä hetkenä tahansa lukemattomat ihmiset voivat rukoilla häntä useilla eri kielillä. Jehova kuuntelee rukouksia ja samanaikaisesti viestii taivaallisten luomusten kanssa ja antaa heille ohjeita. Jotta hän kykenee tähän, hänen ajatustensa, kielensä ja viestintänsä täytyy olla suunnattoman paljon korkeammalla tasolla kuin ihmisillä (Jes. 55:8, 9). Kun Jehova kommunikoi ihmisten kanssa, hän varmasti käyttää yksinkertaisempaa tapaa ilmaista ajatuksiaan, niin että ne voidaan ymmärtää. *w15 15/12 1:1–2*

Sunnuntai, 27. elokuuta

Maa on oleva täynnä Jehovan tuntemusta niin kuin vedet peittävät meren. (Jes. 11:9)

Monissa maissa Raamatut ovat kalliita, ja niitä on vaikea hankkia, joten oma Raamattu on suuri siunaus. Raportti Ruandasta kertoo entisistä ajoista: ”Veljet pitivät tutkistelua monille ihmisille, jotka eivät edistyneet, koska heillä ei ollut omaa Raamattua. Heillä ei ollut varaa ostaa paikallisen kirkon käyttämää laitosta. Usein he eivät myöskään pystyneet ymmärtämään selvästi joidenkin jakei-

den merkitystä, mikä hidasti heidän edistymistään.” Tilanne muuttui, kun *Uuden maailman käännös* julkaistiin heidän kielellään. Ruandalainen perhe, johon kuuluu neljä teini-ikäistä lasta, sanoi: ”Kiitämme todella Jehovaa ja uskollista ja ymmärtäväistä orjaa siitä, että he antoivat meille tämän Raamatun. Olemme hyvin köyhiä, ja meillä ei ollut rahaa hankkia Raamattuja kaikille perheemme jäsenille. Mutta nyt meillä on oma kappale jokaisella. Osoittaaksemme kiitollisuutemme Jehovalle luemme Raamatua perheenä joka päivä.” *w15 15/12 2:15–16*

Maanantai, 28. elokuuta

*Oi Jehova, osoita minulle suopeutta. Paranna minun sieluni, sillä olen tehnyt syntiä sinua vastaan.
(Ps. 41:4)*

Daavid on saattanut kirjoittaa nämä sanat muistellessaan aikaa, jolloin Absalom yritti anastaa valtaistuimen eikä Daavid sairautensa vuoksi pystynyt estämään häntä. Daavid ei ollut unohtanut Batseban kanssa tekemäänsä syntiä eikä sen seurauksia, vaikka olikin saanut Jumalalta anteeksi (2. Sam. 12:7–14). Silti tuo kuningas oli varma, että Jumala tukisi häntä hänen sairavuoteellaan. Daavid ei rukoillut Jumalalta ihmeeparannusta itselleen. Tekstiyhteys osoittaa, että Daavid pyysi Jehovalta sellaista apua, jota tämä antaisi kaikille niille, jotka osoittivat huomaavaisuutta vähäosaisia kohtaan; Hän antaisi voimaa ”tautivuoteessa” olevalle (Ps. 41:3). Koska Daavidin synti oli annettu anteeksi, hän saattoi pyytää, että Jumala lohduttaisi ja tukisi häntä ja että hänen kehonsa fyysiset voimavarat auttaisivat häntä toipumaan (Ps. 103:3). Me voimme toimia samoin. *w15 15/12 4:8–9*

Tiistai, 29. elokuuta

Te saitte pojaksioton hengen, jonka avulla huudamme: "Abba, Isä!" (Room. 8:15)

Ne, jotka ovat saaneet tämän erityisen kutsun Jumalalta, eivät tarvitse muuta todistusta mistään toisesta lähteestä. He eivät tarvitse keneltäkään toiselta vahvistusta sille, mitä heille on tapahtunut. Jehova ei jätä heidän mieleensä ja sydämeensä pienintäkään epäilystä. Apostoli Johannes sanoo tällaisille voidelluille kristityille: "Teillä on voiteltu pyhältä; teillä kaikilla on tieto." Hän toteaa lisäksi: "Mitä teihin tulee, niin se voiteltu, jonka häneltä saitte, pysyy teissä, ettekä te tarvitse ketään opettamaan itseänne, vaan niin kuin hänen voitellunsa opettaa teitä kaikesta ja on totta eikä ole valhetta, ja niin kuin se on opettanut teitä, pysykää hänen yhteydessään." (1. Joh. 2:20, 27.) Nämä kristityt tarvitsevat hengellistä opetusta kuten kaikki muutkin, mutta he eivät tarvitse ketään vahvistamaan voitelluaan. Kaikkeuden mahtavin voima on antanut heille varmuuden siitä, että he ovat voideltuja! *w16.01 3:9-10*

Keskiviikko, 30. elokuuta

Tyytykää siihen, mitä teillä nyt on. (Hepr. 13:5)

Todellinen tyytyväisyys kumpuaa luottamuksestamme Jehovaan. Sen ansiosta meillä on tasapainoinen näkemys aineellisesta omaisuudesta (1. Tim. 6:6-8). Se auttaa meitä tajuamaan, että suhteemme Jehovaan ja kristittyihin veljiimme on paljon tärkeämpi kuin mikään, mitä rahalla saa. Tyytyväinen ihminen ei valita, purnaa tai etsi vikoja. Hän ei myöskään anna myöten kateudelle ja ahneudelle, jotka voivat tukahduttaa veljellisen rakkauden. Tyy-

tyväisyys edistää ihmisessä pikeminkin anteliasta henkeä (1. Tim. 6:17-19). Lisäksi luottamuksemme Jehovaan antaa meille rohkeutta huolimatta siitä, millaisia haasteita saatamme kohdata (Hepr. 13:6). Tällainen rohkeus puolestaan mahdollistaa sen, että meillä on myönteinen asenne ja voimme vahvistaa ja lohduttaa toisia uskovia (1. Tess. 5:14, 15). Silloinkin kun maailma kohtaa suuren ahdistuksen, me voimme "nousta pystyyn ja nostaa päämme", koska tiedämme vapautuksemme olevan lähellä (Luuk. 21:25-28). *w16.01 1:16-17*

Torstai, 31. elokuuta

Jehova tuntee ne, jotka kuuluvat hänelle. (2. Tim. 2:19)

Useiden kymmenien vuosien ajan niiden määrä, jotka ottivat osaa Kristuksen kuoleman muistonvieron vertauskuviin, väheni jatkuvasti, mutta viime vuosina tuo joukko on kasvanut. Pitäisikö tämän huolestuttaa meitä? Ei. Tarkastelemme nyt joitakin seikkoja, jotka kannattaa pitää mielessä. Ne, jotka laskevat vertauskuviin osallistuvien määrän, eivät voi arvioida, kenellä oikeasti on taivaallinen toivo. Tuo määrä sisältää myös ne, jotka ajattelevat virheellisesti olevansa voideltuja. Jotkut ovat saattaneet ottaa osaa vertauskuviin, mutta ovat myöhemmin lopettaneet sen. Toisilla saattaa olla henkisiä tai tunneperäisiä ongelmia, joiden vuoksi he uskovat, että he tulevat hallitsemaan Kristuksen kanssa taivaassa. Siksi osallistujien määrä ei kerro täsmällisesti niiden voideltujen määrää, jotka vielä ovat maan päällä. Raamatussa ei myöskään paljasteta, kuinka monta heistä on jäljellä silloin, kun suuri ahdistus puhkeaa. *w16.01 4:12-14*

Perjantai, 1. syyskuuta

[Abraham] lähti matkalle siihen paikkaan, jonka tosi Jumala hänelle osoitti. (1. Moos. 22:3)

Ennen kuin Abraham erosi hänen ja lisakin mukana olleista palvelijoista, hän sanoi: ”Jääkää te tähän aasin kanssa, mutta *minä ja poika* tahdomme mennä tuonne palvomaan ja *palata sitten luoksesse.*” (1. Moos. 22:5.) Mitä Abraham tarkoitti? Valehteliko hän palvelijoilleen, että lisak palaisi, vaikka hän tiesi uhraavansa hänet? Ei. Raamattu valottaa meille, mitä hän ajatteli tuossa tilanteessa (Hepr. 11:19). Abraham tiesi, että ”Jumala kykenisi herättämään – – [lisakin] kuolleistakin”. Hän uskoi ylösnousemukseen. Hän tiesi, että Jehova oli elvyttänyt hänen ja Saaran lisääntymiskyvyn heidän vanhalla iällään (Hepr. 11:11, 12, 18). Abraham tajusi, että mikään ei ollut mahdotonta Jehovalle. Hän oli vakuuttunut siitä, että mitä tahansa tuona päivänä tapahtuisikin, hän saisi takaisin rakkaan poikansa, jotta Jehovan lupaukset voisivat toteutua. Hyvästä syystä Abrahamia kutsutaan kaikkien niiden isäksi, jotka uskovat! (Room. 4:11.)
w16.02 1:3, 13

Lauantai, 2. syyskuuta

Jehova ei hylkää kansaansa suuren nimensä tähden. (1. Sam. 12:22)

Vaikka Saul oli Jehovan voitelema kuningas, hänestä tuli myöhemmin tottelematon ja Jehova hylkäsi hänet (1. Sam. 15:17–23). Jehova ei silti poistanut Saulia valtaistuimelta heti. Saulin alamaiset ja läheiset olivat vaikeassa tilanteessa: heidän uskol-

lisuutensa Jehovaa kohtaan joutui koetukselle, koska ”Jehovan valtaistuimella” istuva kuningas toimi väärin (1. Aik. 29:23). Saulin poika Jonatan pysyi kuitenkin uskollisena Jehovalle. Mekin voimme olla uskollisia Jehovalle osoittamalla suhteellista alamaisuutta esivalloille – silloinkin kun ne eivät näytä ansaitsevan kunnioitustamme. Vaikka jotkut viranomaisista saattavat olla korruptoituneita, kunnioitamme heitä heidän asemansa vuoksi. (Room. 13: 1, 2.) Voimme osoittaa uskollisuutta Jehovaa kohtaan kunnioittamalla myös niitä, joille Jehova on antanut valtaa perheessä ja seurakunnassa (1. Kor. 11:3; Hepr. 13:17).
w16.02 3:5–6, 8

Sunnuntai, 3. syyskuuta

Kansasi tarjoutuu halukkaasti. (Ps. 110:3)

Raamattu sanoo, että Jehovan kansa – mukaan lukien nuoret – ”tarjoutuu halukkaasti” hänen palvelukseensa. Jos harkitset kastetta, sinun täytyy siis olla varma, että kasteelle meneminen on *oma* halusi. Tämä voi vaatia itsetutkistelua, erityisesti jos olet kasvanut todistajaperheessä. Olet varmasti elämäsi aikana nähnyt monien menevän kasteelle. Jotkut heistä ovat ehkä olleet ystäviäsi tai sisaruksiasi. Varo kuitenkin sitä, että alkaisit pitää kastetta jonkinlaisena aikuistumisriittinä, jonka kaikki nuoret ennemmin tai myöhemmin käyvät läpi. Miten voit säilyttää kasteesta oikean näkemyksen, Jehovan näkemyksen? Pysähdy aika ajoin miettimään, *miksi* kasteelle meneminen on tärkeää.
w16.03 1:11–12

Maanantai, 4. syyskuuta

Joka janoaa, tulkoon; joka tahtoo, ottakoon elämän vettä ilmaiseksi.
(Ilm. 22:17)

Miten voimme kristillisen seurakunnan jäsenenä onnistua tämän kutsun esittämisessä? Meidän on tehtävä sopusointuisesti yhteistyötä (Ef. 4:16). Jotta voimme viedä Valtakunnan hyvää uutista niin monille kuin mahdollista, meidän on tehtävä saarnaamistyötä järjestyksellisesti. Sen vuoksi saamme ohjeita, esimerkiksi seurakunnan kenttäpalveluskokouksissa. Kun sitten menemme kenttäpalvelukseen, julistamme Valtakunnan sanomaa puhumalla ihmisille ja le vittämällä miljoonia julkaisuja. Joskus järjestetään erikoiskampanjoita. Kun osallistut niihin, olet samassa työssä miljoonien muiden kanssa, jotka vievät ”keskitaivaalla lentävän enkelin” sanomaa (Ilm. 14:6). *w16.03 3:4-5*

Tiistai, 5. syyskuuta

Kirjakääröt avattiin.
(Ilm. 20:12)

Me saamme tulevaisuudessa ohjeita siitä, miten elää uudessa maailmassa. Raamattu kertoo, että ”kirjakääröt avataan”. Kun ihmiset – myös ylösnousseet – pe-rehtyvät näihin kirjakääröihin, he saavat tietää, mikä Jumalan tahto heidän suhteensa on. Kirjakääröt auttavat meitä tutustumaan entistä lähemmin Jehovan ajattelu-tapaan. Lisäksi Raamattua opitaan koko ajan ymmärtämään paremmin. Kaiken tämän ansiosta paratiisin asukkaat tulevat varmasti rakastamaan, arvostamaan

ja kunnioittamaan toisiaan (Jes. 26:9). Mieti, miten suurenmoinen opetusohjelma meillä on edessämme Kuninkaan Jeesuksen Kristuksen alaisuudessa! Niitä jotka noudattavat sitä, ”mitä kirjakääröihin on kirjoitettu”, odottaa ikuinen elämä. Jos he pysyvät uskollisina Jumalalle loppukoetuksessa, heidän nimensä kirjoitetaan ”elämän kirjakääröön”. Se voi olla sinunkin osasi! *w16.03 4:19-20*

Keskiviikko, 6. syyskuuta

Sinä olet toivoni, oi Suvereeni Her-ra Jehova, se johon olen pannut luottamukseni nuoruudestani asti.
(Ps. 71:5)

Kokeneiden vanhinten mielestä on hyvin tärkeää aloittaa valmentaminen veljien ollessa nuoria – varhaisessa teini-iässä – antamalla heille heidän ikäänsä sopivia tehtäviä seurakunnassa. Tällainen varhainen valmennus auttaa nuoria pitämään katseensa hengellisissä tavoitteissa myöhempi-nä teinivuosina, jolloin monet asiat pyrkivät hajottamaan heidän huomiotaan. (Ps. 71:17.) Vanhin voi kasvattaa oppilaassa halua palvelella selittämällä hänelle paitsi *mitä* tehdä myös *miksi* toimia niin. Esittämällä perusteita vanhimmat jäljittelevät Suurta Opettajaa, Jeesusta. Esimerkiksi ennen kuin Jeesus käski apostolejaan tekemään opetuslapsia, hän kertoi heille, *miksi* heidän tuli totella. Hän sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.” Sitten hän lisäsi: ”Menkää sen tähden ja tehkää opetuslapsia kaikkien kansakuntien ihmisistä.” (Matt. 28:18, 19.) *w15 15/4 2:5-6*

Torstai, 7. syyskuuta

Herra seisoi lähelläni ja valoi minuun voimaa, – ja minä vapauduin leijonan kidasta.

(2. Tim. 4:17)

Rooman kristityt elivät vaarallista aikaa. Koska heidän väitettiin sytyttäneen kaupungin tuleen vuonna 64, he kohtasivat kiihkeää vainoa. Todennäköisesti juuri tänä uhkaavana aikana apostoli Paavali oli vangittuna Roomassa toista kertaa. Tulisivatko muut kristityt hänen avukseen? Hän saattoi aluksi epäillä sitä, sillä hän kirjoitti Timoteukselle: ”Ensimmäisessä puolustuksessani ei kukaan tullut minun puolelleni, vaan vähitellen kaikki jättivät minut.” (2. Tim. 4:16.) Paavali ei kuitenkaan jäänyt kokonaan vaille apua. Hän luotti siihen, että Jehova antaisi hänelle voimaa kestää silloiset koettelemukset ja mitkä tahansa tulevat vaikeudet. Hän sanoikin heti seuraavaksi: ”Herra vapauttaa minut jokaisesta pahasta teosta.” (2. Tim. 4:18.) Paavali oli tosiaan oppinut, että silloinkin kun ihmiset eivät pysty juuri auttamaan, Jehova ja hänen Poikansa antavat todellista apua. *w15 15/4 4:1–3*

Perjantai, 8. syyskuuta

Se murskaa sinun pääsi.

(1. Moos. 3:15)

Kun Jeesus syntyi, Saatana tiesi, että tuosta vastasyntyneestä lapsesta varttuisi luvattu Messias. Tuntuiko Saatana, että lapsen hengen riistäminen menisi liian pitkälle? Hänellä ei ole jaloja eettisiä normeja, ja hän toimikin epäröimättä Jeesus-lasta vastaan. Miten? Kuningas Herodes huolestui kovasti tähdistäennustajien tiedustellessa ”siitä, joka on syntynyt juutalais-ten kuninkaaksi”, ja päätti tappaa

hänet (Matt. 2:1–3, 13). Päästäkseen hänestä varmasti eroon Herodes käski surmata *kaikki* pojat kaksivuotiaista alaspäin Betlehemistä ja sen seuduilta (Matt. 2:13–18). Jeesus pelastui kuolemalta tässä käsittämättömässä verilöylyssä, mutta mitä se kertoo vihollisestamme Saatanasta? On selvää, ettei hän pidä ihmiselämää arvossa. Hänellä ei ole lainkaan helliä tunteita lapsia kohtaan. Saatana on tosiaan ”karjuva leijona” (1. Piet. 5:8). Älä koskaan aliarvioi hänen julmuuttaan! *w15 15/5 1:10, 12–13*

Lauantai, 9. syyskuuta

He eivät saaneet lupausten täyttymystä, mutta he näkivät ne kaukaa. (Hepr. 11:13)

Jumala on antanut meille kyvyn muodostaa mielikuvia asioista, joita emme ole nähneet. Sen ansiosta voimme tehdä järkeviä suunnitelmia ja odottaa innokkaasti tulevia tapahtumia. Jehova pystyy näkemään tulevaisuuteen, ja Raamatussa hän kertoo usein ennalta, mitä on odotettavissa. Kykymme kuvitella tulevia tapahtumia ja asioita, joita emme ole nähneet, auttaa meitä ilmaisemaan uskoa (2. Kor. 4:18). Kun Hanna ajatteli aikaa, jolloin hän veisi poikansa Samuelin palvelemaan tabernaakkeliin, hän ei vain unelmoinut. Tämä mielikuva perustui siihen, mitä hän oli päättänyt tehdä, ja se auttoi häntä keskittymään tavoitteeseensa. (1. Sam. 1:22.) Jos näemme mielessämme Jumalan lupausten täyttymyksen, kuvittelemme jotain sellaista, mikä tulee varmasti tapahtumaan (2. Piet. 1:19–21). Epäilemättä monet Raamatun aikoina eläneet uskon miehet ja naiset muodostivat mielikuvia siitä, mitä Jumala oli luvannut. *w15 15/5 3:1–3*

Sunnuntai, 10. syyskuuta

*Rikkaan kalleudet ovat – – kuin suojamuuri hänen kuvitelmissaan.
(Sananl. 18:11)*

On vaarallista haaveilla rikastumisesta samalla kun työntää Jumalan palvelemisen taka-alalle. Eräs Jeesuksen vertaus havainnollistaa hyvin sellaisen ihmisen surkuteltavaa tilaa, joka ”kerää aarteita itselleen, mutta ei ole rikas Jumalalle” (Luuk. 12:16–21). Jehova iloitsee, kun toimimme häntä miellyttävällä tavalla (Sananl. 27:11). Olemme hyvin onnellisia, kun meillä on hänen hyväksyntänsä sen vuoksi, että olemme keränneet ”aarteita taivaaseen” (Matt. 6:20). Ja hyvä suhde Jehovaan on epäilemättä kallisarvoisin aarre, minkä voimme omistaa. Jos yrittäisimme kerätä ”aarteita maan päälle”, kannettavaksemme kertyisi monia huolia (Matt. 6:19). Jeesus osoitti erään vertauksen avulla, että ”tämän asiainjärjestelmän huoli ja rikkaiden petollinen voima” voivat tukahduttaa Valtakunnan sanan (Matt. 13:18, 19, 22). *w15 15/5 4:15–16*

Maanantai, 11. syyskuuta

*Ihmisjoukko ihmetteli nähdessään mykkien puhuvan ja rampojen kävelevän ja sokeiden näkevän.
(Matt. 15:31)*

Jumalan voimalla Jeesus Kristus pystyi tekemään monenlaisia hämmästyttäviä ihmeitä. Spitaalilin lisäksi hän paransi kaikenlaisia tauteja ja kaikenlaista raihnaisuutta kansan keskuudessa. Tehdessään näitä sääliä ilmaisevia ihmeitä Jeesus ei joutunut turvautumaan elinten luovuttajiin tai elinsiirtoihin. Hän paransi vaurioituneet elimet tai ruumiinosat. Lisäksi hän paransi ihmiset heti, jos-

kus jopa pitkän matkan päästä (Joh. 4:46–54). Mitä nämä vaikuttavat esimerkit osoittavat? Jeesuksella, joka on nyt valtaistumelle asetettu taivaallinen kuningas, on voima ja myös halu parantaa sairaat pysyvästi. Tapa, jolla Jeesus kohteli ihmisiä, saa meidät vakuuttuneiksi siitä, että uudessa maailmassa täyttyy Raamatun ennustus: ”Hän säälii alhaista ja köyhää.” (Ps. 72:13.) Silloin Jeesus toimii sydämensä halun mukaisesti ja auttaa kaikkia hädänalaisia. *w15 15/6 2:6*

Tiistai, 12. syyskuuta

*Olkoon sinun nimesi pyhitetty.
(Matt. 6:9)*

Monet osaavat ulkoa Isä meidän rukouksen. Sen avulla osoitamme usein ovelta ovelle -palveluksessa tapaamillemme ihmisille, että Jumalan valtakunta on todellinen hallitus, joka tulee toteuttamaan suurenmoisia muutoksia maan päällä. Saatamme myös viitata tämän rukouksen ensimmäiseen pyyntöön todistellessamme, että Jumalalla on nimi, joka täytyy pyhittää eli pitää pyhänä (Matt. 6:9, alav.). Tarkoittiko Jeesus, että meidän tulisi toistaa tämä rukous sanasta sanaan joka kerta kun rukouksemme, kuten monet kristikunnassa tekevät? Ei, sillä hän sanoi juuri edellä: ”Rukoillessanne älkää kuitenkaan hokeko samoja asioita.” (Matt. 6:7.) Esittäessään tämän rukouksen myöhemmin uudelleen Jeesus ei käyttänyt aivan samoja sanoja (Luuk. 11:1–4). Hän auttoi meitä ymmärtämään, millaisia asioita meidän tulee pyytää ja mikä on niiden tärkeysjärjestys. Siksi tätä rukousta on sopivaa kutsua mallirukoukseksi. *w15 15/6 4:1–2*

Keskiviikko, 13. syyskuuta

Varokoon – se, joka luulee seisovansa, ettei hän kaadu.

(1. Kor. 10:12)

Jehova antaa meille voimakkaan pyhän henkensä, joka vahvistaa meitä ja auttaa meitä vastustamaan kiusausta. Hän myös esittää varoituksia Sanansa ja seurakunnan välityksellä. Meitä varoitetaan esimerkiksi käyttämästä liian paljon aikaa, rahaa ja energiaa aineellisiin pyrkimyksiin, jotka ovat toisarvoisia. Aiemmin tienraivaajina toimineilla Espenillä ja Jannella on kaksi lasta, joista heidän on huolehdittava. Espen sanoo: ”Rukoilemme usein Jehovalta, ettemme lankeaisi kiusaukseen nyt kun emme pysty käyttämään teokraattisiin toimiin yhtä paljon aikaa kuin ennen. Pyydämme Jehovalta apua säilyttääksemme hengellisyytemme ja pyryksemme innokkaina sananpalveluksessa.” Eräs nykyajalle ominainen kiusaus on pornografia. Jotkut ovat langenneet katselemaan sitä, koska he ovat antaneet mielensä viipyä siinä, mikä on pahaa. Voimme kuitenkin torjua sen, kuten lukuisat veljemme ja sisaremmme ovat tehneet. (1. Kor. 10:13.)
w15 15/6 5:15–16

Torstai, 14. syyskuuta

Maan kuninkaat ja korkea-arvoisimmat ja sotapäälliköt ja rikkaat ja voimakkaat ja kaikki orjat ja vappaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten kallioihin. (Ilm. 6:15)

Mitä tapahtuu sen jälkeen, kun väärän uskonnon järjestöt on tuhottu? Silloin meidän on aika paljastaa, mitä sydämessämme todella on. Useimmat etsivät turvaa ihmisten järjestöistä, joita verrataan ”vuorten kallioihin”. Jumalan kansa kuitenkin kuvaannollisesti pu-

huen pakenee hänen järjestämäänsä turvapaikkaan. Kun piiritys keskeytyi ensimmäisellä vuosisadalla, juutalaiset eivät kääntyneet joukoittain kristityiksi. Silloin niiden, jotka jo olivat kristittyjä, täytyi toimia ja osoittaa tottelevaisuutensa. Mekään emme voi odottaa, että suuressa ahdistuksessa koittava välivaihe saisi monet tulemaan uskoviksi. Sen sijaan kaikilla tosi uskoilla on silloin tilaisuus osoittaa rakkautensa Jehovaan ja antaa tukensa Kristuksen veljille (Matt. 25: 34–40).
w15 15/7 2:7

Perjantai, 15. syyskuuta

Jos joku omantunnon vuoksi Jumalan edessä kestää murheiden alaisena ja kärsii epäoikeudenmukaisesti, niin se on mieluista.

(1. Piet. 2:19)

Onko kasvatuksesi tai ympäristösi saanut sinut ajattelemaan, että oma maasi tai alueesi on muita parempi? Tuntuuko sinusta edelleen tältä? Kristittyjen ei tule antaa kansalliskiihkon vääristää näkemystään toisista. Mutta entä jos tajuat, että sinulla on kielteisiä ajatuksia niistä, jotka edustavat jotakin toista kansallisuutta, kulttuuria, kieltä tai rotua? Siinä tapauksessa olisi hyvä miettiä, miten Jehova suhtautuu kansallismielisyyteen ja ennakkoluuloihin. Näitä ja muita samankaltaisia aiheita voisi olla hyvä tutkia. Pyydä sitten Jehovan apua voidaksesi omaksua näistä asioista hänen näkemyksensä. (Room. 12:2.) On tärkeää tehdä näin, sillä ennemmin tai myöhemmin kaikki Jehovan palvelijat ovat tilanteessa, jossa omatunto vaatii heitä toimimaan eri tavalla kuin esimerkiksi työ- tai koulutoverit, naapurit ja sukulaiset. Meidän täytyykin olla erilaisia!
w15 15/7 3:14–15

Lauantai, 16. syyskuuta

Joona rukoili Jehovaa, Jumalansa, kalan sisuksista. (Joona 2:1)

Jehova kuulee pyyntömme ja ymmärtää meitä, vaikkei kukaan muu ymmärtäisi. Hänen vastauksensa rukouksiimme ovat kaunis ilmaus kestävästä rakkaudesta, jota hän tuntee meitä kohtaan. Voimme oppia paljon rukouksista, jotka on kirjoitettu muistiin Jumalan sanaan. Meidän on siksi erittäin hyödyllistä tarkastella niitä aika ajoin perheen yhteisessä palvonnassa. Sen mietiskeleminen, miten muinoin eläneet Jehovan palvelijat ilmaisivat syvimpiä ajatuksiaan hänelle, auttaa meitä tekemään omista rukouksistamme sisältökkäämpiä. Ajattele esimerkiksi, mitä Joona sanoi rukoillessaan katuvaisena suuren kalan vatsassa (Joona 1:17-2:10). Tarkastele harrasta rukousta, jonka Salomo esitti Jehovalle tempelin vihkiäisissä (1. Kun. 8:22-53). Mieti Jeesuksen mallirukousta, joka on tarkoitettu meidän hyödyksemme (Matt. 6:9-13). Ennen kaikkea anna säännöllisesti ”anomustesi tulla – Jumalalle tunnetuksi”. Silloin ”Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ajatuksen, varjelee – sydämesi ja mielesi”. (Fil. 4:6, 7) *w15 15/8 1:11-12*

Sunnuntai, 17. syyskuuta

Olkaa alistuvaisia. (Hepr. 13:17)

On nautittavaa elää uudessa maailmassa Jehovan järjestelyjen alaisuudessa ja olla mukana kaunistamassa maata, opettamassa kuolleista herätettyjä ja toteuttamassa ihmiskuntaa koskevaa Jehovan tahtoa. Mutta entä jos meitä käskettäisiin tekemään sellaista työtä, joka ei miellytä meitä? Alistuisimmeko ohjaukseen yrittämällä parhaamme mukaan suoriutua tehtävästämme ja jopa nauttia siitä? Useimmat meistä vastaisivat myöntävästi. Mutta alistummeko teokraattiseen ohjaukseen

nykyään? Toimimalla siten valmistaudumme elämään ikuisesti Jehovan hallinnon alaisuudessa. Voimme valmistautua elämään uudessa maailmassa paitsi alistumalla Jehovan nykyisiin järjestelyihin myös kehittämällä tyytyväisyyttä ja yhteistoiminnallista henkeä. Esimerkiksi jos saamme uusia palvelustehtäviä, yritämme hoitaa ne tyytyväisin ja iloisin mielin. Kun toimimme yhteistyössä niiden kanssa, jotka ohjaavat työtä nykyään, asenteemme on todennäköisesti samanlainen uudessa maailmassa. *w15 15/8 3:6-7*

Maanantai, 18. syyskuuta

Hänen omat [pakana]vaimonsa olivat taivuttaneet hänen sydämensä seuraamaan muita jumalia – -. Ja Salomo alkoi tehdä sitä, mikä oli pahaa Jehovan silmissä. (1. Kun. 11:4, 6)

Huono seura horjutti Salomon viisautta ja sai hänet luopumaan tosi palvonnasta (1. Kun. 11:1-6). Tässä on vakava varoitus kristityille, jotka harkitsevat avioliittoa jonkun sellaisen kanssa, joka ei rakasta Jehovaa. Mitä on sanottava niistä, joista tulee Jumalan palvojia vasta sen jälkeen, kun he ovat avioituneet ei-uskovan kanssa? Raamattu sanoo: ”Te vaimot, olkaa alamaisia omalle miehellenne, jotta jos jotkut eivät tottele sanaa, heidät voitettaisiin sanatta vaimonsa käytöksellä.” (1. Piet. 3:1.) Tämä neuvo annettiin kristityille vaimoille, mutta se soveltuu yhtä hyvin mieheen, josta tulee Jehovan palvoja ja jonka vaimo ei ole uskova. Raamattu esittää selvän ohjeen: ole hyvä puoliso ja elä niiden korkeiden normien mukaan, jotka Jumala on avioliittoa varten antanut. Monet ei-uskovat ovat ottaneet totuuden vastaan pantuaan merkille, millaisia muutoksia Jumalan vaatimuksiin mukautuminen on saanut aikaan heidän puolisoissaan. *w15 15/8 4:15-16*

Tiistai, 19. syyskuuta

Kokematon uskoo joka sanan, mutta terävänäköinen harkitsee askeleitaan. (Sananl. 14:15)

Joihinkin sairauksiin ei ehkä ole tiedossa parannuskeinoja. Siksi on viisasta suhtautua varovaisesti sellaisiin hoitomuotoihin, jotka lupaa-
vat uskomattomia vaikutuksia mutta joita suositetaan pelkästään kuulopuheiden perusteella. Paavali henkeytettiin kirjoittamaan: ”Tul-
koon järkevyytenne tunnetuksi kaikille ihmisille.” (Fil. 4:5.) Järkevyys estää meitä omistamasta niin paljon aikaa terveydenhoitoon, että hengelliset asiat jäävät takalalle. Jos annamme terveydenhoidon nousta päähuomion kohteeksi elämässämme, meistä voi tulla itsekkeskeisiä (Fil. 2:4). Hengelliset asiat ovat kaikkein tärkeimpiä, ja terveyttä koskevien odotustemme pitäisi olla järkeviä (Fil. 1:10). Terveydenhoidon kaltaisissa asioissa meidän jokaisen pitäisi tehdä oma henkilökohtainen ratkaisu ja kantaa sen tuoma vastuu. *w15 15/9 2: 8, 10*

Keskiviikko, 20. syyskuuta

Lähetä valosi ja totuutesi. Ne minua johdattakoot. (Ps. 43:3)

Jehova on ”totuuden Jumala” (Ps. 31:5). Hän rakastaa lapsiaan ja lähettää mielellään totuuden valonsa opastamaan heitä elämän jokaisella alueella, erityisesti palvontaan liittyvissä asioissa. Mitä totuuksia Jehova on paljastanut, ja miten se osoittaa hänen rakastavan meitä? Ensinnäkin Jehova paljastaa totuuden itsestään. Hän ilmaisee nimensä, joka esiintyy Raamatussa useammin kuin mikään toinen nimi. Tällä tavoin Jehova vetää meitä luokseen ja antaa meille

mahdollisuuden oppia tuntemaan hänet (Jaak. 4:8). Jehova kertoo myös ominaisuuksistaan eli siitä, millainen Jumala hän on. Havaittava maailmankaikkeus ilmentää Jehovan voimaa ja viisautta, ja Raamatun avulla hän ilmaisee olevansa oikeudenmukainen ja yliver-
tainen ehtymättömässä rakkau-
dessaan. (Room. 1:20.) Hän on kuin isä, joka on paitsi viisas ja voimakas myös oikeudenmukainen ja rakastava, joten hänen lastensa on helppo luoda häneen läheinen henkilökohtainen suhde. *w15 15/9 4:8-9*

Torstai, 21. syyskuuta

Jehovan käsi tehdään tunnetuksi hänen palvelijoilleen. (Jes. 66:14)

Monet ajattelevat, ettei heidän teoillaan ole juurikaan merkitystä Jumalalle. Itse asiassa joistakuis-
ta tuntuu, että hän ei ole kovin kiinnostunut siitä, mitä ihmisille tapahtuu. Sen jälkeen kun supertai-
fuuni Haiyan oli kylvänyt tuhoa Filippiinien keskiosissa marras-
kuussa 2013, maan suurimpiin kuu-
lunan kaupungin pormestari tote-
si: ”Jumalan on täytynyt olla jossakin muualla.” Toiset toimivat ikään kuin Jumala ei voisi nähdä, mitä he tekevät (Jes. 26:10, 11; 3. Joh. 11). He muistuttavat niitä, joita apostoli Paavali kuvaili seuraavin sanoin: ”He eivät hyväksyneet Jumalan täsmällisen tuntemuksen säilyttämistä.” Nuo ihmiset ”olivat täynnä kaikkea epävanhurskautta, jumalattomuutta, ahneutta, pah-
huutta”. (Room. 1:28, 29.) Miten on meidän laitamme? Toisin kuin edellä mainitut ihmiset me tajuaamme, että Jehova huomaa kaiken, mitä teemme. Mutta näemmekö hänen kiinnostuksensa ja auttavan käten-
sä elämässämme? *w15 15/10 1:1-3*

Perjantai, 22. syyskuuta

Minä näytän uskoni sinulle teoillani. (Jaak. 2:18)

Osallistuminen saarnaamistyöhön on oivallinen tapa ilmaista uskoa. Miksi sanomme näin? Tämä työ vaatii uskoa siihen, että Jumala aikataulunsa mukaisesti toteuttaa tälle maailmalle lopun ja että "se ei myöhästy" (Hab. 2:3). Voimme arvioida uskoamme miettimällä, miten halukkaita olemme kuluttamaan itseämme sananpalveluksessa. Teemmekö kaiken, minkä voimme? Etsimmekö ehkä tapoja laajentaa palvelustamme? (2. Kor. 13:5.) Antamalla "julkisen julistuksen pelastukseksi" osoitamme selvästi, että sydämessämme on luja usko (Room. 10:10). Ilmaisemme uskoa myös silloin, kun yritämme selviytyä jokapäiväisistä haasteista. Kohtaamme pa sairautta, lannistuneisuutta, masennusta, köyhyyttä tai muita koettelevia ongelmia, luotamme siihen, että Jehova ja hänen Poikansa tulevat meille "avuksi oikeaan aikaan" (Hepr. 4:16). Osoitamme tällaista luottamusta rukoilemalla apua, joka ei rajoitu vain hengellisten tarpeiden täyttämiseen. *w15 15/10 2:12-14*

Lauantai, 23. syyskuuta

Pyhä henki - - palauttaa mieleenne kaiken, minkä minä olen teille sanonut. (Joh. 14:26)

Vaikka saatat jossakin tilanteessa menettää Raamatun, sinulta ei koskaan riistetä kykyä mietiskellä sitä, mitä olet tallentanut mieleesi, esimerkiksi lempiraamatunjakeitasi ja valtakunnanlaulujen sanoja (Apt. 16:25). Ja Jumalan henki auttaa palauttamaan mieleesi ne hyvät asiat, jotka olet oppinut. Valmistaudu nyt tuota tilannetta silmällä pitäen lukemalla ja mietiskelemällä aineistoa, joka kuuluu viikoittaiseen raamatunlukuohjelmaan. Olisi hyvä va-

rata aikaa myös Jeesuksen sanojen ja tekojen mietiskelyyn. Olet varmasti samaa mieltä siitä, että Raamatun tunnetuimpien kirjojen joukossa ovat evankeliumit, jotka kertovat Jeesuksen elämästä ja palveluksesta. (Room. 10:17; Hepr. 12:2; 1. Piet. 2:21.) Jumalan kansalla on käytössään jopa julkaisu, jossa Jeesuksen kokemukset ja maanpäällisen elämän vaiheet esitetään aikajärjestyksessä. Se on mahtava apuväline erityisesti, jos luemme huolellisesti ja mietiskelemme kussakin luvussa mainittuja rinnakkaiskertomuksia eri evankeliumeista. (Joh. 14:6.) *w15 15/10 4:11-12*

Sunnuntai, 24. syyskuuta

Olen sanonut teitä ystäviksi, koska olen tehnyt teille tunnetuksi kaiken, minkä olen kuullut Isältäni. (Joh. 15:15)

Jeesus oli rakastava ja uskollinen ystävä. Raamatun aikoina isäntä ei yleensä paljastanut sisimpiä ajatuksiaan ja tunteitaan orjilleen. Jeesus osoittautui kuitenkin sekä isännäksi että ystäväksi uskollisille apostoleilleen. Hän vietti aikaa heidän kanssaan, kertoi heille tunteistaan ja kuunteli tarkkaavaisesti, kun he vuodattivat sydämensä hänelle. (Mark. 6:30-32.) Tällainen rakkaudellinen viestintä loi läheisen siteen Jeesuksen ja hänen apostoliensa välille ja valmisti näitä kantamaan tulevia vastuita Jumalan palveluksessa. Jeesus halusi, että hänen rakkaat opetuslapsensa ja ystävänsä kokisivat ilon, joka tulee toiminnantäyteisestä elämästä Jehovan palveluksessa. Siksi hän toivoi heidän osallistuvan innokkaasti saarnaamistyöhön ja opetuslasten tekemiseen. Lisäksi hän vakuutti heille, että hän auttaisi heitä menestymään. (Matt. 28:19, 20.) *w15 15/11 2:3, 5*

Maanantai, 25. syyskuuta

Sinun on rakastettava lähimmäisesi niin kuin itseäsi. (Matt. 22:39)

Rakkaus on Jehova Jumalan valitseva ominaisuus (1. Joh. 4:16). Hänen ensimmäinen luomistekonsa oli Jeesus, joka eli hänen kanssaan taivaassa mittaamattomat ajat ja oppi tuntemaan hänen rakkaudelliset toimintatapansa (Kol. 1:15). Jeesus osoitti elämäntavallaan niin taivaassa kuin maan päälläkin ymmärtävänsä täysin, miten rakastava Jumala Jehova on, ja hän jäljittelee tuota rakkautta. Voimme siksi olla vakuutuneita siitä, että rakkaus tulee ikuisesti ohjaamaan Jehovan ja Jeesuksen hallitusvaltaa. Kun Jeesukselta kysyttiin, mikä oli Lain suurin käsky, hän vastasi: ”Sinun on rakastettava Jehovaa, Jumalaasi, koko sydämelläsi ja koko sielullasi ja koko mielelläsi.’ Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, sen kaltainen, on tämä: ’Sinun on rakastettava lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’” (Matt. 22:37–39.) Pane merkille, että Jeesus esitti lähimmäisenrakkauden toiseksi tärkeimpänä käskynä heti Jehovan rakastamisen jälkeen. Tämä osoittaa, kuinka tärkeää on ilmaista rakkautta kaikissa suhteissamme. *w15 15/11 4:1–3*

Tiistai, 26. syyskuuta

Kaikki, mikä ennen kirjoitettiin, kirjoitettiin meille opetuksesi. (Room. 15:4)

Jumala ei käyttänyt viestinnässään ainoastaan hepreaa. Babylonin pakkosiirtolaisuuden jälkeen aramean kieli yleistyi Jumalan kansan keskuudessa. Ehkä juuri siksi Jehova henkeytti profeetat Danielin ja Jeremian sekä pappi Esran kirjoittamaan osia raamatunkirjoistaan arameaksi. Aleksanteri Suuri valtasi myöhemmin laajoja alueita muinaisesta maailmasta, ja yleis- eli koinee-

kreikasta tuli kansainvälinen kieli. Koska monet juutalaiset alkoivat puhua tuota kieltä, Raamatun heprealaiset kirjoitukset käännettiin kreikaksi. Tämän käännöksen parissa työskenteli joidenkin olettamusten mukaan 72 kääntäjää, ja sitä alettiin kutsua *Septuagintaksi*. Se oli Raamatun ensimmäinen käännös ja kuuluu niistä tärkeimpiin. Koska niin monet kääntäjät osallistuivat työhön, tuloksena oli erilaisia käännöstyylejä, sanatarkasta melko vapaaseen tyyliin saakka. Sekä kreikankieliset juutalaiset että myöhemmin kristityt pitivät kuitenkin *Septuagintaa* Jumalan sanana. *w15 15/12 1:4–6*

Keskiviikko, 27. syyskuuta

Katso! Kuinka pieni tuli tarvitaan-kaan niin suuren metsän sytyttämiseen! (Jaak. 3:5)

Jaakobin käyttämän kielikuvan ydin selviää jakeesta 6, jossa sanotaan: ”Kielikin on tuli.” Kieli edustaa puhekykyämme. Puheemme voi tulen tavoin aiheuttaa suurta vahinkoa. Raamatussa sanotaankin, että jopa ”kuolema ja elämä ovat kielen vallassa” (Sananl. 18:21). Emme tietenkään pidäty puhumasta vain siitä syystä, että pelkäämme sanovamme jotakin vahingollista, aivan kuten emme kieltäydy käyttämästä tulta, koska pelkäämme siitä mahdollisesti koituvaa vahinkoa. Olennaista on, että tilanne pysyy hallinnassa. Jos olemme huolellisia tulen käytössä, voimme sen avulla valmistaa ruokamme, pitää itsemme lämpiminä ja saada valoa pimeänä yönä. Jos kesytämme kieleemme, voimme ylistää sillä Jumalaa ja hyödyttää toisia (Ps. 19:14). Kyky ilmaista ajatuksiamme ja tunteitamme on Jumalalta saatu ihmeellinen lahja, käytämmepä sitten puhetta tai viittomakieltä. Tätä lahjaa tulisi kuitenkin käyttää toisten rohkaisemiseen, ei repimiseen (Jaak. 3:9, 10). *w15 15/12 3:1–3*

Torstai, 28. syyskuuta

Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille terveisiä. (Kol. 4:14)

On perusteltua uskoa, että Luukas antoi Paavalille lääketieteellisiä neuvoja ja toimi lääkärinä hänelle ja hänen lähetystyötovereilleen. Miksi Luukkaan ammattitaitoa tarvittiin? Koska jopa Paavali sairastui matkan aikana (Gal. 4:13). Luukas saattoi antaa lääketieteellistä apua, mikä on sopusoinnussa Jeesuksen sanojen kanssa: ”Ne, jotka ovat terveitä, eivät tarvitse lääkäriä, mutta ne, jotka ovat sairaita, tarvitsevat.” (Luuk. 5:31.) Raamatussa ei paljasteta, missä tai milloin Luukas sai lääketieteellisen koulutuksensa. Paavali mainitsi Luukkaan roolin lääkärinä Kolossan kristityille ilmeisesti siksi, että he tunsivat Luukkaan. On kiinnostavaa, että Kolossan lähellä sijaitti Laodikean kaupunki, jossa oli lääkärikoulu. Joka tapauksessa Luukas ei ollut kouluttamaton maallikko, joka läteli terveys-suosituksia, vaan pätevä, koulunkäynyt lääkäri. Tämä käy ilmi sekä täsmällisestä lääketieteellisestä kielestä, jota Luukas käyttää evankeliumissaan ja Apostolien teoissa, että tavasta, jolla hän kiinnitti huomiota Jeesuksen parannustekoihin. *w15 15/12 4:11-12*

Perjantai, 29. syyskuuta

Kiitos olkoon Jumalalle hänen sanoin kuvaamattomasta ilmaisesta lahjastaan. (2. Kor. 9:15)

Kun Jehova lähetti ainosyntyisen Poikansa maan päälle, hän antoi meille suurimman mahdollisen rakkaudenlahjan! (Joh. 3:16; 1. Joh. 4:9, 10.) Apostoli Paavali kutsui sitä Jumalan ”sanoin kuvaamattomaksi ilmaiseksi lahjaksi”. Hän tiesi Kristuksen täydellisen uhrin olevan tae siitä, että kaikki Jumalan suurenmoiset lupaukset toteutuisivat (2. Kor. 1:20). Tämä ”sanoin kuvaamaton ilmainen lahja” sisältää näin ollen kaiken sen

hyvyyden ja uskollisen rakkauden, jota Jehova osoittaa meille Jeesuksen kautta. Lahja on todellakin niin vaikuttava, että sitä ei voida täysin kuvailla ihmisten käyttämin sanoin. Miten sen, että saamme tällaisen erityislaatuisen lahjan, pitäisi vaikuttaa meihin? Millä tavoilla tämän lahjan tulisi käytännössä motivoida meitä? Saako se sinut miettimään toimintaa-si ja jopa muuttamaan elämäntapaasi? Synnyttääkö se sinussa anteliaisuutta ja rakkautta toisia kohtaan ja halua antaa anteeksi kenelle tahansa, joka on tehnyt sinulle vääryyttä? Muista, että se, mitä Jehova on antanut meille Kristuksen välityksellä, on ehdottomasti suurin lahja, mitä on koskaan annettu (1. Piet. 3:18). *w16.01 2:1-2, 4-5*

Lauantai, 30. syyskuuta

Tuuli puhaltaa missä tahtoo, ja sinä kuulet sen äänen, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Niin on jokainen, joka on syntynyt hengestä. (Joh. 3:8)

Ne, jotka ovat saaneet taivaallisen kutsun, saattavat pohtia: ”Miksi juuri minut on valittu? Miksei jotakuta toista?” Heistä saattaa tuntua jopa siltä, etteivät he ole sen arvoisia. He eivät kuitenkaan kyseenalaista sitä tosiasiaa, että heidät on kutsuttu. Heidän sydämensä on tulvillaan iloa ja arvostusta. He tuntevat paljon samoin kuin Pietari, joka sanoi henkeytettynä: ”Siunattu olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, sillä suuren armonsa mukaan hän synnytti meidät uudelleen elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista nousemisen välityksellä, turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja kuihtumattomaan perintöön. Se on varattuna taivaissa teitä varten.” (1. Piet. 1:3, 4.) Kun voidellut lukevat noita sanoja, he tietävät ilman epäilyksen häivääkään, että heidän taivaallinen Isänsä puhuu juuri heille. *w16.01 3:11-12*

Sunnuntai, 1. lokakuuta

Ne, jotka hän on ennalta määrännyt, hän on myös kutsunut.
(Room. 8:30)

Jehova alkoi valita voideltuja Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen. Näyttääkin siltä, että ensimmäisen vuosisadan kristillisessä seurakunnassa kaikki olivat voideltuja. Ensimmäiseltä vuosisadalta aina viimeisten päivien alkamiseen asti suurin osa niistä, jotka väittivät seuraavansa Kristusta, oli valekristittyjä. Jeesus vertasi heitä ”rikkakasveihin”. Jehova voiteli silti joitakin uskollisia koko tuon ajan, ja he osoittautuivat Jeesuksen kuvailemaksi ”vehnäksi”. (Matt. 13:24–30.) Viimeisinä päivinä Jehova on edelleen valinnut niitä, joista 144 000 voideltua koostuu. Jos hän päättää valita joitakuuta vasta vähän ennen loppua, onko meillä oikeutta kyseenalaistaa hänen viisauttaan? (Jes. 45:9; Dan. 4:35; Room. 9:11, 16.) Meidän täytyy varoa suhtautumasta asiaan niin kuin tyytymättömät työntekijät, jotka valittivat isäntänsä tavasta kohdella yhdennentoista tunnin työntekijöitä (Matt. 20:8–15). *w16.01* 4:15

Maanantai, 2. lokakuuta

Ole hyvä ja ota ainokainen poikasi, jota niin rakastat, iisak, ja tee matka Morian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi sillä vuorella, jonka minä sinulle osoitan.
(1. Moos. 22:2)

Vaikka Jumala ei nykyään pyydä meiltä samanlaisia asioita kuin Abrahamilta, hän pyytää meitä tottelemaan silloinkin, kun se on meille vaikeaa tai emme ymmärrä syytä hänen käskyihinsä. Tuleeko mieleesi jokin Jumalan pyyntö, joka tuntuu sinusta vaikealta toteuttaa? Joillekuille se voi olla saarnaamistyö. Ehkä he ovat ujoja eikä heidän ole helppo lähestyä

vieraita ihmisiä ja kertoa heille hyvää uutista. Toiset taas voivat kokea vaikeaksi olla erilaisia kuin muut, esimerkiksi koulussa tai työpaikalla. (2. Moos. 23:2; 1. Tess. 2:2.) Tuntuuko sinusta joskus samalta kuin Abrahamista? Aivan kuin kiipeäisit vuorenrinnettä ja edessäsi olisi täysin mahdottomalta tuntuva tehtävä. Abrahamin esimerkki voi antaa sinulle rohkeutta. Uskollisten miesten ja naisten esimerkin miettiminen voi saada meidät jäljittelemään heitä ja pyrkimään yhä lähemmäksi ystäväämme Jehovaa (Hepr. 12:1, 2). *w16.02* 1:3, 14

Tiistai, 3. lokakuuta

Saul puhui pojalleen Jonatanille ja kaikille palvelijoilleen Daavidin surmaamisesta. (1. Sam. 19:1)

Koska Saul oli päättänyt tappaa Daavidin, Jonatanin oli pakko valita, kummalle hän olisi uskollinen. Jonatan oli tehnyt liiton Daavidin kanssa mutta halusi myös olla alamainen isälleen. Hän kuitenkin tiesi, että Jumala tuki Daavidia eikä Saulia, ja sen vuoksi hän päätti olla uskollinen ensisijaisesti Daavidille. Hän varoitti Daavidia ja kehotti tätä piiloutumaan. Sen lisäksi hän puhui Daavidista hyvää Saulille. (1. Sam. 19:1–6.) Jos emme ole varuillamme, uskollisuus muun muassa isänmaalle tai vaikkapa jollekin urheilujoukkueelle voi tulla tärkeämmäksi kuin uskollisuus Jumalalle. Tätä valaisee Henryn kokemus. Hän pitää shakin pelaamisesta. Hänen koulunsa shakkijoukkue oli tottunut voittamaan mestaruuksia, ja hän halusi tehdä parhaansa sen menestyksen hyväksi. Henry myöntää: ”Vähitellen minulle tuli tärkeämmäksi olla uskollinen koululle kuin Jumalalle. Viikonlopun shakkiottelut syrjäyttivät hengellisen toimintani. Siksi päätin jättää shakkijoukkueen.” (Matt. 6:33.) *w16.02* 3:10, 12

Keskiviikko, 4. lokakuuta

*Kansasi tarjoutuu halukkaasti.
(Ps. 110:3)*

Miten sinä, nuori, voit arvioida, onko kasteelle meneminen oma halusi? Vilpitön halu palvella Jehovaa näkyy esimerkiksi rukouksista. Se, miten usein rukoilet ja miten yksityiskohtaisia rukouksesi ovat, kertoo siitä, miten läheinen suhde sinulla on Jehovaan (Ps. 25:4). Jehova vastaa usein rukouksiin Raamatun välityksellä. Niinpä toinen osoitus halustasi päästä lähelle Jehovaa ja palvella häntä sydämes-täsi on se, että tutkit ahkerasti Raamattua (Joos. 1:8). Pohdi siis seuraavia kysymyksiä: Miten yksityiskohtaisia rukoukseni ovat? Miten usein tutkin Raamattua itsekseni? Osallistunko halukkaasti perheen palvontailtaan, jos sellainen pidetään perheessäni? Vastaukset auttavat sinua näkemään, onko kasteelle meneminen oma halusi. *w16.03 1:11, 13*

Torstai, 5. lokakuuta

Hänestä koko ruumis – – on sopu-sointuisesti liitetty yhteen ja saatettu yhteistoimintaan. (Ef. 4:16)

On hyvin kiehtovaa lukea *Vuosi-kirjasta* saarnaamistyömme tulok-sista. Ajattele myös, millainen yh-distävä vaikutus on sillä, että kuuntelemme alue- ja erikoiskon-venteissa sekä kansainvälisissä konventeissa samaa ohjelmaa: raamatullisia puheita, näytteitä ja näytelmiä, jotka kannustavat meitä antamaan Jehovalle parhaamme. Myös Jeesuksen kuoleman muistojuhla yhdistää meitä. Koska haluamme totella Jeesuksen käskyä ja osoittaa kiitollisuutemme Jumalan ansaitsematonta hy-vyyttä kohtaan, kokoonnumme tä-

hän tilaisuuteen joka vuosi nisan-kuun 14. päivänä auringonlaskun jälkeen. (1. Kor. 11:23–26.) Muiston-viettoa edeltävinä viikkoina teemme yhteistyötä, kun kutsumme mahdollisimman monia seurakun-tamme alueen ihmisiä tähän tärkeään tilaisuuteen. Meidän yksit-täisten Jehovan palvelijoiden pon-nistelut saattavat näyttää mitättö-miltä. Mutta kun työskentelemme yhdessä, voimme kiinnittää miljoonien ihmisten huomion Jehovaan, joka ansaitsee kaiken ylistyksen ja kunnian. *w16.03 3:4, 6–7*

Perjantai, 6. lokakuuta

Tämä on minun rakas Poikani, jon-ka olen hyväksynyt. (Matt. 3:17)

Veljiä, jotka opettelevat palve-lemaan seurakunnassa, tulisi opet-taa tekemään päätelmiä Raama-tun periaatteiden pohjalta. Ajatelaanpa, että vanhin pyytää veljeä pitämään valtakunnansalin sisään-käynnin siistinä ja kulkijoille tur-vallisena. Hän voisi näyttää veljel-le, mitä sanotaan Tituksen kirjeen 2:10:ssä, ja selittää, miten tämän työ valtakunnansalilla ”kaunistaa Pelastajamme, Jumalan, opetuk-sen”. Hän voisi myös pyytää oppi-lasta miettimään, miten tuon teh-tävän suorittaminen hyödyttää seurakunnan iäkkäitä jäseniä. Täl-laiset valmennettavan kanssa käytävät keskustelut opettavat häntä keskittymään sääntöjen sijasta pikemminkin ihmisiin. Hän saa iloa nähdessään, että hänen palveluk-sestaan on hyötyä seurakunnan veljille ja sisarille. Vanhimman tuli-si myös kiittää oppilasta siitä, että hän pyrkii soveltamaan ehdotuk-sia. Aito kiitos vaikuttaa oppilaa-seen samoin kuin vesi vaikuttaa kasviin: se saa hänet kukoista-maan. *w15 15/4 2:7–8*

Lauantai, 7. lokakuuta

Herra vapauttaa minut jokaisesta pahasta teosta. (2. Tim. 4:18)

Oletko sinä toisinaan tuntenut olevasi vaikeana aikana aivan yksin? Ehkä menetit työpaikkasi, kohdasit painostusta koulussa, olit sairaana tai koit muita koettelemuksia. Saatoit pyytää apua, mutta toiset tuottivat sinulle pettymyksen, koska he eivät voineet tulla avukseksi. Joitakin ongelmia ei yksinkertaisesti voida ratkaista ihmisten keinoin. Onko Raamatun neuvo ”luottaa Jehovaan” tällaisissa tilanteissa vain tyhjää puhetta? (Sananl. 3:5, 6.) Kaukana siitä! Jumalan apu on hyvin todellista, kuten lukuisat Raamatun kertomukset osoittavat. Älä siksi katkeroidu, kun ihmisistä ei ole sinulle apua, vaan suhtaudu koettelemuksiin apostoli Paavalin tavoin: pidä niitä tilaisuuksina luottaa täysin Jehovaan ja kokea hänen rakkaudellinen huolenpitonsa. Näin luottamuksesi häneen vahvistuu ja suhteestasi häneen tulee entistä todellisempi. *w15 15/4 4:3-5*

Sunnuntai, 8. lokakuuta

Tämän asiainjärjestelmän jumala on sokaissut ei-uskovien mielet. (2. Kor. 4:4)

Saatana pystyy kääntämään ihmiset rakastavaa Jumalaa Jehovaa vastaan vain olemalla petollinen (1. Joh. 4:8). Petoksen avulla Saatana estää heitä tulemasta ”tietoisiksi hengellisestä tarpeestaan” (Matt. 5:3). Näin hän ”on sokaissut ei-uskovien mielet, jotta Kristusta, joka on Jumalan kuva, koskevan loistoisan hyvän uutisen valaistus ei säteilisi läpi”. Yksi merkittävimmistä välineistä, joilla Saatana pettää ihmisiä, on väärä uskonto. Hänen täytyy olla todella mielissään, kun hän näkee jonkun palvovan esi-isiä, luon-

toa, eläimiä tai mitä tai ketä muuta tahansa kuin Jehovaa, ”yksinomais- ta antaumusta vaativaa Jumalaa” (2. Moos. 20:5). Monet niistäkin, jotka luulevat palvovansa Jumalaa oikein, ovat väärrien uskomusten ja hyödyttömien rituaalien kahleissa. He ovat samankaltaisessa sääliittävässä tilassa kuin ne, joille Jehova sanoi: ”Miksi te uurastatte sellaisen hyväksi, mistä ei tule kylläiseksi? Kuunnelkaa tarkkaavaisesti minua – –, ja lihavuudesta saakoon sielunne suurta iloa.” (Jes. 55:2.) *w15 15/5 1:14-15*

Maanantai, 9. lokakuuta

Se murskaa sinun pääsi, ja sinä murskaat sen kantapään. (1. Moos. 3:15)

Todennäköisesti Abel ajatteli paljon sitä, miten päivän tekstin sanoihin sisältyvä Jumalan lupaus täyttyisi, ja tajusi, että jonkun kantapäätä murskattaisiin, jotta ihmiskunta voitaisiin kohottaa täydelliseen tilaan, jossa Adam ja Eeva olivat olleet ennen syntiinlankeemusta. Abel uskoi Jumalan lupaukseen, ja siksi Jehova hyväksyi hänen uhrinsa. (1. Moos. 4:3-5; Hepr. 11:4.) Uskonsa ansiosta Nooa säilyi elossa vedenpaisumuksesta (Hepr. 11:7). Sen jälkeen usko sai hänet uhraamaan eläinuhreja (1. Moos. 8:20). Nooa säilytti uskonsa ja toivonsa myös sinä vedenpaisumuksen jälkeisenä synkkänä aikana, jolloin Nimrod toimi Jehovaa vastaan (1. Moos. 10:8-12). Epäilemättä Nooa uskoi Abelin tavoin, että ihmiskunta lopulta vapautuisi synnin ja kuoleman orjuudesta. Hyvin todennäköisesti hänestä oli rohkaisevaa ajatella sitä, että ihmiskunta vapautettaisiin sortavasta hallinnosta. Myös me voimme ”nähdä” tuon suurenmoisen ajan – ja se on hyvin lähellä! (Room. 6:23.) *w15 15/5 3:4, 6*

Tiistai, 10. lokakuuta

Huolestuneisuus miehen sydämessä sen alas painaa, mutta hyvä sanan ilahduttaa. (Sananl. 12:25)

Meille voi aiheutua fyysistä ja hengellistä vahinkoa, ellemmme pidä huolestuneisuuttamme kurissa. Meidän tulisi luottaa Jehovaan ja muistaa tämän päivän tekstin sanat. Joku meitä ymmärtävä ihminen voi sanoa jotain rohkaisevaa, mikä saa sydämemme iloitsemaan. Huolestuneisuuttamme saattaa vähentää se, että uskoudumme vanhemmillemme, puolisollemme tai luotettavalle ystävälle, jolla on asioista Jumalan näkemys. Kukaan ei ymmärrä huolestuneisuuttamme paremmin kuin Jehova. Paavali kirjoitti: ”Älkää olko mistään huolissanne, vaan antakaa anomustenne tulla kaikessa rukouksen ja nöyrän pyynnön avulla kiitoksen ohella Jumalalle tunnetuiksi, niin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ajatuksen, varjelee teidän sydämenne ja mielenne Kristuksen Jeesuksen välityksellä.” (Fil. 4:6, 7.) Huoltien keskellä meidän on hyödyllistä ajatella, ketkä kaikki auttavat meitä suojautumaan hengelliseltä vahingolta: toiset uskovat, vanhimmat, uskollinen orja, enkelit, Jeesus ja itse Jehova. *w15 15/5 4:16-17*

Keskiviikko, 11. lokakuuta

Siellä oli mies, jolla oli ollut sairautensa kolmekymmentäkahdeksan vuotta. (Joh. 5:5)

Aivan Jerusalemin temppelin pohjoispuolella oli Betsatana tunnettu lammikko. Sinne kokoontui sankoin joukoin sairaita ja huonokuntoisia siinä toivossa, että he saisivat ihmeparannuksen. Säälistä liikuttuneena Jeesus lähestyi miestä, jolla oli ollut sairautensa pitempään kuin Jeesus oli elänyt maan päällä. (Joh. 5:6-9.) Jeesus kysyi, tahtoiko tämä tulla terveeksi. Mies vastasi viipymättä. Hän

tahtoi parantua mutta ei ymmärtänyt, miten se onnistuisi, sillä hänellä ei ollut ketään, joka auttaisi hänet lammikkoon. Silloin Jeesus käski miestä tekemään sellaista, mikä näytti mahdottomalta: ottamaan kantovuoteensa ja kävelemään. Jeesuksen ohjetta totellen mies otti kantovuoteensa ja alkoi kävellä. Mikä sydäntä lämmittävä ennakkovälähdys siitä, mitä Jeesus tekee uudessa maailmassa! Tästä ihmeestä käy ilmi myös Jeesuksen myötätunto. Hän etsi käsiinsä hädänalaiset. Jeesuksen esimerkki kannustaa meitä etsimään edelleen alueeltamme niitä ihmisiä, joita tämän maailman kauheet masentavat. *w15 15/6 2:8-10*

Torstai, 12. lokakuuta

Teidän on – – rukoiltava näin. (Matt. 6:9)

Rukous alkaa sanoilla ”meidän Isämme” eikä ”minun Isäni”, mikä muistuttaa meitä siitä, että saamme kuulua veljesseuraan, jonka jäsenet todella rakastavat toisiaan (1. Piet. 2:17). Voidelluilla kristityillä, jotka on siitetty Jumalan pojiksi taivaallinen elämä silmämääränä, on erityisen hyvä syy kutsua Jumalaa ”Isäksi” (Room. 8:15-17). Myös ne kristityt, joilla on toivo elää ikuisesti maan päällä, voivat sanoa Jehovaa ”Isäksi”. Hän on antanut heille elämän ja huolehtii rakkaudellisesti kaikkien aitojen palvojiensa tarpeista. Niistä joilla on maallinen toivo, tulee täydessä merkityksessä Jumalan lapsia sen jälkeen, kun he ovat saavuttaneet täydellisyyden ja todistaneet uskollisuutensa loppukoetuksessa (Room. 8:21; Ilm. 20:7, 8). Vanhemmat antavat lapsilleen hienon lahjan, kun he opettavat näitä rukoilemaan ja pitämään Jehovaa huolehtivana taivaallisena Isänä. He voivat tosiaan antaa lapsilleen suurimman mahdollisen lahjan auttamalla näitä luomaan lämpimän ja läheisen suhteen Jehovaan. *w15 15/6 4:4-6*

Perjantai, 13. lokakuuta

Vapauta meidät paholaisesta.

(Matt. 6:13)

Miten voimme osoittaa, että haluamme Jehovan ”vapauttavan meidät paholaisesta”? Emme saa ”olla osa [Saatanan] maailmasta” emmekä ”rakastaa maailmaa” tai ”sitä, mikä maailmassa on” (Joh. 15:19; 1. Joh. 2:15–17). Tämä merkitsee jatkuvaa kamppailua. Mikä helpotus onkaan, kun Jehova vastaa pyyntöömme raivaamalla pois Saatanan ja hävittämällä hänen jumalattoman maailmansa! Meidän on silti muistettava, että kun Saatanan heitettiin alas taivaasta, hän tiesi aikansa olevan lyhyt. Raivoissaan hän tekee kaikkensa murtaakseen nuhteettomuutemme. Siksi meidän täytyy jatkuvasti rukoilla vapautusta hänestä. (Ilm. 12:12, 17) Haluatko sinä elää maailmassa, jossa ei ole Saatanaa? Jos haluat, rukoile edelleen, että Jumalan valtakunta pyhittäisi Jumalan nimen ja saisi hänen tahtonsa tapahtumaan maan päällä. Luota siihen, että Jehova huolehtii hengellisistä ja fyysisistä tarpeistasi. Päätä tosiaan elää sopusoinnussa mallirukouksen kanssa. (Matt. 6:9–13.)
w15 15/6 5:12, 17–18

Lauantai, 14. lokakuuta

Sitten tulee olemaan suuri ahdistus. (Matt. 24:21)

Vaikka emme vielä täysin ymmärrä, mitä kaikkea tuona koettelemisen aikana tapahtuu, voimme odottaa sen merkitsevän jonkinlaisia uhrauksia. Säilyäkseen elossa kristittyjen oli ensimmäisellä vuosisadalla jätettävä taakseen omaisuutensa ja kestettävä vastoinkäymisiä (Mark. 13:15–18). Olemmeko me tarvittaessa valmiita kärsimään aineellisia menetyksiä? Teem-

mekö mitä tahansa, mitä uskollisuuden säilyttäminen Jehovaa kohtaan vaatii? Ajattele: olemme silloin ainoita, jotka kauan sitten eläneen profeetta Danielin tavoin jatkavat Jumalan palvomista, taapahtuipa mitä hyvänsä (Dan. 6:10, 11). Tuolloin emme enää saarnaa ”valtakunnan hyvää uutista”. Sen aika on jo takanapäin, ja seuraavaksi tulee ”loppu”! (Matt. 24:14.) Jumalan kansa tulee varmasti juulistamaan vaikuttavaa tuomiosanomaan. Siinä saatetaan ilmoittaa, että Saatanan jumalaton maailma tuhoutuu pian lopullisesti. *w15 15/7 2:3, 8–9*

Sunnuntai, 15. lokakuuta

He eivät ole osa maailmasta, niin kuin en minäkään ole osa maailmasta. (Joh. 17:16)

Meidän ei tule ihmetellä, jos maailma vihaa meitä puolueettomuutemme vuoksi, sillä Jeesus varoitti, että niin tapahtuisi. Useimmat vastustajat eivät ymmärrä kristillisen puolueettomuuden merkityksellisyyttä. Meille tämä asia on kuitenkin äärimmäisen tärkeä. Uskollisuus Jehovalle vaatii meitä pysymään lujina, kun meitä painostetaan (Dan. 3:16–18). Vaikka ihmispelko saattaa vaikuttaa kaikenikäisiin, nuorten voi olla erityisen vaikea kulkea vastavirtaan. Jos lastesi eteen tulee esimerkiksi kysymys lipun tervehtimisestä tai kansallismielisistä juhlapäivistä, älä epäröi tarjota heille apua. Auta heitä perheen yhteisessä palvonnassa ymmärtämään, mitä kaikkea asiaan liittyy, niin että he voivat kohdata haasteet rohkeasti. Opeta heitä ilmaisemaan vakaumuksensa selkeästi ja kunnioittavasti (Room. 1:16). Tue lapsiasi puhumalla näistä asioista heidän opettajilleen, jos se on tarpeen. *w15 15/7 3:15–16*

Maanantai, 16. lokakuuta

Jumala rakasti maailmaa niin paljon, että hän antoi ainosyntyisen Poikansa. (Joh. 3:16)

Jeesuksen lunastusuhri annettiin ansaitsemattomana lahjana, ”jotta me saisimme elämän” (1. Joh. 4:9). Apostoli Paavali viittasi tähän yliverlaiseen Jumalan rakkauden ilmaukseen kirjoittaessaan: ”Kristus tosiaankin kuoli jumalattomien puolesta määrääjakana. Sillä tuskin kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan ihmisen puolesta; hyvän ihmisen puolesta ehkä joku uskaltakin kuolla. Mutta Jumala suosittelee omaa rakkauttaan meille siinä, että Kristus kuoli puolestamme ollessamme vielä syntisiä.” (Room. 5: 6–8.) Tämä Jehovan rakkauden suurin ilmaus avasi ihmiskunnalle mahdollisuuden saada hyvä asema hänen edessään. Lunnaiden välityksellä Jehova osoittaa siis rakkautensa koko ihmismaailmaa kohtaan. Jos toivonamme on elää ikuisesti maan päällä ja palvelemme edelleen Jehovaa uskollisesti, hän tekee varmasti elämästämme uudessa maailmassa miellyttävää. Voimme siis hyvästä syystä pitää lunnaita painavimpana todisteena Jumalan kestävästä rakkaudesta meitä kohtaan. *w15 15/8 1: 13, 15*

Tiistai, 17. lokakuuta

Älkää olko pahoillanne. (Neh. 8:10)

Mahdollisuus elää Valtakunnan hallinnon alaisuudessa on kaikkien niiden uhrausten arvoinen, joita teemme ollaksemme yhteistyössä Jehovan järjestön kanssa ja hoitaaksemme teokraattiset tehtävämme. Olosuhteemme saattavat tietysti ajan mittaan muuttua. Esimerkiksi jotkut Yhdysvaltojen Betel-perheen jäsenet on lähetetty kentälle, ja he nauttivat nyt runsaista siunauksis-

ta muissa kokoaikaisen palveluksen muodoissa. Ikääntymisen tai muiden seikkojen vuoksi jotkut matkatyössä palvelleet ovat saaneet tehtävän toimia erikoistienraivaajina. Jos kehitämme tyytyväisyyttä ja rukouksemme Jumalalta apua sekä teemme kaikkemme hänen palveluksessaan, saamme iloa ja monia siunauksia jo näinä kriittisinä viimeisinä päivinä (Sananl. 10:22). Entä mitä voimme odottaa tulevaisuudelta? Meillä saattaa olla toiveita sen suhteen, missä haluaisimme uudessa maailmassa asua, mutta meitä voidaankin pyytää muuttamaan jonnekin muualle. Missä tahansa tuolloin palvelemmekin ja mitä teemmekin, olemme varmasti kiitollisia ja tyytyväisiä ja uhkumme iloa. *w15 15/8 3:8*

Keskiviikko, 18. lokakuuta

[Nooa] osoittautui moitteettomaksi aikalaistensa keskuudessa. (1. Moos. 6:9)

Nooa eli pahojen ihmisten keskelä, mutta hän ei halunnut heitä läheisiksi ystävikseen. Hän ja hänen vaimonsa sekä heidän kolme poikaansa ja näiden vaimot uppoutuivat Jumalan heille antamaan työhön, johon sisältyi arkin rakentaminen. Samanaikaisesti Nooa oli myös ”vanhurskauden saarnaaja” (2. Piet. 2:5). Saarnaaminen, arkin rakentaminen ja ajan viettäminen perheen kanssa pitivät hänet kiireisenä hyvissä, Jumalaa miellyttävissä asioissa. Sen ansiosta Nooa perheineen selviytyi vedenpaisumuksesta. Meidän pitäisi olla kiitollisia siitä, että he tottelivat Jehovaa, koska me kaikki nykyään elävät olemme heidän jälkeläisiään. Samoin uskolliset ja tottelevaiset kristityt ensimmäisellä vuosisadalla pysyivät erossa jumalattomista ihmisistä ja selviytyivät tuhosta, joka kohtasi Jerusalemiä ja juutalaista järjestelmää vuonna 70 (Luuk. 21: 20–22). *w15 15/8 4:17–18*

Torstai, 19. lokakuuta

[On] – – aika nauraa, – – ja aika hypellä. (Saarn. 3:4)

Kaikenlainen ajanviette ei ole hyödyllistä, rentouttavaa tai virkistävää, eikä liiallinen virkistäytyminen ole hyväksi. Millä tavoin omatuntonne auttaa meitä nauttimaan ja hyötymään rakentavasta virkistäytymisestä? Raamatussa varoitetaan sellaisesta käytöksestä, joka kuuluu ”lihan tekoihin”. Niitä ovat ”haureus, epäpuhtaus, irstaus, epäjumalanpalvelus, spiritismin harjoittaminen, vihollisuudet, riita, mustasukkaisuus, vihanpuuskat, kinastelut, jakaumat, lahkot, kateus, juopottelu, mässäilyt ja muut näiden kaltaiset”. Paavali kirjoitti, että ”ne, jotka harjoittavat sellaisia, eivät peri Jumalan valtakuntaa”. (Gal. 5:19–21.) Voimmekin kysyä itseltämme: Saako omatuntoni minut karttamaan urheilulajeja, jotka herättävät aggressiivisuutta, kilpailuhenkisuutta, kansallismielisyyttä tai väkivaltaisuutta? Varoittaako sisäinen ääni minua, kun tunnen kiusausta katsoa elokuvan, jossa esitetään pornografisia kohtauksia tai jossa moraalittomuutta, juopottelua tai spiritismiä katsotaan läpi sormien? *w15 15/9 2:11–12*

Perjantai, 20. lokakuuta

Tiedän hyvin, oi Jehova, ettei ihmisen tie kuulu hänelle. Mihele, joka vaeltaa, ei kuulu edes askeleensa ohjaaminen. (Jer. 10:23)

Raamatun mukaan ihmisiä ei ole luotu riippumattomiksi Jumalasta, joten heillä ei ole oikeutta päättää itse, mikä on hyvää ja mikä paha. Tämän perustotuuden sivuuttamisesta on surulliset seuraukset. Meidän on ratkaisevan tärkeää tunnustaa Jumalan valta, koska vain siten voimme nauttia rauhasta ja sopusoinnusta. Jehova on opettanut meille tämän tärkeän totuuden, kos-

ka hän rakastaa meitä. Rakastava isä on hyvin kiinnostunut lastensa tulevaisuudesta, ja hän haluaa heidän löytävän todellisen tarkoituksen elämälleen. Valitettavasti useimmat ihmiset ovat epävarmoja tulevaisuuden suhteen tai he tuhlaavat elämänsä pyrkimällä tavoitteisiin, jotka eivät tuo pysyvää hyötyä (Ps. 90:10). Jumalan lapsina me tunnemme itsemme rakastetuiksi, koska Jehova on luvannut meille hienon tulevaisuuden. Tämä tekee elämämme mielekkääksi ja antaa sille todellisen tarkoituksen. *w15 15/9 4:10–11*

Lauantai, 21. lokakuuta

Ei tule kastetta eikä sadetta muuten kuin minun sanani käskystä! (1. Kun. 17:1)

Israelin varhaishistoria osoittaa, että monilla ihmisillä oli mahdollisuus nähdä ja kuulla, miten Jumala toimi israelilaisten hyväksi. Jehova vapautti kansansa Egyptistä ihmeen välityksellä, ja sitten kuningas toisensa jälkeen kukistui Israelin edessä. (Joos. 9:3, 9, 10.) Israelin vastustajat kärsivät tappion, koska he kieltäytyivät tunnustamasta, että Jumala taisteli kansansa puolesta. Jumalattomalla kuningas Ahabilla oli myöhemmin monia mahdollisuuksia nähdä, miten Jumalan käsi puuttui tapahtumien kulkuun. Kun Elia rukoili Jumalaa vastaamaan hänelle, Ahab näki tulen lankeavan alas taivaasta ja kuluttavan uhrin. Elia ilmaisi sitten, että Jehova lopettaisi maassa vallinneen kuivuuden, ja kehotti Ahabia: ”Mene alas, ettei rankkasade pidättelisi sinua!” (1. Kun. 18:22–45.) Tuo kuningas näki tämän kaiken tapahtuvan mutta kieltäytyi silti tunnustamasta, että se oli valtava osoitus Jumalan voimasta. Tämä ja muut esimerkit opettavat meille jotakin tärkeää: meidän täytyy tunnustaa Jehovan käsi, kun se on toiminnassa. *w15 15/10 1:4–5*

Sunnuntai, 22. lokakuuta

*Vanhurskas tulee elämään uskosta.
(Gal. 3:11)*

Emme saisi koskaan epäillä sitä, että jos noudatamme Jumalan ohjausta, kaikki kääntyy parhaaksemme. Meidän on hyvin tärkeää osoittaa uskovamme Häneen, joka todella pystyy auttamaan. Paavali muistuttaa meitä, että Jumala ”voi meissä vaikuttavan voimansa mukaisesti tehdä enemmän kuin yltäkyläisesti yli kaiken sen, mitä pyydämme tai mielsämme kuvittelemme” (Ef. 3:20). Jehovan palvelijat tekevät kaiken, minkä voivat, täyttääkseen Jumalan tahdon, mutta ovat selvillä rajoituksistaan. Siksi he luottavat Jehovan siunaavan heidän ponnistelunsa. Emmekö iloitsekin siitä, että Jumala on kanssamme? Voimmeko odottaa, että meidän pyyntöihimme saada lisää uskoa vastataan? Raamattu vakuuttaa, että Jumala kuulee meitä, kun ”pyydämme hänen tahtonsa mukaan” (1. Joh. 5:14). Selvästikin Jehova tuntee mielihyvää nähdessään ihmisiä, jotka panevat täyden luottamuksensa häneen. Kun hän vastaa pyyntöömme saada lisää uskoa, ”uskomme kasvava tavattomasti” ja meidät ”katsotaan Jumalan valtakunnan arvoisiksi” (2. Tess. 1:3, 5). *w15 15/10 2:16-18*

Maanantai, 23. lokakuuta

[Älkäämme] koskaan ajelehtiko pois. (Hepr. 2:1)

Hengellisten asioiden mietiskely auttaa meitä kasvamaan kristilliseen kypsyyteen (Hepr. 5:14; 6:1). Jos käytämme vain vähän aikaa Jehovaa ja Jeesusta koskevien totuuksien miettimiseen, uskomme ei pysy lujana. Olemme silloin vaarassa ajelehtia pois totuudesta tai vetäytyä siitä pois. (Hepr. 3:12.) Jeesus varoittikin, että jos emme kuuntele eli ota vastaan Jumalan sanaa ”vilpittömin ja hyvin sydämin”, emme ”säilytä” sitä. Sen sijaan ”tämän elämän huolet

ja rikkaus ja nautinnot” vievät meidät helposti mukanaan emmekä ”saa mitään täydellisyyteen”. (Luuk. 8:14, 15.) Haluamme varmasti jatkaa Jumalan sanan mietiskelyä, koska se opettaa meitä tuntemaan Jehovan paremmin. Se kannustaa meitä heijastamaan hänen kirkkauttaan, ominaisuuksiaan ja persoonallisuuttaan. (2. Kor. 3:18.) Mitä muuta voisimmekaan pyytää? Se että kasvamme Jumalan tuntemuksessa ja saamme heijastaa hänen kirkkauttaan, on suurenmoinen etuoikeus. Se on myös päättymätön prosessi, koska opimme jatkuvasti lisää siitä, miten jäljittellä rakastavaa taivaallista Isäämme (Saarn. 3:11). *w15 15/10 4:13-14*

Tiistai, 24. lokakuuta

Viisaus [on hyväksi] sielullesi. Jos olet löytänyt sen, niin on olemassa tulevaisuus. (Sananl. 24:14)

Jos sinulla on teini-ikäisiä lapsia, toivot varmasti, että he pysyvät hengellisesti terveinä. Jumala haluaa sinun kasvattavan heitä ”Jehovan kurissa ja mielenohjauksessa” (Ef. 6:4). Kanna siis Jumalan sinulle antama vastuu luomalla ja säilyttämällä hengellinen rutiini. Valaistaanpa asiaa. Pidät kiinni siitä, että lapsesi menevät kouluun, koska heidän on tarpeellista saada opetusta ja koska haluat juurruttaa heihin opinhalun. Rakastavat vanhemmat pitävät tärkeänä myös sitä, että heidän lapsensa hyötyvät ”Jehovan – – mielenohjauksesta”, jota he saavat seurakunnan koulusten ja muiden hengellisten opetusohjelmien välityksellä. Koska Jumalalta tuleva opetus on elintärkeää, yrität opettaa lapsiasi rakastamaan hengellisiä asioita ja arvostamaan viisautta. Koetat Jeesuksen tavoin kehittää lapsissasi rakkautta Jumalan sanan opetustyötä kohtaan ja auttaa heitä pitämään kiinni toimivasta kenttäpalvelusaikataulusta, mikä saa heidät menestymään palveluksessa. *w15 15/11 2:6*

Keskiviikko, 25. lokakuuta

Kristus on jokaisen miehen pää, mutta mies on naisen pää, kun taas Jumala on Kristuksen pää.

(1. Kor. 11:3)

Rakkaus on erityisen tärkeää, koska Jumalan järjestelyissä noudatetaan johtoasemaa koskevaa periaatetta. Johtoasemaa ei tulisi kuitenkaan käyttää itsevaltiaan tavoin. Vaikka mies on vaimonsa pää, Raamattu kehottaa häntä "osoittamaan – – kunniaa" vaimolleen (1. Piet. 3:7). Aviomiehet voivat kunnioittaa vaimoan esimerkiksi ottamalla huomioon hänen tarpeensa ja antamalla joissakin asioissa hänen valinnoilleen etusijan. Jumalan sanassa sanotaankin: "Miehet, rakastakaa jatkuvasti vaimoanne, niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja luovutti itsensä sen puolesta." (Ef. 5:25.) Jeesus jopa uhraisi elämänsä seuraajiensa puolesta. Kun aviomies jäljittelee Jeesuksen rakkaudellista tapaa käyttää johtoasemaa, vaimon on paljon helpompi rakastaa ja kunnioittaa miestänsä ja olla tälle alamainen (Tit. 2:3-5). *w15 15/11 4:6-7*

Torstai, 26. lokakuuta

Kreikankielisten juutalaisten keskuudessa syntyi nurinaa hepreankielisiä juutalaisia vastaan.

(Apt. 6:1)

Kristillisyyden levitessä kristityt kommunikoivat keskenään paljolti kreikaksi. Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeja, jotka sisältävät henkeytettyjä muistiinmerkintöjä Jeesuksen opetuksista ja teoista, levitettiin laajalti kreikan kielellä. Monet opetuslapset puhuivat näin ollen heprean sijasta kreikkaa.

Myös apostoli Paavalin kirjeet ja muita henkeytettyjä kirjoja kirjoitettiin kreikaksi. On huomattavaa, että kun Raamatun kreikkalaisten kirjoitusten kirjoittajat lainasivat heprealaisia kirjoituksia, he käyttivät yleensä *Septuagintaa*. Nämä lainaukset, jotka joskus poikkeavat jonkin verran tarkasta heprealaisesta sanamuodosta, ovat nyt osa henkeytettyä Raamattua. Täten epätäydellisten kääntäjien työstä tuli osa henkeytettyä Jumalan sanaa. Jehova ei siis pidä yhtä kulttuuria tai kieltä toista parempana (Apt. 10:34). *w15 15/12 1:8-9*

Perjantai, 27. lokakuuta

Oi Jehova, avaathan minun huuleni, jotta oma suuni voisi kertoa sinun ylistystäsi. (Ps. 51:15)

Puhe on tärkeä osa jokapäiväistä elämää, mutta meidän ei tarvitse puhua taukoamatta. Raamatussa sanotaan, että on "aika pysyä hiljaa" (Saarn. 3:7). Se että olemme hiljaa, kun toiset puhuvat, voi osoittaa kunnioitusta (Job 6:24). Ilmaiseimme hienotunteisuutta ja hyvää arvostelukykyä, kun pidämme kieleemme kurissa luottamuksellisten asioiden suhteen (Sananl. 20:19). Jos meitä ärsytetään, meidän on viisasta hillitä kieleemme (Ps. 4:4). Raamatussa kuitenkin sanotaan, että on myös "aika puhua" (Saarn. 3:7). Jos ystäväsi antaisi sinulle kauniin lahjan, et varmastikaan piilottaisit sitä. Sen sijaan osoittaisit arvostukseksi panemalla sen hyvään käyttöön. Osoitamme kiitollisuutemme, kun käytämme Jehovalta saatua puhekykyä viisaasti. Saatamme sen avulla ilmaista tunteitamme, kertoa toisille tarpeistamme, rohkaista toisia ja ylistää Jumalaa. *w15 15/12 3:4-5*

Lauantai, 28. lokakuuta

Älä enää juo vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi ja usein uusiutuvien sairauskohtaustesi tähden.

(1. Tim. 5:23)

Meidän päivinämme toinen kristitty ei voi enää tehdä meitä terveeksi ”parantamislahjoilla” (1. Kor. 12:9). Jotkut hyvää tarkoittavat veljet antavat kuitenkin terveys-suosituksia pyytämättä. Toisaalta joku taas saattaa esittää vain yleisiä ja käytännöllisiä ehdotuksia. Paavali toimi näin, kun Timoteuksella oli vatsavaivoja, jotka ehkä johtuivat paikallisesta saastuneesta vedestä. Tämä neuvo eroaa kuitenkin siitä, että yrittäisi taivutella toista uskovaan turvautumaan johonkin luonnonlääkkeeseen, parannuskeinoon tai ruokavalioon, josta ei olisi hyötyä tai josta joskus saattaisi olla jopa haittaa. Aika ajoin jotkut ovat yrittäneet vakuuttaa toisia seuraavin perusteluin: ”Sukulaisellaani oli samankaltainen sairaus, ja hän söi... Sitten hän parani.” Vaikka ehdotus olisikin hyvin vilpittönnä, meidän on hyvä pitää mielessä, että jopa paljon käytetyillä lääkkeillä ja hoitomenetelmillä voi olla vahingolliset seuraukset (Sananl. 27:12). *w15 15/12 4:13*

Sunnuntai, 29. lokakuuta

Kuolihan Kristuskin kerran kaikkisi ajoiksi syntien johdosta, vanhurskas epävanhurskaiden puolesta. (1. Piet. 3:18)

Perisyntien vuoksi meitä kaikkia odottaa kuolemanrangaistus (Room. 5:12). Rakkaudessaan Jehova järjesti Jeesusin tulemaan maan päälle ja ”maistamaan kuolemaa jokaisen ihmisen puolesta” (Hepr. 2:9). Jehova pystyy siis tekemään paljon enemmän kuin vain pelastamaan nykyisen elämämme, sillä hän avasi mahdollisuuden jopa siihen, että kuoleman syy poistetaan ikuisiksi ajoiksi (Jes. 25:7, 8; 1. Kor. 15:22, 26).

Kaikki, jotka osoittavat uskoa Jeesukseen, saavat elää ikuisesti rauhassa ja onnellisuudessa joko Kristuksen voideltuina hallitsijatovereina taivaassa tai Kristuksen käsissä olevan Jumalan valtakunnan alamaisinaan maan päällä (Room. 6:23; Ilm. 5:9, 10). Mitä muita siunauksia tämä Jehovalta tuleva lahja sisältää? Jehovan lahja sisältää sen, että kaikki sairautemme parannetaan, maa muutetaan paratiisiksi ja kuolleet herätetään (Jes. 33:24; 35:5, 6; Joh. 5:28, 29). Rakastamme toden totta Jehovaa ja hänen rakasta Poikaansa, koska he antavat meille tällaisen ”sanoin kuvamattoman ilmaisen lahjan” (2. Kor. 9:15). *w16.01 2:5-6*

Maanantai, 30. lokakuuta

Teidän täytyy syntyä uudelleen. (Joh. 3:7)

Ennen kuin Jumalan henki todisti näille kristityille heidän olevan voideltuja, he vaalivat toivoa, että he saisivat elää maan päällä. He odottivat hartaasti aikaa, jolloin Jumala puhdistaisi maan, ja he halusivat päästä osallisiksi tuosta hienosta tulevaisuudesta. Ehkä he näkivät itsensä jopa toivottomassa tervetulleiksi kuolleista herätettyjä rakkaitaan. He kuvittelivat, millaista olisi elää kodeissa, jotka he olisivat itse rakentaneet, ja syödä hedelmäsatoa puista, jotka he olisivat omin käsin istuttaneet. (Jes. 65:21-23.) Miksi heidän ajattelunsa muuttui? Se ei johtunut siitä, että he olisivat tulleet tyytyvämmiksi maanpäälliseen toivoonsa. He eivät muuttaneet mieltään stressin tai tunnekuohun vuoksi. Heistä ei yhtäkään tuntunut, että ikuisen elämä maan päällä olisi pitkästyttävää tai tylsää, eikä heidän vaikuttimenaan ollut halu lähteä tutkimusmatkalle taivaaseen. Pikemminkin kävi niin, että kun Jumalan henki kutsui heidät, se samalla muutti heidän ajattelutapansa ja toivonsa. *w16.01 3:11, 13*

Tiistai, 31. lokakuuta

Työskennellessämme yhdessä hänen kanssaan me myös pyydämme hartaasti, ettette ota vastaan Jumalan ansaitsematonta hyvyyttä ja jätät huomioon ottamatta sen tarkeitusta. (2. Kor. 6:1)

Jehova on Korkein. Hän on kaiken Luoja, ja hänellä on rajattomasti viisautta ja voimaa. Job tuli ymmärtämään tämän. Kun Jehova oli esittänyt hänelle luomistöitään koskevia kysymyksiä, hän vastasi: ”Olen tullut tietämään, että sinä voit tehdä kaiken, eikä mikään ajatus ole

sinulle mahdoton toteuttaa.” (Job 42:2.) Jehova voi tehdä mitä tahansa, mitä hän päättää, eikä hän tarvitse siihen kenenkään apua. Silti hän on alusta saakka osoittanut rakkautta kutsumalla toisia työskentelemään kanssaan ja toteuttamaan hänen tarkoitustaan. Jumala loi ensimmäiseksi ainosyntyisen henkipoikansa. Hän antoi tämän olla mukana luomassa sekä henkimaailmaa että aineellista maailmaa. (Joh. 1:1-3, 18.) Jehova osoitti kunnioitusta Pojalleen ottamalla hänet mukaan luomistyöhön ja kertomalla toisille hänen tärkeästä roolistaan (Kol. 1:15-17). *w16.01 5:1-2*

Keskiviikko, 1. marraskuuta

Abraham veti viimeisen hengähdyksensä ja kuoli hyvässä vanhuusiässä, vanhana ja päivistä kylläisenä. (1. Moos. 25:8)

Ilmaus ”vanhana ja päivistä kyläisenä” ei merkitse sitä, että Abrahamin mielestä elämän päiviä oli kertynyt hänelle jo riittävästi ja ettei hänellä ollut enää halua elää tulevaisuudessa. Raamattu sanoo, että Abraham ”odotti kaupunkia, jolla on todelliset perustukset, jonka rakentaja ja tekijä on Jumala” (Hepr. 11:10). Miten onnellinen Abraham tuleekaankin olemaan, kun hän saa elää paratiisissa maan päällä ja vahvistaa edelleen ystävyystään Jehovan kanssa? Hän on varmasti iloinen kuullessaan, että hänen esimerkkinsä auttoi toisia Jehovan palvelijoita vielä tuhansia vuosia hänen kuolemansa jälkeen. Paratiisissa hän saa tietää, että se, miten hän sai Iisakin takaisin, kuvasi jotain paljon suurempaa (Hepr. 11:19). Hän saa myös tietää, että tuska, jota hän tunsi valmistautuessaan uhraamaan Iisakin, on auttanut miljoonia ihmisiä ymmärtämään paremmin tuskaa, jota Jehova tunsi antaessaan Poikansa lunnaksi (Joh. 3:16). *w16.02 1:15-16*

Torstai, 2. marraskuuta

Sinä kapinallisen piian poika, enkö minä hyvin tiedä, että sinä valitset Iisain pojan häpeäksi itsellesi ja häpeäksi äitisi hävyille? (1. Sam. 20:30)

Uskollisuutemme Jehovaa kohtaan voi joutua koetukselle, jos joku vastuuasemassa oleva kohtelee meitä epäoikeudenmukaisesti. Jonatannillekin kävi näin. Kuningas Saul, joka oli Jumalan voideltu, ei ymmärtänyt, miksi Jonatan halusi olla Daavidin ystävä. Hän nöyryytti suutuspäissään Jonatania, mutta Jonatan ei maksanut pahaa pahalla. Hänen uskollisuutensa Jumalaa ja Israelin tulevaa kuningasta Daavidia kohtaan ei horjunut. (1. Sam. 20:31-41.) Veljet, jotka palvelevat vastuuasemissa Jehovan kansan seurakunnissa, pyrkivät kohtelemaan kaikkia oikeudenmukaisesti. He ovat kuitenkin epätäydellisiä miehiä ja saattavat joskus ymmärtää meidät väärin (1. Sam. 1:13-17). Jos sinua kohdellaan epäoikeudenmukaisesti tai jos sinut ymmärretään väärin, päätä silti pysyä uskollisena Jehovalle. *w16.02 3:14-15*

Perjantai, 3. marraskuuta

Jos joku tahtoo tulla minun peräsäni, hän kieltäköön itsensä ja otakoon kidutuspaalunsa.

(Matt. 16:24)

Kaikki eivät ymmärrä, mitä eroa vihkiytymisellä ja kasteella on. Esimerkiksi jotkut nuoret sanovat, että he ovat kyllä vihkiytyneet Jehovalle mutta eivät ole vielä valmiita menemään kasteelle. Onko tämä järkevä ajatus? Vihkiytymisen merkitsee sitä, että ihminen kertoo Jehovalle henkilökohtaisessa rukouksessa haluavansa palvella häntä ikuisesti. Menemällä kasteelle hän tekee vihkiytymisensä julkisesti tunnetuksi. Ennen kuin menet kasteelle, sinun täytyy siis ymmärtää, mitä vihkiytymisen merkitsee. Kun vihkiydyt Jehovalle, ”kiellät itsesi” eli luovut omistusoikeudesta itseesi. Lupaat Jehovalle, että panet elämässäsi hänen tahtonsa kaiken muun edelle. Vaikka kaikkiin lupauksiin tulee tietysti suhtautua vakavasti, vihkiytymislupaus on erityisen tärkeä, koska teet sen Jehovalle (Matt. 5:33). *w16.03 1:14–15*

Lauantai, 4. marraskuuta

Kasvakaamme – – rakkauden avulla kaikessa. (Ef. 4:15)

Paavali käytti esimerkkinä ihmisruumista. Hän selitti, että jokainen kristitty voi auttaa seurakuntaa pysymään yhtenäisenä Jeesuksen, seurakunnan ”pään”, alaisuudessa. Lisäksi Paavali sanoi, että ruumiinjäsenet tekisivät yhteistyötä ”jokaisen nivelen välityksellä, joka täyttää tarpeen”. (Ef. 4:16.) Miten me kaikki, olimmepa nuoria tai vanhoja, vahvoja tai heikkokuntoisia, voimme edistää seurakunnan yhteishenkeä ja hengellisyyttä? Avain on se, että tottelemme ja kunnioitamme vanhimpia, jotka Jeesus

on valtuuttanut ohjaamaan seurakuntaa (Hepr. 13:7, 17). Tämä ei ole aina helppoa, mutta voimme pyytää Jehovalta pyhää henkeä. Sen avulla voimme tukea seurakunnan järjestelyjä koko sydämestämme. Jos meistä joskus tuntuu vaikealta noudata saamaamme ohjausta, meidän on hyvä muistaa, että nöyryys ja yhteistoiminta edistävät hyvää henkeä seurakunnassa. Lisäksi yhteistoiminnallisuus tällaisissakin tilanteissa auttaa meitä kaikkia kasvamaan rakkaudessa. *w16.03 3:8–9*

Sunnuntai, 5. marraskuuta

Jumalan sana on elävä ja voimaa uhkuva. (Hepr. 4:12)

Joitakin nuoria veljiä ei heidän kasvuvuosinaan ole kannustettu kohti hengellisiä tavoitteita. Totuudesta ei ole tullut näille nuorille elämän tärkeintä asiaa. (Matt. 10:24.) Siksi vanhimman tulisi kehittää ystävällisiä suhteita viettämällä aikaa veljen kanssa, jota hän haluaa valmentaa seurakunnan tehtäviin, ja vakuuttaa, että häntä tarvitaan seurakunnassa. Valmennettuaan veljeä jonkin aikaa vanhimman tulisi käsitellä tämän kanssa joitakin raamatunkohtia, jotka auttavat häntä pohtimaan vihkiytymistään Jehovalle (Saarn. 5:4; Jes. 6:8; Matt. 6:24, 33; Luuk. 9:57–62; 1. Kor. 15:58; 2. Kor. 5:15; 13:5). Vanhin voisi kysyä: ”Mitä lupasit Jehovalle vihkiytyessäsi hänelle?” Hän voisi yrittää sitten tavoittaa hänen sydämensä kysymällä: ”Miltä Jehovahista mahtoi tuntua, kun sinut kastettiin?” (Sananl. 27:11.) ”Entä miltä Saatanasta tuntui?” (1. Piet. 5:8.) Vanhinten ei tulisi koskaan aliarvioida sitä, miten syvän vaikutuksen huolellisesti valitut raamatunkohdat voivat veljeen tehdä. *w15 15/4 2:9, 11*

Maanantai, 6. marraskuuta

Heittäkää kaikki huolenne hänelle, sillä hän huolehtii teistä.

(1. Piet. 5:7)

Miksi Jehova ei vastaa heti kaikkiin pyyntöihimme? Ehkä muistat, että hän vertaa suhdettaan meihin isän ja lasten väliseen suhteeseen (Ps. 103:13). Lapsi ei voi odottaa isänsä myöntävän hänen jokaiseen pyyntöönsä eikä reagoivan niihin saman tien. Jotkin pyynnöt lapsi saattaa esittää pelkästä hetken mielijohteesta. Toiset täytyy jättää hautumaan, kunnes aika on kypsä. Vielä jotkin eivät ehkä koituisi lapsen tai muiden asianosaisten parhaaksi. Lisäksi jos jokaiseen pyyntöön suostuttaisiin oitis, isästä tulisi lapsen palvelija. Jehovakin ajattelee meidän parastamme antaessaan ajan kuluu, ennen kuin hänen vastauksensa rukouksiimme käyvät ilmeiseksi. Hänellä on siihen oikeus, koska hän on viisas Luojamme ja rakkaudellinen taivaallinen Isämme. Jos hän täyttäisi jokaisen pyyntömme heti, suhteemme häneen vääristyisi. (Jes. 29:16; 45:9.) *w15 15/4 4:6-7*

Tiistai, 7. marraskuuta

Vastustakaa Panettelijaa, niin hän pakenee teistä. (Jaak. 4:7)

Koska tämän asiainjärjestelmän loppu lähenee, Saatana haluaa, että päästämme valppautemme herpaantumaan, "olemme huomaavaisia itseämme kohtaan" luomalla itsellemme paikan tässä maailmassa ja näin menetämme kiireellisyyden tunteemme. Älä anna tämän tapahtua itsellesi, vaan pysy valveil-la! (Matt. 16:22, 23; 24:42.) Älä usko Saatanan petollista propagandaa, jonka mukaan loppu on vielä kaukana - tai ei tule ollenkaan. Saatana yrittää pettää meidät uskotte-

lemalla, ettei Jumala voi rakastaa meitä eikä antaa syntejämme anteeksi. Mutta kuka on *todellisuudessa* se, jota Jehova ei voi rakastaa ja jolle hän ei voi antaa anteeksi? Saatana. Raamattu kuitenkin vakuuttaa meille: "Jumala ei ole epävanhurskas, niin että hän unohtaisi teidän työnne ja sen rakkauden, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan." (Hepr. 6:10.) Jehova arvostaa pyrkimyksiämme miellyttää häntä, ja palveluksemme *ei* ole turhaa (1. Kor. 15:58). Emme siis anna Saatanan pettää meitä petollisella propagandallaan. *w15 15/5 1:16-19*

Keskiviikko, 8. marraskuuta

He näkivät ne kaukaa ja toivottivat ne tervetulleiksi. (Hepr. 11:13)

Abrahamilla oli niin paljon toisteita toivonsa varmuudesta, että hän pystyi ikään kuin näkemään sen, mikä ei vielä ollut näkyvissä. Usko Jumalan lupauksiin vahvasti Abrahamin päätöstä tehdä hänen tahtonsa. Uskon vaikutuksesta hän lähti Urista ja kieltäytyi asettumasta pysyvästi mihinkään Kanaanin kaupunkiin. Koska niiden hallitsijat olivat jumalattomia, ne olivat huteralla pohjalla samoin kuin Urin kaupunki (Joos. 24:2). Pitkän elämänsä loppuun saakka Abraham "odotti kaupunkia, jolla on todelliset perustukset, jonka rakentaja ja tekijä on Jumala" (Hepr. 11:10). Abraham "näki" jo itsensä Jehovan hallitsemassa pysyvässä asuinpaikassa. Abel, Hanok, Nooa, Abraham ja muut heidän kaltaisansa uskoivat kuolleiden ylösnousemukseen ja odottivat saavansa elää maan päällä Jumalan valtakunnan alaisuudessa. Juuri tämä hallitus on "kaupunki, jolla on todelliset perustukset". Täälläisten siunausten miettiminen lujitti heidän uskoaan Jehovaan. (Hepr. 11:15, 16.) *w15 15/5 3:8-9*

Torstai, 9. marraskuuta

*Kristus, Jumalan voima.
(1. Kor. 1:24)*

Jehova on ilmaissut voimaansa huomattavilla tavoilla Jeesuksen Kristuksen välityksellä. Neljässä evankeliumissa kerrotaan uskoa vahvistavia yksityiskohtia joistakin Kristuksen suorittamista ihmeistä. Todennäköisesti hän teki monia muitakin ihmeitä (Matt. 9:35; Luuk. 9:11). Jumalan voima kävi tosiaan ilmeiseksi Jeesuksessa. Siksi apostoli Paavali aivan aiheellisesti sanoi häntä ”Kristukseksi, Jumalan voimaksi”. Mutta miten Jeesuksen ihmeet liittyvät meidän elämäämme? Apostoli Pietarin mukaan Jeesus teki ihmeitä ja ”ennusmerkkejä” (Apt. 2:22). Jeesuksen maan päällä suorittamat voimateot olivat ennakkovälähdyksiä vielä suuremmista siunauksista, joita saadaan hänen hallitessaan kuninkaana. Ne antavat esimakua ihmeistä, joita Jeesus tekee tulevassa paratiisissa maailmanlaajuisesti! Lisäksi hänen ihmeensä auttavat meitä saamaan selvän kuvan hänen ja hänen Isänsä persoonallisuudesta. *w15 15/6 1:1-2*

Perjantai, 10. marraskuuta

Hän toisteli: ”Jos kosketan edes hänen päällysvaippoihinsa, niin tulen terveeksi.” (Mark. 5:28)

Jeesus tajusi, että hänen Isänsä Jehova oli parantanut naisen, ja sanoi tälle ystävällisesti: ”Tytär, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhassa ja ole terveenä tuskallisesta sairaudestasi.” (Mark. 5:34.) Miten ystävällinen Jeesus onkaan! Kuten huomaamme, hän kohtelee sairaita lämminsydämisesti. Saatana haluaa meidän uskovan, että olemme arvottomia ja ettei meitä voi rakastaa. Ihmeillään Jeesus todisti selvästi, että hän on aidosti

kiinnostunut meistä ja ongelmistamme. Hän on tosiaankin myötätuntoinen Kuningas ja Ylimmäinen pappi (Hepr. 4:15). Meidän ei ehkä ole helppo ymmärtää niiden tunteita, joilla on jokin krooninen sairaus, varsinkaan jos emme ole itse kokeneet mitään vastaavaa. On hyvä muistaa, että Jeesus pystyi olemaan myötäelävä sairaita kohtaan, vaikka hän itse ei ollut koskaan sairas. Hänen esimerkkinsä kannustaa meitä jäljittelemään häntä parhaan kykymme mukaan. (1. Piet. 3:8.) *w15 15/6 2:11-12*

Lauantai, 11. marraskuuta

Jumalan nimeä rienataan teidän takianne kansakuntien keskuudessa. (Room. 2:24)

On suuri kunnia, että tunnemme Jumalan nimen ja saamme toimia hänen nimelleen otettuna kansana (Apt. 15:14; Jes. 43:10). Anomme taivaalliselta Isältämme: ”Olkoon sinun nimesi pyhitetty.” (Matt. 6:9.) Tämän anomuksen esittäminen voi saada sinut pyytämään Jehovalta apua, jottet tekisi tai sanoisi mitään sellaista, mikä toisi häpeää hänen pyhälle nimelleen. Emme halua olla samanlaisia kuin jotkut ensimmäisellä vuosisadalla eläneet, jotka eivät toimineet sen mukaan mitä opettivat, kuten päivän tekstissä mainitaan. Mitä vaaditaan, jotta Jumalan nimi voidaan pyhittää täysin ja puhdistaa sille koituneesta häpeästä? Jehovan on raivattava pois ne, jotka tieteen tahtoen hylkäävät hänen suvereeniutensa. (Hes. 38:22, 23.) Ihmiskunta kohotetaan vähitellen täydellisyyteen. Odotamme hartaasti aikaa, jolloin kaikki älylliset luomukset kunnioittavat Jehovan pyhää nimeä. Silloin rakastava taivaallinen Isämme on viimeinkin ”kaikki jokaiselle” (1. Kor. 15:28). *w15 15/6 4:7, 10*

Sunnuntai, 12. marraskuuta

Taivaat ovat minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni alusta. (Jes. 66:1)

Raamatun heprealaisissa kirjoituksissa ilmauksella ”jalkojen alusta” tarkoitetaan maata, ja sitä käytetään kuvaannollisessa merkityksessä myös israelilaisten muinaisesta temppeleistä (1. Aik. 28:2; Ps. 132:7). Tuo temppeleli toimi tosi palvonnan keskuksena maan päällä. Siksi se oli Jehovan silmissä hyvin kaunis, ja jo sen olemassaolo toi kunniaa Jehovan jalkojen sijalle. (Jes. 60:13.) Nykyään tosi palvonnan keskuksena ei kuitenkaan enää ole kirjaimellinen maan päällä sijaitseva temppeleli vaan hengellinen temppeleli, joka tuo Jehovalle kunniaa paljon enemmän kuin yksikään rakennus. Se on järjestely, jonka ansiosta on mahdollista tulla sovitetuksi Jumalan kanssa Jeesuksen Kristuksen pappouden ja hänen uhrinsa välityksellä. Se tuli olemassaoloon vuonna 29, jolloin Jeesus kas-tettiin ja voideltiin Jehovan suuren hengellisen temppelein Ylimmäiseksi Papiksi (Hepr. 9:11, 12). *w15 15/7 1:1-3*

Maanantai, 13. marraskuuta

He näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä voimalla ja suurella kirkkaudella. (Luuk. 21:27)

Tuolloin uskolliset palkitaan ja uskottomia rangaistaan (Matt. 24: 46, 47, 50, 51; 25:19, 28-30). Matteuksen mukaan Jeesus lopetti moniosaisen tunnusmerkin kuvailemisen vertaukseen lampaista ja vuohista. Siinä hän sanoi: ”Kun Ihmisen Poika saapuu kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu loistoisalle valtaistuimelleen. Ja kaikki kansakunnat kootaan hänen eteensä, ja hän

erottaa ihmiset toisistaan niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.” (Matt. 25:31-33.) Millainen tuomio lampaille ja vuohille julistetaan? Vertaus päättyy sanoihin: ”Nämä [vuohet] menevät ikuiseen pois karsiintumiseen, mutta vanhurskaat ikuiseen elämään.” (Matt. 25:46.) *w15 15/7 2:11-12*

Tiistai, 14. marraskuuta

Katso! Kuinka hyvää ja kuinka miellyttävää onkaan, kun veljekset asuvat yhdessä ykseydessä! (Ps. 133:1)

Saatamme ymmärrettävästikin olla kiintyneitä siihen maahan, jossa olemme kasvaneet, samoin kuin sen kulttuuriin, kieleen ja ruokaan. Meidän on kuitenkin varottava ajattelemaasta, että mikään ei vedä vertoja sille, mihin olemme itse totuneet. Kun Jehova loi kaikkeuden, hän teki siihen iloksemme monenlaisia vaihtelua (Ps. 104:24; Ilm. 4: 11). Miksi siis väittäisimme, että jokin tapa hoitaa asioita on muita parempi? Jumala haluaa, että kaikenlaiset ihmiset tulevat totuuden täsmälliseen tuntemukseen ja saavat ikuisen elämän (Joh. 3:16; 1. Tim. 2: 3, 4). Avoin suhtautuminen monenlaisiin hyväksyttäviin ajatuksiin rikastuttaa meitä ja suojelee kristillistä ykseyttämme. Samalla kun säilytämme uskollisuutemme Jehovaa kohtaan, meidän on varottava sekaantumasta maailman kiistoihin. Keskuudessamme ei ole sijaa erilaisille puolueille. Miten kiitollisia olemmekaan Jehovalle siitä, että hän on vapauttanut meidät jakautuneisuutta, ylpeyttä ja kilpailuhenkeä heijastavista tavoista, jotka ovat ominaisia Saatanan maailmal-le. *w15 15/7 3:17-18*

Keskiviikko, 15. marraskuuta

[Jumala] huolehtii teistä.

(1. Piet. 5:7)

Voimme ilmaista rakkautemme Jehovaa kohtaan monin tavoin. Osoitamme rakastavamme Jumalaa ja lähimmäistämme muun muassa osallistumalla innokkaasti Valtakunnan saarnaamistyöhön (Matt. 24:14; 28:19, 20). Todistamme aidon rakkautemme Jehovaan säilyttämällä nuhteettomuutemme uskonkoetuksissa. (Ps. 84:11; Jaak. 1:2-5.) Jos kohtaamme ankaria koettelemuksia, voimme olla varmoja siitä, että Jumala on selvillä kärsimyksistämme ja auttaa meitä, sillä olemme hänelle kallisarvoisia (Ps. 56:8). Rakkautemme Jehovaa kohtaan saa meidät mietiskelemään hänen luomistekojaan ja kaikkea muuta ihmeellistä, mitä hän on tehnyt. Osoitamme rakastavamme Jumalaa ja arvostavamme hänen Sanaan sa tutkimalla ahkerasti Raamattua. Rakkaus Jehovaan saa meidät pyrkimään yhä lähemmäksi häntä rukouksen välityksellä. Ja rakkautemme Jumalaan syvenee, kun mietiskelemme lunastusuhria, jonka hän järjesti syntiemme sovittamiseksi (1. Joh. 2:1, 2). Nämä ovat vain joitakin niistä monista tavoista, joilla voimme osoittaa arvostavamme Jehovan kestäväää rakkautta meitä kohtaan. *w15 15/8 1:6, 17-18*

Torstai, 16. marraskuuta

Parempi on kärsivällinen.

(Saarn. 7:8)

Uudessa maailmassa eteemme voitulla aikoja, joina meidän on osoitettava kärsivällisyyttä. Saatamme esimerkiksi kuulla joistakuista, jotka on heidän sukulaistensa ja ystäviensä iloksi herätetty kuolleista. Ehkä meidän itsemme täytyy kuitenkin odottaa läheistemme ylösnousemusta. Iloitsemmeko siinä ta-

pauksessa toisten kanssa ja olemmeko kärsivällisiä? (Room. 12:15.) Se että opettelemme odottamaan kärsivällisesti Jehovan lupauksen täyttymystä *nykyään*, auttaa meitä ilmaisemaan kärsivällisyyttä *tuolloin*. Voimme valmistautua elämään uudessa maailmassa myös suhtautumalla kärsivällisesti Raamatun totuuden paljastumiseen. Olemmeko opinhaluisia ja kärsivällisiä, kun näkemyksemme totuudesta käy vähitellen selvemmäksi nykyään? Jos olemme, meidän ei todennäköisesti ole vaikea osoittaa kärsivällisyyttä uudessa maailmassa, kun Jehova tekee tiettäväksi, mitä hän odottaa ihmisiltä. (Sananl. 4:18; Joh. 16:12.) *w15 15/8 3:9-10*

Perjantai, 17. marraskuuta

Pääsemme – – sen mitan määrään, joka kuuluu Kristuksen täyteyteen.

(Ef. 4:13)

Apostoli Paavali kannusti Efesoksen kristittyjä kasvamaan hengellisesti. Heidän piti ”päästä ykseyteen uskossa ja Jumalan Pojan täsmällisessä tuntemuksessa, täysikasvuisen miehen tasolle, sen mitan määrään, joka kuuluu Kristuksen täyteyteen”. (Ef. 4:13.) Kun Paavali kirjoitti kirjettänsä, Efesoksen seurakunta oli ollut olemassa jo vuosia. Monet sikäläiset opetuslapset olivat jo kokeneita, hengellisesti kypsiä kristittyjä. Joidenkuiden piti silti edelleen pyrkiä kypsytyteen. Tilanne on paljolti sama Jehovan todistajien keskuudessa nykyään. Monet veljet ja sisaret ovat palvelleet Jumalaa pitkään ja edistyneet hengelliseen kypsytyteen. Mutta selvästikään kaikki eivät ole vielä siinä vaiheessa. Esimerkiksi tuhansia uusia kastetaan joka vuosi, joten joidenkuiden täytyy yhä pyrkiä kypsytyteen. Miten on sinun laitasi? (Kol. 2:6, 7.) *w15 15/9 1:2-3*

Lauantai, 18. marraskuuta

Ruumiillisesta valmennuksesta on hyötyä vähään. (1. Tim. 4:8)

Monet ovat huomanneet, että sopiva määrä säännöllistä liikuntaa edistää terveyttä ja virkistää sekä keho että mieltä. Mutta pitäisikö meidän harrastaa liikuntaa kenen tai keiden kanssa tahansa? Sananlaskujen 13:20:ssä sanotaan: ”Viisaiden kanssa vaeltava viisastuu, mutta sen, joka on tekemisissä typerien kanssa, käy huonosti.” Tämä neuvo osoittaa, että meidän tulisi olla huolellisia virkistäytymisen valinnassa ja kuunnella Raamatun avulla valmennetun omantuntonne ääntä. On myös syytä harkita, miten paljon aikaa käytetään virkistäytymiseen. Suunnitteleko virkistäytymiseen käytettävän ajan niin, ettei se häiritse teokraattisia toimia, kuten kokouksia, kenttäpalvelusta ja henkilökohtaista tutkimista? Vai yritätkö tunkea teokraattiset toimet virkistäytymisjaksojen väliin? Mitkä asiat ovat sinulle tärkeimpiä? Jeesus sanoi: ”Etsikää jatkuvasti ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä muu lisätään teille.” (Matt. 6:33.) Saako omatuntosi sinut panemaan asiat Jeesuksen neuvon mukaiseen tärkeysjärjestykseen? *w15 15/9 2:13, 15*

Sunnuntai, 19. marraskuuta

Miksi olet suuttunut, ja miksi kasvosi ovat synkistyneet? Jos kääntynyt tekemään hyvää, niin eikö siitä seuraa korotus? – – Saatko sinä siitä [synnistä] yliotteen? (1. Moos. 4:6, 7)

Tämä oli ajankohtainen neuvo, jolla oli myönteinen tarkoitus. Jehova varoitti Kainia silloin, kun tämä oli selvästi menossa hyvin vaaralliseen suuntaan. Valitettavasti Kain ei noudata varoitusta ja joutui kärsimään seuraukset (1. Moos. 4:11–13).

Kun Jeremian sihteeri Baruk tunsu itsensä uupuneeksi ja epätoivoiseksi, Jehova antoi hänelle neuvon auttaakseen häntä ymmärtämään ongelman ytimen. Baruk – toisin kuin Kain – otti vastaan Jehovan neuvon ja säilyi hengissä. (Jer. 45:2–5.) Paavali kirjoitti: ”Jota Jehova rakastaa, sitä hän kurittaa; oikeastaan hän ruoskii jokaista, jonka hän ottaa poikanaan vastaan.” (Hepr. 12:6.) Kuri ei kuitenkaan tarkoita ainoastaan rankaisemista. Sitä annetaan monin tavoin. Raamatussa on paljon esimerkkejä Jumalan uskollisista palvelijoista, jotka kestivät äärimmäisiä koettelemuksia. Näihin saattoi sisältyä kuria, joka valmensi heitä. *w15 15/9 4:12–13*

Maanantai, 20. marraskuuta

Palvelijasi ovat tulleet – – Jehovan, sinun Jumalasi, nimen takia, sillä olemme kuulleet hänen maineestaan ja kaikesta, mitä hän teki. (Joos. 9:9)

Gibeonilaiset tunnustivat viisaasti, että tosi Jumala tuki Israelia. Myös Rahab näki Jumalan käden oman aikansa tapahtumissa. Kun hän oli kuullut, miten Jehova oli vapauttanut kansansa, hän sanoi kahdelle israelilaisvakoojalle: ”Minä kyllä tiedän, että Jehova antaa teille tämän maan.” Vaikka tällaisen kannan ottaminen tiesi vaaraa, hän osoitti uskoa siihen, että Jehova voisi pelastaa hänet ja hänen perheensä. (Joos. 2:9–13; 4:23, 24.) Nämä samoin kuin monet muut Raamatun esimerkit auttavat meitä ymmärtämään, missä merkityksessä on mahdollista nähdä Jumala tai hänen kätensä tapahtumien kulussa. Kun tulemme tuntemaan hänet, mekin voimme nähdä hänen kätensä, koska havaitsemme hänen ominaisuutensa ja toimintansa ”sydämme silmillä” (Ef. 1:18). Haluamme varmasti olla niiden kaltaisia, jotka menneisyydessä ja nykyaikana ovat nähneet selvästi Jehovan tukevan kansaansa. *w15 15/10 1:6–7, 9*

Tiistai, 21. marraskuuta

Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sistersartaan ja Lasarusta. (Joh. 11:5)

Vaikka Martta oli ainoa *nimeltä* mainittu nainen, jota Jeesus rakasti, Jeesus tunsi puhdasta epäitsekästä rakkautta myös muita jumalasia naisia kohtaan, kuten omaa äitiään Mariaa ja Martan sistersarta Mariaa kohtaan. (Joh. 19:25–27.) Miksi sitten Jeesuksen sanottiin rakastaneen juuri Marttaa? Jeesus rakasti Marttaa, koska tämä oli vieraanvarainen ja uuttera. Mutta ennen kaikkea Jeesus rakasti Marttaa hänen hengellisyytensä vuoksi. Hän oli nainen, joka todella uskoi Jeesuksen opetuksiin. Hän ei epäillyt hetkeäkään sitä, että Jeesus oli luvattu Messias. (Joh. 11:21–27.) Martta oli kuitenkin epätäydellinen, kuten me kaikki. Erään kerran Jeesuksen ollessa vieraana Martan kodissa tämä tohti antaa Jeesukselle neuvoja siitä, miten korjata tilanne, joka Martan mielestä oli väärin. Martta sanoi: ”Herra, eikö sinulle merkitse mitään se, että sisareni on jättänyt minut yksin huolehtimaan palvelemisesta? Käske hänen siksi ryhtyä auttamaan minua.” (Luuk. 10:38–42.) *w15 15/10 3:1–2*

Keskiviikko, 22. marraskuuta

Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. (Jaak. 4:8)

Hengellisten asioiden mietiskely auttaa meitä säilyttämään innon totuutta kohtaan. Olemme siten virkistävää seuraa veljillemme ja kiinnostuneille, joita tapaamme kenttäpalveluksessa. Jumalan suurimman lahjan – Jeesuksen lunastusuhrin – syvälinen mietiske-

ly auttaa meitä arvostamaan sitä, että olemme saaneet läheisen suhteen Pyhään Isäämme Jehovaan (Room. 3:24). Eteläafrikkalainen Mark, joka vietti kolme vuotta vankeudessa kristillisen puolueettomuutensa takia, sanoi: ”Mietiskelyä voitaisiin verrata jännittävään seikkailuun. Mitä enemmän mietiskelemme hengellisiä asioita, sitä enemmän tajuaamme uusia asioita Jumalastamme Jehovahista. Kun joskus tunnen itseni hiukan lannistuneeksi tai tulevaisuus huolestuttaa minua, otan Raamatun esiin ja mietiskelen jotakin sen kohtaa. Tämä todella rauhoittaa minua.” *w15 15/10 4:15*

Torstai, 23. marraskuuta

Anna minulle ymmärrystä, että noudattaisin lakiasi ja pitäisin sen koko sydämeistäni. (Ps. 119:34)

Aina kun on sopivaa, selitä lapsillesi syyt laitimillesi säännöille ja ratkaisuillesi. Jos nuori ymmärtää perustelusi, hän todennäköisemmin tottelee sinua halukkaasti. Barry, joka kasvatti neljä lasta, sanoo: ”Hyvin perustellut syyt auttavat murrosikäisiä lapsiasi luottamaan sinuun, koska he tajuavat, että päätöksesi eivät ole mielivaltaisia vaan järkeviä.” Nuoresta tulee vähitellen aikuinen, joka käyttää omaa ”järjenkykyään” (Room. 12:1). Barry selittää: ”Murrosikäisten täytyy oppia tekemään hyviä ratkaisuja, jotka perustuvat pikemminkin järkeen kuin tunteeseen.” Kun perustelet nöyrästi päätöksesi, teini-ikäinen lapsesi huomaa sinun panneen merkille hänen edistymisensä kohti aikuisuutta ja hän oppii käyttämään ”järjenkykyään” omissa ratkaisuisaan. *w15 15/11 2:11*

Perjantai, 24. marraskuuta

Tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin niille, jotka ovat meille sukua uskossa. (Gal. 6:10)

Maan päällä on miljoonia ihmisiä, jotka palvovat Jehovaa ja todistavat hänen nimestään ja tarkoituksestaan. Miten Jehovan palvojien pitäisi suhtautua toisiinsa? (Room. 12:10.) Apostoli Pietari kirjoitti: ”Kun nyt olette puhdistaneet sielunne tottelevaisuudellanne totuutta kohtaan, minkä tuloksena on veljellinen kiintymys, jossa ei ole ulkokultaisuutta, rakastakaa toisianne hellittämättömän hartaasti sydäimestä.” Hän myös kehotti uskonveljiään: ”Olkoon teillä ennen kaikkea hellittämättömän harras rakkaus toisianne kohtaan.” (1. Piet. 1:22; 4:8.) Koska tunnemme hellittämättömän harrasta rakkautta toisia Jehovan palvelijoita kohtaan, muodostamme ainutlaatuisen maailmanlaajuisen järjestön. Lisäksi koska rakastamme Jehovaa ja tottelemme hänen lakejaan, hän tukee meitä maailman-kaikkeuden suurimmalla voimalla, pyhällä hengellään eli vaikuttavalla voimallaan. Tämän ansiosta voimme nauttia suurenmoisesta yksimielisyydestä todella kansainvälisenä veljesjoukkona (1. Joh. 4:20, 21). *w15 15/11 4:8-9*

Lauantai, 25. marraskuuta

Kymmenen miestä kaikista kansakuntien kielistä – – sanoo: ”Me tahdomme kulkea teidän kanssanne.” (Sak. 8:23)

Jehova ei vaadi, että opettelisimme jonkin erityisen kielen voidaksemme oppia tuntemaan hänet ja hänen tarkoituksensa (Ilm. 7:9, 10). Onko Jumalan kommunikointi ihmisten kanssa estynyt eri kielten tai pienten käännösvariaatioiden vuoksi? Ei suinkaan. Tiedämme ehkä vain muutamia sanoja sillä kielellä,

jota Jeesus käytti (Matt. 27:46; Mark. 5:41; 7:34; 14:36). Jehova kuitenkin piti huolta siitä, että Jeesuksen sanoma välitettiin kreikan kielellä ja aikanaan muilla kielillä. Myöhemmin juutalaiset ja kristityt jäljensivät Raamatun käsikirjoituksia yhä uudelleen, ja näin pyhät kirjoitukset säilyivät. Raamattua käännettiin monille kielille. 300- ja 400-luvuilla elänyt Johannes Khrysostomos sanoi, että hänen päiviinsä mennessä Jeesuksen opetuksia oli käännetty syyrialaisien, egyptiläisten, intialaisten, persialaisten, etiopialaisten ja lukemattomien muiden kansojen kielille. *w15 15/12 1:10-11*

Sunnuntai, 26. marraskuuta

Oi miten hyvä onkaan sana oikeaan aikaan! (Sananl. 15:23)

Sanamme saattavat olla juuri sellaisia, joita kuulijamme todella tarvitsee, mutta jos emme valitse sopivaa aikaa niiden puhumiselle, niitä on ehkä vaikea ymmärtää tai ottaa vastaan. Esimerkiksi maaliskuussa 2011 maanjäristys ja tsunami tuhosivat Itä-Japanin alueita ja pyyhkäisivät tieltään kokonaisia kaupunkeja. Yli 15000 ihmistä menetti henkensä. Vaikka myös alueen Jehovan todistajat kokivat kovia, he aina mahdollisuuden tullen lohduttivat surevia ihmisiä Raamatun avulla. Monilla sikäläisillä ihmisillä on kuitenkin syvään juurtuneita buddhalaisia uskonkäsitteitä ja hyvin vähän tai ei ollenkaan tietoa Raamatun opetuksista. Veljemme tajusivatkin, että heti tsunamin jälkeen ei välttämättä ollut paras hetki kertoa ylösnousemustoivosta eloon jääneille, jotka olivat murheen murtamia. Niinpä he käyttivät puhekyvyn lahjaansa pikeminkin tunneperäisen tuen antamiseen toisille. Lisäksi he selittivät Raamatun avulla, miksi tällaisia kauhistuttavia asioita tapahtuu viattomille ihmisille. *w15 15/12 3:7*

Maanantai, 27. marraskuuta

Kokematon uskoo joka sanan, mutta terävänäköinen harkitsee askeleitaan. (Sananl. 14:15)

Surullista kyllä, tässä ahneessa maailmassa on joitakuuta, jotka pitävät ihmisten sairastumista tilaisuutena tehdä rahaa. Toiset ihmiset tai yritykset haluavat parantaa liikevoittoaan ja kehottavat siksi ihmisiä käyttämään tuotteita, jotka ovat hyvin kalliita. Tällaiset hoitomuodot voivat vedota sairaaseen ihmiseen, joka etsii epätoivoisesti helpotusta tai keinoa pysyä elossa pitempään. ”Terävänäköinen” on erityisen varovainen silloin, kun ”sana” tai suositus tulee joltakulta sellaiselta, jonka asiantuntemus on kyseenalaista. Hän voi pohdiskella asiaa seuraavasti: ”Tästä vitamiinista, luonnonlääkkeestä tai ruokavaliosta oli kuulemma apua jollekulle, mutta onko tapauksen todenperäisyydestä riittäviä todisteita? Ihmiset ovat erilaisia. Onko pätevää syytä uskoa, että siitä olisi apua minulle? Pitäisikö minun tutkia asiaa enemmän tai jopa kääntyä tämän alan pätevän asiantuntijan puoleen?” (5. Moos. 17:6.) *w15 15/12 4: 14-15*

Tiistai, 28. marraskuuta

Se rakkaus, joka Kristuksella on, pakottaa meitä. (2. Kor. 5:14)

Paavali tajusi, ettemme voisi ottaa vastaan Kristuksen ylivertaista rakkautta tuntematta pakottavaa halua elää hänelle. Kun ymmärrämme mielessämme täysin, mitä Jehova on tehnyt hyväksemme, ja kun hänen rakkautensa koskettaa sydäntämme, haluamme elää elämämme kokosieluisesti Kristukselle Jeesukselle. Miten voimme ilmaista tämän halumme? Ne, jotka rakastavat Jehovaa, tuntevat pakottavaa

halua jäljitellä Kristuksen esimerkkiä ja seurata tarkoin hänen askeleitaan (1. Piet. 2:21; 1. Joh. 2:6). Todistamme rakkautemme Jumalaan ja Kristukseen tottelevaisuudellamme. Jeesus sanoi: ”Se, jolla on minun käskyni ja joka noudattaa niitä, on se, joka rakastaa minua. Sitä taas, joka rakastaa minua, minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä.” (Joh. 14:21; 1. Joh. 5:3.) Kysy siis itseltäsi: Millä alueilla onnistun hyvin seuraamaan Kristuksen Jeesuksen askeleita? Entä millä alueilla voisin edistyä? Tällainen itsetutkistelu on välttämätöntä, sillä maailma painostaa meitä koko ajan noudattamaan omia mittapuitaan. (Room. 12:2.) *w16.01 2:7-9*

Keskiviikko, 29. marraskuuta

Meistä tulee hänen kaltaisiaan, sillä tulemme näkemään hänet sellaisena kuin hän on. (1. Joh. 3:2)

Tunnetko keskimääräistä suu-remppaa intoa palvelusta kohtaan? Tutkitko innokkaasti Raamattua ja uppoudutko mielelläsi ”Jumalan syviin asioihin”? (1. Kor. 2:10.) Oletko kokenut, että Jehova on erityisesti siunannut sinun palvelustasi? Onko sinulla palava halu tehdä Jehovan tahto? Tunnetko syvällä sisimmästäsi, että sinulla on velvollisuus auttaa toisia hengellisesti? Oletko nähnyt todisteita siitä, että Jehova on puuttunut elämäsi kulkuun? Jos vastaat näihin kysymyksiin painokkaasti ”kyllä”, tarkoittaako se sitä, että olet saanut taivaallisen kutsun? Ei tarkoita. Miksi ei? Koska nämä eivät ole ainutlaatuisia tunteita, joita vain taivaallisen kutsun saaneet kokevat. Jehovan henki toimii yhtä voimakkaasti niissä ihmisissä, joilla on toivo elää ikuisesti maan päällä. Jos pohdit, oletko saanut taivaallisen kutsun, se jo itsessään osoittaa, että *et* ole saanut sitä. *w16.01 3:14-15*

Torstai, 30. marraskuuta

*Minä iloitsin kaiken aikaa hänen edessään.
(Sananl. 8:30)*

Jeesus työskenteli iloiten Isänsä kanssa. Hän koki suurta iloa siitä, mitä hän sai aikaan. Häntä ilahdutti myös tieto siitä, että Jehova oli mieltynyt häneen. Miten on meidän laitamme? Jeesus sanoi, että onnellisuutta tuo niin antaminen kuin saaminenkin (Apt. 20:35). Tunsimme iloa, kun saimme totuuden, ja tunnemme iloa, kun viemme sitä toisille. Kertoessamme Raamatun totuuksista toisille

näemme, miten hengellisesti nälkäiset ihmiset nauttivat siitä, että he alkavat ymmärtää Raamatun kallisarvoista sanomaa ja luoda ystävyyssuhdetta Jumalaan. Sydäntämme lämmittää nähdä, millaisia muutoksia he tekevät paitsi ajattelussaan myös elämäntavassaan. Tajuamme, että hyvän uutisen kerominen on elintärkeää. Se avaa tien ikuiseen elämään niille, jotka antavat sovittaa itsensä Jumalan kanssa (2. Kor. 5:20). Mikä muu työ voisi tuottaa enemmän iloa ja tyydytystä kuin se, että auttaa ihmisiä löytämään tien ikuiseen elämään? *w16.01 5:6-7*

Perjantai, 1. joulukuuta

Läheinen suhde Jehovaan kuuluu häntä pelkääville. (Ps. 25:14)

Raamatussa mainitaan kolme kertaa, että Abraham oli Jumalan ystävä (2. Aik. 20:7, alav.; Jes. 41:8; Jaak. 2:23). Raamattu ei sano kenestäkään muusta niin. Tarkoittaako tämä sitä, ettei kukaan muu ole koskaan päässyt Jehovan ystäväksi? Ei tarkoita. Raamattu osoittaa, että Jumalan ystävyys on mahdollista meille kaikille. Raamattu on täynnä kertomuksia uskollisista miehistä ja naisista, jotka pelkäsivät Jehovaa ja uskoivat häneen ja joista tuli hänen läheisiä ystäviään. Apostoli Paavali kirjoitti ”suuresta pilvestä todistajia”, jotka kaikki olivat Jumalan ystäviä (Hepr. 12:1). Heidän joukossaan oli hyvin erilaisia ihmisiä. He ovat saaneet nauttia Jumalan ystävydestä. Jäljittele edelleen näitä uskon esimerkkejä (Hepr. 6:11, 12). Silloin voit olla varma, että saat olla Jehovan läheinen ystävä ikuisesti! *w16.02 2:1-2, 19*

Lauantai, 2. joulukuuta

*Minä olen tullut – –, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on lähettänyt minut.
(Joh. 6:38)*

Kuvittele, että ystäväsi antaisi sinulle lahjaksi auton, mutta pitäisi auton avaimet itsellään ja sanoisi: ”Autoa ajan minä, et sinä.” Mitä se tuntuisi? Ajattele nyt, mitä Jehova syystäkin odottaa ihmiseltä, joka sanoo antavansa elämänsä hänelle. Mitä jos ihminen alkaisi seurustella salaa ei-uskovan kanssa? Mitä jos hän ottaisi vastaan työn, joka häiritsee osallistumista kenttäpalvelukseen tai estää käymästä säännöllisesti kokouksissa? Eikö se olisi ikään kuin pitäisi auton avaimet itsellään? Ihminen, joka vihkiytyy Jehovalle, oikeastaan sanoo: ”Minun elämäni kuuluu enemmän *sinulle* kuin minulle. Kun sinun tahtosi ja minun tahtoni välille tulee ristiriita, sinun tahtosi voittaa joka kerta.” Jeesuskin ajatteli näin, kuten päivän teksti osoittaa. *w16.03 1:16-17*

Sunnuntai, 3. joulukuuta

Minä en sinua jätä.

(2. Kun. 2:2)

Lähes 3000 vuotta sitten profeetta Elia pyysi nuorta Elisaa palvelijakseen. Elisa otti viipymättä kutsun vastaan ja palveli uskollisesti tuota vanhempaa miestä huolehtimalla vaatimattomista tehtävistä (2. Kun. 3:11). Oltuaan valmennettavana noin kuusi vuotta Elisa sai tietää, että Elian Israelissa suorittama työ oli tulossa päätökseen. Siinä vaiheessa Elia ehdotti, että hänen hyvin valmennettu toverinsa lakkaisi seuraamasta häntä. Elisa oli kuitenkin päättänyt pysyä opettajansa rinnalla niin pitkään kuin mahdollista. Jos olet nuori veli, millä tavoin voit jäljitellä Elisaa nykyään? Ota viipymättä vastaan sinulle tarjottavat tehtävät, myös vaatimattomat työt. Pidä opettajaasi ystävänä ja kerro hänelle, miten paljon arvostat sitä, mitä hän tekee hyväksesi. Ennen kaikkea huolehdi uskollisesti jokaisesta saamastasi tehtävästä. Miksi se on niin tärkeää? Koska vasta kun olet osoittautunut uskolliseksi ja luotettavaksi, vanhimmat voivat olla varmoja, että Jehova haluaa sinun saavan lisää vastuuta seurakunnassa. (Ps. 101:6; 2. Tim. 2:2.)
w15 15/4 2:13-14

Maanantai, 4. joulukuuta

Hän on vannonut vahingokseen eikä kuitenkaan muuta valaansa.

(Ps. 15:4)

Saul kehotti Jonatania etsimään omaa etuaan (1. Sam. 20:31). Uskollisuus Jumalalle sai Jonatanin kuitenkin tukemaan Daavidia sen sijaan, että hän olisi tavoitellut kuninkuutta itselleen. Jonatan ei rikkonut Daavidille vannomaansa valaa, eikä meidänkään pitäisi rikkoa lupauksiamme. Joskus meidän voi esimerkiksi olla odotettua vaikeam-

paa pitää kiinni joistain sopimusehdoista, joihin olemme sitoutuneet liikeasioissa, mutta uskollisuus Jumalalle ja kunnioitus Raamattua kohtaan saa meidät siitä huolimatta pitämään sanamme. Tai jos avioliittomme on vaikeampi kuin odotimme, rakkaus Jumalaan saa meidät pysymään uskollisena puolisollemme (Mal. 2:13-16). Ole uskollinen Jehovalle olemalla uskollinen hänen palvelijoilleen, niillekin jotka saattavat tuottaa sinulle pettymyksen. Kun olemme uskollisia Jehovalle vaikeissakin tilanteissa, teemme hänet iloiseksi (Sananl. 27:11). Jos pysymme uskollisina, saamme nähdä, miten Jehova toimii niiden parhaaksi, jotka rakastavat häntä.
w16.02 3:16-17

Tiistai, 5. joulukuuta

Onnellisia ovat kaikki häntä odottavat. (Jes. 30:18)

Jehova on täysin selvillä rajoituksistamme (Ps. 103:14). Siksi hän ei odota meidän kestävän koetelemuksia omassa voimassamme vaan tarjoaa meille isällistä apuaan. Meistä voi tietysti joskus tuntua, ettemme jaksa enää. Jehova kuitenkin vakuuttaa, ettei hän koskaan salli palvelijoidensa kohdata kärsimyksiä, jotka ylittävät heidän kesto-kykynsä, vaan tarvittaessa ”valmistaa poispääsytien” (1. Kor. 10:13). Meillä on hyvät syyt luottaa siihen, että Jehova tietää, miten paljon pystymme kestämään. Jos rukoilemme apua Jehovalta mutta hän ei vastaa heti, meidän on hyvä ilmaista kärsivällisyyttä. Muista, että vaikka hän on innokas pelastamaan meidät, hän odottaa kärsivällisesti oikeaa aikaa. Raamatussa vakuutetaan: ”Jehova odottaa osoittaakseen teille suopeutta, ja sen tähden hän nousee osoittamaan teille armona. Sillä Jehova on tuomion Jumala.” *w15 15/4 4:8-9*

Keskiviikko, 6. joulukuuta

Niin ennenkin pyhät naiset, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kunnistivat itseään omalle miehelleen alamaisina. (1. Piet. 3:5)

Perheen yhteisen palveluksen aikana keskitytään hengellisiin asioihin, mikä yhdistää perhettä. Palvontaillassa perhe voi valmistautua yhdessä saarnaamistyöhön harjoittelemalla kenttäpalvelusesityksiä. Kun perheenjäsenet kuulevat toistensa puhuvan Jumalan sanasta ja näkevät, että kaikki perheessä rakastavat Jumalaa ja haluavat miellyttää häntä, he tulevat vieläkin läheisemmiksi toisilleen. Jehova haluaa, että aviopuolisot ovat yhteistyössä keskenään. Se että molemmat puoliset ovat uskollisia Jehovan palvelijoita, mahdollistaa vahvan yhteishengen heidän välillään. Puolisoiden tulisi myös osoittaa kiintymystä toisiaan kohtaan, aivan kuten Abraham ja Sara, Iisak ja Rebekka sekä Elkana ja Hanna tekivät (1. Moos. 26:8; 1. Sam. 1:5, 8). Se lähentää heitä toisiinsa ja Jehovaan (Saarn. 4:12). *w16.03 3:12-13*

Torstai, 7. joulukuuta

Asennoitukaa häntä [Saatanaa] vastaan vahvoina uskossa. (1. Piet. 5:9)

Saatana käy sotaa voideltujen kristittyjen jäännöstä ja ”muita lampaita” vastaan (Joh. 10:16). Hänen tavoitteenaan on niellä mahdollisimman monta Jehovan palvelijaa sinä lyhyenä aikana, joka hänellä on jäljellä (Ilm. 12:9, 12). Onko meidän mahdollista voittaa taistelu Saatanaa vastaan? On, sillä Raamatussa sanotaan: ”Vastustakaa Paanettelijaa, niin hän pakenee teistä.” (Jaak. 4:7.) Monet pitävät pilkkanaan koko ajatusta Saatanan ole-

massaolosta. He ovat sitä mieltä, että Saatana ja demonit ovat romaaniin, kauhuelokuvien ja videopelien kuvitteellisia hahmoja ja että älykkäät ihmiset eivät voi uskoa pahoihin henkiin. Haittaako Saatanaa, että häntä ja hänen näkymättömiä joukkojaan pidetään taruolentoina? Tuskinpa vain. Hänenhän on helpompi sokaista niiden miellet, jotka epäilevät hänen olemassaoloaan (2. Kor. 4:4). Käsitys, ettei henkiolentoja ole olemassa, on yksi monista tavoista, joilla Saatana ek-syttää ihmisiä. *w15 15/5 2:1-2*

Perjantai, 8. joulukuuta

[Mooses] piti Kristuksen saamaa häväistystä suurempana rikkaute-na kuin Egyptin aarteita, sillä hän katsoi kiinteästi kohti palkanmaksua. (Hepr. 11:26)

Ilmeisesti Mooses sai vanhemmiltaan tietoa Jehovasta ja hänen tarkeituksestaan vapauttaa heprealaiset orjuudesta ja antaa heille Luvattu maa (1. Moos. 13:14, 15; 2. Moos. 2:5-10). Kun Mooses ajatteli syvällisesti, mitä Jehova oli luvannut tehdä israelilaisten hyväksi, hänen uskonsa ja rakkautensa kasvoivat. Toisten jumalaapelkäävien ihmisten tavoin hän pystyi todennäköisesti näkemään mielessään ajan, jolloin Jehova vapauttaisi ihmiskunnan kuolemasta (Job 14:14, 15; Hepr. 11:17-19). Ei ihme, että Mooses alkoi rakastaa Jumalaa, joka tunsu sääliä heprealaisia ja koko ihmiskuntaa kohtaan. Usko ja rakkaus kantoivat häntä läpi elämän. (5. Moos. 6:4, 5.) Silloinkin kun farao uhkasi Mooseksen henkeä, usko, rakkaus Jumalaan ja todennäköisesti myös mielikuvat valoisasta tulevaisuudesta auttoivat tätä kohtaamaan tuon uhan rohkein mielin (2. Moos. 10:28, 29). *w15 15/5 3:11-13*

Lauantai, 9. joulukuuta

Heillä ei ole viiniä. (Joh. 2:3)

Jeesus teki ensimmäisen ihmeensä eräässä hääjuhlassa Galilean Kaanassa. Vieraita oli ehkä tullut enemmän kuin odotettiin. Joka tapauksessa viini loppui kesken. Vieraiden joukossa oli Jeesuksen äiti Maria. Hän tiesi, että Jeesusta tultaisiin kutsumaan ”Korkeimman Pojaksi”, ja epäilemättä hän oli vuosikausia pohdiskellut kaikkia poikaansa liittyviä profetaalisia lupauksia (Luuk. 1:30–32; 2:52). Uskoiko hän, että Jeesuksella oli voimaa, joka ei vielä ollut käynyt ilmeiseksi? Oli miten oli, Maria ja Jeesus tunsivat Kaanassa ollessaan sääliä tuoretta avioparia kohtaan ja halusivat säästää heidät nololta tilanteelta. Jeesus tiesi, että vieraanvaraisuuden osoittaminen oli velvollisuus. Niinpä hän ihmeen avulla muutti noin 380 litraa vettä ”hyväksi viiniksi”. (Joh. 2:6–11.) Oliko Jeesuksen pakko tehdä tämä ihme? Ei, vaan hän yksinkertaisesti välitti ihmisistä ja jäljitteli taivaallisen Isänsä anteliaisuutta. *w15 15/6 1:3*

Sunnuntai, 10. joulukuuta

Herra, ennallistatko sinä Israelille valtakunnan tänä aikana? (Apt. 1:6)

Ennen kuin Jeesus nousi taivaaseen, hänen apostolinsa esittivät hänelle päivän tekstinä olevan kysymyksen. Vastauksessaan Jeesus osoitti, ettei heidän ollut vielä aika tietää, milloin Jumalan valtakunta alkaisi hallita. Hän käski opetuslastensa keskittyä tärkeään todistustyöhön, joka oli annettu heidän tehtäväkseen. (Apt. 1:7, 8.) Jeesus kuitenkin opetti seuraajiaan odottamaan innokkaasti Jumalan valtakunnan tuloa. Kristityt ovatkin apostolien päivistä lähtien rukoil-

leet, että se tulisi. Kun lähestyi aika, jolloin Jeesuksen oli määrä alkaa hallita taivaassa Valtakunnan kuninkaana, Jehova auttoi palvojiaan ymmärtämään, milloin se tapahtuisi. Vuonna 1876 *Bible Examiner* -lehdessä julkaistiin Charles Taze Russellin kirjoittama artikkeli ”Pakanain ajat – milloin ne päättyvät?” Siinä osoitettiin, että vuosi 1914 olisi merkittävä, ja yhdistettiin toisiinsa Danielin profetian ”seitsemän aikaa” ja Jeesuksen mainitsemat ”kansakuntien määrääjat” (Dan. 4:16; Luuk. 21:24). *w15 15/6 4:11–12*

Maanantai, 11. joulukuuta

Jeesus puhkesi kyyneliin. (Joh. 11:35)

Toisten tuska kosketti Jeesuksen sydäntä. Kun Jeesus näki, miten hänen ystävänsä Lasaruksen kuolema vaikutti muihin, hän ”huokaisi hengessään ja joutui liikutuksen valtaan”. Hän oli murheellinen, vaikka tiesi herättävänsä pian Lasaruksen jälleen eloon. (Joh. 11:33–36.) Jeesus ei hävennyt ilmaista voimakkaita tunteita. Paikallaolijoiden oli helppo havaita, kuinka kiintynyt Jeesus oli Lasarukseen ja hänen perheeseensä. Miten syvää myötätuntoa Jeesus osoittikaan käyttäessään Jumalalta samaansa voimaa ystävänsä herättämiseen kuoleista! (Joh. 11:43, 44.) Raamatun mukaan Jeesus on Luojan ”olemuksen tarkka kuva” (Hepr. 1:3). Ihmeidensä välityksellä Jeesus siisti, että hän ja hänen Isänsä haluavat poistaa sairaudesta ja kuolemasta aiheutuvan tuskan. Raamattu kertoo heidän herättäneen muutamia ihmisiä kuolleista, mutta he haluavat tehdä paljon enemmän. Jeesus sanoi: ”Tulee hetki, jolloin kaikki muistohaudoissa olevat – – tulevat esiin.” (Joh. 5:28, 29.) *w15 15/6 2:13–14*

Tiistai, 12. joulukuuta

Kiittäkööt he sinun nimeäsi.

(Ps. 99:3)

Jotkut uskonnolliset ihmiset kuvittelevat ylistävänsä Jumalaa siten, kun he ovat siirtyneet maan päältä taivaaseen, mutta kaikki Jehovan todistajat tajuavat, että heidän on tarpeen ylistää häntä *täällä* maan päällä *nykyään*. Ylistämällä Jehovaa seuraamme hänen uskollisten palvelijoidensa esimerkkiä, josta kerrotaan psalmissa 99:1-3, 5. Kuten tämä psalmi osoittaa, Mooses, Aaron ja Samuel antoivat täyden tukensa tosi palvontaa varten tehdyille järjestelyille, joka oli voimassa heidän aikanaan (Ps. 99:6, 7). Vielä maan päällä olevat Jeesuksen voidellut veljet palvelevat nykyään uskollisesti hengellisen temppelein maallisessa esipihassa, kunnes he siirtyvät toimimaan hänen kanssaan pappeina taivaassa. Miljoonat ”muut lampeat” tukevat heitä uskollisesti (Joh. 10:16). Vaikka näihin ryhmiin kuuluvilla on erilainen toivo, he kaikki palvovat yksimielisesti Jehovaa täällä hänen ”jalkojensa alustalla”. *Yksilöinä* meidän on kuitenkin hyvä kysyä itseltämme: annanko täyden tukeni järjestelyille, jonka Jehova on tehnyt puhdasta palvontaa varten? *w15 15/7 1:4-5*

Keskiviikko, 13. joulukuuta

Odota sitä! (Hab. 2:3)

Jehovan palvojat ovat muinaisista ajoista lähtien odottaneet henkeytettyjen profetioiden täyttymistä. Jesaja ennusti, että Juudan autioituksen jälkeen Jehova palauttaisi juutalaiset omaan maahansa. Hän julisti: ”Onnellisia ovat kaikki häntä odottavat.” (Jes. 30:18.) Miika, joka hänkin esitti Jumalan muinaista kansaa koskevia profetioita, sanoi päättäväisesti: ”Minä puolestani tähyilen Jehovaa.” (Miika 7:7.) Juma-

lan palvelijat odottivat satojen vuosien ajan myös Messiasta eli Kristusta koskevien ennustusten toteutumista (Luuk. 3:15; 1. Piet. 1:10-12). Vielä nykyäänkin Jumalan palvelijat odottavat joidenkin Messiasta koskevien ennustusten täyttymistä. Messiaanisen valtakunnan välityksellä Jehova tekee pian lopun ihmisten kärsimyksistä tuhoamalla jumalattomat ja vapauttamalla kansansa tästä epävakaasta, Saatanan vallassa olevasta maailmasta (1. Joh. 5:19). Meidän tulisi siksi pysyä valpaina ja pitää kirkkaana mielessämme, että nykyinen järjestelmä lähes tyy nopeasti loppuaan. *w15 15/8 2:1-2*

Torstai, 14. joulukuuta

Palava into sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut. (Joh. 2:17)

Jehovan ohjauksessa israelilaiset valmistivat tabernaakkelin (2. Moos. 25:8). Myöhemmin he rakensivat Jehovan palvontaa varten temppelein (1. Kun. 8:27, 29). Palattuaan Babylonin pakkosiirtolaisuudesta juutalaiset kokoontuivat säännöllisesti synagogiin (Mark. 6:2; Joh. 18:20; Apt. 15:21). Varhaiskristityt pitivät kokouksia seurakunnanjäsenten kodeissa (Apt. 12:12; 1. Kor. 16:19). Nykyään Jehovan kansa kokoontuu opetus- ja palvontatilaisuuksiin kymmenissätuhansissa valtakunnansaleissa kautta maailman. Jeesus rakasti ja arvosti Jerusalemissa sijaitsevaa Jehovan temppeleä niin paljon, että erään evankeliumikirjoittajan mieleen tulivat tämän päivän tekstinä olevat profeetalliset sanat (Ps. 69:9). Mitään valtakunnansalia ei voida kutsua ”Jehovan huoneeksi” samassa merkityksessä kuin aikoinaan Jerusalemin temppeleä (2. Aik. 5:13; 33:4). Raamatun periaatteet kuitenkin osoittavat, että meidän tulee arvostaa nykyisiä palvontapaikkojamme ja käyttää niitä oikealla tavalla. *w15 15/7 4:1-2*

Perjantai, 15. joulukuuta

***Pukeutukaa rakkauteen.
(Kol. 3:14)***

Pystymmekö Kristuksen tuhatvuotisella hallituskaudella kohtelemaan toisiamme rakkaudellisesti? Se on meille helpompaa, jos jo nykyään opettelemme antamaan auliisti anteeksi emmekä päästä suhteita kiristymään (Kol. 3:12, 13). Elämä uudessa maailmassa ei välttämättä merkitse sitä, että saamme aina sen, mitä haluamme, juuri silloin kun haluamme. Meidän on sen sijaan oltava kiitollisia ja tyytyväisiä missä tahansa tilanteessa, koska Jehovan rakkaudelliseen suvereeniuteen alistuminen hyödyttää meitä. Meidän täytyy ilmaista niitä ominaisuuksia, joita Jehova opettaa meitä kehittämään tänä aikana. Kun opettelemme nyt elämään siten kuin odotamme elävämme tulevaisuudessa, kehitämme ominaisuuksia, joita meidän on osoitettava koko ikuisuuden. Vahvistamme uskoamme siihen, että ”tuleva asuttu maa” on pian todellisuutta (Hepr. 2:5; 11:1). Todistamme myös, miten syvästi kaipaamme niitä vanhurskaita olosuhteita, jotka maan päällä silloin vallitsevat. Valmistaudumme tosiaankin elämään ikuisesti Jumalan uudessa maailmassa. *w15 15/8 3:11-12*

Lauantai, 16. joulukuuta

Vaeltakaa edelleen hänen [Jeesuksen] yhteydessään. (Kol. 2:6)

Tutkiessasi kypsiä hedelmiä torilla huomaat, että ne kaikki eivät ole aivan samanlaisia. Niissä on kuitenkin yhteisiä ominaisuuksia, joiden perusteella ne voidaan tunnistaa kypsiksi. Samalla tavoin kypsät kristityt saattavat erota toisistaan kansallisuuden, taustan, terveydentilan, iän tai kokemuksen suhteen. Eroja on myös persoonallisuudessa tai kulttuurissa. Silti kaik-

ki, jotka kasvavat hengellisesti, kehittävät ominaisuuksia, jotka osoittavat heidän olevan kypsiä. Millä tavoin? Kypsä kristitty rakentaa elämänsä Jeesuksen esimerkin ympärille, sillä hän jätti meille ”mallin seurataksemme tarkoin hänen askeleitaan” (1. Piet. 2:21). Jeesus sanoi, että on hyvin tärkeää rakastaa Jehovaa kaikesta sydämestään, sielustaan ja mielestään sekä rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään (Matt. 22:37-39). Kypsä Jehovan palvelija pyrkii elämään sopusoinnussa tämän neuvon kanssa. Hän on vakiinnuttanut elämänmallin, joka osoittaa hänen pitävän tärkeimmällä sijalla suhdettaan Jehovaan ja ilmaisevan uhrautuvaa rakkautta toisia kohtaan. *w15 15/9 1:3-5*

Sunnuntai, 17. joulukuuta

Tekemällä totuuden ilmeiseksi me suosittelemme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan nähdén. (2. Kor. 4:2)

Valmennettu omatunto ei ainoastaan varoita meitä tekemästä väärin vaan myös kannustaa meitä hyviin tekoihin. Näihin tekoihin kuuluvat osallistuminen talosta taloon -työhön ja vapaamuotoiseen todistamiseen. Paavalin omatunto sai hänet toimimaan tällä tavoin. Hän kirjoitti: ”Minun täytyy se tehdä. Todellakin, voi minua, jos en julistaisi hyvää uutista!” (1. Kor. 9:16.) Kun jäljittelemme Paavalia, omatuntonne vakuuttaa meille, että teemme oikein. Saarnaamalla hyvää uutista vetoamme niiden omaantuntoon, joille puhumme. Omatuntonne voi olla tässä korvaamaton työkalu. Valmennamme sitä uppoutumalla säännöllisesti Jumalan sanaan, mietiskelemällä löytämiämme opetuksia ja pyrkimällä panemaan ne käytäntöön. Silloin tästä suurenmoisesta lahjasta tulee luotettava opas kristillisessä elämässämme. *w15 15/9 2:16, 18*

Maanantai, 18. joulukuuta

Jota Jehova rakastaa, sitä hän ojentaa. (Sananl. 3:12)

Raamatun kertomukset Joosefin, Mooseksen ja Daavidin elämästä ovat hyvin yksityiskohtaisia ja värikkäitä. Kun luemme, kuinka Jehova oli heidän kanssaan koettelemusten aikana ja kuinka hän käytti heitä voimallisesti, se saa meidät tuntemaan hänen rakkautensa ja huolenpitonsa entistä selvemmin. Jehovalta tuleva kuri auttaa meitä ymmärtämään vielä jotain muuta hänen rakkaudesta. Kun väärintekijät saavat kuria Jehovalta, ottavat sen vastaan ja katuvat, ”hän antaa paljon anteeksi” (Jes. 55:7). Mitä tämä tarkoittaa? Daavid kuvaili Jehovan anteeksi-antoa seuraavin koskettavin sanoin: ”Hän, joka antaa anteeksi kaiken erheesi, joka parantaa kaikki sairautesi, joka lunastaa elämäsi hautakuo-pasta, joka kruunaa sinut rakkaudellisella huomaavaisuudella ja armonosoituksilla.” (Ps. 103:3, 4.) Meidän on viisasta ottaa Jehovan neuvot ja jopa kuri aina alttiisti vastaan, koska tuo kuri on osoitus hänen ehtymättömästä rakkaudestaan meitä kohtaan (Ps. 30:5). *w15 15/9 4:13-14*

Tiistai, 19. joulukuuta

Maria – – kuunteli hänen [Jeesuksen] sanaansa. (Luuk. 10:39)

Martta valmistaa erikoisateriaa Jeesukselle ja harmistuu Marian käytöksestä. Jeesus huomaa, että Martta yrittää tehdä liikaa, ja sanoo ystävällisesti: ”Martta, Martta, sinä olet huolissasi ja levoton monista asioista.” Sitten hän antaa ymmärtää, että vain yksi ruokalaji riittäisi. Jeesus kääntää sen jälkeen huomionsa Mariaan ja kiittää tätä seuraavin sanoin: ”Maria puolestaan on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois.” (Luuk. 10:38-42.) Ma-

ria saattoi pian unohtaa, mitä hän söi tuolla aterialla, mutta hän ei koskaan unohtaisi sitä kiitosta ja hengellistä ravintoa, jota hän sai kiinnittämällä jakamattoman huomionsa Jeesukseen. Yli 60 vuotta myöhemmin apostoli Johannes kirjoitti: ”Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan.” (Joh. 11:5.) Nämä henkeytetyt sanat ilmaisevat, että Martta suhtautui vakavasti Jeesuksen rakkaudelliseen oikaisuun ja pyrki palvelemaan Jehovaa uskollisesti koko loppuelämänsä. *w15 15/10 3:3-4*

Keskiviikko, 20. joulukuuta

Se voima, joka ylittää tavanomaisen, on Jumalan. (2. Kor. 4:7)

Meillä on runsaasti aihetta uskoa, että Jehova vaikuttaa ihmisten elämään nykyään. Olemme yhä uudelleen kuulleet kokemuksia siitä, miten jotkut ovat rukoilleet hengellistä apua ja sitten saaneet sitä. (Ps. 53:2.) Kun Allan oli saarnaamassa talosta taloon pienellä Filippiineihin kuuluvalla saarella, hän tapasi naisen, joka alkoi itkeä. Allan kertoo: ”Juuri tuona aamuna nainen rukoili Jehovalta, että todistajat löytäisivät hänet. Jumala vastasi naisen rukoukseen hyvin nopeasti, mikä silminnähden kosketti tätä.” Vajaan vuoden kuluttua hän vihkiytyi Jehovalle. Monet Jumalan palvelijat ovat nähneet todisteita hänen avustaan, kun he ovat ennen totuuteen tuloaan päässeet eroon tupakoinnista, huumeiden käytöstä, pornografian katselusta tai muista riippuvuutta aiheuttavista tavoista. Jotkut ovat kertoneet, kuinka he yrittivät toistuvasti irrottautua näistä tavoista omin voimin mutta eivät onnistuneet siinä. Kun he pyysivät Jehovalta apua, hän antoi heille ”voimaa, joka ylittää tavanomaisen”, ja he voittivat lopulta heikkoutensa. (Ps. 37:23, 24.) *w15 15/10 1:10-11*

Torstai, 21. joulukuuta

*Ostakaa sopiva aika itsellenne.
(Ef. 5:16)*

Jotkut nousevat aikaisin aamulla lukemaan, mietiskelemään ja rukoukseen. Toiset taas tekevät näitä asioita lounastauoillaan. Tai ehkä alkuilta tai aika ennen nukkumaanmenoa sopii sinulle parhaiten. Jotkut pitävät hyvänä lukea Raamattua aamulla ja jälleen ennen nukkumaanmenoa. Minkä ajan sitten päättämekin omistaa Raamatun lukemiseen, meidän on "luettava sitä - - päivin ja öin", toisin sanoen säännöllisesti (Joos. 1:8). Olennaista on se, että ostamme aikaa vähemmän tärkeistä asioista päivittäiseen Jumalan sanan mietiskelyyn. Jumalan sana lupaa toistuvasti siunauksia kaikille niille, jotka mietiskelevät sitä ja yrittävät noudattaa oppimaansa (Ps. 1:1-3). Jeesus sanoi: "Onnellisia ovat - - ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja pitävät sen!" (Luuk. 11:28.) Mikä kaikkein tärkeintä, päivittäinen hengellisten asioiden mietiskely auttaa meitä tuomaan kunniaa ihmeellisten aivojemme Suurelle Luojalles. Kun teemme näin, Jehova palkitsee meidät onnellisuudella jo nyt ja ikuisella elämällä vanhurskaassa uudessa maailmassaan. (Jaak. 1:25; Ilm. 1:3.) *w15 15/10 4:17-18*

Perjantai, 22. joulukuuta

Pietari vei hänet [Jeesuksen] sivuun ja alkoi nuhdella häntä sanoen: "Ole huomaavainen itseäsi kohtaan, Herra; eihän sinulle toki sellaista tapahdu." (Matt. 16:22)

Apostoli Pietari tarkoitti hyvää, kun hän kehotti Jeesusta olemaan huomaavainen itseään kohtaan välttyäkseen tulemasta tapetuksi. Jeesus tiesi kuitenkin, että Pietarin sanat heijastivat väärää ajattelua. Auttaakseen häntä ja muita opetuslapsia Jeesus antoi suoria neuvoja sekä

kertoi itseäänsäastelevän asenteen seurauksista ja uhrautuvaisuuden siunauksista. (Matt. 16:21-27.) Pietari otti opetuksesta vaarin (1. Piet. 2:20, 21). Rukoile Jehovalta tarkkanäköisyyttä pystyäksesi ymmärtämään, millaista apua nuori tarvitsee (Ps. 32:8). Mikä saattaisi viitata esimerkiksi siihen, että lapsesi usko horjuu? Hän ei ehkä ole yhtä iloinen kuin ennen, puhuu kriittisesti toisista uskovista tai tuntuu salailevan jotakin. Älä päättele nopeasti näiden olevan merkkejä siitä, että lapsesi viettää kaksoiselämää. Toisaalta niitä ei tule myöskään sivuuttaa ajattelun niiden kuuluvan johonkin murrosajan vaiheeseen. *w15 15/11 2:12-13*

Lauantai, 23. joulukuuta

*Pukeutukaa - - säälliväisyyden hel-
lään kiintymykseen, huomaavai-
suuteen, nöyryyden, lempeyden ja
pitkämielisyyteen. - -
Pukeutukaa rakkauteen, sillä se on
täydellinen yhdysside.
(Kol. 3:12, 14)*

Aito rakkaus ja yksimielisyys osoittavat Jehovan palvelijoiden olevan niitä, jotka harjoittavat oikeaa uskontoa, sillä Jeesus sanoi: "Tästä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on rakkaus keskuudessanne." (Joh. 13:34, 35.) Lisäksi apostoli Johannes kirjoitti: "Jumalan lapset ja Panettelijan lapset käyvät ilmi tästä: kukaan, joka ei harjoita vanhurskautta, ei ole Jumalasta, eikä sekään, joka ei rakasta veljeään. Sillä tämä on se sana, jonka olette kuulleet alusta asti, että meidän tulee rakastaa toisiamme." (1. Joh. 3:10, 11.) Rakkaus, joka näkyy erityisenä yksimielisyytenä, ilmaisee Jehovan todistajien olevan Kristuksen aitoja seuraajia. He ovat niitä, joita Jumala käyttää toteuttamaan hänen tarkoituksensa saarnata valtakunnan hyvä uutinen koko asutussa maassa (Matt. 24:14). *w15 15/11 4:10-11*

Sunnuntai, 24. joulukuuta

*Kuin kultaomenoita hopeisissa kai-
verrustöissä on oikeaan aikaan pu-
huttu sana. (Sananl. 25:11)*

Koska kulttuurit ja uskonkäsi-
tykset vaihtelevat suuresti, meidän
täytyy ratkaista hyvää arvosteluky-
kyä käyttäen, milloin on oikea
aika puhua. On monia tilanteita,
joissa saatamme joutua pohtimaan
tätä. Esimerkiksi joku saattaa lou-
kata meitä, vaikka hän tarkoittaa-
kin hyvää. Meidän olisi viisasta py-
sähtyä miettimään, onko asia niin
vakava, että siihen kannattaa rea-
goida. Jos meidän täytyy sanoa jot-
ain, ei olisi järkevää lähestyä louk-
kaajaa, kun olemme poissa tolal-
tamme ja saattaisimme sanoa jot-
akin harkitsematonta. (Sananl. 15:
28.) Meidän tulee käyttää hyvää ar-
vostelukykyä myös silloin, kun pu-
humme totuudesta ei-uskovoille su-
kulaisillemme. Haluamme, että he
oppivat tuntemaan Jehovan, mut-
ta meidän täytyy olla kärsivällisiä ja
osoittaa havaintokykyä. Se että sa-
nomme oikeat sanat oikeaan ai-
kaan, saattaa avata heidän sydä-
mensä totuudelle. *w15 15/12 3:6, 8-9*

Maanantai, 25. joulukuuta

*[Se] opettaa meitä – – elämään ny-
kyisessä asiainjärjestelmässä terve-
mielisesti. (Tit. 2:12)*

Haluamme olla ”tervemielisiä” eli
järkeviä erityisesti silloin, kun
taudinmääritys tai hoitomenetelmä
tuntuu oudolta tai jopa hämärä-
peräiseltä. Pystyykö ammatinhar-
joittaja tai hoitoa mainostava taho
selittämään riittävän *tyydyttävästi*,
mihin hoitomuoto perustuu? Onko
se sopusoinnussa tunnettujen to-
siasioiden kanssa? Pitävätkö monet
pätevät asiantuntijat sitä luotetta-
vana? (Sananl. 22:29.) Vai vetoaa-
ko se pääasiassa tunteisiin? Jotkut

saattavat väittää, että hoitomuoto
keksittiin tai sitä on käytetty jossai-
kin kaukaisessa paikassa ikään
kuin se olisi nykyaikaisen tutki-
muksen ulottumattomissa. Todis-
taako tällainen väite mitään, tai
onko se edes järkeenkäyvä? Joiden-
kin taudinmäärityksessä käytetty-
jen laitteiden tai hoitomuotojen sa-
notaan perustuvan johonkin ”sa-
laiseen aineeseen” tai ”ruumiinvoi-
miin”. Tämä herättää aiheellisesti
vakavia kysymyksiä, koska Jumala
varoitti ”maagisen voiman käy-
töstä” ja ”meedioista” (Jes. 1:13;
5. Moos. 18:10-12). *w15 15/12 4:16*

Tiistai, 26. joulukuuta

*Ei ole naisista syntyneiden joukos-
ta noussut suurempaa kuin Johan-
nes Kastaja, mutta vähäisempikin
taivasten valtakunnassa on suu-
rempi kuin hän. (Matt. 11:11)*

Raamatusta on monia esimerkke-
jä uskon miehistä, jotka saivat py-
hää henkeä mutta joilla ei ollut tai-
vaallista toivoa. Yksi heistä oli Jo-
hannes Kastaja. Jeesus piti Johan-
nesta suuressa arvossa, mutta
sanoi, ettei tämä olisi osa taivaallis-
ta Valtakuntaa. Pyhä henki vaikutti
myös Daavidiin (1. Sam. 16:13). Hän
oli syvästi hengellinen mies, joka
jopa henkeytettiin kirjoittamaan
osia Raamatusta (Mark. 12:36). Hel-
luntaina Pietari kuitenkin sanoi,
että Daavid ”ei todellakaan nous-
sut taivasiin” (Apt. 2:34). Pyhä hen-
ki vaikutti voimakkaasti näissä mie-
hissä, mutta se ei antanut heille eri-
tyistä todistusta siitä, että heidät
olisi valittu taivaalliseen elämään.
Tämä ei tarkoittanut sitä, että he
olisivat olleet jollakin tavalla arvot-
tomia tai vajavaisia. Se merkitsi yk-
sinkertaisesti sitä, että Jehova tuli-
si herättämään heidät kuolleista
elämään paratiisimaassa (Joh. 5:
28, 29; Apt. 24:15). *w16.01 3:16*

Keskiviikko, 27. joulukuuta

*Minä ja Isä olemme yhtä.
(Joh. 10:30)*

Kun työskentelemme niiden kanssa, joita rakastamme, pääsemme lähemmäksi heitä ja opimme tuntemaan heidän persoonallisuuttaan ja ominaisuuksiaan. Saamme tietoa heidän tavoitteistaan ja siitä, miten he aikovat saavuttaa ne. Jeesus työskenteli Jehovan kanssa ehkä miljardeja vuosia, ja heidän välillään muodostui vahva, murtumaton rakkauden ja kiintymyksen side. He nauttivat suurenmoisesta yksimielisyydestä ja työskentelivät aina täysin sopusointuisesti. Jeesus rukoili, että Jehova valvoisi hänen opetuslapsiaan. Miksi? Jeesus jatkoi: ”Jotta he olisivat yhtä niin kuin mekin.” (Joh. 17:11.) Kun noudattamme Jumalan normeja ja osallistumme saarnaamistyöhön, ymmärrämme yhä paremmin Jumalan vetoavia ominaisuuksia. Opimme, miksi on viisasta luottaa häneen ja seurata hänen ohjaustaan. Kun lähestymme Jumalaa, hän lähestyy meitä (Jaak. 4:8). Myös hengellistä veljistämme ja sisaristamme tulee meille läheisempiä, koska kohtaamme samankaltaisia haasteita ja iloja ja koska meillä on samanlaisia tavoitteita. *w16.01* 5:9-10

Torstai, 28. joulukuuta

Palaa leskeksi jääneen kälysi kanssa. (Ruut 1:15)

Noomi on päättänyt jatkaa matkaa kotimaahansa Israeliin. Hänen kanssaan on Ruut, jonka täytyy nyt tehdä ehkä elämänsä tärkein päätös. Pitäisikö hänen palata kansansa luo Moabiin vai seurata anoppiaan Noomia Betlehemiin? (Ruut 1:1-8, 14.) Ruut olisi voinut ajatella, että hänen äitinsä ja sukulaisensa olivat Moabissa. He kyllä ottai-

sivat hänet luokseen ja huolehtivat hänestä. Lisäksi Moab oli hänen kotimaansa. Sen kulttuuri, kieli ja kansa olivat hänelle tuttuja. Noomi ei pystyisi takaamaan hänelle Betlehemissä mitään näistä asioista. Itse asiassa Noomi neuvoi Ruutia jäämään Moabiin, koska hän pelkäsi, ettei hän löytäisi miniöilleen miestä eikä kotia. Noomin toinen miniä Orpa ”palasi kansansa ja *jumaliensa* luo”. (Ruut 1:9-15.) Halusiko Ruutkin palata kansansa väorien jumalien luo? Ei halunnut. *w16.02* 2:4-5

Perjantai, 29. joulukuuta

Mitä muuta Jehova vaatii sinulta takaisin kuin että noudatat oikeutta ja rakastat huomaavaisuutta ja olet vaatimaton vaeltaessasi Jumalasi kanssa? (Miika 6:8)

Daavid ja Abisai hiipivät yön pimeydessä 3000 nukkuvan sotilaan leiriin. He löytävät leirin keskeltä kuningas Saulin, joka on siikeässä unessa. Saul on tullut Juudan erämaahan etsimään Daavidia, koska hän haluaa tappaa Daavidin. Abisai kuiskaa: ”Sallithan minun nyt keihästää hänet [Saulin] maahan vain kerran, enkä tee sitä hänelle kahdesti.” Daavidin vastaus on yllättävä. Hän sanoo: ”Älä tuhoa häntä, sillä kuka on ojentanut kätensä Jehovan voideltua vastaan ja pysynyt viattomana? – Jehovan kannalta katsoen minusta on mahdotonta ajatella, että ojentaisin käteni Jehovan voideltua vastaan!” (1. Sam. 26: 8-12.) Daavid ymmärsi, mitä uskollisuus Jumalaa kohtaan tässä tilanteessa merkitsi. Hänelle ei tullut mieleenkään vahingoittaa Saulia, koska Saul oli Jumalan voitelema kuningas. Jehovan uskolliset palvelijat kunnioittavat niitä, joille hän on antanut valtaa. Uskollisuus on ominaisuus, jota Jehova vaatii kaikilta palvelijoiltaan. *w16.02* 4:1-2

Lauantai, 30. joulukuuta

Sinun tahtosi, oi Jumalani, minä teen mielelläni. (Ps. 40:8)

Jos olet nuori ja harkitset kasteetta, edessäsi on suurin kunnia, mitä ihmisellä voi olla. Kaste on kuitenkin vakava askel. Se on merkki siitä, että ihminen on vihkiytynyt Jehovalle – luvannut palvella häntä ikuisesti ja panna hänen tahtonsa kaiken muun edelle elämässään. Kastettavan on siksi oltava riittävän kypsä, haluttava itse mennä kasteelle ja ymmärrettävä vihkiytymisen merkitys. Entä jos et ole varma siitä, oletko valmis menemään kasteelle? Tai mitä jos haluaisit mennä kasteelle mutta vanhempasi ovat sitä mieltä, että sinun pitäisi vielä odottaa ja hankkia enemmän kokemusta kristillisestä elämästä? Älä lannistu. Pidä tilannetta mahdollisuutena edistyä, niin että ennen pitkää voit ottaa tämän askeleen. *w16.03 2:1-2*

Sunnuntai, 31. joulukuuta

*Älkää iestykö epäsuhtaisesti yhteen ei-uskoviensa kanssa.
(2. Kor. 6:14)*

Jotkut ovat alkaneet palvella Jehovaa naimisiinmenonsa jälkeen, eikä heidän puolisonsa ole tullut totuuteen. Nämäkin todistajat voivat edistää perheen sopusointua soveltamalla Raamatun periaatteita. Heidän tulee olla yhteistoiminnassa puolisonsa kanssa kuitenkin tinkimättä Jehovan normeista. Vaikka se voi olla haastavaa, tulokset ovat usein hyviä. Koska Saatana hyökkää perheitä vastaan, kristittyjen avioparien täytyy työskennellä vahvan yhteishengen hyväksi. Mieti, miten voit sanoillasi ja teoillasi vahvistaa avioliittoasi. Ne, jotka ovat olleet naimisissa pitkään, voivat auttaa nuorempia aviopareja, vaikkapa kutsumalla heitä palvontailtaansa. Vanhempien avioparien seurassa nuoremmat voivat panna merkille, että kiintymys ja sopusointu ovat tärkeitä riippumatta siitä, kuinka kauan pariskunta on ollut naimisissa. (Tit. 2:3-7.) *w16.03 3:14-15*